

Yaz Aşkı 1

www.sanal-kitap.com

2011

Erkan Aklıman

Yaz Aşkı I. Bölüm

Vivaldi, günümüzde yaşamış olsaydı, Dört Mevsimi bestelemesi mümkün olmayabilirdi. Küresel ısınmadan sebep mevsimler, mevsimsel özelliklerini yitirdi. Eskiden, her şey mevsiminde üretilir ve tüketilirdi. Ama günümüzde, hemen hemen her şey sera ortamında üretilip biz tüketicilere sunulmakta. Peki lezzetli mi? Tabi ki hayır! Bu sene, malumunuz bahar mevsimini yaşayamadık. Havaların soğuk olmasından dolayı, genç aşıklar kapalı mekanları, sera mahsülleri gibi doldurdu. Açık mekanları tercih edenler de, hastalanıp, salya sümük evlerinde yatmakta. Bunun içindir ki, aşk için en uygun mevsim yaz mevsimdir(!).

Aylardan Haziran. . .

Aylin:

Ünlü bir markanın, satış temsilcisi olarak çalışmakta. Ailesinden ayrı yaşıyor. Uzun zamandır hayatında hiç kimse yok. Hoş olsa da bu uzun ömürlü bir ilişki olmuyor.

Tüm hayatı planlı programlı... Onun kitabında "Belki, olabilir, bakarız, belli olmaz, bir ara yaparız" gibi yuvarlatılmış kelimeler topluğu yazılı değil. Herşey kati. Bu kelimeleri kullanan şahsın da, katli vacip. Bu sebepten olsa gerek, en uzun ilişkisi bir ay sürmüş ya da o kadar bile değil. Aylin, çalıştığı firmanın en gözde personeli. Tüm toplantı ve seminerlerin bir numaralı adayı. Kısa bir zaman diliminde de terfi beklemekte. Yine kronik eğitim seminerlerinden birine katılmak için havalimanda. Dış hatlar terminalinin 113 numaralı kapısının hemen yanı başındaki kafede kahvesini yudumlamakta...

Ankara - Roma seferini yapacak uçağın körüğe yanaşmasıyla diğer yolcular ile

birlikte tek sıra halinde 113 nolu kapıdan geçip, uçaktaki yerini aldı.

Aylin, 9A numaralı koltuğunda, kemerini bağlamış vaziyette uçağın kalkmasını beklemekte.

5 dk... Halen beklemekte. . . 10 dk. . .

Halen beklemekte!

15 dk... Aylin daha fazla dayanamaz o anda yanında geçmekte olan hostese seslenir:

Aylin: Afedersiniz! Daha ne kadar bekleyeceğiz?

Hostes: 9B numaralı koltuğun sahibini bekliyoruz. Kendileri son kontrol noktasında bir

problem yaşamış. 10 dakika içinde havalanmış oluruz.

Aylin: Teşekkür ederim...

Murat:

Özel bir üniversitenin Sanat Tarihi bölümünden mezun. Keyfine fazlasıyla düşkün.

Söz konusu zevkleri olunca gözü başka hiç bir

şey görmez. Zorluğa gelemeyişinden dolayı girdiği hiçbir işte tutunamamış. Masa başı bir iş onun doğasına aykırı. Hiçbir zaman düzenin adamı olmamış. Ne zaman nerede ne yapacağı asla belli değil. Hayattan somut manada hiçbir beklentisi yok. Kendisini "Modern Evliya Celebi" olarak adlandırmakta. Ama yakın çevresi için, boş gezenin boş kalfası. Baba parası sayesinde, tüm dünyayı gezmekte... Türkiye sınırları içersinde değil sevgilisi normal bir arkadaşı bile yok. Yurt dışındaysa, gündelik ilişkilerle aşk hayatını(!) idame ettirmekte...

Hostes: Buyrun Efendim. Sizi hemen yerinize alalım, yeterince geçtik.

Murat: Arkadaşlar, hepinizden özür diliyorum. Uçakta belli belirsiz bir homurdanma...

Murat: Merhaba!

Aylin: ...!

Murat: Sizden de özür dilerim. Ama inanın benim hatam değildi. Bagaj kontrolünde

sorun çıkarttılar. Neymiş efendim, kutunun içinde ne varmış? Ya bildiğimiz toprak işte. Yok adamlar laf anlamıyorlar.

Aylin: İnanın ben de dediklerinizden hiç bir şey anlamıyorum. Eğer müsaade ederseniz kitabımı okumak istiyorum.

Murat: Özür dilerim! Sustum.

Murat: O kitabı ben de okumuştum. Finalde, Mary ile Edward birlikte oluyorlar. Taa en başından beri aralarında gizli bir aşk varmış meğerse.

Aylin: Beyefendi, bravo! Alkışlıyorum! Ya kardeşim bela mısın? Sorduk mu sana kitabı okudun mu okumadın mı diye? Önsöz dahil 223 sayfalık kitabı 47. sayfasında öldürdünüz. Lütfen muhattap olmayın benimle.

Murat: Çok afedersiniz. Bir an kitabı görünce heyecanlandım. Özür dilerim. Size kendimi nasıl affettirebilirim? Lütfen bir şey söyleyin?

Aylin: Susmanız benim için yeterli. Eğer, bu şekilde konuşmaya devam ederseniz

sizi Şikayet edeceğim, mümkünse
koltuğunuzun deđiŐtirilmesini talep edeceğim.

9C

ve 9D boş beyefendi. Dip dibe oturmamıza
gerek yok.

Murat: Olmaz! Ben kaderci adamım.

DüŐünsenize uÇak düştü ve sadece ben
kurtuldum. Ya da ben ldm. Kesinlikle
olmaz!

Aylin: Çattık yaa! O zaman benimle
konuŐmayınız. Rica ediyorum!

Murat: Tamam, tamam.

20 dakika sonra servis başlar.

Hostes: Tekrar hoş geldiniz. SipariŐinizi
alabilir miyim?

Murat: Ben kahve istiyorum. Yanında da Şu
kŐk kurabiyelerden.

Hostes: Hanımefendi siz ne alırdınız?

Aylin: Su. Sadece su istiyorum.

Murat: Kurabiyelerden yemelisiniz! Çok
lezz. . ! Tamam, sustum.

Aylin: Size bir Şey sorabilir miyim?

Murat: Bana mı?

Aylin: Yok yan koltuktaki beye! Size tabii ki!

Ne işle meşgulsünüz? Avukat?

Müzişyen? Nedir işiniz?

Murat: Ben sanat tarihi bölümü mezunuyum.

Tüm dünyayı gezmeye çalışıyorum.

Gezdiğim yerlerin fotoğraflarını çekip web

sitemde yayınlıyorum. Tabi yol hikayeleri

ile birlikte. . . Evliya Celebi gibi...

Aylin: Allah evliya sabrı versin!

Murat: Efendim? Anlamadım?

Aylin: Çok güzel diyorum. Gezin, gezin!

Murat: İtalya'ya 14. gidişim. . . Napoli,

Floransa, Venedik, Palermo, Torino,

Sicilya. . .

Hepsini gezdim. Sizin ilk gidişiniz mi?

Aylin: Evet, ilk. Sayenizde bugün her şeyin

ilkini yaşıyorum.

Murat: İş için sanırım? Kılık kıyafetinizden hiç
tatile gidiyormuş gibi durmuyor da...

Nerede kalacaksınız?

Aylin: Size ne nerede kalacağımından? !

Murat: Karşılaşırız belki diye. . .

Aylin: Öyle bir ihtimal mümkünse olmasın.

Murat: Bu hayatta her şey ihtimaller dahilinde... Neyse uçak birazdan inişe geçer. Sizi karşılamaya gelecek birileri vardır umarım. Eğer yoksa yardımcı olabilirim.

Aylin: Teşekkür ederim. Karşılamaya gelecekler. Size önemli işlerinizde başarılar dilerim.

Murat: Son cümleliz yüzünüzdeki ifade ile birleşince, kendimi aşağılanmış gibi hissettim. Neyse dediğiniz gibi olsun. Teşekkürler.

Aylin: Aldırmayın siz yüz ifademe. Her zaman ki halim. . .

Murat: Telefon numaranızı alabilir miyim?

Aylin: Bu kadar açık sözlü ve girişimci ruhlu olmak başka kızlara sökebilir ama bana değil!

Murat: Yok siz beni yanlış anladınız. Kendim için istemedim. Plastik cerrah olan yakın bir aile dostumuz var. Numaranızı ona

verecektim. Şu alaycı yüz ifadenizi bir tek o değiştirebilir.

Aylin: O plastik cerrah ya gerçek anlamda dostunuz değil ya da iyi bir doktor. . . . Şayet ben onun yerinde olsaydım işe ilk sizden başlardım. Gerçi size bir de beyin cerrahı lazım.

Murat: Bedenimden de beynimden de son derece memnunum. En azından, sizin gibi insanları aşağılamıyorum.

Aylin: Memnun değilseniz konuşmazsınız olur biter.

Murat: ...!

Bir süre sonra, pilotun anonsu sessizliklerini bozar.

Pilot: Sayın yolcular, Kaptan Pilotunuz konuşuyor. 15 dakika sonra Roma Fiumicino Havaalanında olacağız. Roma'da hava sıcaklığı 23c parçalı bulutlu. Bizi tercih ettiğiniz için ekibim adına teşekkür eder, iyi günler dilerim.

15 dakika sonra uçak havaalanına iner ve

aprona yanaşır. Aylin ve Murat kalabalığın arasında kaybolup gider. Murat kiraladığı araba ile Hotel Romantica'ya doğru yola çıkar. Hotel Romantica, Kolezyum'a 20 dakikalık yürüme mesafesinde, Santa Maria Maggiore Bazilikası ile Roma Termini Tren İstasyonu arasında yer alan küçük bir hoteldir. Murat 35km'lik yolculuğunu daha keyifli hale getirmek için arabanın müzik çalarını açar. Radyoda çalan şarkının ezgisi, zihninde şimşekler caktırır. Uçaktaki kız kimdi? Adı neydi? Nereliydi? Ne işle uğraşıyordu? Tekrar görebilecek miydi? Muratın beyin fırtınası, yol boyunca devam eder. Hotel Romantica'ya vardığında onu hoş bir sürpriz bekliyordur. Aylin, elinde valizi, hotelin kapısından içeri kuğu gibi süzölmekteydi. Murat arabasını alelacele hotelin kapısının önüne çekip anahtarları park görevlisine verip resepsiyona doğru yöneldi. Aylin akıcı

ingilizcesi ile rezervasyon işlemleri için derdini anlatmakla meşguldü.

Resepsiyonist: Hanımefendi, rezervasyonunuz ne yazık ki kayıtlarımızda görünmüyor. Boş odamızda ne yazık ki yok.

Aylin: Beyefendi nasıl görünmüyor. 2 hafta öncesinden internetten rezervasyonumu yaptırmıştım.

Resepsiyonist: Çok özür dilerim. Sizin için yapabileceğim hiç bir şey yok. Dilerseniz diğer otellere ait telefon numaralarını verebilirim.

Aylin, Türkçe en okkalı küfürünü savururken, Murat hemen ensesinde olup biteni sessizce izlemektedir.

Aylin: minıza koyayım! Ben napacam şimdi? Off. . .

Murat: Merhaba!

Aylin, bir anda irkilir ve koçaman ağzını açarak arkasına döner. Muratı karşısında görünce şaşkınlığı dahada artar.

Aylin: Siz. . ! Yemin ediyorum polisi

arayacağım. Utanmadan beni takip mi ettiniz?

II. Bölüm

Murat: Merhaba, her zamanki odam hazır mı acaba?

Resepsiyon görevlisi, kırk yıllık dost edasıyla

Resepsiyonist: Murat Bey, uzun zamandır yoktunuz. Özlettiniz kendinizi. Evet, her zamanki odanız hazır. Buyurun, anahtarınız. Hanımefendi arkadaşınız mı?

Murat: Evet, arkadaşım. Gerçekten oda konusunda bir şeyler ayarlayamaz mısınız?

Resepsiyonist: Murat Bey, gerçekten hiç boş odamız yok. Sizde bildiğiniz gibi kaldığınız oda iki kişilik. Sadece sizin odanızda boş yatak var.

Murat: Duydunuz adını dahi bilmediğim Asabi Hanım!

Aylin: Özür dilerim, şey sanmıştım. . . Ben ne yapacağım şimdi?

Murat: Eğer kabul ederseniz, aynı odayı paylaşabiliriz.

Aylin: Yok daha neler. . !

Murat: Peki, şöyle yapalım siz benim odamda

kalın ben kendime başka bir otel bulayım. Uygun mudur?

Aylin: Saçmalamayın! Kesinlikle böyle bir şeyi kabul edemem. Ben şirketi arar gerekli rezervasyonu yaptırırım. Çok teşekkür ederim.

Murat: Valla yılın bu ayında, boş oda bulabilme şansınız çok düşük bir ihtimal. Yok eğer göçmenlerle beraber 3. sınıf bir otelde kalma gibi bir niyetiniz varsa bilemem.

Aylin bu esnada cep telefonundan şirketi aramakla meşguldür.

Aylin: Alo! Nazım Bey, ben, Aylin. Uçaktan indim. Şu anda oteldeyim ama otelde rezervasyon kaydım gözüküyor. Boş odaları da yokmuş. Bana başka bir otelden rezervasyon yaptırabilir misiniz? Hıhı, anlıyorum tamam telefonunuzu bekliyorum.

Murat: Ayakta beklemesek şöyle oturalım. Ne içersiniz?

Aylin: Siz benim için bekliyorsanız şayet, lütfen beklemeyin. Birazdan telefonla haber verecekler. Atlar taksiye giderim.

Murat: En azından telefon gelene kadar size eşlik etmeme izin verin, emin olun yapacak daha önemli bir işim yok(!).

Aylin: Eminim öyledir! Ama telefon gelene kadar kaç sorunuza muhatap olacağım konusunda ciddi kaygılarım var.

Murat: Tamam, soru da sormayacağım. Yeter ki, sizi sağ salim bir yere yerleştirelim.

Yoksa aklım sizde kalacak. Buyurun.

Murat ve Aylin, lobide beklemeye başlar.

Murat, tek kelime etmeden dakikalarca duvardaki resimleri inceler. Sıkılır. Yerdeki kareleri sayar, olmadı Aylin'in saçındaki beyaz renkli yabancı cisimle alakalı türlü varsayımlar üretir ama asla konuşmaz. Bu buhranlı bekleyiş esnasında Aylin'in telefonu sessizliği bozar.

Aylin: Alo, alo! Nazım Bey. . ? Evet, dinliyorum sizi. Yaa hiç mi yok? Ee peki ben ne

yapacağım şimdi? Hıhı. . . Karşılama sadece anlaşmalı ticari bir taksi göndermişler.

Siz görüştünüz mü? Off peki bir gelişme olursa ben sizi ararım. İyi günler.

Murat: Teklifim halen geçerli! Siz benim odamda kalın. Ben başımın çaresine bakarım.

Aylin: Nasıl bakacaksınız çaresine?

Murat: Bankta yatarım. Alışkınım, benim için sorun olmaz yani.

Aylin: Saçmalamayın. Madem iki yatak var, başa gelen çekilir beraber kalacağız.

Murat: Yok yok! Siz tek kalın, ben bankta yatarım.

Aylin: Yok olmaz, beraber kalabiliriz. Belki yarın boşalan oda olur ya da şirket yeni bir otel bulur.

Murat: Peki, dediğiniz gibi olsun.

Aylin: Yalnız baştan sizi uyarayım bu olaydan kesinlikle faydalanmaya çalışmayın.

Murat: Pardon! ? Ne gibi faydalanma? Oo yapmayın ama böyle! Beni eleştirmeye, yermeye devam ederseniz ben bankta yatmaya hazırım.

Aylin: Of tamam, özür dilerim. Anlayın işte gerginim. Yarınki toplantının stresi ve bu olay sinirlerimi gerdi.

Murat: Madem anlaştık, o halde buyurun odamıza çıkıp yerleşelim.

Aylin: "Odamıza" kelimesini kullanmasak tuhaf kaçıyor. . !

Murat: Nasıl isterseniz...

Murat ve Aylin kayıt işlemlerini yaptırmak için tekrar resepsiyona yönelirler.

Murat: Hanımefendi de benimle birlikte kalacak.

Resepsiyonist: Tamam efendim. Arkadaşlar eşyalarınızı odanıza çıkartsınlar.

İki bellboy, Murat'ın sırt çantası ve metal saplı tahta kutusunu; Aylin'in ise ağızına kadar tıka basa dolu iki valizi ve laptop çantasını 303 numaralı odaya taşımak için asansöre doğru yönelirler.

Aylin, odadan içeri girdiğinde, odanın büyüklüğü ve dekorasyonun güzelliği karşısında şaşırır. Oda 2 ana bölümden

oluşmaktadır. Odanın 1. bölümü çalışma masası, mini bar, oturma grubu ve bir sürü heykel ile dekore edilmiştir. 2. bölüm ise yatak odasıdır. Cam kenarında İki koltuk ve cam masa bulunmaktadır. Kapının hemen sağ tarafında, birbirlerine ikişer metre uzaklıkta iki büyük yatak bulunmaktadır. Kalın kadife bir perde her iki yatağı birbirinden ayırmaktadır.

Aylin: Anlaşılan para konusunda sıkıntınız yok.

Murat: Neden?

Aylin: Şu yatakta değil iki kişi beş kişi birbirine temas etmeden rahatlıkla uyuyabilir.

Bu kadar büyük bir odada kalıyor olmanız ilginç. Ayağınızda sandalet, üstünüzde yakası genişlemiş, rengi solmuş tişört ve yırtık pırtık bir şort. Türkiye’de bu kılıkla yanıma yaklaşmaya kalksanız kafanıza çantamı kesin yerdiniz.

Murat bu sözlerin ardından sizli bizli konuşmaya son verir. .

Murat: Tezer Özlü adını hiç duydun mu?

Aylin: Konu ile bir alakası var mı?

Murat: Soruma cevap ver?

Aylin: Hayır duymadım.

Murat: Kendisi Şu anda hayatta olmayan yazarlarımızdan biri. Şöyle bir sözü vardır: "Aranızda dolaŐmak için giyiniyorum. Hem de iyi giyiniyorum. İyi giyinene iyi yer verdiğiniz için. "

Her ne kadar onun ifade ettiği Şekilde iyi giyinmesem de, sonuç itibariyle giyiniğim. İnsanların, dış görünüşlerine fazla takılmamak lazım.

Aylin: Mevlana da der ki; "Ya olduğun gibi görün ya da göründüğün gibi ol. " Üstün başın dökülüyor ama çok iyi ve gereğinden fazla lüks bir otel odasında kalıyorsun.

Hani çok değil on dakika önce bankta yatabileceğini söyleyen bir insanın bu denli lüks bir otel odasında kalması beni Şaşırttı. Madem bankta yatabilecek kadar özgür ve rahatsın böyle ŐaŐalı bir odada kalman anlamsız.

Murat sessizce gülümsedi.

Murat: Sanırım haklısın. Bazen kendimle celişiyorum. Her neyse bunları boş verelim. Ben çok acıktım. Harika bir restaurant biliyorum.

Aylin: Hiç havamda değilim. Ben otelde kalıp bir şeyler yiyeceğim. Ayrıca, aynı odayı paylaşıyor olmamız her şeyi beraber yapacağımız anlamına gelmiyor. Eğer izin verirsen ben duşa gireceğim. Sen de ne istiyorsan onu yap.

Murat: Teklif var ısrar yok. O halde bana müsaade.

Aylin: Müsaade sizin(!)

Murat: Ben, bir saat sonra dönerim. Odada olursun değil mi?

Aylin: Büyük ihtimalle evet. Neden sordun ki?

Murat: Odanın anahtarı sana emanet. Eğer çıkarsan kapıyı kilitlemeyi unutma.

Aylin: Emriniz olur ekselansları!

Murat, tahta kutusunu da yanına alıp odadan ayrılır.

Aylin duşa girer. Duştan çıkar, saçlarını kurutup hafif bir makyaj yaparak otelin restaurantına iner. İtalyan mutfağının zengin ve leziz yemeklerinin cazibesi Aylin'e günün tüm olumsuzluklarını unutturur. Aylin, risottonun tadına daha bakamadan; kapıdan içeri Murat girer.

Murat: Oo anlaşılan çok acıkmışız.

Aylin: Lokmalarımı da sayacak mısın?

Murat: Makarna, risotto, pezevenk ve beyaz şarap. Sofra harika!

Aylin: Pezevenk mi? Senin kafan iyi mi? Salak salak konuşuyorsun! Pezevenk ne alaka?

Murat ağız dolusu kahkaha atar.

Murat: Pezevenk kelimesinin italyancası "peje biyanka"dır. Türkçe karşılığı ise, uskumrudur. Erkek uskumru, dişi uskumrunun bıraktığı yumurtaları yemek suretiyle geçimini sağlar. Her ne kadar Bizdeki çağrışımı ile İtalyancada ki çağrışımı farklı olsa da tabağında duran şeyin

adı pezevenktir.

Aylin: Bu kadar lüzumsuz bilgi hayatında bir işe yarıyor mu gerçekten, çok merak ediyorum? !

Murat: Bence yarıyor. Şimdi sen ne zaman pezevenk kelimesini duysan aklına direk bu olay, bu olaydan sebep de ben geleceğim. Evet, o kelime ile yan yana gelmek pek hoş olmayacak ama. . . . Yine de anımsanmak güzel olacak.

Aylin: Cidden normal değilsin.

Murat: Kim normal ki?

Aylin: Sen nirvanaya çoktan ulaşmışsın. (Aylin'in gözü masanın kenarında duran tahta kutuya ilişir.) Normal olmadığın şu kutudan belli. Uçağın gecikmesine neden olan kutu bu olsa gerek.

Murat: Hafızan takdire şayan. Evet, uçağın kalkış saatini geciktiren suçlu bu.

Aylin: Toprak mı var demiştin?

Murat: Aynen öyle! Toprak.

Aylin: Hayırdır, İtalyanlara ülkemizi bu şekilde

mi tanıtıyorsun?

Murat: Organik tarım için numune getirdim.

Tadına bakmak ister misin?

Aylin: İyi iştahımı kaçırdın. Ne kadar çok konuşuyorsun.

Murat: Seni koklamama izin vermeyeceğini bildiğim için, tek çarem konuşmak.

Aylin: Bu konuyu kapatabilirmiyiz?

Murat sessizce tebessüm eder ve...

Murat: Yarın saat kaçta seminerde olacaksın?

Aylin: Saat 9'da orada olmam lazım.

Murat: Sabah benim de işim var. Eğer sorun olmazsa seni ben bırakayım.

Aylin: Gerek yok, taksiye atlar giderim.

Murat: Seminer nerede yapılacak. Adres neresi?

Aylin: Büyük Roma Plaza

Murat: Yolumun üstü. Israr ediyorum. Yarın seni ben bırakayım.

Aylin: Yolu bildiğine eminsen değil mi?

Murat: "Yolumun üstü" demek, bildiğim anlamına gelmiyor mu? Buraya 15-20

dakikalık uzaklıkta. Sabah 7 buçukda kalkarsak, rahatlıkla yetişebiliriz.

Aylin: Tamam. Ama olur da bir aksilik çıkarsa gözüme gözükme. Umarım yarın kendime kalacak bir yer bulurum. Kendimi çok rahatsız hissediyorum.

Murat: Belki yarın ben gelmeyebilirim.

Aylin: Nasıl yani?

Murat: Yarın, Roma dışında biraz işim var. Belki gittiğim yerde kalabilirim. Onun için siz gönül rahatlığı ile kalabilirsiniz.

Aylin: Ben yine de bu durumdan hiç memnun değilim. Ben odaya çıkıyorum. Biraz çalışmam lazım.

Murat: Tamam bende kalkıyorum, beraber çıkalım.

Murat ve Aylin odaya çıkarlar. Murat, mini bardan bir şişe bira alıp Koltuğa oturur. .

Murat: Bira ister misin?

Aylin: Yok! Sana afiyet olsun. Benim biraz çalışmam lazım.

Murat: Sana kolay gelsin. Yapabileceğim bir

şey var mı?

Aylin: Senin mi? Hahaha. . . Yok, sağol!

Murat: Yine aynı o alaycı yüz ifadesi. . .

Haydi git çalış.

Murat bu arada soyunmaya başlar.

Aylin: Hey ne yapıyorsun sen?

Murat: Odaya gitme sürecini hızlandırıyorum.

Aylin: Çok saygısızsın.

Murat: Sana söylemeyi unuttuğum bir şey var.

Ben nudistim.

Aylin: Sakın. . . Sakın. . . Şaka mı bu?

Beni pişman etme!

Murat: Şaka, şaka. Korkma!

Aylin: İyice strese soktun beni. Gerçekten değilsin. öyle değil mi?

Murat pis pis sıritir.

Murat: Yok yahu değilim. İçin rahat olsun.

Aylin: Ben içeri geçiyorum. Sana iyi geceler.

Ve Son bir şey daha, sabah uyandığım da görmek istediğim son şey , çıplak bir beden.

Murat, elinde ki tişörtle hemen yanı başında ki çıplak heykelin üstünü örter.

Murat: Gördüğün gibi tek çıplak ben değilim burada. Tanıştırayım, bu Davut. Davut bu görmüş olduğun sarışın, yeşil gözlü 1. 70 boyunda ki hoş hatunun adı da Aylin.

Aylin: Davut mu? Başka isim bulamadın mı?

Murat: Valla isim babası Michelangelo, 500 yıl önce hayatta olsaydım ona isim konusunda önerilerimi sunabilirdim. Berke, Berkcan, Berkecan...

Aylin: Ne yani cidden bunun adı Davut mu?

Murat: Eyvahlar olsun, sen ciddi ciddi sarışınsın.

Aylin: Ne demek istiyorsun? Bilmek zorunda mıyım?

Murat: Madem Davut ismi hoşuna gitmedi, sen ona David diyebilirsin.

Aylin, kızgın bir yüz ifadesi ile...

Aylin: Ha ha ha Çok komiksin. Ben yatıyorum. Sana Davut'la iyi sohbetler dilerim.

Murat: Sağol.

Aylin, yatmadan önce yarın giyeceği kıyafetleri hazırlar. Makyajını temizler, geceliğini

giyer ve yatağına uzanır. Seminer ile ilgili son notlarını gözden geçirirken bütün gün yaşadığı o tuhaf olayların yarattığı yorgunlukla uykusuzluğa daha fazla direnemez ve gözleri kapanır.

Yaz Aşkı III. Bölüm

Sabah 07: 30

Aylin, alarmin sesi ile yatağından irkilerek uyanır. Yatağından kalkar ve Murat'a seslenir.

Aylin: Günaydın! Haydi uyan artık.

Aylin: Hey sana diyorum, uyansana! Of ne halin varsa gör. İyi peki ben taksi ile giderim sen hiç zahmet etme. Kabahat bende! Ne diye güvendiysen sana. Uçağın rötarlı kalkmasına sebep olan da sen değil miydin? Hem belki o uçak geç kalkmasaydı, vaktinde burada olsaydım, bir oda bula. . . Eee yeter ama kiminle konuşuyorum ben!

Murat'tan cevap gelmeyişi Aylin'i daha çok meraklandırır. Kalın kadife perdeyi sıyırdığında gördüğü manzara Aylin'i şaşırtır. Murat'ın değil bu yatakta yatmış olması yanından bile geçtiği şüphelidir. Yatak odasından çalışma odasına geçer. Murat, orada da yoktur. Banyonun kapısını tıklar.

Aylin: Hey oradamısın?

. . .

Banyoda da yoktur. Tam bu esnada, çalışma odasının kalın bordo kadife perdesi oynar. Aylin perdeye yaklaştığında, balkon kapısının hafif aralığını farkeder. Perdeyi hafifce araladığında eş zamanlı sır perdesini de aralamış olur. Murat, geniş balkondaki koltukta uyuyordur. Aylin, sakin ve şaşkın adımlarla yanına yaklaşır. Önce seslenir.

Aylin: Hey! Uyan!

Murat'ta en ufak bir değişiklik yoktur. Aylin, bu sefer Murat'ın çıplak omzuna hafifce dokunarak seslenir.

Aylin: Şşşt, hey uyanmalısın!

İşte o anda ne olduysa olur.

Murat, bir anda ok gibi yerinden fırlar. Aylin, öyle çok korkmuştur ki bu sefer koltuktaki Aylin; ayaktaki Murat'tır.

Murat: Off korkuttun beni.

Aylin: Korkuttum mu? Manyak mısın? Korkan

birisi varsa o da benim. Aklımı aldın. Dakikalardır uyanasın diye sana sesleniyorum. Kafandan aşağı su dökmediğime dua et.

Murat: Ses tellerini kontrol ettirmelisin.

Aylin: Benim sesimde gördüğün gibi hiçbir sorun yok. Sorun senin o işine geleni işiten kulaklarında. Sayende geç kalacağım. Ayrıca neden yatağında değil de burada yattın?

Murat: Gökyüzündeki yıldızları izlerken uyuya kalmışım. Ben hazırım. Kahvaltıyı odada mı yeriz yoksa aşağıda mı?

Aylin: Mümkünse odaya gelsin.

Murat, oda servisini arar siparişlerini verir. Bu esnada Aylin giyinip hazırlanmakla meşguldür. 5 dakika sonra kahvaltı odaya gelir. Hiç konuşmadan alelacele birkaç lokma bir şeyler yedikten sonra aşağı inerler.

Aylin: Bu külüstür umarım bizi yarı yolda bırakmaz.

Murat: Lütfen hakaret etme alınır.

Aylin: Yapay zekası mı var?

Murat: Evet var.

Aylin: Rica et de, o zekadan birazcık da sana versin.

Murat arabayı çalıştırır ve gaza hafifce yüklenir...

Murat: Haha çok komik. Unuttuğun bir şey yok değil mi?

Aylin: Her şey tamam. Unuttuğum bir şey yok ama unutmak istediğim bir şeyler var.

Mesela, dünü unutmak istiyorum.

Murat: Yani beni unutmak istiyorsun.

Aylin: Yardımların için gerçekten çok teşekkür ederim. Ama en başında da söylediğim gibi bundan sakın ola ki faydalanmaya çalışma. Otel problemini sonlandırdığım gün...

Murat, Aylin'in lafını ağzına tıkar.

Murat: Sonlandırdığın gün, benim de sonum olacak. Değil mi?

Aylin: Araban bonkörmüş. Zekasını seninle paylaşmaya başladı bile.

Murat: Kalacak yer konusunda sıkıntın olmasın. Belki ben yarın ya da sonraki gün Roma'dan ayrılabilirim. Sen dilediğin kadar kalabilirsin.

Aylin: O odanın günlük ücreti ne kadar?

Murat: Sana ücret soran oldu mu?

Aylin: Yoo, asla olmaz. En azından yarı parasını ben ödeyeceğim.

Murat: Off. . . Ne parası

Tam bu esnada...

Pat. . pat...pat...

Aylin: Hey ne oluyor? !

Murat: Hay allah! Araba bu kadar hakarete dayanamadı sanırım.

Aylin: İnanmıyorum. Araba yanıyor! Araba yanıyor, sağa çek. Hadiiii!

Murat: Arabanın yandığı felan yok. Galiba su kaynattı.

Aylin: O kaynar suyun içinde bende seni kaynatacağım. 24 dakika var. Hemen taksi çağıralım.

Murat: Bekle biraz. . .

Murat arabadan iner kaputu açar. Manzara hiç hoş değildir. Murat, Hotel Romantica'yı arar ve bulunduğu yere bir taksi ister.

Aylin: Bu arabanın yaşı dedemden bile büyüktür. Ultra lüks odada kalır ama bu lanet hurda arabaya biner. Bu nasıl ilişkidir? Bu nasıl celişkidir?

Murat: Arabanın adına senden özür dilerim. Bu arada taksi geldi.

Aylin: Sen ne yapacaksın? Gelmiyor musun?

Murat: Ben servisi bekleyeceğim. Bu araba ile yola devam etmem lazım.

Aylin: Kiralık değil mi bu? Ara şirketi yenisini göndersinler. Ne diye sen uğraşıyorsun?

Murat: Aramızda duygusal bir bağ var. Yarı yolda bırakamam.

Aylin: O halde sana kolay gelsin.

Murat: Telefon numaranı versene. Benim numaramı da kaydet.

Aylin: Ne gereği var?

Murat: Peki sen bilirsin. Eğer bana ulaşmak

istersen otelden numaramı alabilirsin.

Aylin: Umarım buna gerek kalmaz.

Murat: Sen bilirsin. Hadi bekletme taksiyi. .

Aylin taksiye biner ve Murat'ın yanından hızla

uzaklaşır. Çok değil aradan daha 15

dakika geçmemiştir ki Murat'ın telefonu çalar.

Numara yabancıdır. Ama telefonun

diğer ucundaki ses tanıdık ve mahcuptur.

Murat: Alo buyurun?

Ses: Ben Aylin.

Murat, kahkahayı patlatır.

Murat: Bu kadar çabuk özleyeceğini tahmin

etmemiştim.

Aylin panikle konuşmasını sürdürür.

Aylin: Hiç gülecek durumda değilim. Şu an

Büyük Roma Plaza'dayım. Ama bindiğim

takside laptopumu unuttum. Eğer işin yoksa

bana yardımcı olur musun? Taksiyi

nereden istemiştin?

Murat: Sakin. . . Tamam ben hallederim.

Aylin: Sağol. Ama bilesin bu tersliklerin tek

nedeni sensin.

Murat: Hahaha

Aylin: Gülme.

Murat: Tamam ben kapatıyorum şimdi telefonu.

Laptop'u alır almaz yanında olacağım

Sinyorita. Telefonunuz açık olsun.

Aylin: Acele edersen sevinirim.

Murat: Yeni bir araç kiralamam lazım. En geç

30 dakika sonra orada olurum.

Aylin: Bak sayemde o külüstürden de

kurtulmuş olacaksın.

Murat: Hahaha! Ben taksiye ulaşmaya

çalışacağım kapatıyorum.

Murat, oteli arayıp durumu anlatır. 10 dakika

sonra aynı taksi Murat'ın bulunduğu

yere gelir. Murat, taksi sürücüsünden

kendisini en yakın rent a car şirketine

bırakmasını ister. 6 dakika sonra yanında

Alin'in laptopuyla taksiden iner. Yeni bir

araç kiralar ve hemen Büyük Roma Plaza'nın

yolunu tutar. Plazaya son 2 km kala

Murat büyük bir gürültü ile sarsılır. Her şey toz

dumandır...

4saat sonra...

Aylin, Murat'ın telefonunu saatlerce bıkmadan usanmadan aramasına rağmen bir türlü ulaşamamıştır. Seminere katılan katılımcılar bile Murat'ın akıbeti hakkında yorum yapmaya başlamıştır. "Oтели aradınız mı peki?" "Evet aradım. Laptopu takside unuttuğunu, taksinin tekrar arabanın arızalandığı noktaya gelmesini istemiş. Otel, taksi durağına da ulaştı. En son buraya yakın bir yerde ki rent a car şirketinin önünde indirmiş." Fikir alış verişi devam ederken Aylin'in telefonu çalar.

Aylin: Alo! Hangi cehennemdesin sen?

Murat: Hiç sorma, başıma neler geldi bir bilsen. Sanırım yardım etme sırası sende.

Aylin: Ne oldu? Sen iyi misin? Sesin kötü geliyor.

Murat: Laptopundan daha iyi olduğum kesin.

Aylin: Ayy inanmıyorum. Ben bittim, mahvoldum. Neredesin sen?

Murat: Adresi veriyorum. Bulduğun yere 3

km uzaklıkta ki Roma Hastanesindeyim.

1. kat, 102 numaralı odadayım.

Aylin: Sen iyisin değil mi?

Murat: Gelince sen söylersin iyi olup olmadığı.

Aylin: Hemen geliyorum.

İtalyan firmasının çalışanlarından biri Aylin'i Roma Hastanesi'ne götürür. Danışmaya uğrayıp durumu anlatırlar. 1. kata çıkar 102 numaralı odanın önünde durur. Kapıyı acıp içeri girdiğinde gördüğü manzara şudur; Murat'ın sol kolu ve sol bacağı alçıdadır.

Aylin: Geçmiş olsun. Bu halin ne?

İnanmıyorum sana.

Murat: Plazaya 3-4 blok kala kırmızı ışıkta geçmişim. Kamyon çarpmış. Sonuç gördüğün gibi. Laptop için özür dilerim.

Aylin: Off saçmalama. İyisin değil mi? Ağrın sızın? Haber vermem gereken birileri var mı? Ay ne yapılır ki böyle durumlarda hiç bilmiyorum.

Murat: Saçmalama, sanki öldüm. Otur yahu abartılacak bir şey yok. Altı üstü kolumu ve bacağımı kırdım.

Aylin: İyileştiğin zaman bende kafanı kıracağım.

Murat: Şu dolabı açar mısın?

Aylin: Yastık mı istiyorsun?

Murat: Evet.

Aylin, dolabı açtığında laptopunun sapasağlam karşısında durduğunu görür.

Sevinçle. . .

Aylin: Bu benim bilgisayarım mı? Eşek herif, üzüntüden ölecektim. İçindeki bilgiler benim için ne kadar önemli bilemezsin.

Murat: Doğru bilemem tabi içindeki bilgilerin ne kadar önemli olduğunu. Halen kafamı kırmak istiyormusun?

Aylin: Evet.

Murat: Haydaa! Laptopunu takside unutan sen bulan ben, sana yetiştirmeye çalışırken kaza geçirip ölüm tehlikesi atlaman ben ve tüm bunlara rağmen kafası

kırılacak olan insan yine ben.

Bu esnada doktor odadan içeri girer.

Doktor: Hastamız nasıl? Ağrınız var mı?

Murat: Şimdilik hayır. Taş gibiyim.

Aylin: Doğru, sonuçta alçıda bir taş. .

Doktor elinde ki kağıda bir şeyler karalar ve odadan ayrılır.

Murat: Otursana ne diye ayakta bekliyorsun?

Aylin, yatağın hemen yanındaki sandalyeye oturur.

Aylin: Ee şimdi ne olacak?

Murat: Senden bir iyilik yapmanı isteyeceğim.

Eğer kabul etmezsen anlayışla

karşıluyacağım.

Aylin: Neymiş bu iyilik?

Murat: Önce şu sorularıma cevap ver. Sen

kaç gün daha buralardasın?

Aylin: Bir hafta daha buralardayım. Üç gün

seminer geri kalan dört gün de tatil

yapmayı düşünüyorum.

Murat: Ehliyetin var mı?

Aylin: Evet var.

Murat: Çok güzel. Üç gün sonra beni hastaneden çıkartmanı ve benimle Fransa'ya ardından İspanya'ya gelmeni istiyorum. Daha doğrusu şoförlüğümü sen yapacaksın.

Aylin yine o aynı alaycı bakışla...

Aylin: Ne? Sen çıldırmış olmalısın. Bacağın ve kolun kırık ve seninle Fransa'ya, İspanya'ya gelmemi istiyorsun. Kusura bakma ama sen kafayı cidden sıyırmışsın.

Murat: Sen sadece araba kullanacaksın. Çok değil 3 gün sürecek bu yolculuğumuz.

Aylin: Hayır.

Murat: Bana borçlusun.

Aylin: Sana ben mi dedim kırmızı ışıkta geç diye? Tamam olanlardan ötürü çok üzgünüm. Ama senin Fransa ve İspanya zirvalığın beni zivanadan çıkarttı. Kolun anadın kırık ve sen halen gezme derdindesin. Maden çok istiyorsun, git özel şoför tut kendine.

Murat: Bitti mi konuşmanız?

Aylin: Hayır bitmedi. Seni tanıyalı daha iki

gün oldu ve Şu başıma gelenlere bir bak.
"Kelebek Etkisi" diye bir Şey gerçekten varmış.
Eğer o lanet uçakta yan yana oturmuŐ
olmasaydık ne senin başına bunlar gelecekti ne
de benim başıma. Seni ilk andan
beri uyardım. Benden faydalanmaya asla
çalışma diye.

Murat: Bu faydalanma mı? Oysa ki,
faydalanma denildiğinde, benim aklıma daha
başka Şeyler gelmiŐti. İlginç! Bir çok insan
benim bu talebime daha farklı isimler
yakıŐtırmakta. İyilik gibi, yardım gibi, insanlık
gibi. . .

Aylin: Kusura bakma, babamın oğlu dahi
olmuş olsan kararım değişmez.

Murat: Peki o zaman. Buralara kadar seni
yorduğum için özür dilerim.

Aylin: Özür dilemeni gerektiren bir durum yok
orta da. Sadece mantıklı ol.

Murat yüzü asık bir yüz ifadesi ile...

Murat: Tamam uzatmaya gerek yok.

Gidebilirsin. Hatta mümkünse hemen git.

Aylin: Trip atma. Ve bir Şey daha. . .
Buradaki Şirket, kalacak yer sorunumu halletti.
Bugün eşyalarımı alıp yeni otelime
yerleŐiyorum. Her Şey işin teşekkürler. Bak
son kez soruyorum Fransa ve İspanya
saŐmalığıının haricinde yapmamı istediğin bir
Şey varsa söyle.
Murat, gözünü duvara dikmiş bir vaziyette...
Murat: Git.

Yaz Aşkı IV. Bölüm

Aylin, yerinden kalktı ve tek kelime dahi etmeden odadan çıkıp gitti...

3 Gün Sonra

Aylin hızlı adımlarla merdivenleri çıkarken, diğer yandan telefonda konuşmaktadır.

Aylin: Evet anne seni gayet iyi anlıyorum. Bunu seninle defalarca konuştuk, lütfen sizde benim fikirlerime saygılı olun. Hıhı evet tahmin edebiliyorum babamın tepkisini. Hıhı tamam benim şimdi telefonu kapatmam lazım, daha sonra ben sizi ararım. Babama selam söyle sizi seviyorum. Aylin 102 numaralı odanın önündedir. Elini, kendinden emin bir tavırla kapının tokmağına uzatır ve içeri girer. Murat yine o bilindik uyku halindedir.

Aylin: Hişt günaydın. .

...

Aylin bir önce ki olaydan edinmiş olduğu tecrübe ile murat'ın sağ eline hafifce

dokunarak uyandırmaya çalışır.

Aylin: Hey uyan miskin sit. .

Murat'ın gözleri fal taşı gibi açılır ve deli gibi bağırmaya başlar...

Murat: Ahaaghhhhh

Aylin: Sen cidden normal değilsin. Bağırma sus hastaneyi ayağa kaldıracaksın. Benim ben.

Murat'ın yüzünde ki korkulu ifade yerini şaşkınlığa bırakır.

Murat: Senin ne işin var burada? Rüyamı görüyorum?

Aylin, Murat'ın sağ omzuna şaplağı yapıştırır.

Murat acı ile bağırır.

Murat: Ah delirdin mi yahu. Bir sağlam yer orası kaldı, onu da sen kıracaksın.

Aylin: Amma da kıymetli canın varmış. Bak rüya değil. Haydi yavaş yavaş hazırlanmaya başla gidiyoruz.

Murat: Hayırdır?

Aylin: Hayır mı? Şer mi? İlerleyen saatlerde göreceğiz. Az sonra hasta bakıcı

gelecek. Kıyafetlerin nerede?

Murat aptal aptal gülümseyerek sağ eli ile yatağın diğer tarafında yerde duran sırt çantasını gösterir.

Murat: Kıyafetlerim burada. Mavi tişörtümü çantadan alıp verirmisin.

Aylin çantayı açtığında, homurdanmaya başlar.

Aylin: Bıktım senin şu ağzı burnu bir tarafa kaymış, soluk tişörtünden. Yok mu kardeşim senin başka giyecek bir şeyin?

Murat: Ben memnunum tişörtümden.

Aylin: Ama ben değilim. Göz zevkimi bozuyorsun.

Murat: Çattık yahu. . Sahi sen neden geldin?

Aylin: Acele etme, her şeyi yolda anlatacağım.

Aylin, diğer yandan Murat'ın giyinmesine yardım etmekle meşguldür. Önce alçılı kolu, ardından diğer kolu ve en son murat'ın kafasını tişörtten içeri geçirir. Tam bu esnada odanın kapısından içeri hasta bakıcı elinde tekerlekli sandalye ile girer.

Murat kızgın bir ses tonu ile. .

Murat: Bu ne ya? Ben ona asla oturmam.

Aylin: Buyurun sırtıma binin o zaman.

Murat dudağını sağ tarafa kaydırarak. .

Murat: Şu koltuk değneğini uzatırmısın.

Aylin: Saçmalama en azından dışarı çıkana kadar otur şuna.

Murat: Elektrikli sandalyeye otururum, daha iyi.

Lütfen, bu tartışmayı daha fazla uzatmadan şu değneği uzatırmısın?

Aylin Yatağın kenarına dayalı koltuk değneğini alıp murat'a uzatır.

Aylin: Daha yola çıkmadan itirazlar başladı.

Bakalım daha neler göreceğiz? Haydi acele et. Aşağıda taksi bekliyor.

Murat: Taksi mi?

Aylin: Taksiye demi binmezsiniz paşazadem?

Haydi söylenip durma...

Murat: Sana zahmet olmazsa çantamı ve kutuyu alırmısın?

Aylin: Sana taşıyacak kadar düşüncesiz değilim.

Aylin, murat'ın sırt çantasını sol omzuna asar.

Yine sol eliyle tahta kutunun sapından

tutar ve murat'a doğru yönelir.

Aylin: Çantan kuş tüyü gibi hafif. Ama aynı şeyi kutu için söylemem mümkün değil.

Murat: Sen birde benim ağırlığıma bak. Sağ elinle de beni tutman gerekecek. Bu vaziyette yürümekte zorlanıyorum.

Aylin: Tekerlekli sandalyeyi boşuna istemedik değil mi?

Murat: Tekerlekli sandalye olmaz.

Aylin, Muratın sol tarafından kavrayarak asansöre kadar yürürler. Zemin kata inip, çıkış işlemlerini hallettikten sonra oto parka doğru ağır aksak ilerlerler. Oto parka geldiklerinde. .

Murat: Ee hangi taksi bizim?

Aylin: Gel şu tarafta.

Murat: O tarafta taksi felan yok ki?

Aylin: Müneccim misin? Bak şurada!

Murat: Eyvah eyvah kazadan sonra sanırım renk körü oldum. . Hani be? Değil taksi, sarı renkli tek bir araç bile yok burada?

Aylin, murat'ın sırtını kavrayarak hafifce sola

döndürür. .

Aylin: Peki şimdi ne görüyorsun?

Murat gördüğü manzara karşısında gözleri ışıldar, ağzı kulaklarına varır. . Tüm yaşananlara, dolaylı yoldan neden olan Kırmızı renkli 1968 model pontiac murat'ın 10 metre uzağında durmaktadır. Murat, büyük bir sevinçle, elindeki koltuk değneğini yere atıp, aylin'e sarılır.

Aylin, Muratın ağırlığı ile geriye doğru hafifce sendeleyerek bağırır.

Aylin: Hey hey yavaş ol.

Murat: Bu arabayı nasıl buldun? Harikasın.

Aylin: Bizde boş değiliz. "Koltuk çıkmak" diye bir deyim vardır. Arızalı kiralık arabayı bulmam ve seni hastaneden çıkartmam bu söze en güzel örnek. Ama bana bu şekilde sarılmaya devam edersen ikimizin de düşmesi an meselesi. Benim sana koltuk çıkmam koltuk değneğin olacağım anlamına gelmiyor.

Murat: Son görüşmemizde "babamın oğlu dahi

olmuş olsan” diye beylik lafları eden sen değimliydin. Şimdi tüm bu olup biteni anlamakta zorluk çekiyorum.

Aylin: Emin ol en az bende senin kadar anlamakta zorluk çekiyorum.

Aylin yere eğilir koltuk değneğini yerden alıp, murat’ın eline tutuşturur. Aylin önden gider arabanın kapısını açar. Muratın sırt çantasını ve kutusunu arka koltuğa yerleştirir. Aylin, arkasına dönüp baktığında, Murat’ın bir metre bile yürüyemediğinin farkına varır. Yürümesine yardımcı olmak için tekrar murat’ın yanına döner. Arabanın yanına geldiklerinde, murat’ı bir sürpriz daha beklemektedir. Arabanın, ön yolcu koltuğunun yerinde yeller esiyordur.

Murat: Oha! Bunun koltuğu nerede?

Aylin: Bir başkasına koltuk çıkmam gerekti!

Murat. Ha ha! Bir koltuk muhabbetidir gidiyor. Cidden koltuk nerede?

Aylin: Firmaya durumunu anlattım. Onlarda sağ olsunlar beni kırmayıp, koltuğu

söktüler. Şu gördüğün kırmızı pufu da alçılı ayağın için hediye ettiler.

Murat: Vay be! Arabanın içi limuzin gibi olmuş. Ee ne zaman anlatmaya başlayacaksın?

Aylin: Arabaya binip kontağı çevirdiğimde.

Murat: O zaman yardım ette bir an önce yola çıkalım.

Aylin, Murat'ı güç bela arabaya bindirip, şoför koltuğuna oturur ve marşa basar. Aylin arabayı hareket ettirmeden önce torpido gözünden haritayı çıkartıp murat'ın eline tutuşturur.

Aylin: Co-Pilot öyle boş boş durmak yok. Yolu tarif et.

Murat, haritayı açıp, bakma zahmetinde bile bulunmadan konuşmaya başlar.

Murat: Hastaneye geldiğin anayola çık sola dön, ilk kavşaktan tekrar sola dön, 12 saat sonra Paris'te şarabımızı yudumluyor olacağız.

Aylin: Bumudur yani?

Murat: Ankara, İstanbul trafiği ile mukayese

edilmeyecek kadar basitmiş değil mi?

Aylin: Bu kadar basit olabileceęini dűşünmemiřtim.

Murat: Ee haydi ۆt bakalım. Ne oldu da bu yolculuğu kabul ettin?

Aylin, derin bir nefes alır ve anlatmaya başlar.

Aylin: Bana bu saęma teklifte bulunup, beni delirttięin gűnűn akřamı maillerimi kontrol ederken bűyűk bir hatanın farkına vardım.

Benim rezervasyonumun yapıldığı otelin adı Hotel Romantica değil, Hotel Roma antica imiş. Beni almaya gelen salak

taksicinin hatası. Ee bende buraların yabancısı olduğum için, hiç aklıma bۆyle bir

şeyin olabileceği gelmedi. Hoş Hotel

Romantica'da beni bu konuda uyarmadı. Hani

ne

bileyim bu isim benzerliğinden kaynaklanan

sorun başka insanlarında başına

muhakkak gelmiřtir. Eęer ben o gűn doęru

otelde kalmış olsaydım, bunların hiç biri

başımıza gelmeyecekti.

Murat gülerek araya girdi.

Murat: Özellikle benim başıma gelmeyecekti.

Ben sana uçakta bir şey söylemiştim. Her şey iht. .

Murat, sözünü bitirmeden aylin devreye girer. .

Aylin: Evet evet biliyorum. Her şey ihtimaller dahilinde. .

Murat: Hafızan gerçekten çok kuvvetliymiş. İşin açıkcası uçakta, beni dinlemediğini sanıyordum.

Aylin: Hafızam iyidir. İşte ne diyordum ben. . ?

Murat, tekrar gülmeye başlar...Aylin sinirli bir şekilde dikiz aynasından murat'a bakarak

Aylin: Ne oldu be? Niye gülüyorsun?

Murat: İroni bu olsa gerek. Hafızanın ne kadar iyi olduğunu söyleyip hemen ardından ne anlatacağını unutman komikti.

Aylin: Of kızdırma beni. Daha paris'e kadar ağzımdan çıkan her kelimeyi ölçüp biceceksen işimiz var.

Murat: Tamam kızma yahu. E devam et

anlatmaya.

Aylin: Anlayacağın üç gün boyunca vicdan yaptım. Hatta o kadar çok vicdan yaptım ki...(!)Aylin duraksar ve devam eder. Bu kahrolası külüstürün peşinden bile koştum.

Murat: Geri dönmenden ziyade, bu arabayı bulman beni çok şaşırttı. Nasıl kullanması zevkli değil mi?

Aylin: Hı ne demezsin. Direksiyon tıpkı kamyon direksiyonu gibi. Umarım yine bizi yarı yolda bırakmaz.

Murat: Yok yok korkma bizi ispanya'ya kadar rahatlıkla götürür. İki buçuk saat sonra floransa da oluruz. Yarım saat dinlendikten sonra tekrar yola koyuluruz?

Uygunmudur?

Aylin: Benim için sorun değil. Daha öncede bir çok kez uzun yolda araç kullandım.

Aylin ve Murat yol boyunca kah kavga ederler kah gülerler kah susup sadece müzik dinlerler. Nihayet Floransa'ya varırlar. Yol üstünde bir benzin istasyonunda mola

verirler.

Murat: Biraz acele edermisin altıma işemek üzereyim.

Aylin: Tamam anladım bir sus yahu, yol boyunca bıdı bıdı beynimin etini yedin.

Murat: Seninde, benimle birlikte gelmen lazım.

Aylin: Yok daha neler. kusura bakma o kadar uzun boylu değil.

Murat: Başımda bekle demiyorum. Sadece klozete oturmama yardımcı ol. Ne yani altıma mı yapayım?

Aylin: Anlaşıldı seni hayrına bezlemek lazım.

Murat: Bende bu durumdan hiç memnun değilim. Ve mümkünse işleyeceğin hayrı ben altıma işemedenden yap.

Aylin: Of çıldıracağım. Lanet olsun ya.

Aylin söylene söylene murat'ı tuvalete götürür.

Ardından bir şeyler atıştırmak için

istasyonun kafeteryasına gidip siparişlerini

verirler. Aylin, murat'ın hareketlerinde bir

anormallik sezer. Murat boş gözlerle, camdan

dışarı bakmaktadır.

Aylin: Dalıp gittin, iyisin değil mi?

Murat , Aylin'in sesi ile irkilir. .

Murat: He! Bir Şey mi dedin?

Aylin: İyi olup olmadığını sordum. BakıŐlarının anormalleŐti. Ağrın sızın yok değil mi?

Murat: Yok iyiyim. Yorgunluktandır.

Aylin: Sana özel bir Şey sorabilirmiyim? Ama yanlış anlama.

Murat: Yo yanlış anlamam. Sorabilirsin.

Aylin: Hayatın da biri var mı?

Murat, karşısında oturan aylin'e doğru eğilerek. . .

Murat: Ne o yoksa bana aşık mı oldun?

Aylin: Yuh başladın yine saçmalamaya, ne alakası var? Sadece merak ettim.

Murat: Hayatım da uzun sūredir hiç kimse yok.

Aylin, yine o alaycı bakıŐıyla konuşmaya devam eder.

Aylin: Neden sordum biliyormusun? Sanki būyūk bir aŐktan, yenik çıkmıŐ gibi bir halin var. Kendini salmıŐsın. Kumral, yeŐil gōzlū, tahminen 1. 80 boylarında, atletik vūcut

hatlarına sahip hoş(!) bir adamsın. Ama bu kılıkla bir kız arkadaşının olmaması gayet normal. Saç, sakal birbirine karışmış. Her güldüğünde burun kılların, bıyıklarına temas ediyor. Anlayacağın, berbat durumdasın.

Murat tebessüm ederek konuşmaya başlar. .

Murat: İltifatların için çok teşekkür ederim. Ya sen? Senin hayatında birileri var mı?

Aylin: Yok.

Murat: Hadi benim üstüm başım pacavra. Ya sana ne demeli? Victoria's Secret mankenleri gibisin. Ama buna rağmen bir erkek arkadaşın yok. Demek kılık kıyafette bir yere kadarmış.

Aylin: Aramızda ki fark şu, sen yeni bir ilişkiye her zaman 1-0 yenik başlamaya mahkumsun. Ama ben 1-0 önde başlıyorum.

Murat: Ben sonuca bakarım arkadaş. E ne kadar oldu ayrılalı?

Aylin: Konuyu değiştirsek?

Murat: Konuyu açan sensin. Evet ne kadar oldu ayrılalı?

Aylin: Aşağı yukarı üç hafta.
Murat: Oo daha yeniymiş. . E ne kadar süredir birlikteydiniz. ?
Aylin: Of sıkıldım ama. Konuyu değiştir.
Murat ısrarla tekrar sorar. .
Murat: Ne kadar süredir birlikteydiniz?
Aylin: On gün.
Murat: Ha ha on gün mü? Çok uzun sürmüş.
Eş cinsel miydi?
Aylin: Saçmalama! Tam tersi gereğinden fazla erkekti. Aşırı kıskanctı. Daha ilişkinin ikinci günü yediğime, içtiğime, giydiğime karışmaya başladı.
Murat: Bir tahminde bulunmama izin verir misin?
Aylin: Saçmalamayacaksan evet.
Murat: Aşık değildin. Ama iyi giyimli, bakımlı, karizmatik kariyer sahibi bir erkeği elinden kaçırmak istemedin.
Aylin: Dediğin gibi olmuş olsaydı, halen ilişkim devam ediyor olurdu. Evet dış görünüş benim için çok önemli. Kariyeri de önemli. Bir

serseri ile birlikte olacak halim yok.

Murat: Büyük konuşmamalısın. Ankara yüksel caddesinde ki işportacıya aşık olmayacağını hiçbir garantisi yok.

Aylin: Bu söylediğine sen inanıyormusun? Akıl var mantık var ben ve bir işportacı. . Ha ha komik insan.

Murat: Ama unuttuğun bir şey var.

Aylin: Neymiş o unuttuğum şey?

Murat: Aşk'ta mantık olmaz...

Aylin: Bence olur.

Murat: O halde sen hayatında hiç aşık olmamışsın.

Aylin: Sanat tarihçisi Murat bey , aşk doktoru kesildi başımıza. Madem merhemim var neden kendi başına sürmüyorsun?

Murat: Ben halimden şikayetçi değilim.

Aylin: Şimdi sen söyle bakalım? Ne zaman ve niçin ayrıldınız?

Murat bakışlarını aylin'in gözlerinden kaçırıp omzunu hafifce silkerek cevap verir.

Murat: Zamansız ve sebepsiz bir ayrılıktı.

Aylin: Terk edildin yani. .

Murat: Aynen öyle.

Aylin: Kızcağıza kim bilir neler yaptın? Ee ne kadar sürdü ilişkiniz? Ne zaman ayrıldınız?

Murat: Beş yıl iki ay sürdü. Yaklaşık bir sene öncede ayrıldık.

Aylin, ağzı açık bir şekilde murat'ın yüzüne bakar.

Murat: Bana neden öyle bakıyorsun?

Aylin: Sana beş yıl nasıl tahammül ettiğini anlamaya çalışıyorum.

Murat: Denemek istermisin?

Aylin: Salak salak konuşup benim canımı sıkma. Of nerede kaldı siparişler?

Murat: İşte geliyor.

Aylin: Oh! en sonunda. .

Aylin ve Murat bu konu hakkında tek kelime konuşmadan yemeklerini yiyip tekrar yola koyuldular. Murat yol boyunca radyoda çalan şarkılara eşlik etti, kimi zamanda daha önce gezdiği yerler hakkında ilginç

hikayeler anlattı. Cenova'ya 20km kala murat aylin'den telaşlı bir ses tonuyla durmasını istedi.

Murat: Biraz yavaşla! Şu ileride, yolun kenarında ki cardağın yanında dururmusun?

Aylin: Yine ne oldu? Tuvaletin mi geldi?

Murat: Evet.

Aylin: Of az önce niye söylemedin. On dakika arayla, iki benzin istasyonunun önünden geçtik.

Murat: Ekolojik dengeye bir katkımız olsun.

Aylin: İğrençsin.

Murat: Bu işi, ayakta yapabiliyor olmamızı kiskanıyorsunuz.

Aylin: Prostat olduğunda görüşürüz.

Aylin cardağın hizasında aracı durdurur.

Cardak yol kenarından on metre kadar uzaklıktadır. Murat kapısını açar aractan inmeye çalışır.

Aylin: Bekle yardım edeyim.

Murat: Sağol. Yardım istemiyorum.

Aylin: Yardımım olmadan 2 metre gidebilirsen

kesin fizik dalında Nobel ödülü alırsın.
Murat: Of ! En azından cardağın oraya kadar yardım edebilirsin.
Aylin, Murat'ı güçlkle arabadan indirir ve cardağa doğru yürümeye başlarlar. Cardağın yanına vardıklarında...
Aylin: Şunlar üzüm bağı mı? Bunların dibine işemeyi düşünmüyorsun umarım! ?
Murat: Biraz daha konuşup beni lafa tutarsan, altıma işemeyi düşünüyorum.
Aylin, Muratın yanından uzaklaşıp arkasını döner. Murat kısa bir süre sonra aylin'e seslenir.
Murat: Bitti, gelebilirsin.
Aylin, murat'ın bu seslenişine gülererek cevap verir.
Aylin: Küçük çocuklar gibisin. Teyzemin oğlu batu'da tıpkı senin gibi annesine sesleniyor. Bulunduğun yerde kal. Arabadan ıslak mendil alıp geleyim.
Murat: Gerek yok, üstüme sildim.
Aylin: Eğer öyle bir şey yaptıysan, arabaya

kadar sürünerek geleceğini bilsem
bile, sana asla dokunmam.

Murat: Şaka şaka hadi git getir bekliyorum.

Aylin arabadan ıslak mendili alıp murat'ın yanına gelir. Mendili uzatır. Murat mendili almak için sağ elini uzattığında, Aylin'in gözü, Murat'ın tırnaklarına takılır.

Aylin: O tırnaklarının hali ne? Toprak mı eşeledin sen?

Murat: !

Yaz Aşkı IV. Bölüm

Aylin: Hey cevap versene? Ay toprak mı yiyorsun yoksa?

Murat kaşlarını çatarak...

Murat: Birilerinin bir şey yediği doğru. Ama o kişi ben değil sensin. Bıdı bıdı başımın etini yedin. Koltuk değneği yere düştü, onu alayım derken elim toprağa bulaştı.

Aylin: Sanki yerin, yedi kat dibine düşürdün. Aylin gözlerini kısarak devam eder.

İnanmadım ya, hadi neyse.

Murat: İnanmak yada inanmamak işte bütün mesele bu.

Aylin: Ha ha çok orijinal bir söz. Ama her nedense çok tanıdık geldi.

Murat keyifsiz bir yüz ifadesi ile. .

Murat: Arabaya dönelim mi?

Aylin: Bir şey unutmadın mı?

Murat: Yoo!

Aylin: Ellerin? Ellerini halen temizlemedin.

Murat sağ avucunda tuttuğu ıslak mendille üstün körü elini temizler.

Murat: Oldu mu? Olmadıysa manikür'de yaptırabilirim.

Aylin: Dalga geçme. Ayrıca sen en son ne zaman yıkandın?

Murat: Yanılmıyorsam geçen sene ganj nehrinde yıkanmıştım.

Aylin: İnanırım. İtalya'ya geldiğimiz gün yıkanmadın. Ertesi gün kaza geçirdin. Of! bitleneceksin.

Murat: Paris'e vardığımızda sevabına kesellersin artık.

Aylin yüzünü buruşturarak. .

Aylin: Ööögh. . ! Midem bulandı.

Murat: Canın erik çekiyor mu?

Aylin: Ne alaka?

Murat: Hamile değil misin?

Aylin: Yine salak salak konuşmaya başladın.

Murat: Ne bileyim "midem bulandı" diyince. . Hamilesin sandım. Özür dilerim.

Aylin: Bu konularda bana şaka yapma. Zaten yeterince kırığın var, birde ben kalbini kırmayayım

Murat, başını hafifce sağ tarafa yatırıp, sol kaşını havaya kaldırır. .

Murat: Koluma girecek misin, yoksa sürünmeye başlayayım mı?

Aylin: Bu seferlik girebilirsin. Ama en kısa zamanda temizleneceksin. Anlaştık mı?

Murat: Anlaştık.

Aylin ve Murat kısa bir mola'nın ardından tekrar yola koyulurlar. Cenova şehir merkezinde kısa bir tur attıktan sonra, yemek için tekrar dururlar. Akdeniz sofrasının lezzetli yemeklerinden tika basa yedikten sonra yeniden yola çıkarlar. Murat bir süre sonra sessizliği bozar.

Murat: Kaç kardeşsiniz?

Aylin: Tek çocuğum.

Murat, Aylin'in duymayacağı şekilde mırıldanır...

Murat: Tahmin ettiğim gibi... Aa demek tek çocuksun ne güzel.

Aylin: Tek çocuk olmanın nesi güzel?

Murat: Bilmem. . ? Güzeldir herhalde. Mesela

biz iki kardeşiz. Benden 4 yaş büyük abim var. Çok dayak yemişimdir. Ben doğduğumda beni çok kıskanmış. Aradan yıllar geçti aramız halen limonidir. Aklıma yediğim dayaklar gelince, bir an için tek çocuk olma fikri, güzel geldi. Ya anne, baba? Onlar ne iş yapıyor? Birliktemi yaşıyorsun?

Aylin: Hayır! Ben Ankara'da onlar Muğla'da yaşıyor. Babam emekli asker. Annem emekli öğretmen.

Murat yine sessizce kendi kendine mırıldanır.

Murat: En sonunda düğüm çözüldü... Demek babam asker. Zor olsa, gerek asker kızı olmak.

Aylin: Babam, bir gün, uzun süren bir görevden dönmüş. Ben, anneme "anneciğim bu

amca kim?" diye sormuşum. Annem halen gülerek anlatır. Zorluğu bu. Babamla pek bir şey paylaşamadık. Devamlı gezdik durduk. Mesela ben Ağrı doğumluyum. Orta okula kadar annemin öğrencisiydim. Orta okulu ve

liseyi Mersin'de özel yatılı kolejde okudum. Üniversite'yi Ankara'da okudum. Neyse ki üniversite 'yi kazandığım sene, babamın tayini Ankara'ya çıktı. Okul bitene kadar ailemle yaşadım. Ardından babam, annem emekli olup Muğla'ya yerleştiler. Bende Ankara'da kaldım.

Murat: Muğla'lı mısınız?

Aylin: Evet.

Murat: Ev yapacaksan tuğladan, kız alacaksan Muğla'dan...

Aylin: Söyledin. . Boyun uzadı mı? Sinir oluyorum böyle deyimlere, yakıştırmalara. [

Murat: Sende ota boka her şeye sinir oluyorsun. Kötü bir söz değil ki bu. .

Aylin: Hoşlanmıyorum işte söyleme. .

Murat: Keşke şu üç günlük süreçte bir liste hazırlasaydın. Neye sinir olup olmadığını bilip, ona göre bilincli bir nefes tüketicisi olurdu.

Aylin: Senin baban, annen ne işle iştigal?

Murat: Annem iç mimar. Ama hayatında dekore

ettiği tek mekan bizim ev. Babam çalışmasına izin vermemiş. Babama gelince. . Ne iş yaptığını bilmiyorum desem inanır mısın?

Aylin: Mit mi? Mafyayı? Nasıl bilmez bir insan babasının ne iş yaptığını?

Murat: Ya biliyorum bilmesine ama tam olarak ne yaptığını gerçekten bilmiyorum. Bildiğim kadarıyla İthalat, ihracat işleri yapıyor. İş adamı. Dikkat buyurunuz tekrar ediyorum. İŞ A-DA-MI. yani adı üstünde işinin adamı. İşin aslı bende tıpkı senin gibi babamla hiçbir şey yaşamadım. Yaşayamadım. Aksanım biraz komik değil mi?

Aylin: Evet bazı kelimeleri gırtlaktan çıkartıyorsun? Nereden çıktı şimdi bu?

Murat: Annem Fransız. Zamanımın büyük kısmını annem ile geçirdiğimden dolayı yada annemin baskın genlerinden sebep, onun fonetik ses yapısı bana geçmiş oldu.

Aynı durum abim içinde geçerli. Babam bu ses yapımızdan hiç hoşnut olmadı. Hani

elinden gelse, ses tellerimizi söküp atacak.
Aylin: Bende kendi ailemi acayip zannederdim.
Beterin beteri varmış. E siz
nerelisiniz?

Murat: Orası da karışık. Babam Adana'lı.
Ama dedem selanik göçmeni, babannem de
Kafkasya göçmeni. Annemin de annesi cezayir
asılı. Şimdi söyle, sence ben
nereliyim?

Aylin ağız dolusu kahkaha atar. .

Aylin: Ha ha! Brezilya dizisi gibi. Bence sen
dünya'lısın. Evet evet sen kesin
dünya'lısın. Afrika, Asya, Avrupa ne kaldı ki
başka?

Murat: Avustralya ve Amerika...Bu arada
Amerika demişken aklıma geldi. Cristof
Colomb Cenova doğumludur.

Aylin: Araya bir şeyler sokuşturmasan olmaz.
Bizden bahsediyoruz bırak şimdi
cristof'u. . Kaç yaşındasın?

Murat: Kemik yaşım mı? Zeka yaşım mı?
Hangisini soruyorsun?

Aylin: Zeka yaşını tahmin edebiliyorum. Sen kemik yaşını söyle.

Murat: Ha ha! 28 yaşındayım.

Aylin dikiz aynasından murat'ı süzer.

Aylin: Bu halinle en az 40 yaşında gösteriyorsun.

Murat: Peki sen kaç yaşındasın?

Aylin: Tahmin et?

Murat: 50-55. . bu ruh yaşın. 26 buda fiziki yaşın.

Aylin: Fiziki yaşımlı bildin sayılır. 27 yaşındayım. Ruh yaşımlı için neden öyle söyledin?

Murat: Menopoz belirtilerinin bir kısmı sende mevcut.

Aylin, aniden frene basar...Araba bir sağ bir sola savrulur ve yol kenarında durur.

Murat: Çıldırđın mı sen? Bizimi öldüreceksin. . ?

Aylin: Gerizekalı! Sana kaç kez daha söylemem gerekecek? Bana bu konu hakkında şaka yapma. Hatta mümkünse bu konular

hakkında hiç konuşma.

Aylin, ağlamaya başlar. . Murat üstünde ki korkuyu ve şaşkınlığı atmaya çalışmaktadır.

Murat: Özür dilerim. Sakinleş biraz. Hem neden bu kadar aşırı tepki gösterdin ki?

Aylin, hıckıra hıckıra ağlayarak anlatmaya başladı.

Aylin: Benim hiçbir zaman çocuğum olmayacak. Olamayacak. .

Murat: Nasıl yani? Anlamadım?

Aylin: Geçirdiğim bir rahatsızlıktan dolayı, yumurtalıklarım alındı. Bir daha asla çocuk sahibi olamayacağım. Mutlu musun şimdi?

Murat'ın o an dünyası başına yıkılmıştır.

Dudakları titremeye başlar. Titreyen sağ eliyle Aylin'in omzunu, hafifce kavrar. .

Murat: İnan ki çok özür dilerim. Lütfen beni affet. Sana söz veriyorum bir daha ağzımı sen istemediğin sürece açmayacağım. Şimdi çekip gitsen bile seni anlayışla karşılarım. Ve murat daha fazla dayanamaz ve

ağlamaya başlar. .

Kendimi asla affetmeyeceğim. Ama nereden bilebilirdim ki. . Ama anlamam lazımdı. Of bilmiyorum hiç iyi değilim.

Murat arka koltukta karalar bağlamış dvnp dururken, Aylin'in Murat'ın ağlamasını görünce yüz ifadesi bir anda değişir. Ve...

Aylin: şaka yaptım. . şaka yok öyle bir şey. Ya sen nasıl bir insansın? Oturmuş ağlıyor çocuk gibi. . Kıyamam sana.

Murat, halen olup biteni anlamamış, içini çeke çeke ağlamaya devam etmektedir.

Murat: Aylin beni affet inan çok zgnm.

Murat'ın içten, samimi bir şekilde göz yaşı akıtması Aylin'i çok duygulandırır. Bu sefer Murat ağlıyor diye Aylin ağlamaya başlar.

Aylin: şaka yaptım. Ağlama. .

Murat: Ben zlmeyeyim diye söylüyorsun değil mi?

Murat'ın bu lafı, Aylin'e aynı anda iki duyguyu yaşatır. Hem ağlar hem de güler...

Aylin: Yemin ederim çocuk gibisin. Salak şey,

böyle bir şey gerçek olsa, senin üzülüp
üzülmemen, çok umurumda olacağını mı
sanıyorsun. Şaka vallahi billahi şaka. .

Murat'ın gözleri parıldar...

Murat: Cidden şaka mı? Ohh dünyalar benim
oldu. Of. . Halen ellerim titriyor.

Aylin: Sen ne kadar duygusal bir adammışsın
böyle. Hiç görüldüğün gibi
değilmişsin. Beni çok şaşırttın. O nasıl
ağlamaydı?

Murat: Halen kendime gelemedim.

Aylin: Şakanın dozunu sanırım biraz fazla
kaçırdım. Sende benden böyle bir şey
beklemiyordun değil mi?

Murat: Aynen! Sende beni şaşırttın.

Menopoz'lu yakıştırmamı geri alıyorum. Haydi
kontağı çevir. Hava kararmadan Lyon'da
olmalıyız.

Aylin: Ben pezevenk kelimesini sende Menopoz
kelimesini ömrünün sonuna kadar
unutmazsın artık.

Aylin ve Murat kısa mecburi molanın ardından

tekrar yola

koyulurlar. saatlerce bu olay hakkında konuşup bir birleri ile dalga geçerler.

Saatler sonra. .

Aylin: Yine çenen düştü. Bak basarım frene.

Murat: Yeni trendimiz frene basmak. Ama her zaman, bir önceki kadar şanslı

olmayabilirsin. Sonuçta altında ki araba 1968 model. ABS, EDS , LGS, ÖSS gibi

güvenlik sistemelerinin hiç biri bu arabada mevcut değil. Ama gerçekten iyi şoför

müşsün. Size şoför Nebahat diyebilir miyim?

Aylin: Genel ahlak kuralları çerçevesinde dilediğini söylemekte özgürsün. Bu arada camını kapatır mısın üşümeye başladım.

Murat: Birazdan kapatsam olur mu?

Aylin: Eğer hastalanırsam yarı yolda kalırsın bilmiş ol. Bu arada komik bir şey sorabilirmiyim?

Murat: Evet?

Aylin: Oysa ki, bu soruyu daha yola çıkmadan sormam gerekiyordu. Biz Fransa ve

İspanya'ya neden gidiyoruz?

Murat: Fransa bildiğin gibi anne memleketi. Sadece görmek istedim. İspanya özellikle Madrid yılın bu zamanı harikadır. Eğer zamanında varırsak güzel bir festivale şahitlik edeceğiz. Mutlaka fotoğraflarını çekip yayınlamam lazım.

Aylin: Sen manyak mısın? Eğer ben kabul etmeseydim ne yapacaktın?

Murat: Seninle yada sensiz. . ! Bir şekilde gidecektim.

Aylin: Bu yolculuğu bu kadar önemli kılan ne ki? Altı üstü bir festival. Seneye tekrar gelirdin. Yok yok bence bana anlatmadığın başka şeyler var.

Murat: Tamam itiraf ediyorum. . Sıkı dur.

Hazır mısın?

Aylin: Evet. .

Murat: Tarihi eser kaçakçısıyım. . Ve artık sende benim suç ortağımın.

Aylin dikiz aynasından murat'a sert bir bakış atar. .

Aylin: Ciddi misin sen?

Murat: Evet gayet ciddiylim. Paris'te malı teslim edeceğim. Ardından Madrid...

Aylin: Mal derken? Of korkutma beni. . Yine şaka yapıyorsun değil mi?

Murat: Yo! Gayet ciddiylim. Boşuna sanat tarihi okumadık değil mi?

Lyon 5 km...

Aylin: Lyon'a son beş km...Kendine yeni bir yol arkadaşı bul.

Murat: Haha beni terk mi ediyorsun?

Aylin: Allah'ın cezası benim başımı belaya sokacaksın. Evet Lyon'da yollarımız ayrılıyor.

Murat: İstersen interpol'e şikayet edebilirsin. Nasıl olsa interpol'ün merkezi Lyon'da. .

Aylin: Şikayet edeyim de başım belaya girsin değil mi? Yok şikayet etmem.

Murat kahkaha atarak konuşmasına devam eder.

Murat: Benimle kafa mı buluyorsun?

Aylin: Neden?

Murat: Bu kadar saf olamazsın. Tarihi eser kaçakçısı olduğuma inandın mı gerçekten? Böyle bir şeye inandıysan gerçekten çok saf olmalısın.

Aylin: Anlaşıldı yine başa dönüyoruz. . .
Bunun saflıkla ne alakası var? Adam gibi bir şey soruyorum ve seninde adam gibi cevap vermiş olduğunu var sayarak hareket ediyorum. Şakamıydı yani?

Murat: Evet şakaydı? Paraya pula ihtiyacı olan bir insan değilim. Hoş olsam da, emin ol , tarihi eser kaçakçılığı, yapacağım son iş bile değil. İçin rahat olsun.

Aylin: Peki o zaman tekrar soruyorum.
Fransa'ya ve İspanya'ya ne için gidiyorsun? Vücudunun yarısı kırıkken, bu yolculuğu bu kadar önemli kılan ne?

Murat: Fes. .

Aylin, Murat'ın sözünü keser. .

Aylin: Festival saçmalığına hiç girme.

Murat: Ben şimdi sana ne anlatayım ki?

Gerçekten gezmek için gidi...(((DüÜüLLüLLüp
DüÜüLLüLLüp))) Aylin'in cep telefonu çalmaya başlar. Aylin araba'yı yolun kenarına çeker ve telefonu açar.

Aylin: Alo anne? Aa babacığım merhaba nasılsın? Bende birazdan sizi arayacaktım. Hı hı! Evet sabah yola çıktık. Fazla yorulmadım. Lyon'a yeni girdik babacım. Bir saniye müsaade eder misin babacığım. Aylin arabadan dışarı çıkar ve konuşmasına kaldığı yerden devam eder. Evet baba dinliyorum. Hı hı. Babacığım, anneme durumu anlattım. Kazayı yapan ben değilim. Ama benim yüzümden oldu. Arkadaşın Fransa ve İspanya'da önemli işleri varmış. Benden yardımcı olmamı istedi, bende kabul ettim. Hı hı. Babacığım endişelenmenize gerek yok. Bana bu konuda güvenebilirsiniz. Hı hı!] Valla babası iş adamıymış...Hayır babasının adını bilmiyorum. Merak etmeyin kötü bir insan değil. Hem kötü birisi olsa da benim yardımım olmadan bana kötülük

yapabilmesi imkansız. Bacağı ve kolu alçıda. Bu gece muhtemelen burada yani Lyon'da kalırız. Hı hı. . Hı hı. . Tamam baba. Şimdi telefonu kapatmalıyım. Ben sizi ararım. Anneme selam söyle. Sizi öpüyorum. Tamam...Klik...Aylin telefon konuşmasını bitirdikten sonra arabaya biner.

Murat: Evdekiler mi?

Aylin: Evet merak etmişler.

Murat: Ne güzel. . Hayatında seni merak eden insanların var olduğunu bilmek.

Aylin: Niye? Seni kimse merak etmiyor mu?

Murat: Annemle geçen hafta görüştüm. Ama babamla görüşmeyeli bir sene olmuştur.

Aylin: Babanla aran kötü anlaşılan. Hayatına çok mu karışıyor?

Murat: Aslında babamın benimle bir sorunu yok. Ama benim babamla bir sorunum var. Ve sanırım bu sorun uzun bir süre devam edecek.

Aylin: Özel değilse dinlemek isterim. Anlatmak ister misin?

Murat: Şimdi değil. . Belki sonra. . Daha yolumuz uzun. Her şeyi bir cırpıda anlatırsak olmaz. .

Aylin: Bir şeyleri hep ertelemekten nefret etmişimdir. Erteleyenlerden de...!

Murat: Babasının kızı...

Aylin: Haklısın. Sanırım bu konuda babama benzemişim. Ee Lyon'a geldik. Ne yapıyoruz?

Murat: Paris'e dört saatlik yolumuz kaldı. Seni bilmem ama ben çok yoruldum. İstersen geceyi burada geçirelim. Yarın sabah erkenden yola çıkarız. Olur mu?

Aylin: Patron sensin...E nerede kalacağız peki?

Murat: Burada yaşayan bir arkadaşım var.

Senin için sorun olmazsa

onun yanında kalabiliriz.

Aylin: Bu arkadaşın adı nedir?

Murat: Yani şunu demek istiyorsun. . Bu arkadaşın cinsiyeti nedir. . ? Adı simon bizim yaşımızda çok tatlı hoş sohbet bir insan.

Sende tanıdığında çok seveceksin

Aylin: Eski kız arkadaşın mı?

Murat: Yok yahu bildiğin normal arkadaş işte. .

Dur arayayım kendisini. .

Murat, telefonunu çantanın ön gözünden çıkartır. Rehberden “simone” ismini bulur ve...arama tuşuna basar.

Yaz Aşkı V. Bölüm

Birkaç saniye sonra telefonun diğer ucunda ses duyulur.

Murat, Fransızca konuşmaya başlar.

Murat: Salut Simon! Ben Murat. Hıhı! Evet uzun zaman oldu. Ben şu anda bir arkadaşımın birlikte Lyon'dayım. Eğer müsaitsen sana geleceğiz. Hı hı! Evet bende seni çok özledim. 15 dakika sonra oradayız. Görüşürüz...

Aylin, Fransızca bilmediği için Murat'ın ne konuştuğu hakkında en ufak bilgisi yoktur. Murat'ın açıklama yapmasını beklemeden kendisi sorar.

Aylin: E ne diyor?

Murat: Evdeymiş bizi bekliyor. Şu ilerden sola döner misin.

Aylin: Yahu çat kapı da gidilmez ki. Benim varlığımdan haberi var mı?

Murat pis pis sırıtarak. .

Murat: Var var...Sevgilimle beraber geliyoruz, dedim.

Aylin'in kaşlarını havaya kaldırıp, gözlerini irileştirir. .

Aylin: Ne? Sevgilimle mi?

Murat: Evet sevgilimle. .

Aylin: Adı simon mudur somon mudur hemen arıyorsun ve diyorsun ki "sevgilim beni terk etti"

Murat: Fransızca bilmiyorsun değil mi?

Aylin: Kusura bakma ben senin gibi, international çocuğu değilim.

Murat alaycı bir şekilde kesik kesik güler. .

Murat: Ha ha ha. . Şaka yaptım. Sevgili falan demedim. Sadece, arkadaşımınla geliyoruz dedim.

Aylin: Anlamıyoruz ya...Çevir kazı yanmasın.

Murat: Foie Gras. . Mmm olsa da yesek.

Aylin: Yine sapıtmaya başladın. O ne demek? Yenilen bir şey olduğuna göre kesin pezevenk'in Fransızcasıdır.

Murat: "Foie" karaciğer demek. "Gras" yağ demek. İkisi birleşince "Kaz Ciğeri" anlamına geliyor. Kazı özel bir kümeste besiyeye

alırlar. Kaz hareket etmeden aylarca beslenir. Bu süreçte kazın karaciğeri yağlanmaya başlar. İşte ciğeri lezzetli kılında bu

yağdır. Lyon'da bu işin erbabı bir çok restoran vardır. Birlikte yeriz. Olur mu?

Aylin yüzünü buruşturarak...

Aylin: Bir deyim ile senin dansözlüğüne değinelim dedik demediğın kalmadı. Allah'tan yılanlı, ayı'lı, öküz'lü bir deyim kullanmadım. Eminim ona da verecek bir cevabın olurdu. Senin Sanat Tarihi yerine Aşçılık falan okuman lazım mış. Bu arada ciğerin her türlüşünden nefret ederim. Özellikle ciğeri beş para etmeyen adamlardan.

Murat: Kaz dedin aklıma geldi. Ben aklıma geleni o anda söylemezsem ölürüm. İki üç gün daha bu duruma katlanmak zorundasın. Ben böyleyim yapacak bir şey yok. Haydi çok konuştuk. Şu karşıda ki büyük tabelanın oradan sola döner misin.

Aylin: Emriniz olur efendim. Siz dileyin,

dünya'nın etrafında bile dönerim.

Murat: Emir? ! Of neyse hadi Simon'u daha fazla bekletmeyelim.

Aylin ve Murat 15 dakika sonra La Rho[^]ne nehri üzerinde ki onlarca köprüden biri olan Morand köprüsünün üstünden geçip Lyon'un kuzeyine doğru yol alırlar. Bir kaç yüz metre sonra tek katlı müstakil çok güzel bir evin önünde dururlar.

Murat: İşte geldik. Arabayı şuraya park edebilirsin.

Aylin: Evde, manzarada çok güzelmiş.

Murat iç çekerek. .

Murat: Ah ah sen birde ev sahibesini gör. .

Aylin: Zevzek. . İstersen sizi baş başa bırakabilirim. Özlem giderirsiniz.

Murat: Ha ha! Haydi yardım ette arabadan ineyim.

Aylin: Hiç cevap bile vermiyor. Bakalım şu simon neyin nesiymiş.

Murat, Aylin'in yardımı ile arabadan iner. Evin giriş kısmında ki merdivenleri güç bela

çıktıktan sonra kapının ziline basarlar. Bir kaç saniye sonra evin kapısı açılır...

Simon'nun gülümseyen yüzü, yerini bir anda şaşkınlığa bırakır.

Simon: Bu halin ne? Ne oldu sana?

Murat, güler. .

Murat: İceri davet etmeyecek misin? Olanları anlatmaya başlarsam sabaha kadar kapıda dikilmemiz gerekebilir.

Simon: Çok özür dilerim. Seni bu halde görmeyi beklemiyordum. Buyurun.

Murat ve Simon birbirlerine sımsıkı sarılır, öpüşüp koklaşırlar. Aylin bu karşılama törenini sonlandırmak için

Aylin: Öhhö Öhhö!

Murat: Ya kusura bakma sizi tanıştırmayı unuttum. Simon bu arkadaşım aylin. Aylin buda arkadaşım Simon.

Aylin, başı ile simon'u selamladıktan sonra tokalaşmak için elini uzatır. Simon ise uzatılan elin içine, şaplağı yapıştırır. Aylin, Simon'un bu davranışına çok bozular. Ama

simon'a bozulduğunu belli etmeden, sırtarak, murat'a söylenmeye başlar.

Aylin: Bana arkadaşını söyle, senin nasıl bir dallama olduğunu söyleyeyim.

Murat, kaşını gözünü oynatarak. .

Murat: Ya evet Aylincim haklısın. Unutalım gitsin, geçmiş. Sırtımızda taşıyıp kambur olmanın bir alemi yok.

Aylin saf saf Murat'ın yüzüne bakar. Murat aceleci bir ses tonu ile. .

Murat: Haydi içeri geçelim

Aylin, Murat'a belli belirsiz homurdanırken, diğer yandan salona doğru

yürürler. Murat, nehir manzaralı cam kenarında ki sallanan koltuğa oturur.

Simon: Murat uzun zaman oldu.

Nerelerdeydin? Neler yaptın?

Murat: Son bir senedir nefes almaktan başka hiçbir şey yapmadım.

Simon: Kendini salmışsın. Saç sakal birbirine karışmış. Perişan haldesin. Beni telefonla önceden aramasan, inan seni tanımakta zorluk

çekerdim.

Murat: Ben bile kendimi tanımakta zorluk çekiyorum.

Simon, Murat'ın kırık koluna dokunarak

Simon: Nasıl bu hale geldin?

Murat: Birkaç gün önce Roma'da ufak bir kaza geçirdim. Bir kaç kırıkla kurtardık.

Simon: Geçmiş olsun. Seni tekrar gördüğüm için çok mutlu oldum. Arkadaşın kim?

Murat: Kendisi ile uçakta tanıştık. Tesadüfen aynı otelde kaldık. Kazadan sonra kendisinden yol arkadaşı olmasını rica ettim. O da sağ olsun beni kırmadı.

Simon: Sevgilin değil yani?

Murat: Yok değil.

Simon: Fransızca bilmiyor mu?

Murat, anlık olarak Aylin'le göz göze gelir. Ve sırtarak simon'a cevap verir.

Murat: Evet. ! Fransızca bilmiyor.

Simon: Peki benim kim olduğum hakkında bilgi sahibi mi?

Murat: 30 dakika öncesine kadar varlığından

bile haberdar değildi. Sadece arkadaş olduğumuzu biliyor.

Simon: Sanırım benden hoşlanmadı.

Murat: Aldırma! onun her zaman ki hali. Sen bir şey caktırma. Biraz eğlenelim.

Simon: Yine her zaman ki gibi muzipsin. Ama peşinen söyleyeyim olacaklardan ben sorumlu değilim.

Bu esnada Murat ve Aylin tekrar göz göze gelirler. Aylin'in sıkıldığı her halinden bellidir.

Murat: Kusura bakma sıkıldığının farkındayım. Ama ilerleyen dakikalarda bu son bulacak.

Aylin: Yaa demek ilerleyen dakikalarda son bulacak. Peki nasıl olacak bu?

Murat: Öncelikle arabadan eşyaları almakla başlayabilirsin.

Aylin'in asık yüzü daha da asılmıştır.

Aylin: Kendimi her nedense hizmetci gibi hissetmeye başladım.

Murat: Bakıyorum da çok alınganız. Tamam

Simon gidip alır.

Aylin: Saçmalama o kadar da değil. Tamam ben giderim.

Murat: Eğer bu görevi başarı ile tamamlarsan ikinci etaba geçeceğiz?

Aylin, oturduğu yerden kalkar kapıya doğru yönelir. .

Aylin: 2. etap ne?

Murat: Benikirlerimden arındıracaksın...

Aylin, ani bir hareketle geri döner. .

Aylin: Bu kutsal görevi ben değil de arkadaşın yaparsa daha güzel olur. Karar ver?

Şoförün müyüm? Hizmetcin miyim? Tellak mıyım?

Murat: Elim, kolum, ayağımın.

Aylin: Bence Gurbet ellerde, ayakcın gibiyim.

Murat: Sende bir anormallik var. Çok alıngansın.

Aylin: Hiçbir şeyim yok.

Aylin, hızlı adımlarla evden dışarı çıkar. Bu esnada Simon ile Murat konuşmaya başlar.

Simon: İlginç bir insan. Aranızda bir şey

olmadığına emin misin?

Murat: Gerçekten bir şey yok. Tanıdığım ilk günden beri böyle.

Simon: Bence bu kız senden hoşlanıyor.

Murat öyle bir kahkaha atar ki, bunu Aylin bile rahatlıkla duyar.

Murat: Ha ha Ha ha...Nereden çıkartıyorsun böyle şeyleri...Gülmekten gözlerimden yaş geldi.

Simon: Beni, senden kıskandı.

Murat: Siz kadınlar. . Irkınız, diliniz, dininiz farklıda olsa hep aynısınız. Sizi anlamak gerçekten zor.

Simon: Oysa ki kadın ruhundan en iyi anlayan insanlardan birisisindir. Sen bile böyle düşünüyorsan diğer erkeklerin ne düşündüğünü düşünmek bile istemiyorum.

Murat: Tam anlamaya başladığım esnada neler olduğunu biliyorsun.

Simon: Evet sende haklısın.

Kapı kapanır. Bir kaç saniye sonra Aylin, söylene söylene içeri girer.

Aylin: İnsan nezaketen de olsa kapının eşiğine kadar eşlik eder. Allah muhabbetinizi arttırsın gayet şen şakraksınız.

Murat: Amin amin. Umarım en kısa zamanda, seninde muhabbetini arttırır.

Simon: Sizin karnınız açıtır. Ben bir şeyler hazırlayayım.

Murat: Valla ben açlıktan ölüyorum. Ne var menü de?

Simon: Sürpriz olsun.

Murat, imalı bir şekilde. . Aylin'e bakarak Simon'a cevap verir.

Murat: Bayılırım sürpizlere. .

Simon, mutfağa gitmek için oturduğu koltuktan kalkar. Aylin ise Murat'tan gelecek direktifi beklemektedir.

Aylin: Kalacağımız odayı mı gösterecek? Bir şey söylesene.

Murat: Yoo mutfağa yemek hazırlamaya gidiyor.

Aylin: Ya bende salak gibi bekliyorum ayakta.

Siz nasıl insanlarsınız. Misafirperverlik kavramını magmanın merkezine soktunuz.

Murat: Sakin ol yahu. Bırak eşyaları olduğu yere. At kendini koltuklardan birine.

Aylin: Ben elimdekileri kafana atmak istiyorum. Bu salak kız İngilizce bilmiyor mu?

Murat: Ne yazık ki hayır. Şimdilik tek ortak noktanız bu.

Murat, Aylin'e dilini çıkartır.

Aylin: O dil gereğinden fazla uzamış.

Kökünden kesmek lazım. Sen gay falan değilsin

dimi?

Murat: Ha ha onu nereden çıkarttın.

Aylin: Somon kafalı Simon çıplak gezse daha iyi. Altında avuç gerçe kadar şort var. İc çamaşırı giymemiş. Neyi var neyi yok meydanda. Sen rahatsızlık duymuyor musun?

Ben aşırı derecede rahatsızım haberin olsun.

Sakin bana;"Gerikafalı burası

Avrupa, bunların kültürleri farklı" gibi şeyler söyleme.

Murat: Misafir olduğumuzu unutuyorsun.

Misafir umduğuna değil bulduğuna bakar. Ne

yani Şimdi kıza gidip üstüne edepli bir Şeyler giy mi demeliyim. Ayıp olmaz mı sence?

Aylin, gözünü tavana diker ve derin bir of çeker.

Aylin: Offf. Otelde kalsak olmaz mı? En azından ben kalsam?

Murat: Olmaz efendim. Madem bu yola beraber çıktık, yine beraber devam etmeliyiz.

Aylin: Simon nereye kayboldu?

Murat: Sen beni dinlemiyor musun? Az önce dedim ya! Bize yemek hazırlamak için mutfağa gitti. İstersen, yardım etmek için yanına gidebilirsin.

Aylin: Umarım kurbağa bacağı falan yedirmez bize. Sen sor bakalım. Yardıma ihtiyacı var mıymış! ?

Murat, Simon'a melodik bir Şekilde seslenir.

Murat: SimOoOoon. . SimOoon.

Simon'un cevabı geçikmez. .

Simon: Muraaght Muraghht. .

Aylin: Oo allah'tan sevgili değilsiniz. Birde sevgili olsanız, kim bilir nasıl seslenirdiniz

birbirinize.

Simon, elinde salata kasesi ile salondan içeri girer. Cilveli bir şekilde, Murat'la konuşmaya başlar.

Simon: Efendim Bana mı seslendiniz?

Murat: Yardıma ihtiyacın var mı? Aylin sana yardım etmek istiyor.

Simon: Yardıma ihtiyacım yok. Ama yardım etmek istiyorsa , sofrayı hazırlayabilir.

Bu esnada Aylin'in kafası, tenis macı izliyormuş gibi bir sağa bir sola dönmektedir.

Bu baş döndürücü trafik Murat'ın, Aylin'e konuşmaları tercüme etmesi ile son bulur.

Murat: Sofranın hazırlanmasına yardımcı olursan, çok mutlu olacağını söyledi.

Aylin: Sende ona söyle, bende ona yardım etmekten son derece mutlu olurum. A bir de üstüne başına adam akıllı bir şeyler giyerse daha da mutlu olurum.

Murat: Taktın kızın kılık kıyafetine. Sen neden söylemiyorsun? Nede olsa hem cinsin.

Aylin: Söylerim. Ondan mı korkacağım? En

fazla evinden kovar.

Simon, elinde ki kaseyi hemen yanı başında duran sehpanın üzerine koyup gülmeye başlar. Aylin şaşkın bir şekilde Murat'ın yüzüne bakarken, Murat'ta katıla katıla gülmeye başlar. Simon aylin'e döner ve. .

Simon: Merhaba Aylin. Ben Türkçe konuşabiliyor.

Aylin'in, allak bullak olmuş bir yüz ifadesi ile Simon'a bakışı, Murat'ın daha çok gülmesine neden olur. Aylin, elleri ile yüzünü kapatarak...

Aylin: Nasıl ya? Sen Türkçe biliyor musun? Ay inanmıyorum. Murat, Allah senin cezanı...

Simon: Ben çok özür diler. Benim ımm suç yok. Tek suç Muraght.

Aylin, hızla ayağa kalkar. Simon'un az önce sehpanın üzerine bıraktığı içi dolu salata kasesini kaptığı gibi, halen gülmeye devam eden murat'ın başından aşağı boca eder.

Aylin: Nasıl eğlendin mi bari?

Murat, vücudunun tamamını kaplayan soslu salatayı umursamadan, Gülmeye devam eder.

Murat: Hahahaha Uzun zamandır hiç bu kadar eğlenmemiştim. Off gülmekten ölebilirim. Ödeştik. Hiç kızma. Sen bana daha beterini yapmıştın.

Aylin: Nasıl utandığımı anlatamam. Ben gidiyorum.

Simon, Aylin'in yanına yaklaşır ve elinden tutar.

Simon: Hiçbir yere gitmek yok. Ben çok özür diler senden. Sen bana kız. Ama bağışla.

Gitme! Olur?

Simon, bozuk ve komik Türkçesi ile o kadar icten özür dilemiştir ki bu sefer gülen taraf Aylin'in kendisidir.

Aylin: Bende senden özür dilerim. Ama şu pis adamdan asla özür dilemem.

Aylin, çama baktığında Murat'ın görüntüsü ile Nehrin manzarasının iç içe geçtiğini görür. .

Aylin: Şu güzelim manzarayı, yansımanla bile

bozuyorsun. Hadi kalk temizlen.

Murat, o kadar çok gülmüştür ki yorgunluktan konuşacak hali bile yoktur. Kısık bir ses tonu ile Aylin'e cevap verir.

Murat: Değil ayağa kalkmak konuşmaya dermanım bile yok. Zaten leş(!) gibiydim daha da leş oldum. Hadi ben neyse, olan Simon'un döşemelerine oldu. Artık temizlenmeme yardımcı olursun. Değil mi?

Aylin: Yine olan bana oldu. Başa gelen çekilir. Haydi marş marş istikamet banyo.

Murat: Babasının kızı! Ama ne yazık ki uygunsuz adımlarla yürüyebileceğim.

Aylin: Neren uygun ki? Yürüyüşüne sıra gelene kadar. . O kadar çok uygunsuz yerin var ki, say say bitmez.

Aylin, Simon'unda yardımcı ile Murat'ı banyoya götürür. Simon, Fransızca Murat'a neyin nerede olduğunu söyler.

Simon: Havlu burada, şampuanlar hemen arkanda. Ben mutfağa geçiyorum. Siz işinizi bitirene kadar, yeniden salata yapayım.

Murat: La Fonten masallarında ki Tilki bile senden daha kurnaz olamaz.

Aylin: Neden Fransızca konuşuyorsunuz? Ayıp oluyor ama.

Simon, Aylin'e ne söyleyeceğini düşünürken, Murat cevap verir.

Murat: Simon'un Türkçesi o kadar iyi değil. Konuşulanları anlayabiliyor ama telaffuz konusunda biraz sıkıntılı. Havlunun ve Şampuanların yerini söyledi. Mutfakta işi olduğu için beni senin şefkatli kollarına teslim etmek için müsaade istedi. Öyle değil mi simon?

Simon: Evet. Ben fırında yemek ve salata hazırlamak. Yardım olursa ben gelir Aylin.

Aylin: Tamam canım sen işine bak. A çıkmadan , çamaşır suyunun nerede olduğunu söylermisin?

Simon: Çamajır suyu? Anlamadım?

Aylin: Tuz ruhu da olur. Bunu şampuanla yıkamakla kiri çıkmaz.

Simon: Ben anlamadı! !

Aylin: Deterjan. Deterjan.

Simon: Aa dıtarjh. . anladım.

Murat gülererek araya girer. .

Murat: Aylin bunaltma kızı. Simon sen işine bak. Aklı sıra dalga geçiyor.

Simon: Dalga? Gejiyo? Ben anlamadı.

Gidiorm

Murat: Aylin, gördüğün gibi Türkçe konuşunca her şey birbirine giriyor. Her Fransızca konuştuğumuzda alınganlık yapma.

Aylin: İyi be!

Murat, Fransızca Simon'a Aylin'in şaka yaptığını anlatır. Simon güler ve banyodan ayrılır. Murat, küvetin oturak kısmında giyinik vaziyette oturuyordur.

Murat: Tişörtü ve şortu hemen makine'ye atıp yıkayalım.

Aylin: O kolay işte. . O şortun altında iç çamaşırın vardır umarım.

Murat: Var, var olmasına da, onu da değiştirmem lazım.

Aylin: O değişimi mümkünse ben yokken yap.

Senin çantanda başka şortun yok mu?

Murat: Yok. Bir adet şort bir adet tişört ve bol miktarda iç çamaşırı var.

Aylin: Bol'dan kastın beden ölçüsü değil mi?

Murat: Hahaha yok ya 4-5 tane iç çamaşırım var.

Aylin: Ben bile, bir hafta iç....

Aylin bir anda susar. .

Murat: Ben bile bir hafta...ee? Haa anladım.

Ben bile bir hafta için bilmem kaç yüz adet iç çamaşırı ile geldim diyecektin.

Aylin: Oha o kadar da değil tabi. Ama seninkinden daha fazla olduğu kesin. Neyse bu

konuyu kapatalım.

Murat: Bence de kapatalım. Yoksa don lastiği gibi uzayıp gidecek.

Aylin, gözlerini Murat'ın gözlerine diker...

Murat: Tamam sustum. Şimdi neye karar verdik?

Aylin: Saçını, sırtını, kolunu yıkarım. Gerisi sana ait. Anlaşıldı mı?

Murat: Anlaşılmasına anlaşıldı da komutanım,

benim bir maruzatım var?

Aylin, bir iç çeker...

Aylin: Söyle?

Murat: Ben iç çamaşırımı çıkartamıyorum...!

Daha doğrusu kısmen çıkartabiliyorum da, sol bacak alçılı olduğu için orada takılı kalıyor.

Aylin: Offf ben nasıl bir belaya bulaştım.

Tamam ya tamam. Lanet olsun onu da çıkartırız.

Murat: Sakın beni yanlış anlama. İnan bende, en az senin kadar bu durumdan rahatsızım.

Aylin: Tamam sorun değil. Havlu ile üstesinden geliriz.

Aylin, Murat'ı soymaya başlar. Önce tişört'ü ardından şortunu çıkartır. Aylin, Murat'ın sol omzunda, yarısı alçının altında kalmış bir dövme olduğunu görür...

Yaz Aşkı VI. Bölüm

Aylin, dövmenin sadece küçük bir kısmını görebildiği için, meraklanır. Ama Murat'a sorup, sormama konusunda kararsızdır. Sonunda daha fazla dayanamaz ve merakına yenik düşer.

Aylin: Vaav dövmemizde varmış. Asi gençlik.

Murat: Niye senin yok mu?

Aylin: Öyle sıradan bir şeymiş gibi sormuyor musun, deli oluyorum. Her insanda muhakkak olması gereken bir şey mi?

Murat, güler. .

Murat: Ha ha ha! Çevremde ki bir çok insanda olduğu için benim için sıradan bir durum. Hatta annemde bile var.

Aylin: Şayet ben böyle bir şey yaptırmış olsam, babam vücudumun geri kalan kısmına da kendi elleri ile geçici dövme yapıp beni evlatlıktan ret eder.

Murat: Ona bakarsan benim babamda sevmez böyle şeyleri. İşin aslı babam dövmenin nakşedildiği yüzeyleri de pek sevmez.

Aylin diğer yandan Murat'ın kirlenmiş kıyafetlerini çamaşır makinesinin içine yerleştirmekle meşguldür.

Aylin: Hıım! Anladım. Babanın pek insan sevgisi yok yani.

Murat: Para ve statü sahibi değilsen. . evet.

Aylin: Peki sırtında ki dövme? Kuş kanadı gibi bir Şey gördüm sanki. .

Murat, başını sol tarafa doğru çevirip omzunun üstünden Aylin'e bakarak cevap verir.

Murat: Anka. . Anka Kuşu.

Aylin: Küllerinden yeniden doğan kuş...Hıım çok manidar.

Murat: Aynen öyle.

Aylin, bu konuyu daha fazla uzatmak istemez.

Hemen yanı başında ki havluyu alıp

Murat'ın kucağına doğru koyar.

Aylin: Şu havluyu kucağına örtüp, i çamaşırını çıkartır mısın.

Murat: Yardımın olmadan çıkartmam biraz zor.

Aylin: Sen dediğimi yap. Ben gerekli yerde yardımcı olurum.

Murat, kucağında ki havlunun sağına soluna çeki düzen verdikten sonra iç çamaşırını çıkartmak için zorlu bir mücadeleye girişir. Murat'ın her hareketinde havlu sağa sola kaymaktadır.

Murat: Bu böyle olmayacak. Sen arkama geçip havluyu her iki elinle tutarsan belki çıkartabilirim.

Aylin: Hayır! Ben arkamı dönüyorum. Sen çıkartabildiğin kadar çıkart sonra havluyu kapat ben kaldığın yerden devam ederim.

Aylin, sırtını Murat'a dönüp beklemeye başlar. Bir süre sonra Murat'ın sesi bu bekleyişi sonlandırır.

Murat: Tamamdır. Arkanı dönebilirsin.

Arkasını döndüğünde gördüğü manzara Aylin'i güldürür. Murat'ın siyah iç çamaşırı alçılı bacağında sallanmaktadır.

Aylin: Ha ha bu ne ya. . ? Ben buna elimi süremem.

Murat sırtarak sorar. .

Murat: Neden?

Aylin: Hiç hijyen değil.

Aylin'in gözü, banyoda işine yarayabilecek bir şeyler aramaktadır. Ve aradığını kısa sürede bulur. Çamaşır sepetinin yanında boş bir poşet gözüne ilişir. Poşeti eline geçirdiği gibi soluğu Murat'ın yanında alır. Murat şaşkınlıkla ve gülererek. .

Murat: Ha ha Sen gerçekten temizlik hastasıdır. Benim yerimde sen olsaydın, sana kesinlikle aynı muameleyi yapmazdım.

Aylin: Oldu işte. . Bunu direk çöpe atıyorum.

Murat: Saçmala atsana makineye. .

Aylin, burun deliklerini irileştirir...

Aylin: Ayy iğrençsin. Erkek değimsiniz.

Hepiniz aynısınız. İç çamaşırı ile normal kıyafetler aynı anda yıkanır mı?

Murat: Benim bildiğim renklilerle beyazlar aynı anda yıkanmaz. Dikkatli bakarsan donumun siyah renk olduğunu rahatlıkla görebilirsin. Don körü değilsen tabii...

Aylin: Zevzek...

Aylin, Murat'ın dediklerine kulak asmadan

elinde ki poşetin ağzını bağlayıp kapının kenarına bırakır.

Aylin: Bir sus yahu. Tamam sana bir boxer borçum olsun.

Murat: Sağol ben kendi donumu alırım. Ama ben o donu istiyorum. Belki manevi değeri var benim için. .

Aylin: Manevi değerimi? Güldürme adamı. Şimdi bir şey diyeceğim olmayacak. Hadi ey başını.

Murat: Su çok sıcak olmasın.

Aylin: Hamam tası da yok ki, şunun kafasına vurayım. Bir sus be adam.

Aylin, Murat'ın saçını, ince uzun parmakları ile dikkatlice yıkamaya başlar. Murat, yüzü gözü köpüklü bir halde...

Murat: Senden özel bir şey isteyebilir miyim.

Aylin, tedirgin ve heyecanlı bir ses tonu ile. .

Aylin: Özel derken..? Sakın saçma sapan bir şeyler isteme.

Murat'ın, yüzü sabun köpüklerinin altında hınzırca gülümser...

Murat: Sarı Ördek şarkısını benim için söylemisin?

Aylin'in ağzı, sol kulak memesine doğru kayar.

Aylin: Ben öyle bir şarkı bilmiyorum. Hem bilsem de söylemezdim.

Murat: Aa cidden bilmiyor musun? Annen seni yıkarken, söylemez miydi?

Aylin: Sarı ördek ne ya? Şaka gibisin? Ben şarkı falan söyleyemem.

Murat: Bak önce ben söyleyeyim. Ardından beraber söyleyelim.

Murat çocuk gibi yalvarmaya başlar. .

Murat: Nolursun. Nooolur. Yalvarıyorum.

Hadi. Bak söylüyorum iyi dinle.

Aylin, Murat'ın saçını durulamış, Sirtını yıkamak için arkasına geçmiştir. Murat'ın bu çocuksu isteği karşısında, yüzünde kocaman bir tebessüm vardır. Murat'ın yalvarışına daha fazla dayanamaz ve. .

Aylin: Sen nasıl bir adamsın anlamadım gitti.

Haydi söyle bakalım Sarı Ördek şarkısını.

Murat, boğazını temizler ve şarkıyı söylemeye başlar.

Murat: Öhhöm.

Minik ördek, sarı ördek vak vak vak vak
kuvette

Minik murat sarı murat ördek ile yüzmekte
İkisi de şampuanla bıcı bıcı yapıyor

Minik murat minik ördek kahkahalar atıyor
Sözleri böyle. Şimdi beraber söyleyelim.

Aylin'in yanakları şişer ve şiddetli bir şekilde
gülmeye başlar. .

Aylin: Hahaahaa haahaa bu ne ya. . ? Birde
bana sormaz mı, bilmiyor musun diye. Of
bunun sözlerini muhtemelen annen uydurmuş.

Minik murat, Sarı murat. . Sarılığına bir
sözüm yokta, miniklik konusunda ciddi
şüphelerim var.

Murat: Gülme yahu. . Uzun zamandır
söylememiştim. Duygulandım. Sanırım
annemi

özledim. Hadi beraber söyleyelim.

Aylin: Sen önden söylemeye başla ben sana

arkadan eşlik ederim. .

Murat: Bir...İki...Üç...Minik ördek, sarı ördek vak vak vak küvette... Ee hadi ama. .

söylemiyorsun ki.. Kıkırdayıp durma hadi. .

Aylin, gülmemek için kendini zor tutar. .

Aylin: Tamam tamam.. Özürdilerim. En baştan başla.

Murat, şarkıya söylemeye başlar. Ardından Aylin eşlik eder. Bir süre sonra Aylin ve

Murat şarkıya kendilerini o kadar çok kaptırırlar ki, kapının açıldığının farkına bile varmazlar.

Simon: Hey! Siz çok eyelenceli ve beni yalnız bırakmak. .

Aylin, Simon'un sesi ile irkilir ve küçük bir cıglık atar.

Aylin: Ayy! ! Of sen miydin. Korkuttun beni.

Murat, Simon'un varlığına aldıriş etmeden kendinden geçmiş bir halde şarkı söylemeye devam etmektedir.

Simon: Çok mutlu muraght. Yardım ister mi sen?

Aylin: Canım çok sağol. Zaten az bir işimiz kaldı. Şimdilik yardıma ihtiyaç yok. Eğer bir Şey lazım olursa sana seslenirim. Do you understand?

Simon, gülümseyerek, başını, "anladım" manasında sallayarak banyonun kapısını kapatır. . Murat olan bitenden habersiz(!) halen Şarkı söylemeye devam etmektedir. Aylin, Murat'ı susturmak için omuzlarından tutarak, hafifce sallar. Ama Murat'ın onu salladığı yoktur.

Aylin: Hey! Murat. . ŞŞŞ sana diyorum. Yeter artık başım Őiřti.

Murat: .. sarı murat, ördek ile yzmekeeee Aylin, sağ eli ile ısrarla Şarkı söylemeye devam eden Murat'ın ağzını kapatır. Avuç içi Murat'ın dudağı ile buluştuğu an Aylin bir tuhaf olur. Ama bu tuhaf his sadece Aylin için geçerli değildir. Murat, Şarkı söylemeyi keser ve başını geriye doğru atar. İşte o an Aylin'le göz göze gelir. Murat, susmasına rağmen, Aylin'in eli halen Murat'ın

dudaklarının üstünde hareketsiz bir şekilde durmaktadır. Bir kaç saniye hiç konuşmadan ve gözlerini hiç kırpmadan birbirlerine bakarlar. O an öyle bir andır ki, sanki zaman durmuştur. Her ikisinin de duyduğu tek ses, kendi kalp atışlarının sesidir. Sessizliği ilk Murat bozar. .

Murat: Nadovn ahzıhını kaphtıan. .

Aylin: Ne? Anlamadım?

Murat, sağ eliyle Aylin'in elini tutup dudaklarının üstünden hafifce kaldırır. Ve hafifce

tebessüm ederek...

Murat: Elin ağızımı kapatmışken anlamaman gayet normal. Neden ağızımı kapattın diye sormuştum.

Aylin, yaptığından daha doğrusu içinden geçirdiği şeylerden utanmışçasına, Murat'ın dudakları ile elinin arasında hapsolmuş elini çekmek ister. . Evet sadece ister ama yapamaz. Fiziken yapamadığı bu eylemi, zikren yapmak daha kolayına gelir. .

Aylin: Yahu sağırmısın? Bir saattir sus diyorum susmuyorsun. Az önce Simon

buradaydı. Onun varlığından bile haberin yok.

Murat: Ciddimisin? İnan farkında bile değildim.

E ne diyor?

Aylin: Ee şey yemek hazırmış, acele edin diyor.

Murat: Bitti sayılır zaten. Birazdan çıkarız.

Bu esnada Aylin'in eli Murat'ın eli ile birlikte

aşağı doğru, kayar. Ve murat'ın kalbinin

üstünde son bulur. Bu birkaç saniyelik

dokunuş, Murat'ın dile getirmediği bir çok şeyi

Aylin'e anlatmıştır. Aylin, bu sefer kararlı bir

şekilde, ama kendince caktırmadan, elini

Murat'ın avuçunun içinden kurtarıp, alçılı

bacağın üstünde duran banyo lifine uzanır.

Aylin: Kolunu ve bacağını yıkadıktan sonra

işimiz bitti sayılır. Geri kalan kısımları sen

halledersin artık.

Murat, gülümseyerek. .

Murat: Hallederim. . Hallderim.

Aylin: En az 3 kilo zayıflamışsındır. .

Murat: Çok mu terledim?

Aylin: Zevzek ne teri. Sanki fin hamamındayız.

Vücudundan parmak kalınlığında kir çıktı. Biraz daha derine insem, erken roma dönemine ait tarihi eserler bile çıkabilirdi.

Murat: Hahaha keşke inebilseydin. İşte o zaman, içimde ne kadar değerli bir hazine barındırdığının farkına varırdın.

Aylin: Güldürme beni. Define olduğunu bilseler bile, hiç kimse ümraniye çöplüğünün altında define aramaz. Niye peki biliyormusun?

Murat, alaycı bir yüz ifadesi ve ses tonu ile. .

Murat: Niye?

Aylin: Çünkü bilirler. . O defineye ulaşana kadar Tifo'dan yada Koleradan öleceklerini.

Murat: İnandığın bir şey uğruna ölmek güzeldir. Eğer birileri vakti evvel yaşadığımız

topraklara çöplük gözü ile bakıp canlarını feda etmemiş olsalardı, bizler bugün

“cennet vatan” diye bir yerde yaşamıyor olacaktık. Bir düşünsene, bir sandık dolusu hazine var. Ve sandık Taksim meydanında ve

üstüne üstlük kapağı açık. Anında yüzlerce, binlerce insan yağma ederdi. Ama ümraniye çöplüğünün altında ki o hazineyi gerçekten isteyen ve inanan yani emek harcayan insan sahip olur. Demem o ki bana çöplük gözü ile bakan insan kaybeder. .

Aylin, Murat'ın bu cevabı karşısında ne diyeceğini bilemez. Kısa süreli bir duraksamanın ardından konuşmaya devam eder.

Aylin: Yine lafı evirdin çevirdin kendine bağladın ya, helal olsun sana. Yok yok senin aşçı değil, siyasetçi olman lazım.

Murat, gülümseyerek, Aylin'in elinden banyo lifini alır.

Murat: Bundan sonrası bana ait. İstersen çıkabilirsin. İşim bitince çağırırım seni.

Aylin: Yok arkamı döner beklerim.

Murat: Sen bilirsin.

Murat, birkaç dakikalık uğraşın ardından, Aylin'e seslenir.

Murat: Bitti. Arkanı dönebilirsin.

Aylin: Şu bitti lafın yokmu bitiyorum. Kùçük çocuk gibisin.

. . . Der ve yüzünü Murat'a döner. Aylin gördüğü manzara karşısında Çok geçirmeye daha fırsat bulamadan, banyonun kapısı açılır. Simon Şaşkın, Aylin Çokta, Murat çıplak....

Yaz Aşkı VII. Bölüm

Simon, şaşkınlığını, üstünden atıp banyonun kapısını hemen kapatır.

Aylin, ise saniyenin onda biri kadarlık sürede aklından şunları geçirir. . “Murat! Havlu? Çıplak? Büyük! !! Eyvah! Bakma!” Aylin anında arkasını döner ve...

Aylin:

GERİZEKALI! !! Senin havlun nerede?

Murat, Aylin’in bağırmasıyla kendine gelir. .

Murat: Ya şey şey oldu. .

Aylin: Rezil oldum Simon’a kız kim bilir neler düşünecek şimdi. .

Murat, gözlerini yerde duran şampuana sabitlemiş bir vaziyette sesli düşünür...

Murat: Seni o zannettim. . Deja. . vu. .

nasıl ya. . . Of . . Allah kahretsin. .

Aylin: Beni ne zannetin bilmiyorum ama, ben seni adam akıllı benzetmeden üstünü giyinsen iyi edersin. Ben çıkıyorum. .

Murat: Özür dilerim. . Şu anda kafam o kadar çok karışık ki. . Dejavu oldum. . Hem

nereye gidiyorsun ki? En azından kurulanmam için bana, yeni bir havlu ver.

Aylin: Seni

tanıdığım için şükürler olsun. Bende kendimi anormal zannedirdim.

Aylin, geri adımlarla, yürüyerek hemen solunda ki havluyu alıp, Murat'a uzatır.

Aylin: Al bakalım! Kurulandıktan sonra mümkünse dejavu olmamaya çalış.

Murat, hınzırca güler. .

Murat: Hahaha! Tamam çalışırım.

Murat, kurulanma işlemini tamamladıktan sonra, Aylin'in yardımı ile giyinir. On dakika sonra banyo'dan birlikte çıkarlar.

Mutfaktan, Simonun sesi duyulur.

Simon: Muraght çıqhtınız?

Murat: Evet Simon çıktık. Mmm mis gibi kokular geliyor burnuma. . Ama bu koku sürprizi kaçırdı. Ben bu kokunun nereden geldiğini çok iyi biliyorum.

Aylin: Sanırım tavuk var?

Murat , sofraya oturmasına yardımcı olan

Aylin'e yine pis pis sırtarak. .

Murat: Sen çok şanslı bir insansın.

Aylin: Az önce banyo'da bunun için şükrettim zaten. Senin gibi birisi ile tanışmak benim için en büyük şans. .

Murat: Kesinlikle, katılıyorum. Bakalım az sonra yine aynı şeyi söyleyebilecekmisin?

Aylin: Emin ol bu yüz ifademle milyonkez söyleyebilirim...Ama az önceki salaklığından sebep, bu yüz ile mutfağa gidip Simon'a yardım edemiyorum. Rezil ettin beni.

Murat: Demek ki ara sıra yüzsüz olmakta fayda var. .

Aylin, Murat'a ters ters bakar. .

Murat: Şaka yahu hemen kızma. Ayrıca, Simon konusunda endişelenmene gerek yok. Simon böyle şeylere alışık. Ama için rahat edecekse ben açıklama yaparım.

Aylin ile Murat didişirken, içeri elinde koçaman bakır bir tencere ile Simon girer. Aylin, mahcup bir şekilde Simon'a sırtarak. .

Aylin: Kusura bakma yardımda edemedim. .

Simon: Hiç önemli dehil.

Murat: Sözde sofrayıda sen hazırlayacaktın. Hazırlamadığın gibi salatayıda kafamdan aşağı boca ettin.

Aylin: Sen biraz daha konuşmaya devam edersen şu tenceriye kafana geçirmem an meselesi.

Bu sırada Aylin gözleriyle Murat'a Simon'u işaret edip, dudaklarında öpücük gönderme pozisyonuna sokup çıkartmaktadır. .

Murat, saf saf Aylin'e bakıp başını anlamdım şeklinde sallar. Aylin, bu sefer elinde devreye sokup saçını yıkıyormuş gibi yapar. Murat, anladım manasında ağzını koçaman açıp kapatır. .

Murat: Simon, banyoda olanlar için özür dilerim.

Simon: Neden?

Murat, Aylin'le anlık olarak göz göze gelir. .

Murat: Unut gitsin. .

Simon: Neii?

Murat, Aylin'le tekrar göz göze gelir ve gülerek Simon'a cevap verir.

Murat: Bilmem? Bende unuttum Simon. .

Neyse şimdi, onu bunu bırakın ben kurt gibi acıktım. Evet Aylinciğim sence bu kapağın altında ne var?

Aylin: Kokusuna bakılırsa tavuk sote var.

Murat: Bence bu kapağın altında...Foie gras. .
Yani?

Aylin: Ya inanmıyorum. . Sen nasıl bir insansın. . Kaz ciğerimi var? Ciddimisin? Dur bakayım merak ettim şimdi. .

Aylin, konunun evveliyatını bilmeyen Simon'un şaşkın bakışları altında tencerenin kapağını açar. . Acması ile birlikte yüzünü ani bir hareketle farklı bir yöne çevirip tencerenin kapağını kapatır.

Aylin: Simon şimdi diyecek ki "bu salak kızı nereden buldun" Önce türlü hakaret et, yetmedi evini mahvet o da yetmedi binbir zahmetle hazırladığı yemeği beğenme. Simon senden çok özür dilerim.

Ben sanırım corba ve salata ile yetineceğim.

Simon: Sevmezmisin? Ama bu coqk lezzetli. .

Murat: Zıkkımın karekökünü ye Aylin. Kız o kadar emek harcadı. Hayatım da senin kadar ön yargılı bir insan daha tanımadım. İnsan ayıp olmasın diye tadına bakar. Bakacakmısın?

Aylin, yine mahcup bir şekilde başını öne doğru başını sallar. .

Murat: Bu evet anlamına mı geliyor?

Aylin: Sanırım çok küçük bir parça yiyebilirim. Ama çok az. . Simon, yemeği tabaklara servis ederken, Murat, Beyaz şarabı açmakla eşguldür. Aylin ise gözünü Simon'un eline kitlemiş, kaşığın tencere ile tabak arasında ki yolcuğunu izlemektedir. Sıra Aylin'in tabağına geldiğinde. .

Aylin: Az ! Az ! Az ! Ama olmadı ki. . Bu çok ya. . Ben bunu asla yiyemem. .

Bu sefer ters ters bakma sırası Murat'tadır. Aylin sesini keser ve çatalını minik bir

parçaya batırıp, ağzına atar. . Simon ve Murat Pür dikkat Aylin'in yüzünün nasıl bir şekil alacağını merakla beklemektedir.

Aylin: Hımm Mıım Gurk. . Siz bana neden öyle bakıyorsunuz?

Murat: Ee nasıl tadı güzel değil mi?

Aylin: Hiçbir şey anlamadım ki! Siz beni bu şekilde izlemeye devam ettiğiniz sürece ben anlamamaya devam edeceğim.

Konsantrasyonumu bozuyorsunuz. .

Murat: Şükürler olsun seninle tanıştığım güne. . Bende kendimi anormal zannederdim. . Simon bence sendeşükran gününde şükretmelisin, evinde böyle bir misafir ağırladığın için. 1302senede bir gelir böylesi. .

Simon: Sen hızlı konujuor ben anlamor. .

Murat, Aylin'in de müsadesini aldıktan sonra, tüm konuşulanları en başından sonuna kadar Fransızca, Simon'a anlatır. Çeviri işi bittiğinde Aylin'in önünde ki yemekte bitmiştir.

Aylin: Sanırım her ikinize bir özür borçluyum. Tadı her ne kadar birazcık garip olsada, son zamanlarda yediğim en leziz yemektir. İkinci kez tabağı doldurmaktan utanıyorum.

Murat: Beğenmene çok sevindim. Bir şey biliyoruz da konuşuyoruz herhalde.

Aylin, ikinci tabağında alır. Şarap ve yemek eşliğinde koyu bir sohbet başlar. .

Aylin: Simon Türkçe'yi nasıl öğrendi?

Murat: Niye bana bakıp soruyorsun ki?

Sorunun muhatabı karşında oturuyor.

Aylin: Off ne gıcık adamsın.

Aylin, Simon'a bakıp, aynı soruyu yineler. .

Simon: Ben Türkiye'de yüksek lisans için alıştırma yaptı. .

Aylin: Alıştırma?

Murat: Araştırma diyor araştırma. .

Aylin: Sen şimdi ne diye araya giriyorsun ki? Sorduk mu?

Murat: Sordun. .

Aylin: Muhatabım sen misin? Muhatabım tam

karşımda oturuyor. .

Murat: Masada bu kadar delici, kesici alet varken benim konuşmam başlı başına hata. .

Aylin: Yahu adam bir sussana muhabbetin içine ettin iki dakikada. .

Murat: Muhabbete bakarmısın. . Senin Simonu anlayabilmen için, bir dekode cihazına

ihtiyacın var. Ama alt yazı ayarları kabartmalı olmalı. Çünkü ya dokunarak anlıyorsun yada tadarak...

Aylin, gözlerini Murat'ın gözlerine dikip, sol elinde ki bıçakla, tabağına tıkladmaya başlar. .

Aylin: Bazen dünyanın en mantıklı adamı oluyorsun. . Bazende boğulması gereken insanlar listesinin Top10'nunda zirveye oynuyorsun. Bunu nasıl başarıyorsun? Ben boş verdim Simon'u falan. . Sen bu soruma cevap ver.

Murat: Çok kolay. . Olduğum gibiyim. Buyum yani. . Yahu bakma öyle pis pis korkutuyorsun beni. . Hişşt! Alo. .

Simon: Cohq tatlısınıs

Aylin: Biz mi tatlıyız. . Valla iki dakikada, ne yaptı etti bütün tadımı kaçırdı.

Murat: Aylin hanım tadınızı kaçırdığım için çok özür dilerim.

Aylin: DahaSimon'a gölgelerini nerede yaptırdığını soracaktım. . Çok hoş duruyorlar.

Ay

keşke zamanımız olsada bende yaptırısam.

Simon: Ne golgah? Anlamadım?

Murat: İnan bu sefer bende dediğinden bir şey anlamadım. Eğer bir şey anladıysam gölgelerin gücü adına arap olayım. .

Aylin: Böyle iğrenç espiyi yapmaya devam edeceksen, gölge etme başka ihsan istemem. .

Murat: vav bu iyiydi işte. . Gölge. . ? Gölge ne?

Aylin: Off saç ile alakalı bir şey işte anlatamam

şimdi uzun uzun. . Google'la girip bakarsın bir ara. . Google demişken aklıma geldi bu evde internet var mı?

Murat: Bu evde pc olduğundan bile şüpheliyim ben. . Simon İnternet var mı?

Simon: yoqh

Aylin: Hıım. . Canımız sağolsun. Peki Simon şu anda ne işle meşgul?

Murat: Esasında o da sanat tarihi okudu. Ama şu anda Ressamlık yapıyor. Hatta şu gördüğün tabloların bir çoğunu kendisi yaptı.

Aylin: Aa ciddimisin? Harika resimler. Hiç böyle bir yeteneğim olmadı. Çöp adam bile cizemem. Yakından bakabilirim değil mi?

Murat: Kafalarına bir şey döküp, sokuşturmadığın sürece evet.... Tamam sustum. .

Simon, Fransızca, Murat ile konuşmaya başlar. .

Simon: Murat, isterse alt katada inebiliriz atölyemi ve diğer resimleride görmüş olur.

Murat: Benim bu halde aşağı inip çıkmaya

kalkarsam, senin sanat hayatın biter. Siz
ikiniz takılın.

Aylin: Ne kaynatıyorsunuz yine?

Murat: Alt katta atölyesi var. Orayada bakmak
ister mi diye soruyor. . Ben bu halde
inemem. Zaten biliyorum. Siz beraber takılın.

Bende şu koltukta şarabın kalanını
yudumlayayım. Okey?

Aylin: Bana uyar. .

Aylin, Alt kata inmeden önce Murat'ı sofradan,
koltuğa taşır. Ardından sofrayı
toparlayan, Simon'a yardımcı olur. Mutfakta ki
iş bitirdiklerinde alt kata

inerler. Merdivenin son basamağında
indiklerinde, Simon duvarda ki Aydınlatma
düğmesini yukarı kaldırır. . Kapkaranlık mekan
aydınlandığında Aylin şaşkınlıktan
küçük dilini yutacaktır. . . Belki yüzlerce resim
duvarlara özenle yerleştirilmiş ve
aydınlatılmıştır.

Aylin: Harika. . Yemin ediyorum, hiç böyle bir
şey beklemiyordum. Kaz Ciğerinden sonra

ikinci şoktayım. . İçinden mırıldanır. Yukarda ki salağın yaptıklarını saymazsak

tabi. . Bunların hepsini sen mi yaptın?

Simon: Evet hepsi benim. .

Aylin: Olaya bak evde internet yok, bulaşık makinesi yok. Ama evin altında sanat galerisi var. . birisi anlatsa inanmazdım. Ama olmayanlara mı inanmazdım, olanlara mı. . orasını tam kestiremiyorum.

Aylin, tüm resimlere baka baka ilerlemeye başladı. . 6. Resim de Atlı karınca, üstünde çocuklar eğleniyorlar. . .

7. Resim de, genç kızlar yöresel kıyafetleri ile çiçek topluyor.

8. Resim de, kucağında, baygın kızıl saçlı güzel bir kızı taşıyan cırilçıplak bir erkek

9. Resim, yine kızıl saçlı bir kadının resmi. . .

9 ve 8 numaralı resimlerdeki kızlar birbirlerine benziyor mu diye

8. Resime geri dönüş...Bu sefer Erkek tanıdık gibi. .

Aylin, yine saniyenin onda birlik zaman

diliminde düşünür...

“Kızıl! Kız? Murat? Çıplak! Simon? Küçük!
Bak!!!”

Aylin: Bu resimde ki Murat’a ne kadar çok benziyor.

Simon: Çok dikkatlisin. Evet o Muraght.

Aylin: Peki kucağında ki kızıl saçlı kız kim?

Simon: O Muraght’ın sevgilisi...

Aylin: Halen sevgilisi mi?

Simon: Bunun yanıtı Muraght bilir. .

Aylin: Siz nasıl tanıştınız peki?

Simon: Ben Turkiye’de tanıdım. Aynı evde kaldık.

Aylin gözlerini irileştirir ve sahte bir tebessümle. .

Aylin: Sevgilimiydiniz?

Simon: No ! No ! No! Biz arkadaş. . Onun sevgilisi vardı. . Beraber kaldık.

Aylin: Yine bu kız mı?

Simon: Evet. .

Aylin: Peki bu kıza ne oldu şimdi?

Simon: Bunları bana değil Muraght’a sor. .

Ama Şunuda öğrenmeli sen. . Muraght, çok iyi.

Aylin, alaycı bakışını bu kez Simon'a savurur. .

Aylin: Eminim öyledir...

Aylin, diğer resimleride dikkatli bir şekilde inceler, tanıdık bir sima bulma ümidi ile. Ama bulamaz. Bir süre sonra, üst kata çıkmak için merdivene doğru

yöneldiklerinde, yukarıdan müzik sesi duyulur.

Simon, Aylin'in kolunu tutar. .

Simon: Biraz kalalım mı?

Aylin: Neden?

Simon, yukarıda nasıl bir manzara ile karşılaşacağını az çok bildiği için, Aylin'in bu manzarayı görmesini istemez.

Simon: Muraght, yalnızlık isteyebilir. .

Aylin, daha da meraklanır ve merdivenleri hızlı adımlarla çıkmaya devam eder. . Üst kata çıktığında, şarkıya Murat'ında kesik kesik eşlik ettiğine şahit olur. Murat ağlıyordur...

Yaz Aşkı VIII. Bölüm

Aylin, ne yapacağını bilmez bir halde, destek almak için arkasından gelen Simon'a yüzünü döner. Simon, başı ile Murat'ı gösterip, iki işaret parmağını birbirine sürter. Hemen ardından, sağ eli ile kendi göğüs boşluğuna dokunup, baş parmağını yan odaya doğru ileri geri sallar. Aylin o andan itibaren Murat ile baş başadır. Aylin, sağ omzunu kitaplığa dayayıp, şarkının bitmesini bekler

... Murat'ın, kendinden geçmiş bir halde hem ağlayıp hem de şarkıya eşlik etmesi, Aylin'in kalbini titretir. "Saçı sakalı birbirine karışmış, atletik vücutlu, espirili ve en önemlisi duygusal olan bu adam kimdir" Aylin bunları düşünürken, müziğin ve Murat'ın sustuğunun farkında bile değildir. Murat'ın sesi ile irkilir.

Murat: Simon sana cezamı verdi?

Aylin: Hı! Ne? Ceza?

Murat: Simon sana ayakta durma cezası mı

verdi? Neden oturmuyorsun?

Aylin, şaşkınlığını üstünden atıp, birazda utanarak Murat'ın karşısından ki tekli koltuğa oturur.

Aylin: Burada olduğumu nasıl anladın?

Arkadan da gözün mü var?

Murat: Oturduğum yerden pencereye bakarsan anlarsın. Yansımanı gördüm.

Aylin: Bende bir an için Rasputin'in ruhu geri döndü zannettim. Zaten bu halinle yeteri kadar benziyorsun.

Murat, minik bir tebessümle cevap verir.

Murat: Robert Redford'un sakallı halini tercih edebilirim.

Aylin: Çokta mütevaziyiz. . Ee söyle bakalım neden ağlıyordun?

Murat: Ben mi?

Aylin: Tabi ki sen. Senden başka kim var! ?

Murat: Yok ben ağlamadım. Gözüme bir şey kaçmıştı, onu çıkartayım derken, gözüm nemlendi.

Aylin: Yeme beni. Kaç dakikadır seni

izliyorum. Sanırım aşağıda ki kızıl saçlı kızla alakalı bir durum. Yanılıyor muyum?

Murat, bakışlarını kısa süreliğine Aylin'in gözlerinden kaçıtır.

Murat: En sonunda Simon'la ortak bir nokta bulup anlaşabilmişsiniz. Anlattı mı sana her şeyi?

Aylin: Sen Simon ile en son ne zaman görüştün?

Murat: Hoppala nereden çıktı şimdi bu? Ne bileyim ben ne zaman görüştüğümü ?

Aylin: Sen soruma cevap ver. En son ne zaman görüştün. Yüz yüze yada telefonda fark

etmez. En son ne zamandı? Hatırlayabiliyor musun?

Murat: Bir seneden biraz fazla olmuştur.

Neden sordun halen anlayabilmiş değilim?

Simon ne anlattı ki sana?

Aylin: Hiç bir şey anlatmadı. Muraght bilir, Muraght'a sor diyip geçiştirdi. Sadece o kızıl saçlı kızın, sevgilin olduğunu söyledi. Eğer bu

kızıl kız seni terk eden kızsa, Simon halen ayrıldığınızdan haberdar değil. Yada bana yalan söyledin. Çünkü, Floransa'da benzin istasyonunda mola verdiğimizde, beş yıllık bir ilişkiden bir sene önce ayrıldığını söylemiştin. Doğruyu söyle hayatında biri var mı yok mu? Gerci beni ilgilendirmez ama eğer bu konu hakkında yalan konuştuysan inan külahları değişiriz.

Murat: Evet sevgilim...Yani, sevgilimdi. Beraber olduğum son insan oydu.

Aylin: Yemekten önce, banyoda ki vukuatınla alakalı konuşurken "Simon böyle şeylere alışık" demiştin. Haklıymışsın, Simon seni ilk defa çıplak görmemiş...

Murat, Aylin'in yüzüne imalı imalı bakar. .

Murat: Ee yani?

Aylin: Yani si şu; Türkiye'de, üçünüz birlikte aynı evde kalmışsınız. Ama ne hikmetse Simon, ayrıldığınızdan bihaber. Simon'a bu kız kim diye sordum. O da sevgilin olduğunu söyledi. Hemen aklıma senin beş

senelik ilişkin geldi. Bende öylesine sordum. "Halen sevgililer mi" diye, o da gayet içten bir ses tonuyla "Muraght'a sor" dedi. Şu anda, kafamın içinde bir sürü soru işareti uçuşuyor.

Murat: Sana daha önce ne anlattıysam o. Ne eksik nede fazla. İnanıp inanmamak sana kalmış. Ayrıca, hayatımda biri varken, bunu diğer insanlardan saklayacak kadar da karakersiz değilim. . Ama senden vallahi korkulur.

Aylin: Pardon! Benden niye korkulur?

Murat: Dişi Sherlock Holmes gibisin. Simon'la en son ne zaman görüşmüşmüşümde... Yuh bin yıl düşünsem aklıma gelmezdi. Sen, bu kurgusal zekan ile, Öküz'e doğum yaptırıp, suçu genleri ile oynanmış zavallı buzağıya bile atarsın.

Aylin: Bu durumda sen ne oluyorsun? Öküz mü? Buzağı mı?

Murat: Ne fark eder ki? Benim için doğum

yapabilen Öküz'de bir, o öküz'den çıkacak buzağıda. . Önemli olan senin beni nasıl gördüğün. Robert Redford olarak görmediğini kesinlikle biliyorum. En azından, sıfatlarından arınmış, insan olarak bak bedenime. En önemlisi de yüreğime. Aklıma gelmişken, Sana resmi Simon'mu gösterdi? “bak bu Murat” diye?

Aylin: Yoo! Ben tanıdım. Hatta Simon'da şaşırdı.

Murat: Şimdi şaşıрма sırası bende. Çünkü o resim üç sene önce cizilmişti. Resimde, Saçım sakalım bu kadar uzunda değil. Nasıl tanıdın ki beni?

Aylin, kısa süreliğine duraksar. Bu kısaçık duraksamada yüzünün alev alev yandığını hissederek.

Aylin: Ee. . Şey. . Şeyinden tanıdım.

Az önce nemli gözlerle bakan Murat, bu defa yüzünde koçaman bir gülümseme ile Aylin'e bakmaktadır.

Murat: Şey. . Şey nedir o şey?

Aylin: Şeyinden işte...Of gözlerinden tanıdım.
Murat, alaycı bir bakış ve ses tonu ile. .

Murat: Emin misin?

Aylin: Ne demek emin misin? Tabi ki eminim.

Murat: İlginç. . ! Çünkü O resimde ki
bakışlarım, kucağımda taşıdığım kızıl saçlı
kızın

gözlerine odaklanmış şekildeydi. Hani desen
ki, “kolundan, bacağından
tanıdım” eyvallah. Tanıyabileceğin son yer
gözlerim.

Aylin, gözlerini murat'ın gözlerinden kaçıtır.

Aylin: Öff bilmiyorum. . Öyle ya da böyle ne
fark eder ki? Sonuçta tanıdım. Peki o kızıl
saçlı kızın bir adı yok mu?

Murat: Barış MANCO?

Aylin: Nasıl ya? ? İyi misin sen? Seninle iki
dakika ciddi bir şey konuşulamaz mı? Kız
arkadaşının adını soruyorum verdiğin cevaba
bak.

Murat: Barış MANCO değil tabi. Onun
şarkılarından birinde adı geçmekte.

Aylin: Ne yani Şimdi işi g¼c¼ bırakıp isim bulmaca mı oynayacağız?

Murat: Birbirimizle didiŐmekten başka ne işimiz var ki?

Aylin: Of Yaa! nasıl bir insansın sen? Kaç hakkım var peki?

Murat: Sınırsız!

Aylin: Kezban?

Murat, kaşlarını yukarı kaldırıp başını sağa sola sallar...

Aylin: D¼riye? Zehra? Kara sevda'nın, Sevda'sı ? Off bu da mı değil? Ne kaldı ki geriye? Ahh buldum Arkadaşın EŐŐŐek! ?

Murat: EŞek mi? Yuuh!

Aylin: Kızma! Biliyorsun en g¼zel g¼zler eŐeklerindir. Belki onunda g¼zleri bir eşeğin ki kadar g¼zeldi ve sende onu EŞEK G¼ZL¼M diye seviyor olabilirsin. . Falan ...Filan...!! Of sıkıldım ben. S¼yleyecek misin? EĞer daha devam etmemi istersen sırada "Ayı" var haberin olsun. .

Murat'ın y¼z¼nde tebess¼m vardır. Ama

parıldayan gözlerinin içinde acı hüküm sürmektedir.

Murat: Gamzedeyim deva bulmam garibim bir yuva kurmam...Kaderimdir

hep çektiğim inlerim hiç reva bulmam...

Aylin: Aa! Gamze mi? Hiç aklıma gelmemişti. .

Ama çok iç karartıcı bir şarkı! Adım

Gamze değil ama bilmem farkında mısın

benimde gamzelerim var. Bu şarkı bana hiç uygun düşmezdi.

Murat, hınzırca gülümser ve. .

Murat: Gamze gamze bir gülöver şimdi. Beni

göğsüne aliver şimdi Mevsimi geçti

susadım aşka. Benimle bir bütün oluver

şimdi...

Bu nasıl peki? Uygun mudur?

Aylin'in yüzünde şaşkın bir ifade peydahlamıştı.

Kolu, bacağı alçılı saçı, sakalı ile

bütünleşmiş bir halde karşısında oturan adam

az önce Aylin'in kalbini titretmişti. Bu

sefer hissettiği şey banyoda hissettiği

duygudan daha farklı bir şeydi. .

Aylin: Uygundur. . Hem de fazlasıyla uygun...
Yani şey işte, uygun derken şarkının ilk
cümlesi uygun. Sonrası pek uygun değil.

Murat: Bir gün karşına uygun biri çıkarsa şayet
neden olmasın. ! Her neyse benim
uykum geldi. Senin gelmedi mi? Saatlerce
direksiyon salladın.

Aylin: Benim de geldi. Yarın saat kaçta yola
çıkacağız?

Murat: Sabah beş gibi. . Olur mu? Sen
yinede her ihtimale karşı telefonun alarmını kur
bana güvenme.

Aylin: Bu konuda sana güvenmeyeceğime emin
olabilirsin. . Telefon demişken aklıma
geldi bende bizimkilere haber vereyim. Merak
etmişlerdir. Ararım demiştim unuttum
gitti. Telefonum masanın üstündeydi gördün
mü?

Murat: Yoo hiç görmedim. Simon'a sorsana. .
Ayrıca Simon nerelerde?

Aylin: Odasına geçti. Umarım uyumamıştır.
Uyumamıştır değil mi?

Murat: Valla Simon'un ne yapacağı hiç belli olmaz. Acayip unutkanlıktır. Yani şu anda bizim burada olduğumuzu unutmuş bile olabilir. Gülme çok ciddiym ben. Bir keresinde bu unutkanlığı yüzünden karakolluk olduk. Gamze ile birlikte Paris'e giderken Simon'a uğradık. Geceleyin burada kalmamız için çok ısrar etmişti. Bizde geceyi burada geçirmeye karar verdik. Şu soldaki odada kalıyoruz. Gecenin ilerleyen saatlerde Gamze'nin kan şekeri düştü. Bir şeyler atıştırmak için mutfağa gittik. Tabi ışıkları acmadan. Buzdolabının ışığı altında romantik bir gece yemeği yedik. Tam odamıza dönecektik ki. . Dışarıda Mavi Kırmızı ışıkların yanıp söndüğünü gördük. Pencereden dışarı baktığımda evin etrafının onlarca polis tarafından kuşatıldığını gördüm. O anda gözlerimde cennetin ışığını gördüm. . Yada gördüğümü sandım. Meğersem polisler dev aydınlatma lambasını bize doğru çevirmişler. Dışarıda anons gelmeye başladı.

“Teslim olun evin etrafı kuşatıldı” Eş zamanlı evin içinde de anons başladı. Gamze bir yandan ağlıyor diğer yandan “ Yine ne halt karıştırdın” diye beynimin etini yiyor.

Tamam dedim teslim oluyoruz. Ellerimizi havaya kaldırıp ön kapiya çıktık. . Bil bakalım polislerin yanında kim var?

Aylin: Kim?

Murat: Simon! ! ! Ya kız mutfaktan ses duyunca bizim kaldığımızı unutmuş. Eve hırsız girdi diye polisi aramış. Kendiside pencereden dışarı atlamış. Biz kapının önüne çıktığımızda Simon’nun yüzünde ki ifadeyi görmeliydin. . Biz değil ama Simon’un polislere derdini anlatması bir hayli komikti. Karakola gittik ifadeler falan alındı. . Güzel bir deneyimdi.

Aylin: Her zaman unutkan mıdır ?

Murat: Genelde evet. Esasında kullandığı ilaçlar var. İlk 50 öpücük filminde ki kızıdan pek farkı yok. Geçmişe dair şeyleri daha iyi hatırlıyor, ama yinede sıkıntıları var.

“Murat’a sor” demesinin nedenini Şimdi daha iyi anlamıŐsındır sanırım.

Aylin: Gölsem mi ağlasam mı bilemedim. Ne kadar ilginç insanlarsınız.

Aylin, oturduğu yerden kalkıp, üstün körü telefonun aramaya başlar.

Aylin: Simon...Simon

Simon, odasından çıkar. .

Simon: Efendi aylin?

Aylin: Telefonumu gördün mü?

Simon kısa süre düşünür ve ardından gözleri parıldayarak Aylin’e cevap verir.

Simon: Evet gördü ben. Mutfakta. Masa üstünde. Ben onu çalınca aldı ve konuştu. Konuşarak farkında olmadan mutfağa bıraktı.

Aylin: Telefonum mu çaldı? Beni mi aradılar?

Ben neredeydim? Kim aradı?

Aylin, telaşlı bir Şekilde mutfağa gidip telefonu aldı. Arama kayıtlarına baktı. Arayan annesiydi. .

Aylin: Simon, neden haber vermedin? Off unut

gitsin. Ne dedin anneme?

Simon: Ben geldi banyoya haber vermeye

Muraght n yani cbldak. . Ben dedi anneye

Aylin, Muraght ile banyoda isi var...

Aylin: Ne dedin ne dedin? ? ? ?

Simon: Banyoda içi var. . . !!

Yaz Aşkı IX. Bölüm

Aylin: Ay inanmıyorum. Ciddi olmazsın? Ee annem ne dedi sana?

Simon: Kimsin dedi. Sonra ben beni tanıttım anneye. Anne bana güldü.

Murat, kahkahalar atarak. .

Murat: Hahahaha! Bende Hahaha! Bende gülüyorum! Hahhhaaa

Aylin: Şşş! Azıcık sessiz olurmusunuz? Evi arıyorum. .

Aylin, telefonu kulağına dayayıp, mutfığa doğru yönelir. .

Aylin: Alo! Anne? Sen benden önce davranmışsın. Sizi ben arayacaktım. .

Simon'la

konuşmuşsun. Hah ha demek konuşmaya çalıştınız. . Banyomu? Ya arkadaşın kirlileri vardı. Siz aradığınızda ben onları makineye yerleştiriyordum. . Hayır hayır sorun yok.

Simon sizin aradığınızı unutmuş. O da yemek falan hazırlıyordu. Hı hı. . Güzel vallahi, evin manzarasına bayıldım. Gelince

uzun uzun konuşuruz annecim. Bizde birazdan yatacağız. Sabah erkenden yola çıkacağız. Hı hı! Paris'e gidiyoruz. Babamda her şeyi bilmesin! Anne saçmalama tabi ki ayrı odalarda yatacağız. Tamam tamam merak etme sen. Yarın Paris'e vardığımızda ararım ben sizi. Tamam anne. . Tamam. . Tamam bir daha Tamam demem. Of anne! Peki...Hadi kapatıyorum. Babama selam söyle öpüyorum sizleri . . İyi geceler.

Aylin'in yüzünde ki gergin ifade yerini tebessüme bırakmış bir halde tekrar salona döndü.

Murat: Oo yüzümüzde güller açıyor. Korktuğun gibi olmadı sanırım.

Aylin: Annem, Simon'un söylediği bir çok şeyi, kulak aşinalığı olmadığı için anlamamış. Simon, yemin ediyorum beni kalpten öldürecektin. Türkiye'de yanlış adamlarla takılmışsın. Hiç "kızınız şu anda adamın biri ile banyoda işi var" denir mi?

Murat gibi adamlarla takılırsan olacağı budur. Simoncum bu gibi olaylar sizin ülkenizde sorun olmayabilir. Ama bizim ülkemizde cinayet nedeni.

Simon şaşkın şaşkın Aylin'e bakar. .

Murat: Komik!

Aylin: Komik olan ne?

Murat, gülererek,

Murat: Hah ha! Bir Fransız'ın konuya Fransız kalması...Emin ol, bu dediklerinden Simon hiçbir şey anlamadı.

Aylin: Off herneyse! Benim çok uykum geldi. Ne zaman uyuyacağız ve nerede?

Simon?

Simon: Yatak hazır. .

Aylin: O zaman bana müsaade. Simon, benim odam hangisi?

Simon: Sizin oda koridor sonunda. .

Aylin: Sizin derken? Aynı odada mı kalacağız?

Murat: Bir türlü benden kurtulamadın. .

Aylin: Dişimizi bir gece daha sıkacağız anlaşılabilir. Ee sen ne bekliyorsun yatmayacak

mısın?

Murat: Sen önden git ben birazdan gelirim.
Aylin, Simon ile birlikte duvarları resimlerle kaplı uzun koridordan odaya doğru gider. Simon

odanın kapısını açıp, lambayı yaktığında...

Aylin: Ee diğer yatak nerede?

Simon: Tek yatak var.

Aylin: Nasıl tek yatak var? Murat nerede yatacak?

Simon: Yatakta. .

Aylin: Peki ben nerede yatacağım?

Simon: Yatakta...

Aylin'in sesi duvarlarda yankılanır...

Aylin: MURAAAT!!!

Bir süre sonra

Aylin: Şikayet etmeyi bırakacak mısın? Yatakta yattığına dua et.

Murat: Ama ben yatağın sağ tarafında uyuyamıyorum.

Aylin: Ya her yerin alçılı zaten. Tek yatış pozisyonunun var o da sırt üstü. . Yatağın ha

sağı
olmuş ha solu ne fark eder senin için?
Murat: Ben anladım neden ısrarla sol tarafı tercih ettiğini. .
Aylin: Nedenmiş?
Murat: Alçılı kolumun ve bacağımın Berlin Duvarı gibi aramızda set oluşturması için olabilir mi?
Aylin: Çenenı kapat ve uyu...
Bir dakika sonra...
Murat: Aylin?
Aylin: Efendim Muraattt?
Murat: Uyudun mu?
Aylin: Sence?
Murat: Uyumadın!
Aylin: Tebrikler. . Susarsan uyumayı düşünüyorum.
Murat: Aylin?
Aylin: Ağlayacağım şimdi...Ne var ya? Ne ?
Ne? Ne?
Murat: Senden bir şey isteyebilir miyim?
Aylin: Su mu istiyorsun? Bak kalkıp getiririm

ama yine susmazsan kalkar bir kaşık su daha getirip seni boğarım. .

Murat: Yok daha özel bir şey istiyorum. .

Aylin: Hayırlı işler...Yine başladık! Minik ördek şarkısının Ninni versiyonunu söylememi mi istiyorsun?

Murat: Bana masal anlatır mısın?

Aylin, gülmemek için yastığını ısırır. .

Aylin: Ben masal bilmem.

Murat: Bilirsin bilirsin ! Söz hiç konuşmayacağım.

Aylin: Söz mü?

Murat: Söz. .

Aylin: Bir zamanlar gürültücü bir çocuk varmış. Bu çocuk öyle gürültücüymüş ki etrafındaki hiç kimse onu sevmezmiş.

Özellikle de yürürken çok fazla ses çıkarırmış. O sokağa çıktığı zaman herkes evine koşar, kapıyı pencereyi sıkı sıkı örtermiş.

Bir gün annesi gürültücü çocuğu ekmek almaya göndermiş. Gürültücü de fırına gidip bağırmış;

- Bir tane ekmek istiyorum!
Murat: Neden bir tane ekmek istiyor.
Aylin: Çeneneni kapatacak mısın?
Murat: Tamam...
Aylin: Her neyse ne diyordum ben. .
Murat: Gürültücü fırıncıya bağıırıyordu. .
Aylin: Heh!
Öyle yüksek sesle bağıırmış ki arabasında uyuyan minik bebek ağlamaya başlamış.
Bebeğin annesi gürültücüye dönerek;
- Ne düşüncesiz çocuksun! Biraz yavaş konuşamaz mısın sen? diye söyleniş. Ama bizim gürültücü çocuk hiç akıllanmamış. Eve dönerken başlamış gülmeye.
Kahkahaları her yeri cınlattıyormuş.
Pencereden genç bir hanım başını uzatıp gürültücüye seslenmiş;
- Neden bu kadar yüksek sesle gülüyorsun? Çocuğum hasta ve başı çok ağrıyor. Sesin onu rahatsız etti. Haydi git buradan!
Gürültücü çocuk daha da çok gülmeye, gümbür gümbür sesler çıkarmaya başlamış.

Artık ona bir ders vermenin zamanı gelmiş.
Bütün mahalle halkı toplanıp
konuşmuşlar.

Ertesi gün gürültücü çocuk ekmek almak için
yine fırına girmiş. Her zamanki gibi
bağırmaya başlamış;

- Bir tane ekmek istiyorum.

Ama fırıncı hiç oralı olmamış; duymamış gibi
davranmış. Gürültücü çocuk daha da
bağırmış;

- Bir tane ekmek istiyorum dedim!

Fırıncı yine ses çıkarmamış. Gürültücü çocuk
çaresiz fırından çıkmış. Yürürken takır
tukur sesler çıkarıyor, ıslık

çalıyormuş. Evin önünden geçerken biri

pençereyi açmış ve gürültücü çocuğun

başına bir kova soğuk su dökmüş. Gürültücü
titremekten hiç ses çıkaramaz olmuş.

Sonra doğruca evine gidip olanları düşünmüş.

Çevresine ne kadar saygısızca

davrandığını anlamış. O gün bu gündür de

gürültücü çocuk bir daha hiç gürültü

Dıt dıt dıt dıt...

Murat: Neyin sesini....

Dıt dıt dıt dıt ...

Aylin: Allah'ım çıldıracağım. Alarmin çalıyor!

Dıt dıt dıt sabah sabah kafa bırakmadın adamda.

Dıt dıt dıt dıt...

Murat: Kapattım ya!

Dıt dıt dıt dıt...

Aylin: O kapanan benim alarmin sesiydi. Ayrıca sen değil ben kapattım. Nerede senin telefonun?

Dıt dıt dıt dıt...

Murat: Bardağın içinde

Dıt dıt dıt dıt...

Aylin: Rüyamı görüyorsun? Bardağın içinde telefonun ne işi var be adam.

Dıt dıt dıt dıt...

Aylin, öfke ile yataktan kalkıp, odanın lambasını yakar. Murat'ın yanı başındaki komidinin üstüne kısık gözlerle baktığında, ağzı, gözleri ile ters orantılı koskoçaman

açılır.

Dıt dıt dıt dıt...

Aylin: Yok sen kesin delisin. . ! Cidden telefon bardağın içinde ya.

Aylin, alarmı susturmak için boş su bardağının içinden telefonu alıp alarmını kapatır.

Aylin: Sayende bütün Lyon uyanmıştır. Ama nedense sende bir icraat yok. Haydi kalk.

Murat, odanın ışığından rahatsız olan gözlerini, kaz tüyü yastığının altına saklar. .

Murat: Birazcık daha uyusak. . Gece boyunca beni uyutmadın.

Aylin: Ben mi uyutmadım seni? Seni şuracıkta boğar edebi uykuya yatırırım. Haydi miskin sit kalk!

06: 30

Paris'e 3 saat uzaklıktaki Beaune beldesine henüz yeni varmışlardır.

Aylin: Kıza ayıp oldu. Paris'e varır varmaz arayalım Simon'u. Yangından mal kaçırır gibi çıkıp gittik evden.

Murat: Ayıp olmaz. Esas uyandırsaydık ayıp

olurdu. Paris'e varınca ararız.

Aylin: Arabada bir gariplik var. Sesi sende duyuyor musun?

Murat: Hızını biraz düşürsene...

Aylin: Bak arkadan garip garip ses geliyor. .

Murat: Arabayı sağa çek hemen. . . İnşallah tahmin ettiğim şey değildir. Yoksa senin elinden ve dilinden çekeceğim var.

Aylin: Ay. . Teker mi patladı?

Murat, kahkahayı patlatır...

Murat: Hah ha ha! Canım benim ya! Ben senin hakkını nasıl ödeyeceğim?

Aylin: Of ya of! Neden Allah'ım? Neden ben?

Yaz Aşkı X. Bölüm

Aylin, arabadan inip arabanın arka tarafına, yüzünü buruşturarak bakar. .

Murat: Hangi teker patlamış?

Aylin: Of! İnanmıyorum ya! Sol arka teker! Ne yapacağız şimdi?

Murat: Arabanın arkasında stepne var.

Yanıma gel de ne yapacağını anlatayım.

Aylin, arabaya biner, kapıyı kapatır.

Aylin: İlk defa doğru bir şey söyledin. Hava buz gibi. Hem ne anlarım ben tekerden. Var mı numara?

Murat, şaşkın şaşkın bakar. .

Murat: Ben neyi doğru söylemişim? Ne numarası?

Aylin: Anlaşılan sen halen uyanamadın.

“Sabahın ayazı, step iklimi var. Yanıma gel, tekeri tamirciye taktıralım” demedin mi az önce?

Murat, kahkahayı patlatır...

Murat: Ha ha ha! Sağır duymaz uydururmuş. .

Ha ha ha! Step iklimini nereden uydurdun

şimdi? Tamirci? Ha ha ha! Of hiç güleceğim yoktu. İlahi Azrail sen adamı öldürürsün. . Ha ha ha!

Aylin: Biraz daha gülmeye devam edersen Azrail'in iş yükünü üstüme alacağım. Manyak mısın nesin ne diye gülüp duruyorsun?

Murat: Ben sana dedim ki, arabanın arkasında stepne var. Yanıma gel de ne yapacağını anlatayım dedim. Sadece, yanıma gel kısmını doğru duymuşsun. Ha ha ha!

Aylin: Stepne ne ya?

Murat: Ha ha ha! Step ha ha ne Ha ha ha!

Aylin: Gülmesene ya! Adama bak kayışları koptu yine! Stepne ne?

Murat: Stepne, yedek lastik demek...!

Aylin: Yedek lastik desen olmuyor mu? Ben nereden bileyim stepne'nin ne olduğunu?

Hayret bir şey ya! Başlayacağım tekerine de! Sinirlendim!

Murat: Tamam kızma! En azından şimdi kızma.

İş bitiminde hepsini toptan kızarsın.

Aylin: Ne yani! Koca arabanın tekerini ben mi değiştireceğim? Hayatta

beceremem. Hiç kusura bakma...

Murat: ...

Aylin: Bakma bana öyle!

Murat: ...

Aylin: Ya bakmasana!

Murat: Dikiz aynasından beni dikizleyen sensin. . Esas sen bakma.

Aylin: İyi bakmam bir daha!

Murat: O o! kapris mi yapıyoruz?

Aylin: Evet yapıyoruz. Kurbanlık koyun gibi melül melül suratıma bakıp aklınca bana vicdan yaptıracaksın. Ben ne anlarım tekerlek değiştirmesinden! Tabi bey efendinin tıkrı yerinde. Bir eli yağda bir eli bal'da. . Oturduğun yerden konuşması kolay.

Murat: Ha ha ha! Bir eli alçıda bir eli bastonda diyecektin sanırım. Amma da hanım evladıymışsın. Tamam ya! Ben yaparım.

Dünyanın lafını ettin. ! Sanki tekerliği ben icat

ettim.

Bu defa gülme sırası Aylin'dedir. Dikiz aynasından tekrar Murat'la göz göze gelir.

Aylin: Ha ha ha! Tekerleği icat edenlere çok benziyorsun ama. Yine gittin o soluk mavi tişörtü ıslak ıslak kurumadan giydin ya helal olsun sana. Üşütüp hasta olacaksın...

Diyeceğim, komik ve anlamsız olacak. Çünkü zaten üşütüksün.

Murat, yaramaz bir çocuk edasıyla, başını yana yatırıp, sevimli bir şekilde sırıttır.

Murat: Olabilir! Ben üşütük halimden gayet memnunum.

Aylin: Ama ben değilim. Çünkü, üşütük halin benim de üşütmeme neden oluyor.

Murat: Açık yerlerini kapatırsan sorunu en aza indirgemiş olursun.

Aylin, kaşlarını çatarak başını arkaya koltuğa çevirdi.

Aylin: Bu ne demek oluyor şimdi?

Murat: Olur olmaz her yerde "şikayet etme" demek oluyor. Cereyan yaptırıyorsun

demek oluyor. Hadi bizden vazgeçtim. Zavallı Simon kim bilir ne haldedir. Tüm gece boyunca aramızdaki hava akımına maruz kaldı. En iyi ihtimalle yüz felci geçirir.

Aylin: Bir daha ağzımı açarsam ne olayım. Hakaret üstün hakaret. Şarkı söyle, masal anlat derken iyiydi ama. Nankör! Tüm erkekler aynısınız işte. İşiniz bitince kaldırıp bir kenara atarsınız.

Murat: Ohooo!! olaya bak nereden nereye geldi. Saçmalama ya! İşte senin sorunun bu. Karşında ki insana ağzına geleni söylerken güzel, ama aynı eleştirinin onda birine maruz kalınca, ölüyü diriyi ayıryorsun. Bazı şeyleri oluruna bıraksan, anın tadını çıkartsan olmaz mı? Her şeyin kontrolün altında olmasını istiyorsun. Sen bana ne söylersen söyle umurumda değil. Ben nihayetinde ne mal olduğumu biliyorum. Senin yada bir başkasının beni yermesi yada yüceltmesi emin ol Murat gerçeğini değiştirmez. Kimseye olduğumdan farklı

görünmeye çalışmadım. İçimde ki ruhun, dışa yansımalarını dileyen dilediği gibi dillendirebilir. UMURUMDA DEĞİL!!! Dilerim bir gün sende sıfatlarından arınırsın.

Aylin: Neden bağırarak konuşuyorsun? Murat'ın yüzünde hınzırca bir tebessüm peydahlar...

Murat: Yeni şeyler Uydurmayasın diye! Aylin'in Murat'ın yüz ifadesine ve verdiği cevaba daha fazla kayıtsız kalamaz.

Aylin: Ha ha ha! Stepne ne ya?

Murat: Hah şöyle işte! Gül yahu! Şuraya bak! Sanki kırk yıllık evliler gibiyiz. Hani bizi tanımayan birisi bu konuşmalara şahitlik etse kesin öyle düşünür.

Aylin: Aman aman... Sen ve ben! Kırk yıl...!

Ah! Düşüncesi bile ürkütücü!

Murat: Sen bana laf sokana kadar şu sağlam tekeri yerine soksaydın şimdi yolda olacaktık.

Aylin, arabanın kapısını açıp dışarı çıkar.

Aylin: Evet hava azda olsa ısınmaya başlamış.

Şimdi anlat bakalım ne yapmam lazım.
Murat: Bagajı aç. Bagajın zemininde ki tabakayı kaldırdığında tekeri, bijon anahtarını ve krikoyu göreceksin. Hepsini dışarı çıkart. Aylin, arabanın bagajını açar, ve tek tek gerekli malzemeleri dışarı çıkartır.
Aylin: E e çıkarttım. Şimdi ne yapacağım?
Murat, arabanın el frenini ve vitesine göz attıktan sonra, sol taraftaki pencereden başını dışarı uzatır...
Murat: İlk olarak bijon anahtarı ile tekerin üstünde ki somunları sökeceksin.
Aylin, elindeki aleti kısa bir süre inceledikten sonra...
Aylin: Bunu tekerin neresine sokacağım?
Murat: Hadi hiç teker değiştirmedin... Yahu, değiştiren insanda mı görmedin?
Aylin: Ne bileyim yaa! İllaki görmüşümdür. Ama dikkat etmemişim.
Murat: O uclardan birini tekerin içindeki somunlardan birine yerleştir.
Aylin: Yerleştirdim.

Murat: Şimdi saat yönünün ters istikametine doğru çevir.

Aylin: Çeviremiyorum. Galiba sıkışmış.

Murat: Üstüne çık zıpla.

Aylin: Yok daha neler.

Murat: Sen dediğimi yap. Korkma bir Şey olmaz.

Aylin, bijon anahtarının üstüne temkinli bir şekilde çıkıp hafifce zıplamaya başlar.

Aylin: Hiçbir değişiklik yok bunda. Of ya Şu halime bak.

Murat: Kaç kilosun sen?

Aylin: Sana ne bundan?

Murat: Bence biraz kilo almalısın.

Aylin: Kilo mu almalıyım?

Murat: Evet kilo almalısın. Gördüğün gibi kilo böyle durumlarda büyük ihtiyaç.

Aylin, bijon anahtarının üstünden aşağı iner...

Aylin: Bu işi benim yöntemimle halletmeye ne dersin?

Murat: Durum onu gösteriyor. Rent a car firmasını arayıp yol yardımı isteyelim.

Aylin: Hiç gerek yok. Yapman gereken tek şey şu sakallı suratını camdan içeri sok. Ve görünmeyecek şekilde eğil.

Murat: Nasıl ya?

Aylin: Sen dediğimi yap. Ve mümkünse çeneni kapat.

Murat, şaşkırmış bir halde başını içeri soktu. Ama gözleri halen dışarıdaydı. Aylin, önce üstünde ki svetşört'ü çıkarttı. Ardından at kuyruğu yaptığı altın sarısı saçlarını actı. Üstünde çok hoş kırmızı renkli askılı bir badi vardı. Yüzünü yola dönüp o anda yoldan geçmekte olan arabalara gelişi güzel baş parmağını sallamaya başladı. Murat'ın ağzı, gördüğü manzara karşısında bir karışık açık kalmıştı.

Kısa bir süre sonra, Aylin amacına ulaştı. Eski bir karavan, Aylin'in yardım isteğine kayıtsız kalmamış, on beş metre kadar ileride durmuştu...

Karavanın içinden iki kişi inip, Aylin'e doğru yürümeye başladı. Mesafe

kısaldıkca, Aylin'in yüz şeklide değişmiş, aynı anda arabadan gelen kesik kesik kıkırdamalarda, kulağını tirmalamaya başlamıştı...Yardım için gelenlerin ikisi de bayandı.

Aylin: Do you speak English?

(...): No! Do you speak French?

Aylin: Hay ben şansımın içine...!

Aylin, gözlerini tam arabanın içine çevirdiği anda, arabanın içinden önce Murat'ın sesi ardında başı dışarı ctı. Murat Fransızca kızlarla konuşmaya başladık.

Murat: Evet kızlar Fransızca biliyorum.

Durduğunuz için çok teşekkür ederiz. Gördüğünüz gibi tekerimiz patladı. Ve yine gördüğünüz gibi tekerleği değiştirecek durumda değilim. Arkadaşımda tek başına işin içinden çıkamadı. Yardımcı olabilecek misiniz? Bu arada adım Murat. Arkadaşımdın adı da Aylin.

(...): Benim adım Jaklin arkadaşımın adı da

Azura. Tanıştığıma memnun oldum. Cezayirlimsin?

Murat: Yo! Türküm. Ama annem annesi Cezayir asıllı Fransız. Ee kızlar yardım edebilecek misiniz?

Jaklin: Tabi ki yardım ederiz. On dakika içersinde bitmiş olur. Diğer tekerler sağlam değil mi?

Murat: Sağlam sağlam.

Jaklin: Anzura işe başlayalım o halde.

Aylin bu esnada olup biteni şaşkınlıkla izlemektedir.

Aylin: Bunlar mı değiştirecek tekeri? Gördün değil mi bende ki şansı? İri yapılı bir erkek hayal ederken fıstık gibi iki hatun durdu.

Murat: Harbiden çok şanssızsın. Ama aynı şeyi kendim için söyleyemeyeceğim.

Aylin: Bakıyorum da ağzın kulaklarında!

Murat: Ha ha ha! Cennette gibiyim. Biraz nceki deyimim şimdi cuk diye oturdu. Bir elim yağda bir elim balda. Daha ne olsun?

Aylin ve Murat tatlı tatlı tartışırken, Jaklin ve

Anzura patlak tekeri yerinden çıkartıp yerine yedek tekeri takmışlardı bile. .

Anzura: Tamamdır.

Murat: Aa! Ne kadar hızlısınız? Ben bile bu kadar kısa sürede değiştiremezdim.

Anzura: Jaklin ve ben uzun zamandır yollardayız. Karavan sahibi olunca ister istemez

her şeyi öğreniyor insan.

Murat: Öğrenci misiniz? Çalışıyor musunuz?

Anzura: Ben anasınıfı öğretmeniyim. Jaklin'de Entomolog.

Murat: Ee yolculuk nereye?

Anzura: Yola yeni çıktık. Henüz bir karar vermedik. Plan program yok! Siz nereye gidiyorsunuz?

Murat: Önce Paris, ardından İspanya.

Bayanlar size nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum. Çok teşekkürler.

Jaklin: Bir şey yapmadık. Ama en kısa zamanda eski lastiğinizi değiştirin. Yolunuz uzun.

Murat: Ha ha ha! Uyarın için teşekkürler.

Aylin, sinirli bir ses tonuyla...

Aylin: İşimiz bittiyse gidelim.

Murat: Bayanlar tekrardan çok teşekkürler.

Anzura: Önemli değil. İyi yolculuklar.

Jaklin: İyi yolculuklar.

Aylin, asık ve soğuk bir yüz ifadesi ile Jaklin ve

Anzur'a ile el sıkıştıktan sonra

arabaya binip, arabayı çalıştırır. Ve hızla oradan uzaklaşır.

Murat: Senin neyin var?

Aylin: Benim mi? Hiçbir şeyim yok!

Murat: Yok yok sende bir anormallik var. Ne bu surat şimdi? Biraz daha dursak kızları dövecektin.

Aylin: Salla yok bir şey. İşimizi hallettik mi?

Hallettik!

Murat: Halletmesine hallettik ama durduk yere surat yaptın kızlara.

Aylin: En azından senin gibi şebeklik yapmadım.

Murat: Anlamadım?

Aylin: Anzura'nın ağzının içine düşecektin neredeyse.

Murat: İnanmıyorum! Sen beni mi kıskandın?

Aylin: Senin neyini kıskanayım be!

Murat: Ee sorun ne o zaman.

Aylin: Kızlarla konuşurken beni yok sayman.

Unuttuğun bir şey var. Ben senin için buradayım.

Murat: Ee?

Aylin: Ee si şu! Psikolojim bozuk. Zaten kendimi yeterince yalnız hissediyorum. Bu his yetmezmiş gibi sende hal ve hareketlerinle bunu daha çok körüklüyorsun.

Murat: Seni üzecek bir şey yaptıysam özür dilerim.

Aylin: Birde tekerleği değiştirebilmelerine uyuz oldum. Gıcık şeyler. İtiraf ediyorum!

Beceremesinler diye dua ettim. .

Murat: Ha ha ha...Ciddi olamazsın.

Aylin: Gülmesene ya...Çok ciddiylim.

Murat: Siz kadınlardan gerçekten korkulur.

Birbiriniz ile ne alıp veremediğiniz varsa...?

Aylin: Her neyse kapatalım konuyu...

Murat: Peki! Patron sensin.

Saat 08: 47

Simon'un evinden ödünc(!) aldığı yastığı başının altına koyan Murat, Önce Aylin'in tiz sesi ile irkilir.

Aylin: Lanet olsun...Lanet lanet lanet. Nefret ediyorum senden.

Murat: Hey ne oluyor yine? Neden durduk.

Aylin: Benzin bitti. . !

Murat: Tamam sakin ol. Seninde beti benzin pek normal sayılmaz. Hallederiz telaşlanma.

Aylin: Nasıl telaşlanma! Baksana etrafına her yer orman. Kilometrelerce tek bir eve dahi görmedim.

Murat: Arabanın birinden ödünç benzin alırız.

Aylin: Sen uyudun mu arkada?

Murat: İçim geçmiş...Ne oldu ki?

Aylin: Kilometrelerce ev görmediğim gibi tek bir araba dahi görmedim...!

Murat, etrafına biraz daha dikkatlice baktığında,

dudaklarından...

Murat: Eyvah. . Eyvah...!

Yaz Aşkı XI. Bölüm

Aylin, endişeli bir yüz ve ses ile...

Aylin: Ne oldu?

Murat: Aylin burası Paris yolu değil ki? Daha doğrusu burası yol bile değil...

Aylin: Ne olur kaybolduğumuzu söyleme...!

Murat: En son gördüğün tabelada ne yazıyordu? Hatırlayabiliyor musun?

Aylin: Ben şimdiye kadar hiçbir tabelaya bakmadım ki!

Murat: Nasıl ya! ?

Aylin: Delirtme adamı! Yolu bilen sensin. Sana güvendiğim için bakma gereği

duymadım. Ama bir kez daha anladık ki , kılavuzu Murat olanın burnu boktan

çıkırmış...Biz adama güvendik o ise arkada horul horul uyuyor.

Murat: Benzin?

Aylin: O da senin cins arabandan

kaynaklanıyor. Şunun gösterge paneline bakar mısın? Hangisi benzin hangisi yağ hangisi hararet belli değil.

Murat: Ayçiçeğimi? Mısır özümü?

Aylin: Ne diyorsun be?

Murat: Yağ gibi suyun üstüne çıktın yine...

Kızma ama, zeytinyağı olamayacak kadar kalitesiz bir yağsın. Kardeşim hepsinin altında ne olduğu yazıyor.

Aylin: Benzin ışığı yanmadı...

Murat: Arabanın değil senin tependeki ışığın yanması önemli. İnsan arada sırada bir bakar.

Aylin: Hadi ben düşünemedim. Peki ya sen? Sen niye beni uyardın? Kardeşim bunun , yağı, suyu, benzini ne alemde diye sormadın?

Murat: Güvendim sana...!

Aylin: Eh! Bende sana güvendim...! Ve sonuç ortada...!

Murat: Her ikimize de bravo. Ama halen anlayabilmiş değilim. Biz Otobandan buraya nasıl geldik?

Aylin: Kavşak gibi bir yere geldik. Ben senden bir tepki gelmeyince dümdüz devam

ettim.

Murat: Yol boyunca insan merak ederde bir bakar arkasına. Bu adamın sesi soluğu çıkmıyor. Öldü mü? Kaldı mı, diye...

Aylin: Bakıcın mıyım? Her dakika seni mi izleyeceğim? Gördüğün gibi araba kullanıyorum.

Murat: Hani? Nerede? Ben neden görmüyorum? Senin bu arabayı kullanabilmen için, önce benzine ardından tabela okuma alışkanlığına ihtiyacın var...

Aylin: Of! Amma da uzattın ya. Telefonla ara birilerini. Yol yardımı iste. Bu arabada GPS falan yok mu? Yerimizi kesin olarak söylerler.

Murat: Kendimizi , Hansel ve Gretel gibi hissettim. Bu zeka kırıntılarını keşke yarım saat önce ortaya dökebilseydin... Telefon ne yazık ki çekmiyor Aylincim... Sende bakar mısın telefonuna?

Aylin, telaşla telefonunu çantasından çıkartıp bakar...

Aylin: Yaa inanmıyorum! Hiç çekmiyor.

Saat 12: 43

Aylin: Ben felaket derecede susadım...Bu lanet arabanın içinde ölmek istemiyorum.

Murat: Ah bir yürüyebilsem! Şurada ki tepeye çıkıp etrafa baksak çok iyi olurdu. Belki de ilerde evler vardır. Sen çıkabilir misin?

Aylin: Ben susuzluktan ölüyorum diyorum sen bana ne diyorsun!

Murat: Susuzluktan ölmeyelim diye diyorum zaten. Böyle oturup bekleyecek miyiz?

Aylin: Bakma bana öyle! Ben gidemem tek başıma! Ayı falan vardır.

Murat: Oturur birbirimizi yeriz artık.

Saat 13: 24

Aylin: Murat! SUUUUUUU.

Murat: Azıcık sessiz ol. .

Aylin: Suuuu!

Murat: Şşş! Benim duyduğumu sende duyuyormusun?

Aylin: Şu anda duymak isteyeceğim tek şey güldür güldür akan bir sus sesi!

Murat: Araba sesi...! Arabadan in hemen. Bir araba yaklaşıyor.

Kendinden geçmiş bir halde arabada oturan Aylin, araba kelimesini duyar duymaz ok gibi yerinden fırlayıp kendini yola atar. . . !

Aylin: Hey! Hey! Dur! Dur! Stop! Help me!

Hay ben böyle şansın içine edeyim! ! !

Murat: Ha! Hah! Hah! Hah! Hah! Hah!

Aylin: Gülme ya!

Murat: Gülünmeyecek gibi değil ki!

Aylin'in, yardım için durdurmaya çalıştığı araç, sabah ki karavandan başkası değildi...

Jaklin: Aloha!

Murat: Alohaaaa!

Aylin: Bu bir kabus olmalı. Biz susuzluktan, bunlarda muhtemelen trafik kazasında öldü. Hepimiz Hawaii'li olarak tekrar dünyaya geldik.

Murat: Cemkirip duracağına sırit azıcık.

Aylin: İyi be!

Jaklin: Dünya ne kadar küçük değil mi?

Murat: Ha ha ha! Dünyayı bilmem ama

Fransa'nın küçük olduğu kesin...!

Jaklin: Yine teker mi patladı?

Murat: Yok! Bu sefer patlayan daha önemli bir şey.

Jaklin: ...! ?

Murat: Güven patlaması!

Jaklin: ...?

Murat: Uzun hikaye! Bizim benzinimiz bitti! Üstüne üstlük kaybolduk.

Anzura: Bizim de benzinimiz yok! Bizim karavanımız Dizel.

Murat: Ee? Bu yakınlarda benzin istasyonu falan yok mu ki?

Jaklin: Bu yol neredeyse II. Dünya Savaşından beri kullanılmıyor. Bu yol güzergahında Değil benzin istasyonu tek bir ev bile yoktur. Sadece birkaç tane bağ evi var. Ama onlarda bu mevsimde kapalıdır.

Aylin: Murat ne diyorlar?

Murat: Akşam yemeği için Kılavuzun menüsünü anlatıyor... Tebrikler Aylin hanım. II. Dünya savaşıdan beri

kullanılmayan bir yola girmişiz. History Channel

iftiharla sunar.

Aylin: Ee?

Murat: Ee si onların aracı Dizel. Yani onlarda da benzin yok. Ya bizim için geri dönecekler yada...Az bekle...Jaklin siz nereye gidiyorsunuz?

Jaklin: Biz 4 km sonra kamp yapacağız.

Geceyi burada geçirip yarın Paris'e gideceğiz.

Murat, en sempatik haliyle...

Murat: Misafir kabul eder misiniz?

Jaklin: Tabi ki...Sizi bu halde burada bırakacağımızı mı düşündün yoksa?

Karavanda

halat var. İsterseniz kamp yerine kadar arabayı çekebiliriz. Yada araba burada kalsın sabah bir çaresine bakarız.

Murat: Bagajda ki eşyaları yanımıza almamız yeterli olur.

Aylin, Sinirli bir yüz ve ses tonu ile...

Aylin: Öleceğim susuzluktan. Birisi Allah rızası

için su verebilir mi bana? Drink! Water!
Water!

Murat: Bagajdan eşyaları alalım Aylin. Bu gece misafiriz!

Aylin: Nasıl ya? Neden?

Murat: Benzinimiz yok.

Aylin: Benzinimiz olmadığını bende biliyorum.

Murat: Onlarında benzini yok.

Aylin: Onu da biliyorum.

Murat: Bizim için o kadar yolu geri dönmek istemediler. Acil işleri varmış burada. Yarın sabah onlarda Paris'e gideceklermiş.

Sabahleyin yardımcı olacaklar.

Aylin: Yani araba burada kalıyor?

Murat: Evet! Zaten onlarında kamp kuracağı yer buraya çok yakınmış. Biz sadece valizlerimizi(!) alacağız.

Aylin: Valizlerimle dalga geçme.

Murat: Yok canım onu da nereden çıkarttın. Her neyse hadi daha fazla bekletmeyelim kızları. Sen eşyaları karavana taşı.

Aylin: Seni kim taşıyacak?

Murat, hınzırca gülümseyerek Anzura'ya doğru kaçamak bir bakış atar.

Murat: Beni de Anzura taşır artık. Anaokulu öğretmeniymiş kendisi. Beni şefkatle sarıp sarmalar.

Aylin: Diğeri ne iş yapıyor?

Murat: Entomolog!

Aylin: ...! Yani?

Murat: Böcek bilimci...!

Aylin: Seni bence o taşısın. Nede olsa türünün tek örneğisin. En nadide parça! İpek kumaşlara sarıp sarmalasin seni.

Murat: Ha ha ha çok komik.

Aylin, söylene söylene arabanın bagajında ki eşyaları karavana taşımaya başlar.

Jaklin: Yardım edeyim mi?

Murat: Yoo! Kendisi halleder. Ayrıca, yardım edilmesine de çok kızar.

Jaklin: O halde bizde sana yardım edelim.

Murat: Bak buna hayır demem. Benim yardım konusunda saplantılarım yok.

Anzura ve Jaklin Murat'ın sağına ve soluna

girerek karavana kadar yürümesine yardımcı olurlar...

Aylin: Benim valizlerime laf ediyorsun ama senin sırt çantanın da benim valizimden aşağı kalır yanı yok. Görmeyeli ağırlaşmışlar. Ne o! kutusu az geldi herhalde?

Murat: Simon'un evinden birkaç eşyayı aldım.

Aylin: Sayende uluslar arası nakliye şirketi gibi oldum.

Murat: Sen bir tanesin...!

Aylin: Ulan! Yardım etmediniz, bari hayrına su verin. Yok mu içinizde dini bütün bir Katolik?

Jaklin: Kız arkadaşın biraz sinirli gibi! Her şey yolunda mı?

Murat: Susamış! Ondan sinirli böyle.

Jaklin, hemen dolaptan buz gibi bir şişe su çıkartıp Aylin'e uzatır. Aylin suyu öyle bir içer ki, beşinci yutkunmada suyun bittiğini ve tüm gözlerin kendisine şaşkın şaşkın izlediğini fark eder.

Aylin: Ne? Ne var? Niye bakıyorsunuz bana

öyle?

Murat: O nasıl su içmekti. O sesler senden mi çıktı?

Aylin: Biraz daha konuşursan senden de benzer sesleri çıkartabilirim.

Susuzluktan ölecektim az daha...

Jaklin: Siz saat kaçtan beri oradasınız?

Murat: Sabahtan beri...

Jaklin: Suyunuz içeceğiniz yok muydu?

Murat: Maalesef yoktu.

Anzura: Sizin karnınız acıkmıştır. Gerci bizde henüz yemek yemedik. On dakika sonra yemek hazır olur.

On iki dakika sonra...

Murat: Mmmh mis gibi kokular gelmeye başladı burnuma...

Jaklin: Umarım balık seviyorsunuzdur. Bunu buraya gelirken yol kenarından canlı canlı aldık. Irmakta yakalıyorlarmış. Az yağlı.

Bunun yanında kırmızı şarap iyi giderdi. Ama ne yazık ki sadece beyaz şarabımız var.

Murat: Aylincim benim sırt çantam nerede?

Aylin: Şurada!

Murat: Zahmet olmazsa getirebilir misin?

Aylin: Tabi ki...

Aylin, Çantayı bulunduğu yerden alıp, Murat'ın yanına başına bırakır. Murat, sakın sakın çantasını açar ve...

Murat: Kızlar keşke başka bir şey isteseydiniz...Da Da Daaam alın size kırmızı şarap.

Jaklin: vaaav!

Anzura: Harikasın!

Aylin: ...? ...! ...jdfsfhsflhmbm...

MURAAAAAAT

Yaz Aşkı XII. Bölüm

Murat, Aylin'in cıglığı ile yerinden zıplar. Baş parmağını dişlerinin arasına sıkıştırıp, başını yukarı doğru kaldırıp indirir... Jaklin ve Anzura'nın durumuda Murat'tan farksız değildir.

Murat: Aklımı başımdan aldın! Ne diye bağırıp duruyorsun?

Aylin, masada ki servis bıcağını eline alıp...

Aylin: Seni şuracıkta kessem kim ne diyebilir ki bana?

Murat: Çok merak ediyorum! Yine ne yaptım ben? Şu elinde ki bıcağı bırakır mısın?

Kızları korkutuyorsun.

Aylin: Ruh hastası! Sabahtan beri suuUu-suUuuu-suUUuu diye inliyorum. Çantanda ki şarabı neden benden saklıyorsun?

Murat, elini tekrar çantasının içine soktu...

Murat: Şarapları dersek daha doğru olur! ... İki...üç...Dört...Beş...!

Aylin: Ay inanmıyorum! Manyak mısın sen?

Off! O kadar sinirliyim ki seni şuracıkta

boğmak istiyorum.

Murat, her zaman ki şen şakrak kahkahasını patlatır...

Murat: Haha Haha! Yahu! HaHa! Ya az dinle. . Ha ha!

Aylin: Ya bi git işine! Neyini dinleyeceğim? Şu iki geri zekalı kız kadar değerimiz yokmuş!

Murat: Saçmalama ya! Sadece sen mi susadın? Benim susamadığımı nereden biliyorsun?

Aylin: Susamış olsaydın. . Bıdı bıdı başımın etini yerdin!

Murat: “çantada şarap” var dese ydim. Esas sen benim başımın etini yerdin. Bak!

Neden içmediğimizi anlatacağım. Şimdi beni iyi dinle! Lüzu...

Aylin. Murat'ın sözünü keser. . Bu arada Jaklin ve Anzura, ikilinin atışmasını tıkınarak seyretmekle meşguldürler.

Aylin: Esas sen beni iyi dinle! Eğer bu olaydan da kıvrılıp, sıyrılırsan, söz bir daha

ağzımı açmayacağım! Ama eğer beni ikna edemezsen... Yemin olsun, meslektaşın Nesrin Topkapı, Topkapı sarayına kadar gelip, mozalenin önünde saygı duruşunda bulunur.

Murat: Haha! Haha! Nesrin Topkapı mı? O kim yahu?

Aylin: Aa! Gerçekten tanıımıyormusun?

Murat: Yoo! Akademisyen falan mı?

Aylin: Aynen öyle! Akademisyen. Ordinaryus Dansöz Nesrin Topkapı...

Murat: Ne ? Dansöz mü?

Aylin: Evet dansöz! Ama emin ol sen ondan daha iyi kıvırıyorsun. Şimdi anlat bakalım...

Ben susuzluktan kıvrılırken, neden şarapları benden sakladın?

Murat: Az bekle! Jaklin ve Anzura'ya açıklama yapayım...!

Murat, konuya Fransız kalmış iki Fransız hatuna döner...

Murat: Arkadaşım adına sizden özür diliyorum.

Jaklin: Sorun nedir?

Murat: Şarap! Sabahtan beri aç ve sususuz kaldık. O da madem şarabımız vardı neden benden gizledin diye bana sinirlendi. Her şey yolunda.

Jaklin ve Anzura, Aylin'e dostane bir şekilde bakıp sırittiler...

Jaklin: Balıklarda soğudu...

Murat: Şu anda birbirimizi yemekle meşgulüz. 5 dakika sonra size eşlik ederiz.

Jaklin: Peki.

Murat, tekrar Aylin'e döner...

Murat: Ee ben ne diyordum?

Aylin: Sen bunlara ne anlattın da bu iki salak bana bakıp sıritiyor?

Murat: Ee! Ha hah ha! Ülkemizin itibarını kurtardım.

Aylin: Ne alaka? Sana mı kaldı koskoca ülkenin itibarını kurtarmak? Sen önce kendi itibarını kurtar.

Murat: Türkiye'de ki tüm bayanların senin gibi olup olmadığını sordular. Bende neden sordunuz dedim. Onlarda, tüm bayanlar bunun

gibi cazgırsa, sizin Avrupa Birliğine girmeniz hayal olur dedi. Bende senin Türk değil İtalyan olduğunu söyledim. İtalyan Cazgırı Rocy Aylinova...

Saf saf Murat'ı dinleyen Aylin, Son cümleyi duyana kadar kendisiyle dalga geçildiğinin farkına bile varmaz. Aylin, hiç istifini bozmadan Murat'a seslenir...

Aylin: Murat!

Murat: Efendim?

Aylin: Avrupa Birliği var ya...

Murat: Eee?

Aylin: Tamamı sana girsin!

Murat: ...!

Aylin: ...!

Murat: Ha ha! Ha ha!

Aylin: Gülme! Adama bak! İtalyan cazgırı ne ya? Utanmadan nasıl dalga geçebiliyorsun?

Murat: Tamam! Özür dilerim! Beni, dinleyecek misin?

Aylin, başı ile Murat'ı onayladıktan sonra

balıklardan birini tabağına alıp yemeğe başlar.

Murat: Boş mideyle içki içmek, alkolün hiçbir engelle karşılaşmadan adeta patlayarak beyine kadar ulaşması anlamına geliyor.

Aylin: Ee?

Murat: Ee si şu; Boş mide ile bu şarabı içmiş olsaydık, her ikimizde şu anda hayatta olmayabilirdik.

Aylin: Ciddi misin?

Murat: Evet gayet ciddiylim. Alkol ilk olarak mide'de emilmeye başlanır. Ardından ince bağırsakta. Her ikimizin midesi bomboştur. Bu nedenle emilme olayı daha hızlı olacaktır. Ayrıca kırmızı şaraptaki alkol daha yoğun olduğu için diğer tüm alkollü içeceklerden daha çabuk kana karışacaktır. . .

Aylin: Yahu şişeyi kafamıza dikmezdik. Ağız kuruluğumuzu gidermek için minik minik tadımlık yudumlardık.

Murat: Aylincim! Alkol aynı zamanda idrar söktürücüdür. Vücudun daha hızlı ve daha

fazla su kaybetmesine neden olur.

Aylin, mahcup bir şekilde Murat'ın yüzüne bakar...

Aylin: Sen ne biçim adamsın? Lanet olsun!

Tamam bir daha ağzımı açmayacağım!

Murat: Emin misin?

Aylin: Hayır! Değilim! Senin yanında konuşmadan durabilmek imkansız!

Aylin ve Murat birbirlerini yerken, Jaklin ve Anzura çoktan yemeklerini bitirmişti...

Murat: Kızlar sizden tekrar özür diliyorum.

Jaklin: Hal oldu mu aranızda ki mevzu?

Murat: Ha ha! Ha ha! Sorun yok. Bizim her zaman ki halimiz. Mmm! Bu arada Balık çok lezzetliymiş.

Jaklin: Afiyet olsun...

Saat 16: 43

Jaklin, hariç diğerleri karavanın tentesinin altında ki masada eşsiz manzara eşliğinde kahvelerini yudumluyorlar...

Murat: ...Demek Gordion Solucanını araştırmak için buraya geldi. Hem iş hem

ziyaret. Jaklin'in işi de güzelmiş.

Anzura: Evet zevkli bir iş. Jaklin'le tanışmadan önce böceklerden çok korkardım. Ama onun sayesinde korkularımdan arındım. Artık daha farklı gözle bakıyorum doğaya.

Aylin araya girer...

Aylin: Sıkıldım.

Murat, sağ elinin parmağını şıklatır...

Aylin: ...! ? Bu ne şimdi?

Murat: Soytarıları çağırdım.

Aylin: Ha ha! Çok komik! Böyle oturacakmıyız?

Murat: Türkiye'de bir karavanda misafir olsaydık muhtemelen okey oynuyor olurduk. Ama burası ne yazık ki Fransa...İdare edeceksin.

Aylin: Tabi senin keyfin yerinde. Buldun taş gibi iki Fransız hatunu...Hangi erkek sıkılır ki...?

Murat: Kendine haksızlık ediyorsun. Cazgırsın mazgırsın ama hepsinden daha güzelsin.

Aylin, başını hafifce geriye çekip, gözlerini Murat'ın gözlerinden kaçırdı. Yüzünde tatlı bir tebessüm peydahlamıştı.

Aylin: Aynı anda iki farklı şeyi nasıl yapabiliyorsun?

Murat: Nasıl yani?

Aylin: Önce yeriyor, hemen ardından övüyorsun. Kızmam mı lazım sevinmem mi? İnsanı ikilemde bırakıyorsun.

Murat: Ya! Bir itirafta bulunmak istiyorum.

Seni kızdırmak benim hoşuma gitmeye başladı. Kızınca gerçekten çok farklı bir insan oluyorsun.

Aylin: Farklı derken?

Murat: Yanaklarını tutup mincirasım geliyor.

Aylin: Neyin geliyor neyin?

Murat: Mincırmak. . Ya! hani sarsa sarsa abartılı ama samimi bir şekilde köpeğini, kedinin seversin ya. . Onun gibi!

Aylin: ...!

Murat: Yine ne oldu?

Aylin: Ben hayvan mıyım?

Murat: Off! Arkadaşım neden her şeyi yanlış anlıyorsun?

Aylin: Sende neden doğru örnekler doğru şekilde anlatmayı denemiyorsun? Verdiği örneğe bakar mısın? Küçük çocuk sever gibi yanaklarını sıkmak istiyorum. . da diyebilirdin.

Murat: Öyle çocuk mu sevilir yaa! Çocuğa yazık.

Aylin: Ama Aylin'e yazık değil. . !

Murat: Az yaklaşır mısın?

Aylin: Neden?

Murat: Omuzun da bir şey var...

Aylin: Ayy! Böcek mi?

Aylin, Murat'a doğru yaklaşır. . . Murat, sağ eli ile Aylin'in yanağını avuçlayıp sıkmaya başlar...

Murat: Oov ! Abucu bucu ! Ne şirin şeysin sen!

Aylin, Murat'ın bu davranışı karşısında önce irkilir ardından gülmeye başlar...

Aylin: Hi hi! Hi hi! Manyak! Hi hi !

Murat: İşte bahsettiğim mincırma böyle bir şey!

Murat'ın mıncırma eyleminden kendini geriye çekerek kurtulur.

Aylin: Bunun köpek versiyonu da sanırım şöyle, Ovv kucu kucu ne şirin şeysin sen!

Murat: Ha ha ha ha! Aynen öyle oluyor. Ama gördüğün gibi gayet masumane bir sevgi gösterisi. Türkiye'de sözde insan gibi birbirlerini sevenleride görüyoruz. Bu insancıl sevgilerinden sebep birbirlerini kesiyorlar.

Aylin: Haklısın!

Murat: Oo! Jaklin'de geliyor işte.

Saat 19: 58

Aylin: İceri geçtiğimiz iyi oldu. Sivrilere yedi bitirdi beni.

Murat: Sen sivrileri boş ver , bence Jaklin'den özür dilemelisin.

Aylin: Yok ya! Esas o özür dilesin. Kız resmen gözümün içine baka baka bana ilk oro.... umusun? dedi.

Murat: Aylin! Kız ne anlama geldiğini bile bilmiyordu. Daha doğrusu bu kelimeyi öğreten dallama "mutlulumusun" anlamında

öğretmiş. Gördün kızın halini!
Öğrendiğinde de yüzü nasılda kızardı. Ama
sen ne
yaptın. Dinlemeden, anlamadan, orta
parmağını havaya dikip fu. k you dedin.
Bundan
da şu dersi çıkartıyoruz, “bazen hiç bilmemek,
az bilmekten daha iyi” Kızdan özür
dile...

Aylin: Sana da bravo. Gülmekten adam gibi
hiçbir şeyi anlatamadın ki! Kız bir sürü
şey söylüyor. Bana söyleyebildiğin tek şey ha
ha ha hi hi hi!

Murat: Ha ha ha! Ama ne yapayım? Ha ha ha
Çok komikti. Keşke o anda kendini
görebilseydin. Ha ha ha!

Aylin: Uyuz! Gülme! Bu arada sen sarhoş
oldun!

Murat: Sen kendine bak. Ben bu halimle bile
düşmedim.

Aylin: Yine o salak kızın yüzünden. Kapının
önünde kavanozların ne işi var.

Murat: Kavanozlarda kırıldı.
Aylin: Oh olsun!

Yaz Aşkı XIII. Bölüm (+18)

Murat: Oh olsun...? Yahu yazık günah değil mi? Kız gün boyunca o kavanozları doldurmak için uğraştı. . ve halende uğraşmaya devam ediyor.

Aylin: Ee! Ne yaparsın! Kavanoz götlü dünya!

Murat: “Göt” çıkmasaydı iyiydi.

Aylin: Götü sağlam ve güvenilir yere bırakacaksın. Öyle her yere rast gele gelişi güzel

bırakırsan, birisi gelir götüne tekmeyi basar. .

Murat: ...!

Aylin: Bakma bana öyle! Ben sarhoooş değilim! Seni bu ithamdan men ediyorum.

Murat: Kim? Ben mi? Ağzımı bile açmadım!

Aylin: açmadın amaaa açar gibi yaptın. Ben senin bakışlarından ne demek istediğini artık çok iyi anlıyorum.

Murat: Ben “göt” kelimesine takıldım. Hotel Romantica’da resepsiyoniste ettiğin küfür geldi aklıma. Acaba o günde mi...Her neyse!

Aylin, murat’ın tam karşısında ki tekli koltukta

yarı baygın, gözlerini tavana dikmiş bir vaziyette...

Aylin: Acaba ne?

Murat: O günün ve bu günün haricinde ağzından hiç argo kelime çıkmadı da...

Şaşırdım! Alkolün etkisiyle mi diye düşündüm...!

Aylin, tavana odaklanmış gözlerini, yakıcı ve bir o kadar alaycı ifadeyle Murat'a çevirir...

Aylin: Ne o? Göt kelimesine mi takıldık? Her şeyi bilen adam! Can Yücel'in bir olayı var. Biliyor musun?

Murat: Hangi olaymış o?

Aylin: Göt! Göt davası!

Murat: Yok duymadım!

Aylin: O zaman kulaklarını iyi aç...Can Yücel yıllar önce yazılarında "göt" kelimesini G nokta T şekline yazmadığı için hakkında dava açılır.

Hakim sorar; "Neden böyle yazdınız.

Biliyorsunuz ki bu şekilde aleni şekilde yazmak

suç. ”

Can Yücel’de der ki “Ne diyeyim ki hakim bey? Bizim köyde göte göt derler...! ”

Murat: Hahaha! Olaya bak!

Aylin, kızgın bir ses tonu ile...

Aylin: Daha bitmedi. . Can Yücel öncesinde bir fıkra anlatır. Dur nasıldı. . Hım! Tamam...

Köyün birinde ateşli bir hasta varmış. Hastayı kasabadaki doktora götürürler. Koca devletin koca doktoruna. Doktor hastaya fitil verir ve köye döndükleri gibi hastaya fitili anüsten vermelerini söyler. Köylüler tabi “tamam doktor bey” diyip köye giderler. Köye vardıklarında köydeki herkese sorarlar, en bilgelere bile, ama kimse anüs ne demektir bilemez.

Murat: Ahh google ah. . !

Aylin: Maymunluk yapmasan ölürsün dimi? Su geliyor su!

Murat: Sustum...!

Aylin: Anüsün ne olduğunu kimse bilemez. Bu nedenle bir türlü ilacıda veremezler

hastaya. Hastanın durumu da git gide kötüleşmektedir. Bunun üzerine köylü, doktora, koca devletin doktoruna telefon etmeye karar verir ama kimse buna yanaşmaz. Ne cüret dimi? Bir köylü kalkıp doktoru arayacak! Neyse durumun ciddiyeti üzerine muhtar aramayı kabul eder. Bütün köylü toplanır santrale, muhtar arar “biz ne yapacağımızı bilemedik doktor bey” der. Karşıdan doktor muhtara bir şeyler söyler. Muhtar döner arkasına “makattan verin dedi dohtor” der.

Yine tüm köye sorarlar, komşu köylere birilerini yollayıp sordururlar ama makat ne yine bilen yoktur. Hasta ise gitti gidecek, ateşler içinde kıvranıyor. İhtiyar meclisi toplanır son çare. Doktorun bir kez daha aranmasına karar verilir. Yine kimse aramak istemez doktoru. Nihayetinde yine biri kandırılır. Telefonun başına geçer ama bir yandan da söylenmektedir. “çok kızacak dohtor çok!” diye.

Sonunda telefonu açar, durumu anlatır. Doktor yine bir şeyler söyler. Telefonda ki köylü, yüzü allak bullak arkasına döner “çok kızacak demiştim...Götüne sokun dedi. . !” Yani anlayacağın, bizim köyde göte göt derler...!

Murat...! Hahhahaha! Hahahahaha! Of harika yaaa! Hahahaha!

Aylin: Bir kavanoz kırıp bir deyim söyleyelim dedik olay nereden nereye geldi. Siz erkekler argo konuşunca sorun yok. Ama biz kadınlar konuşunca kızılca kıyamet kopuyor.

Murat, gözlerinde ki yaşları silerek...

Murat: Ha haha! Ama bir bayana hiç yakışmıyor.

Aylin: Kadını aşağılamak, dövmek yakışıyor ama. . Dimi?

Murat: Ne alaka?

Aylin: İyi ki birkaç santim fazlalığınız var. O fazlalık sayesinde her şeyi kendinize hak görüyorsunuz.

Murat mırıldanır...

Murat: Yandık...

Ve bunu Aylin duyar...

Aylin: Kökünden kesip atmak , üstüne de bir bidon benzin döküp yakmak lazım. Malum bazılarının tanıdığı iyi doktorlar var...İşi garantiye almakta fayda var.

Murat, endişeli gözlerle...

Murat: Aylin? Sen iyimisin? Yahu benimle ne alıp veremediğin var? Neden durduk yere sinirlendin ki?

Aylin: Hepinizden nefret ediyorum. Hepiniz aynısınız. Nefret ediyorum nefret.

Murat: ...!

Aylin: İyi değilim Murat. Aklıma geldikçe çıldırasım geliyor.

Murat: Ne oldu ki? Anlatmak ister misin?

Aylin: ...! Sanmıyorum.

Murat: Yahu belli ki zamanında birilerine kızmışsın. İyi hoşta benim günahım ne?

Tövbe tövbe! Kesecekmiş...!

Murat, kulak memesini çekip tahtaya vurur...

Aylin: O kulağı daha çok çekip tahtalara çok vurursun.

Murat: Vallahi tırstım senden. Gece kesmezsin değil mi?

Aylin: Kesmesine keserimde, biliyorsun benzinimiz yok.

Murat: Oh. . İime su serptin! Ee! Anlat bakalım, tım erkeklerden nefret etmene neden olan şahsı muhterem insan kim?

Aylin, iki eli ile yzünü kapatıp derin bir nefes alır...

Aylin: Aykut! Adı Aykut ama kendisi tam bir angut.

Murat: Angutlara hakaret etmesek.

Aylin: Haklısın...! Düzeltiyorum. Senin biraz daha iyi versiyonun! Oldu mu?

Murat: Ha ha ha! Oldu oldu!

Aylin: Zevzek! Hayatımda ilk defa, bir erkeğin dış görünüşünden hoşlanmıştım. Çok yakışıklıydı. Uzun boylu, buğday tenli, karizmatik bakışları olan bir erkekti. Aynı firmada

çalışıyorduk...Ama artık çalışmıyor. Her neyse tüm işyerinde ki bekar erkekler etrafımda pervaneyken, bu insan evladı bir kez olsun bakmadı. Ne göz göze geldik. Nede söz söze. Hakkında küçük bir araştırma yaptım. Kimdir? Nerelidir? Evlimidir? Bekar mıdır? Bir sevgilisi var mıdır? Edindiğim bilgiler ışığında, yeşil ışığı yaktım kendisine. Ama o renk körü öküz bunun farkına varamadı.

Murat: Belki de varmak istememiştir.

Aylin: Belki de!

Murat: Ee?

Aylin: Bir süre sonra adama öyle aşık olmuşum ki...olmuşum ki diyorum Çünkü ben farkında değilim. Kim sorsa inkar ediyorum. Ama etrafımda ki herkes benim körkütük aşık olduğumun farkında...Neyse! İşte adama deli gibi aşığım. Halime acıyan bir arkadaş daha fazla dayanamayıp, elemana benim durumumu anlatıyor. Sanki benim ağzım yok! Bir akşam üstü mesainin bitmesine

dakikalar kala masamın üstüne bir gölge düştü. Başımı kaldırdığımda yemyeşil gözlerle göz göze geldim. Ardından sözcüklerimiz yan yana geldi. Akşam bir planım olup olmadığını sordu. Ben ne diyeceğimi şaşırmıştım. Biraz eveleyip geveledikten sonra bir planım olmadığını söyledim. İş çıkışı çok güzel bir mekana gittik. Murat! Adamın ses tonu, diksiyonu, gülüşü, mimikleri, vücut dili, her kadının aklını başından alacak nitelikteydi. Ben bu özelliklerini bilmeden aklımı zaten teslim etmiştim...Bu buluşma sayesinde tek hücreli terliksi hayvandan farkım kalmamıştı. Ama ben adamın siparişle geldiğinden haberdar değildim. . Neyse! Biz her akşam beraber dışarı çıkmaya başladık. Ardından hafta sonları derken ...Bir bakmışsız sevgili olmuşuz...! ...! Off! Ben sana bunları neden anlatıyorum ki? Murat: Neden anlattığını bilmiyorum? Ama ben dinlemek istiyorum. Çünkü kurtarmam

gereken bazı önemli şeylerim var.

Aylin: Neyse! Öyle bir an geldi ki aynı evde yaşamaya karar verdik. Benim eşya biraz fazla olduğu için o benim evime yerleşti...

Adama birkaç gün sonra bir haller oldu. Yediğime içtiğime karışmaya başladı. İlk başlarda önemsemedim. Hatta hoşuma bile gitti. Ama ben pek fazla geri adım atmadım. Hep politik davrandım. Bir hafta sonu

alış veriş dönüşü, evde yorgun argın otururken “sen benim ayaklarımı neden yıkamıyorsun” dedi. . Bana diyor? İnanabiliyor musun? Ben bey efendinin ayaklarını yıkayacakmışım! “Asla yıkmam” dedim. O gece büyük bir tartışma...Önce evi terk etti ardından beni en sonunda da işi... Olaya bak! Ayaklarını yıkayacakmışım. Hangi çağdayız ya? O öküz “ayak yıkama” olayına kafayı takmıştı. Sende “göt” olayına...! Hepiniz aynısınız!

Murat, kendinden geçmiş bir halde başından

geçenleri tüm içtenliği ile anlatan Aylin'e tebessüm ederek...

Murat: O halde benim senin ayaklarını öpmem lazım.

Aylin: Neden?

Murat: Sevgili olmadığımız halde, değil ayaklarımı vücudumun tamamını yıkadığın için.

Aylin: O başka bu başka! Şimdi bana desen ki "Aylincim ayaklarımı yıkayabilir misin?"

Seve seve yıkarım. Çünkü "Elin ayağın tutuyor kalk kendin yıka" diyemem. Ama iyileşirsen ve böyle bir teklifle karşıma gelirsen, kafanı gözünü kırarım bilmiş ol.

Murat: Bir yerlerim kesilmesinde... Ben kırılmasına razıyım. Sence Türkiye'ye döndüğümüzde görüşürmüyüz?

Aylin: Zor!

Murat: Neden zor?

Aylin: Zor işte. Ben yoğun bir insanım. Ne senin kadar geniş insanım nede senin kadar geniş zamanım var.

Murat: alış alış nereye kadar...

Aylin: Tuzumuz kuru tabi. Ekmek elden su glden. Dört dönüm bostan yan gel yat

Osman.

Murat: Ha ha ha! Emin ol bende senin kadar yoğunum.

Aylin: Eminim ylesindir. Vuaah çok uykum geldi...

Aylin ve Murat Karavanın mutfak kısmında konuşurken, içeri önce Anzura ardından jaklin girer.

Anzura: Rahatsız etmiyoruz ya?

Murat: Gldrmeyin adamı. Esas rahatsızlık veren biziz. Murat, caktırmadan bakışları ile Aylin'i işaret ederek... Kavanozlar içinde çok özür dilerim. Fazla bir hasar yoktur umarım?

Jaklin: nemli değil. Benim hatamdı. Oraya bırakmamam gerekirdi. Buna sebebiyet verdiğim için esas ben özür dilerim. O nasıl? Yine bağırıp çağırıyordu.

Murat: Kırmızı şarap pek iyi

gelmedi. Sızdı sızacak. Sanırım sizde yatacaksınız?

Anzura: Evet bizimde uykumuz geldi. Yarın sabah erken kalkacağız. Siz benim yatağımda yatın. Bende burada. . .

Murat, Aylin'e doğru bakar...

Murat: Ohho bu kendinden geçmiş bile...Pişt?

Aylin. . Ayliiiiin!

Anzura ve Jaklinde emir beklemeksizin Aylin'i uyandırma seferberliğine katılır...Ama sonuç değişmez. Aylin sızıp kalmıştır.

Jaklin: Bırakalım burada uyusun. Şu arka kısmı geriye yatırırsak hiçbir sorun kalmaz. İçerdeki yataktan bile daha konforlu.

Murat: Ee ben?

Anzura: Eğer sorun olmazsa birlikte yatabiliriz...!

Murat: Yoo benim için sorun olmaz!

Jaklin: O halde ayaklarını şu tarafa doğru uzattık mı burada ki işimiz bitiyor. Bende içerden üstüne bir şeyler getireyim.

Anzura: Geceleyin burası soğuk olur. Altında şort var. Sen bir battaniye fazladan getir.
Anzura, Aylin'in ayaklarını sehpanın üstüne doğru uzatır...Jaklin'in getirdiği battaniler üstüne örtülür. Murat'ın koluna girilir, ışıklar söndürülür.

Saat: 03: 27

Murat...Ahh! Murat...Ohh! Murat.... Ahh.

Azura: Muraght. . Şşş Muragt?

Murat yine her zaman ki gibi...

Murat: HIAAAAA! Off!

Anzura korkmuş gözlerle kendini yataktan dışarı atar...

Anzura: Şşş. . Sakin ol sakin! Benim Benim!

Anzura.

Murat: Offf. . ! Korkuttum galiba!

Bu esnada kopan kıyamete Jaklin'de kayıtsız kalmaz.

Jaklin: Hey iyimisiniz?

Anzura: İcerden İnleme sesleri geliyor.

Murat, Jaklin ve Anzura sesin geldiği yöne kulak kabartırlar...

Murat...Ahh. . Muraaat...ölüyorum...
Muraaaaat...!

Yaz AŞKI XIV. Bölüm

Murat: Aylin? İyimisin?

Aylin: Ahh...Ölüyorum. Yardım et...

Murat, Aylin'e seslenirken Anzura karavan'ın

ışığını yakar...Gördükleri manzara

karşısında Jaklin, Anzura ve Murat önce kısa

sürelili bir şaşkınlık yaşarlar. Ardından bu

şaşkınlık yerini korku ve endişeye bırakır.

Daha birkaç saat önce boylu boyunca

uzanmış koltukta uyuyan Aylin, şimdi cenin

pozisyonunda terden sırılsıklam olmuş bir

halde acıdan kıvrılmaktadır. Önden Anzur'a

Aylin'in yanına gider. Jaklin murat'ın

koluna girip Aylin'in yanına gitmesine yardımcı

olur.

Murat: Aylin? Aylin? İyimisin? Neyin var?

Hişşt. . ?

Aylin: Karnım...Karnım çok ağrıyor.

Murat: Miden bulnatısı var mı?

Aylin:!

Murat: Bakma öyle! Apandisit olabilir. Mide

bulantısı yada bacağında kasılma falan var

mı?

Aylin: Midem bulanıyor gibi...

Murat: Üşüttün diyeceğim...Ama hangi ara nerede üşütmüş olabilirsin ki?

Aylin: Sabah arabanın tekerini değiştirmek için dışarı çıkmıştım ya! İşte o zaman olabilir.

Murat: Hadi canım! Topu topu birkaç dakika dışarıda durdun. İmkansız! Kızlar geldiğinde zaten hava ısınmıştı.

Aylin: Murat çok üşüyorum...

Murat, elinin tersini Aylin'in alnına dayar...

Murat: Ateşin var gibi...

Aylin: Ben donuyorum sen ateşten bahsediyorsun.

Murat sağ eli ile koltuktan destek alarak Aylin'e doğru eğilir ve dudaklarını Aylin'in alnına dayar...Aylin, Murat'ın bu davranışı ile önce irkilir ardından titrer...

Murat: Kızım sen yanıyorsun! Sanat için olmasa da hayat için hemen soyunman lazım.

Aylin: Doktor kesildi başıma. Ahh. . Çok kötü . . Ahhh! Ben bu yaşıma kadar böyle bir ağrı

hiç yaşamadım...Ahh.

Murat, meraklı gözlerle kendilerini izleyen Jaklin ve Anzura'ya döner...

Murat: Kızlar bizim telefonlar çekmiyor. Doktor arkadaşımı aramam lazım. Sizin telefonlar ne durumda?

Anzura: Uydu telefonumuz var. Oradan arayabilirsin.

Murat: Ohh be!

Anzura, aracın ön kısmına gidip telefonu getirir.

Aylin: Ne yapıyorsun?

Murat: Doktor bir arkadaşım var. Onu arayacağım.

Aylin: Bu geri zekalıların telefonu çekiyor muymuş?

Murat: Uydu telefonları var mış!

Aylin yumruklarını sıkarak ağlamaklı ipince bir sesle vızıldamaya başlar...

Aylin: Hiiiiiiiiii! Aptallar! Geri zekalılar. Gün

boyunca su diye inlettin...Ardından telefon diye! Akşam sana kaç defa dedim “Ailem çok merak etmiştir” diye...Şimdimi aklına geldi telefonunuz var mı diye sormak. Nefret ediyorum nefreeeeeeet!

Anzura: Psikolojik sorunları mı var?

Murat: Yoktu ama bu gidişle sanırım olacak.

Jaklin: Sinir krizi geçiriyor.

Murat: Aylin...! ? Hişşşt?

Aylin: Ne var Allahın cezası? Ne var?

Murat: Sizinkileri arayalım önce olur mu? Gerci bu halde ne kadar sağlıklı

konuşabilirsin? O da ayrı bir konu ya...

Aylin: Ara hemen! Kadın meraktan ölmüştür.

Murat: Ama bir şartım var.

Aylin: Sıçtırma şimdi şartına şurtuna ölüyorum ben yaaa! Ahhh!

Murat: ...!

Aylin: ...!

Jaklin: ...!

Anzura: ...!

Murat: Numarayı söyler misin?

Aylin: 05**2535257

Düp bip dürüp bip bip bip dürüp...

Murat: Ahh. . Bunun sesi ne kadar fazla?
Jaklin?

Jaklin: Araç telefonu olduğu için sesi dışarı veriyor! Üzgünüm. Eğer özelse biz dışarı çıkabiliriz.

Murat: Türkçe bilmediğinize göre...Çıkması gereken kişi benim. . Düüüüt.... . Düüüüt.... Ah çalıyor. . . . !

Murat telefonu Aylin'e uzatır...Aylin kısık sesle...

Aylin: Bunun sesi niye böyle? Kapatsana!
Düüüüt.... Düüüüt

Murat: Üzgünüm telefonun Düüüt özelliği böyleymiş. Yapabileceğim tek şeyDüüüt kulaklarımı kapatmak Alooo

Aylin: Alo baba?

-Kızım?

Aylin: Babacım! Benim!

-Saatlerdir seni arıyoruz. Nerelerdesin sen?

Annenle meraklan öldük. Fransa büyükelciliğini bile aradık. Hastaneler karakollar! Her yerde sizi arıyorlar. İyi misin? Aylin: Babacım arabamız Paris yakınlarında bir yerlerde arıza yaptı. Telefonda çekmiyordu. Çok üzgünüm.

-Şimdi neredesiniz?

Aylin: Bir arkadaşın evindeyiz. Eve henüz yeni geldik. Onun telefonundan arıyorum.

-Bir arkadaş! ? Kızım sesin çok kötü geliyor. İyi olduğuna emin misin? Dur! Dur! Annen istiyor telefonu.

Aylin: İyiyim babacım.

-Aloo kızım! ?

Aylin: Annecim! Çok özür dilerim. Arabamız arıza yaptı yolda kaldık. Telefon çekmedi. . Arayamadım. Ama sizin aramadığınız yer kalmamış...

-O akıl yoksunu geri zekalı yol arkadaşın yanında mı?

Aylin: ...!

Murat: ...!

-Alo...Aylin?

Aylin: Efendim anne?

-Konuşsana kızım? Nerede o ? Yanında mı?

Aylin kısık sesle...

Aylin: Anne babam yanında değil mi?

-Tüm Fransa sizi ararken ben babandan bunu saklayacak kadar salak değilim...

Özellikle sizin kadar salak hiç değilim. Telefonu o aptal çocuğa ver iki çift lafım var ona...

Aylin, utançından eli ile yüzünü kapatır...

Aylin: Anne! konuşmalarının tamamını duydu zaten. Telefonun sesi Ahh dışarı açık. Aahh.

-Sen iyimisin? Kızım? Neden inliyorsun?

Aylin: Sanırım biraz üşüttüm anne...Karnım ağrıyor!

Murat daha fazla dayanamaz ve...Neşeli bir ses tonuyla

Murat: Teyzecim merhaba! Ben murat.

Nasılsınız?

-Teyze deme bana. Eğer kızımın saçınının tek

teline zarar gelsin seni saza tel gibi gerer
çalarım.

Murat: Teyze kızınız çok ateşli. Ama
soyunmak istemiyor!

(-)...!

Aylin: ...!

Murat: Ahh! Şey! Yani kızınızın ateşi var.
Soyunmuyor.

Telefonun diğer ucunda fısıltılı sesler duyulur...

- Eyv. . lar ol. . un ci. si sa. . ik ga.

iba. . ! ?

-Ne diy. r ki? Han. m Söylse. e ! Ver şu elef.
nu!

-ALOO! Ne diyorsun lan sen?

Murat: ...!

Aylin: Babacım? Bir şey dediği yok!

-Kızım şu anda neredesiniz? Tam olarak
adresini ver bana...

Aylin: Babacım...Ahh! ...!

-Kızım? Alo! Alo! İyimisin?

Aylin: Babacım biraz üşütmüşüm karnım
ağrıyor da...

-Bana doğruyu söyle? O Şerefsiz herif sana bir Şey mi yaptı? Adresini ver bana?

Aylin: Babacım gerçekten gerek yok.

Yine belli belirsiz fısıldama sesleri...

-Kızın . ok . teŐli soyuns. n diyordu...!

-NE! ?

Aylin: Babacım annem yanlış anlamış...Biraz ateŐim varda. . Murat onun için Şey etmişti...Off! Neyse baba ben kapatmak zorundayım.

-Delirtmesene adamı. Versene Şu lanet adresi! ?

Murat yine dayanamaz...

Murat: Merhaba efendim. Ben Murat.

-Ulan Şerefsiz! Seni bir elime geçirirsem kalan sağlam kemiklerini de ben

kıracağım. Neredesiniz Şu anda? Bak polis her yerde sizi arıyor.

Murat: Size net olarak Őuradayız diyemem.

Paris'e 40-45 km uzaklıkta ormanlık bir alandayız.

Bu sefer fısıldama sırası Aylin'dedir...

Aylin: Geri zekalı...Sussana! Sus! ! !
-Ormanlık alanda mı? Kızıma ver telefonu...
Murat: ...!
Aylin: Efendim babacım.
-Hani evdeydiniz? Allah aşkına neler oluyor...?
Murat: Amcacım...Ben size anla. .
Aylin: babacım sen onu dinleme...
Murat: Yahu bir dursana...Konuştukca batıyorsun.
Aylin: Esas sen konuştukca batıyorum. Bir sus Allahın cezası!
Murat: Hayır...Durumun daha da kötüleşmeden...
Aylin: Daha ne kadar kötüleşebilir ki...?
-Alo...Kızım? Alo...
Murat: Az önce Ahh Ohh diye inleyip ateşli bir şekilde titreyen benmiydim?
-Sen ne diyorsun lan? Alo?
Murat telefonu Aylin'in elinden telefonu kapar ve...
Murat. Amcacım...Bu sabah bizim arabanın tekeri patladı. Aylin yardım için otostop

cekti. Bir karavan durdu. İki bayan bize yardımcı oldu. Ardından biz tekrar yola koyulduk. Ben bir ara uyuya kalmışım. Aylin yanlışlıkla yanlış yola sapmış. Üstüne üstlük benzin almayı da unutmuş. Yerleşim yerinden bir hayli uzak bir noktada saatlerce aç susuz kalmak zorunda kaldık. Telefonda çekmediği için Aylin sizi arayamadı. Saatler sonra bize sabahleyin yardımcı olan karavanlı bayanlara tekrar rastladık. Onların aracı dizel olduğu bize benzin veremediler. Acil işleri de olduğu için geride dönemediler. Bizde mecburen arabayı oraya bırakıp karavana nakil yaptık. Akşam saat 8 gibi uyuya kalmışız. Az önce Aylin'in inlemesiyle uyandık. Tahminen 38-39 derece ateşi var. Yüksek ateşten dolayı titriyor. Şu anda bilince kısmen de olsa açık. Ciddi bir şeyi yoktur diye tahmin ediyorum. Eğer şimdi izniniz olursa doktor bir arkadaşımı arayacağım. En derin sevgilerimi ve

saygılarımı

yüce şahsiyetinize arz ederim...!

-...!

Murat telefonu tekrar Aylin'e uzatır.

Aylin: Babacım?

-...!

Aylin: Baba kızdın mı?

- Sence?

Aylin: Babacım çok özür dilerim. Bak şimdi telefonu kapatmak zorundayım. Kızlara da ayıp oldu. Dünyanın telefon faturası gelecek. Ben sizi arayacağım...Tamam mı babacım?

- Tamam kızım! Merakta bırakma bizi. Bu numaradan ulaşabiliriz değil mi?

Aylin: Ulaşırsınız. Haydi anneme de çok selam söyle öpüyorum sizleri.

- Bizde seni öpüyoruz.

Aylin telefonu kapatması için Murat'a uzatır... Murat'ta Anzura'ya.

O esnada gözü tezgahın üstünde ki minik çalar saate takılır.

Murat: Vakit kaybetmeden hastaneye gitmemiz gerekiyor. Hiç iyi değilsin.

Aylin: Sanki karnıma birisi içerden ęimdik atıyormuğ gibi...

Murat elinin tersi ile tekrar Aylin'in ateğini kontrol eder...Ve

Murat: Kızlar size zahmet olacak ama bence vakit kaybetmeden hastaneye gidelim. Yada ambulans ęaęıralım? Ne dersiniz?

Jaklin: Buraya 20 km uzaklıkta bir hastane var. Hemen yola ęıkabiliriz.

Anzura: O halde sen direksiyona geç. Bende Aylin'in üstündekileri ęıkartayım. Muraght sende dolaptan buz kalıbını ęıkartır mısın?

Jaklin dığarıda ki masa ve sandalyeyi katlayıp aracın bagajına kaldırır. Ve hiç vakit kaybetmeden aracı ęalıřtırıp yola koyulur. Bu esnada Anzura Aylin'in üstündeki kıyafetleri ęıkartmakla meğguldür... Zaman ilerledikce Aylin'in durumu daha da kötüleşmeye başlar. Gözlerini zar zor

açabiliyordur. Ama buna rağmen...

Aylin: Senin işin yok mu? Git jaklin'in yanında otur.

Murat: Hahaha! Olmaz ben soğutucu birim şefiyim. Görev yerimi asla terk edemem.

Aylin: Beni çıplak görmeni istemiyorum ama...

Murat: Biraz geç kalmadın mı? Ayrıca sende beni çıplak gördün. Üstüne üstlük sütyensiz...En azından senin iç çamaşırların üstünde.

Aylin kendinden geçmiş bir halde ...

Aylin: Ha. . Ha...Ha!

Saat 09: 43 Claye Soulliy Devlet Hastanesi
3. Kat 311 Numaralı oda

-Doktor bey az sonra gelip size gerekli açıklamayı yapacak. Tekrar geçmiş olsun.

Murat: Aylin şimdi biraz daha iyisin değil mi?

Aylin: İyiyim iyi. . . bizimkiler kaç defa aradılar?

Murat: Sen ameliyata girdiğin andan itibaren en az 100 kere aramışlardır. Seni buraya getirdiğimizde bilincin tamamen kapalıydı. Apar

topar Mr-film derken ameliyata aldılar. Kimse doğru dürüst açıklamada yapmadı.

Aylin: Ee sen ne dedin bizimkilere...?

Murat: Apandisit ameliyatı olduğunu söyledim.

Aylin: apandisitim mi alındı?

Murat: Yoo! ?

Asöyledim.

Aylin: apandisitim mi alındı?

Murat: Yoo! ?

Aylin: Ee? ?

Murat: Baban o kadar çok soru sorup kurgu yaptı ki...Benimde aklıma en masumane yalan bu geldi.

Aylin: Güldürme beni...bir yerlerim acıyor...

Ama tam olarak neresi acıyor halen anlayabilmiş değilim...

Bu esnada kapıdan içeri doktor girer...Murat heyecanlı bir şekilde doktorun ağzından dökülecek olan sözcüklere kulak kabartır...

Doktor güler yüzlü bir şekilde anlatmaya başlar...Doktor anlattıkca Murat'ın yüzünde de

güller açmaya başlar. Ve bir süre sonra ağız dolusu gülmeye başlar

Murat: Ha hahaha! Hahhah!

Aylin: Birileri bana da neler olduğunu anlatabilir mi? Murat ne diyor doktor?

Murat: Hahahahaha! Ağrının nedeni bağırsaklarında tespit edilen bir solucan türüymüş...

Aylin: Ayy ciddimisin? Tenya gibi bir şey mi?

Murat: Tenya olsa yine iyi. . En azından o evcil...Senin ki tenyadan daha vahşi ve daha akıllı.

Aylin: Nasıl ya?

Murat: Hahhhahahah! Gordiyon solucanı girmiş...

Aylin: O ne ya?

Murat: Hahahaha! Bizim jaklinin topladığı solucan!

Aylin: Ay inanmıyoruuuum. Nasıl girmiş. . ? Ağızımdan mı?

Murat: Hahahaha! Maalesef....

Aylin: . . . ! ?

Murat hınzırca gülümser...

Murat: Sizin köyde Anüse ne diyorlardı...?
Aylin: ...? Ay inanmıyorum...İnanmıyorum...
Ciddimisin? O şey oradan nasıl girer
içeri...? Off hepte benimi bulur böyle saçma
sapan durumlar?
Murat: Eee ! Ne yaparsın! ? Kavanoz GÖTLÜ
dünya...Hahhahhaha...!!!

Yaz Aşkı XV. Bölüm

Bir gün sonra...

Saat: 10: 34

Rakım: 276 Metre

Mekan: Eyfel Kulesi

Aylin, dakikalardır dürbünle bakan Murat'ı dürter...

Aylin: Şşşş! Yahu birazda ben bakayım! Sanki yeni görüyorsun

Murat: Az dur! Azıcık daha. . .

Aylin, sağ elini yatay şekilde alnına dayayıp, gözlerini kısarak Murat'ın baktığı istikamete doğru bakar...

Aylin: Çok merak ediyorum! On dakikadır aynı noktaya sabitlenmiş nereye bakıyorsun? Ne var orada? Kız yurdu falan mı var?

Murat, gözlerini dürbünden ayırmadan alaycı bir ses tonu ile...

Murat: Hı! Hı! Aynen öyle!

Aylin: Uyuz! Sabahın köründe Paris diye diye başımın etini yedin. Ardından bir saat

boyunca , sırf Şu aptal kuleye çıkmak için asansör sırasında beni beklettin. Őimdide Çocuk gibi dürbüne yapıŐtın bırakmıyorsun. Ayrıca hatırlatırım, o baktığın Şeyin parasını da benverdim. Bütün bozuk paramı iç ettin.

Murat, Tinggg sesiyle gözlerini dürbünden ayırır...

Murat: Buda bitti...! Bozuk para versene?

Aylin: Havanı alırsın. Yok para mara. Bitirdin bütün paramı.

Murat: Vardır vardır. Çantanın içine iyi bak. Aylin sinirli bir yüz ifadesi ile...

Aylin: Bela mısın ya! ! Yok para mara...Bitirdin hepsini. Aylin duraksar. Dikkatli bir Şekilde Murat'ın gözlerine bakarak...

Senin gözlerin neden ıslak? Ehh! Allah'ın sopası yok ki. . O kadar uzun süre bakarsan olacağı buydu. Gözlerinin içi, dışı kıpkırmızı olmuş.

Murat, Şaşkın Şaşkın Aylin'e bakar...

Murat: ...!

Aylin: Dürbünün lastiği gözünün etrafında dairesel iz bırakmış.

Mutasyona uğramış yeni bir Panda türü oldun. Kızıl halkalı dürbün gözlü Panda! ! !

Hahahaha!

Murat, sağ eli ile her iki gözünü de ovuşturarak Aylin'e cevap verir.

Murat: Ha ha ha! O kurtçuk içinden çıkmasaydı esas o zaman sen mustasyon neymiş görürdün. Su ister misin? ...Suuuu suuu suuuu! ?

Aylin: Kes! Dalga geçme! Başıma ne geldiyse hepsi senin sayende ! Ben içime giren kurttan ziyade babamın içine düşen kurttan korkuyorum.

Murat: Baban konusunda için rahat olsun. Sayemde kurt-uldun...!

Aylin: Sen mi kurt-ardın?

Murat: Evet! Kurt-uluşun benim sayemde oldu.

Aylin: Küçükken kurt-alan ekspres treni sana çarpmış olacak ki bu denli manyak oluşunun başka bir açıklaması asla olamaz.

Murat: Sana da Kurt-köy den kalkan uçaklardan birisi çarpmış olabilir.

Aylin kahkahayı patlatır...

Aylin: Ha ha ha! Küçükken böyle saçma sapan kelime türetmece oyunları oynardık.

Murat: Ha ha ha! Bende oynardım. Demek ki tek anormal ben değilmişim.

Aylin: Şaka bir yana her ikimizde yatıp kalkıp babamın arkadaşına dua edelim. Adam babamı biraz olsun sakinleştirdi. Sonumuz, özellikle senin sonun hiç iyi bitmeyecekti.

Murat: Hahaha! Rahmi amca gerçekten çok ilginç bir adam. Sen uyuyordun. Önce odanın telefonu çaldı. Tabi ben yerimden kalkıp telefonu açana kadar telefon sustu. Bir kaç dakika sonra odaya bizim hemşire girdi.

Doğruca bana yöneldi. Önce elinde ki kağıt parçasına baktı ardından “ziyaretciniz var Rahmi Büyük” diyiverdi. Benim beyin iptal tabi. Beyin nasıl bir bağ kurduysa aklıma ilk olarak senin hamile olduğun geldi.

Aylin:!

Murat: Ya ne bilim! Fransızca Türkçe kelimeleri o anda beynim ayırtıramadı. Ben aptallaşmış bir yüz ifadeyle hemşirenin söylediğini idrak etmeye çalışırken hemşire işimi kolaylaştırmak için kağıdı elime tutuşturdu. İşte o an benim jeton düştü. Meğersem o rahmi bizim rahmi amcaymış.

Aylin: Sana da geçmiş olsun.

Murat: Neden bana geçmiş olsun?

Aylin: İdrak yolların enfeksiyon kapmış...

Murat alaycı bir yüz ifadesi ile...

Murat: Acaba kimden bulaştı...?

Aylin: Şimdi sana bir bulaşırım, 53. Metredeki insanlara merhaba der geçer gidersin.

Murat: Tamam sustum!

Aylin: Ben sıkıldım! Ne zaman ineceğiz aşağıya?

Murat: Hoppala! Buraya çıkmalı ne kadar oldu ki? Daha sana buranın tarihcesi hakkında bilgi verecektim.

Aylin: Eyvah! Şimdi yandık işte!

Murat: Sen yanmasan ben yanmasam nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa?

Aylin: Cevap veriyorum...Cakmakla...
Fenerdeolabilir.

Murat: Hahaha haha! Anlatmaya başlıyorum! ?

Aylin dudaklarını büzerek gözlerini yukarı doğru kaydırır

Aylin: Başla haydi başla başımın belası.

Murat: Kule ismini inşa eden firmanın sahibinden alır. Gustav Eyfel. Kendileri her ne kadar Mimar-Mühendis olsa da sanılanın aksine kulenin gerçek mimarı İsviçreli Stephen Sauvestre'dir.

Aylin: Gereksiz bilgileri geçelim.

Murat: Senin annen ve baban gereksiz insanlar mı?

Aylin: ...! ?

Murat: Senin Mimarın-Mühendisin-İşcin onlar değil mi? Kusura bakma ama hiçte gereksiz bilgi değil.

Aylin: İyi be! Devam et.

Murat: Teşekkür ederim. Efendim görmüş

olduğunuz yapının tamamı demirden yapılmıştır. Onun içindir ki her yedi senede bir 60ton boya ile boyanır. Ve yaklaşık olarak boyama işlemleri 25 personel ile 15 ay sürer.

Aylin: Ohha! 15 ay mı?

Murat: Evet 15 ay.

Aylin: Çok uzun bir süre değil mi?

Murat: Bu soruna biraz sonra cevap vereceğim. Şu anda 276 Metredeyiz. Kulenin uzunluğu 300 metre. Tepesindeki anteni de dahil edersek yaklaşık 324 metre uzunluğunda. Kule Fransız devriminin 100.

Yıl kutlamaları çerçevesinde düzenlenen Paris Fuarının giriş kapısı olarak inşa edilmiştir.

Aylin: Kapı olarak mı?

Murat: Evet kapı olarak. İnşa edilirken 20 yıllık izin alınmış. Yani 20 yıl sonra sökülme üzere inşa edilmiş. 20 yıl sonra yani 1909 yılında sökülmesi gerekiyordu. Yalnız o dönemde haberleşme büyük bir önem kazanmıştı. Özellikle Atlantik ötesi ile yani

Amerika ile haberleşmeye olanak sağladığı için kalmasına izin verildi.

Aylin: Bizim camilerin minaresi gibi bir şey olmuş...Minareye çıkıp ezan okuyan hoca kalmadı. Ama hepsinin tepesinde birer baz istasyonu var.

Murat: Vavv! Güzel tespit. hahaha hahaha!

Aylin: Eee! ? Başka?

Murat: Kule ilk yapıldığında Parisli sanatçılar ve edebiyatçılar büyük bir kampanya başlatıyor. Şehrin görüntüsünü bozduğunu öne sürerek inşasının engellenmesini istiyorlar. Kimidevasa fabrika bacasına benzetiyor kimi sokak lambasına. Günümüzde ise dünyanın en güzel mimari yapılarından biri olarak kabul edilir. Parisliler onu Demir Bayan olarak adlandırır. Sanırım az önceki sorunun cevabını almış oldun.

Aylin: Zevzek!

Murat: Hahahaha! Yalan mı? Kim bilir ömrünüzün yüzde kaçını makyaj yaparak tüketiyorsunuz?

Aylin: Kim bilir sizde ömrünüzün yüzde kaçını bakımlı bir kadının peşinden koşmakla tüketiyorsunuz...?

Murat: ...!

Aylin: Bu da sana kapak olsun. Üç kapak getirene bir bardak soğuk su bedava...

Murat: Hı hı! Her neyse biz devam edelim. Nerede kalmıştık?

Aylin: Kapakta!

Murat: Ha ha ha...! 2. Dünya savaşı patlak verir. Naziler Paris'i işgal eder. Kısa bir süre sonra sürpriz bir konuk Paris'e gelir. Nazi subayları gece yarısı Paris Belediye Başkanını apar topar yatağından kaldırıp Eyfel kulesi ile ilgili tüm dosyaları yanına alıp karargaha gelmesini söyler. Şaşkın bir halde tüm dosyaları hazırlayıp subaylarla birlikte karargaha vardığında şaşkınlığı iki katına çıkar. Çünkü kendisini Adolf Hitler beklemektedir. Beraberinde ki subaylarla birlikte kuleye çıkan Hitler kısa bir görüşmeden sonra tekrar karargaha geri döner.

Belediye başkanı toplantıya alınmaz. Alman ordusu Sovyet orduları karşısında çok fazla askeri mühimmat kaybetmiştir. Ve acilen hammaddeye ihtiyaçları vardır. İşgal ettikleri ülkede ne kadar metal varsa hepsine ihtiyaçları vardır. İşte Adolf Hitler'inde Paris'e geliş amacında budur. Eyfel kulesini söküp askeri malzeme olarak kullanılmalıdır. Ancak uzun görüşmeler sonucu anlaşılır ki kulenin sökülmesi çok uzun sürecektir. Bu nedenle kulenin sökülmesinden vaz geçilir. Uykusuz gecen gecenin ardından Alman general Paris Belediye başkanını yanına çağırır. "Hadi git! Rahat uyuyabilirsin Eyfel ucuz kurtuldu!" der.

Aylin: vay be!

Murat: Bir şey daha. Demir Bayan hitlerden intikamını çok güzel alır. Hitler Kuleyenin en tepesine yürüyerek çıkmak zorunda kalır. Çünkü asansör savaş nedeniyle arızalanmıştır. Adolf Hitler 1665 adet

basamağı tek tek çıkmak zorunda kalmıştır.

Aylin: Oh olmuş! Beter olsun.

Murat: Bana bir kadının ahını alıp ta beter olmayan tek bir erkek gösterebilir misin?

Aylin: Ha ha ha! Akıllı ol ona göre. Sana bir şey söyleyebilirmiyim?

Murat: Evet?

Aylin: Ben çok acıktım.

Murat: Ciddi misin? Daha yeni kahvaltı yaptık.

Aylin: Acıktım işte. Hayret bir şeysin.

Murat: Tamam kızma yahu.

Aylin: Ama ben ısmarlayacağım.

Murat: O nereden esti şimdi?

Aylin: Geldiğimizden beri tek kuruş para harcatmadın.

Murat gülerek paralı dürbünü başı ile işaret eder...

Murat: Hah ha ha! Emin misin?

Aylin: O ayrı. Başımın gözümün sadakası olsun.

Murat: Çok sağ ol ya! Ama teklifini kabul edemeyeceğim. Çünkü sen benim

misafirimsin. Değil sana yemek ısmarlatmak
üstüne benim para vermem gerekir.

Aylin: Alt kattakiler bizden daha şanslı.

Murat: Nedenmiş o?

Aylin: Bedavadan film izleyecekler.

Murat: Ne filmi? Film mi izlettiriyorlarmış?

Aylin: Evet! Sen aşağıya düşerken hayatın
gözlerinin önünden film şeridi gibi
gececek ya...Belki diğer insanlarda bunu
görme şerefine nail olurlar.

Murat: Ha ha ha! Bak bu iyiydi. Ha ha ha!

Aylin: Yemekleri ben ısmarlıyorum. Yoksa an
itibariyle istifa ediyorum.

Murat: Nerde yiyeceğiz?

Aylin: Burada restaurant Yok mu? 2. Katta
tabelasını gördüm

Murat pis pis sırtır...

Murat: Var tabi olmaz mı.

Aylin: O halde istikamet asansör uygun adım
marş marş!

Murat: Sağ...Sağ...Sağ....

Aylin: ...?

Murat: Sol bacak alçıdayken nasıl uygun adım gidebilirim ki...?

Aylin: Uyuz...!

Aylin ve Murat 95Metre yükseklikteki Jules Verne restaurant'ta 4 numaralı masada yerlerini alırlar. Masaların bir çoğu bomboştur.

Aylin: Neden bu kadar az kişi var?

Murat: Daha saat 11: 00.

Aylin: Hıım! Anladım.

Bu sırada Garson masaya gelir başı ile hafifce selamlar. Elinde ki Menü listesini Aylin ile Murat'ın Önüne bırakıp birkaç adım geri çekilir. Murat Aylin'den önce davranıp Aylin'in önünde ki Menü listesini eline alır.

Murat: Gel seninle bir anlaşma yapalım?

Aylin: ?

Murat: Yemek ve içki seçimini ben yapayım?

Zaten Menü listesinin tamamı Fransızca.

Aylin kısa bir süre düşünür...

Aylin: Saçma sapan bir şey yedirirsen seni mahvederim. Kurbağa bacağı asla yemem.

Murat, menü listesini açar...

Murat: Salata ve beşamel soslu tavuk?
yanında da beyaz Şarap.

Aylin: Olabilir.

Murat: Bende aynısından yiyeceğim. Şimdi
Tavuk bildiğimiz tavuk ama üstünde ki sos
bildiğimiz beşamel sos değil. Yedikten sonra
arada ki farkı rahatlıkla
anlayacaksın. Hazmı biraz zor ama.

Aylin: Bildiğimiz tavuk bildiğimiz beşamel sos
işte. Ekstradan illaki bir işleme tabi
tutuyorlardır. O da sürprizi olsun.

Murat: Hahahaha ! Haklısın!

Murat elinde ki deri kaplı Menü listesini
kapatmasıyla Garson masaya yanaşır. Murat
siparişleri verir garson masadan ayrılır...

Aylin: Şu anda Demir Bayanın tam olarak
neresindeyiz.

Murat: Sanırım şu anda tam olarak mide
kısmındayız.

Aylin: Midenin manzarası enfes. Yemeklerde
manzara gibiye değme keyfime.

Murat: Senyeter ki keyiflen. Emin ol kimse

değmez. Özellikle ben.

Aylin ve Murat Paris'in eşsiz manzarası eşliğinde konuşurken yemekler gelir

Aylin: Ne kadar az? Bununla ben bile doymam.

Sen doyacağına emin misin? Bak ben ismarlıyorum diye en kıytırık şeyi sipariş ettin değil mi? Hem kıytırık hem de az. Suç senin eline o listeyi kaptırıp aklına uyanda.

Murat: Aylin saçmalama. Ne alakası var. Ac olsam yerim. Daha kahvaltı yapalı 2 saat bile olmadı. Acıkmış olsam Senden utanacak değilim ya? Ama sen doymam diyorsan bir sipariş daha verebiliriz.

Aylin: Yoo! Kendimi millete rezil edemem.

Sen bu cüsse ile yetinirken benim ikinci tabağı yemem tüm kadınlar adına utanç verici.

Murat: Valla benim için sorun değil. Dilediğin kadar yiyebilirsin. Ama öğleden sonra güzel bir mekanda sana çok güzel ve özel bir pasta yedireceğim.

Aylin: Mmm! Hadi bakalım.

Aylin'in gözleri Murat'ın parmaklarına takılır...

Aylin: Ayyy! Sen ne pis adamsın? O parmaklarının hali ne? Off! Yemin ediyorum 5 yaşında ki çocuklar gibisin.

Murat, Aylin'in tepkisi ile suçlu bir çocuk edası ile elini yumru yapar.

Aylin: Heh! Her bir şeyini gösterdin utanmadın da parmaklarının kirini göstermekten mi utandın?

Aylin masanın üstüne bakınır...

Aylin: Peçete yok mu bu masada? Adamlara bak ya! Koskoçaman işletme ama kağıt peçeteleri yok. Bu bezler? ...İpek mi? . . . İpek...! Hemen garsonu çağırıp ıslak mendil istiyorsun.

Murat: Çattık yahu...

Murat konuyu daha fazla uzatmamak için garsonla göz teması kurar. Garsondan ıslak mendil ister. Kısa bir süre sonra garson elinde ıslak mendil ile gelir. Murat mendili avucun içine alıp gelişi güzel sıkmaya başlar...

Aylin: Ayy! Olmaz ama öyle! Uzat şu elini.

Murat: ...! Ya sen işine baksana!

Aylin: Hayır! Elini temizlemeyeceğin yerde daha da beter ettin. Uzat şu elini.

Murat: Çattık yahu! Al hayrını gör.

Aylin: Bunlar ne ya? Leş gibi...Off!

Aylin, söylene söylene Murat'ın parmaklarını tek tek temizler. Ama...

Aylin: Sen ne haltlar karıştırıyorsun anlatacak mısın?

Murat: Bak yemeğimiz soğuyor.

Aylin: İki işi aynı anda yapamıyor musun? Hem yemeğini ye hem de soruma cevap ver.

Murat: Aylin?

Aylin: Efendim?

Murat: Bilmem farkında mısın benim sol kolum kırık.

Aylin: Eee? Ben mi yedireyim?

Murat: Yok. Sağ elimi bırakman yeterli...!

Aylin: ...! Aa Pardon! Şey. . ! Bak tertemiz oldu. Ee şey! Yemek harika görünüyor.

Murat, tıpkı az önce Aylin'in yaptığı gibi gözlerini kaçırarak utangac bir tebessümle...

Murat: Eee şey ! Afiyet olsun.
Her ikisi de yemek bitene kadar tek kelime konuşmaz. Hatta Aylin gözlerini bir kez olsun tabaktan ayırmaz.

15 Dakika sonra...

Aylin suskunluğu bozar.

Aylin: Son zamanlarda yediğim en güzel yemektir...Aşçı kimse tebrik ediyorum.

Murat: Ha ha ha! Afiyet olsun. Beğendin demek?

Aylin: Gerçekten çok lezizdi. Değişik bir tadı vardı. Etini çok güzel işlemiş. Tavuktan ziyade deniz mahsulü yemiş gibi hissettim kendimi.

Murat: Ha ha ha! Buranın aşçıları çok iyidir. Kalkalım mı?

Aylin: Hesabı ister misin? Ama ben ödeyeceğim. İtiraz istemiyorum.

Murat: Bak seninle bir anlaşma daha yapalım. Bu hesabı ben ödeyeyim. Pastayı sen ısmarla.

Aylin: Hayır efendim. Yemin ediyorum basıp

giderim. Sende King Kong gibi Eyfel Kulesinden bana el sallarsın.

Murat: Ha ha ha! O zaman şöyle bir anlaşma yapalım mı?

Aylin: Kardeşim sen Sanat Tarihi mi okudun Uluslar Arası İlişkiler mi? Ne bu yaa?

Sabahtan beri bir anlaşmadır sözcüğü gidiyor.

Ama ne hikmetse bir türlü

anlaşamıyoruz. . ! Bir kez kelimenin kendisi başlı başına ofsayt. An-laş-ma! Olumluda olur...Olumsuzda...Danışma gibi. .

Murat: Bıdı bıdı bıdı. . Bitti mi?

Aylin: Söyle?

Murat: Bundan sonra ki tüm hesap kitap işlerine ben bakacağım.

Aylin ukala bir yüz ifadesi ile Murat'ı geçiştirir...

Aylin: Tabi tabi...Hadi çağır şu garsonu da hesabı getirsin.

Murat , garsonu çağırır...Hesabı ister. Kısa bir süre sonra garson elinde Eyfel kulesi maketi ile masaya geri döner.

Aylin: Aa! Ne güzel hediye mi?

Murat: Yok. Hesap bunun içinde.

Aylin: Anlamadım?

Murat: Maketin en üstü açılıyor. İçinde rulo şeklinde hesap var.

Aylin: vayy! Ne kadar orijinal.

Aylin, kısa bir uğraştan sonra maketin üst kısmını çıkartır. Ardından içinde ki rulo şeklinde ki hesap kağıdını.

Aylin: Aa! Ne kadar ucuzmuş.

Murat şaşkınlık ve merakla...

Murat: Ne kadar mış?

Aylin: Ne kadar ayıp. Ben sana soruyor muyum ne kadar tuttu diye?

Murat: Yasöylesene?

Aylin: 63Euro. Bence gayet uygun.

Murat: Emin misin? Bir versene şu kağıdı.

Aylin: Hayret bir şeysin. Okuma yazmamız var herhalde. Al bak 63 Euro işte.

Aylin, kağıdı hafifce Murat'a doğru çevirir. Ve Murat o an kahkahayı patlatır.

Murat: Ha ha ha ha!

Aylin: Yine kayışlar gevşedi. Yine ne oldu?

Murat: Bu enfeksiyon sanırım gerçekten bulaşıcı.

Aylin: Ne enfeksiyonu? Ne saçmalıyorsun sen?

Murat: Daha dikkatli bak bakalım o kağıda...

Aylin kağıdı bir kez daha kendine doğru çevirir...

Aylin: Altmış üç avr. . Yok...Altı yüz...Yok yok. . Altı bin üç yüz... Yok canım. . Altı bin. . Ha

sktir...Altı bin üç yüz avro mu?

Murat: Ha ha ha ha ! Ha ha ha! Kulenin maketi masanın üstünde ne kadar güzel ne kadar anlamlı duruyor. . . . dimi...Ha ha ha! !

XVI. Bölüm

Aylin öfkeli bir şekilde...

Aylin: O kule senin...! Ya sen belamısın benim başıma. Yüzüm gülmeyecek mi benim?

6300 avro'da neyin nesi? İnanamıyorum...!

Kırk yılın başında bir şey ismarlayayım dedik, başıma gelenlere bak.

Aylin, gözlerini Murat'ın gözlerinin en ukala bakışını savurur ve devam eder...

Ve...sen...Sen pislik adi herif buranın böyle pahalı olduğunu biliyordun. Ve beni bu konuda uyarmadın! O küçük beyinde ne planlandın bilmiyorum? Ama, şunu iyi bil, bu hesabı ben ödeyeceğim. Gerekirse aç yatar kalkarım. Ama bu hesabı ben ö-de-ye-ce-ğim.

Murat: Ha ha ha! Bitti mi?

Aylin: Uyuz uyuz gülüp beni daha çok sinirlendirme...

Murat: Ya ne yapsak suç. Ben mi dedim burada yemek yiyelim diye?

Aylin: Altı üstü tavuk yedik. Ama benim tavuk

zekalı lavuk arkadaşım sayesinde ekstradan kazıkta yedik. Millet bu parayla Tavuk Dönerci açıyor.

Murat: Tamam gel şöyle bir anlaşma yapalım. Bu hesabı ben ödeyeyim. Diğer hesapları sen? Olur mu? Haklısın sana söylemem gerekirdi.

Aylin: Asla...Hayır.

Murat: Yahu ne inat insansın. Bugün ki diğer tüm hesapları sen ödeyeceksin. İnat etme işte. Bak garson bekliyor. Bütün herkesin gözü üstümüzde.

Murat, dil döke dursun Aylin kredi kartını Eyfel kulesinin altında çoktan yerleştirmiştir. Garson hızlı adımlarla masaya doğru yaklaşır. Kuleye elini uzattığı an Murat garsona Fransızca bir şeyler mırıldanır. Garson tebessüm eder ve kredi kartının iliştiirildiği kulenin maketini alı gider...

Aylin: Ne söyledin garsona?

Murat: Yemeğin çok leziz olduğunu, aşçıya teşekkürlerimizi sunduğumuzu söyledim.

Aylin: Ay! Öldürecek beni bu adam. Resmen kazıklandık. Üstüne yetmezmiş gibi teşekkür ediyoruz.

Murat: Yahu az önce sen değilmiydin “aşçıyı tebrik etmek lazım” diyen?

Aylin: O hesaptan önceydi şekerim. Şu anda o aşçıyı elime geçirirsem tavuk yolar gibi yolarım.

Murat: Hahaha!

Garson, elinde pos makinesi ile tekrar masaya geri döner...

Garson: Şifreniz?

Aylin, sinirden(!) elleri titreyerek şifreyi girer...

Garson cihazı eline alır...

Garson: Hanımefendi sanırım kartınızda sorun var.

Aylin: ...? Ne diyor? İngilizce bilmiyor mu bunlar?

Murat: İngilizce biliyordur. Kartında sorun varmış.

Aylin: Aaa! Yeter ya! Sıçtırmasınlar şimdi....

Murat: Şşş...Sakin ol.

Aylin, İngilizce...

Aylin: Nedir sorun?

Garson: Hanımefendi sanırım kartınızın cipinde sorun var...

Aylin, Türkçe...

Aylin: Cipinizdesorun var diyor... Ya çıldırmamak elde değil...Cip ne ya...? Hay sokaydım cipinize...Piç gibi bıraktınız beni ortada...

Murat: Ya! Tamam sakin ol. Adam Türkçe bilmiyor olabilir. Ama emin ol yüz ifaden ve tonlaman çok evrensel. Küfür ettiğin her halinden belli oluyor.

Aylin: Ne o? Bir daha geldiğimde kuleye mi sokmazlar? Sektular zaten sokacakları kadar? Kara listeye mi alırlar? Aşçı gıcıklık olsun diye yemeğin içine mi tükürür?

Ya git işine! Ayar oldum zaten. Birde seninle uğraşmayayım.

Garson: Efendim başka kartınız var mı?

Aylin, garsonu boğazlamamak için kendini zor tutuyordur...

Aylin: Murat! Eğer bu konu hakkında tek kelime edersen sen mahvederim. Bunu sen ödüyorsun. Ama borç! Sana 6300 Avro borçum var. Anlaştık mı?

Murat: Hı hı! Anlaştık.

Aylin: Ya! Adamı delirtmesene! Adam gibi cevap ver! Borç!

Murat: Tamam anladık. Borç.

Murat, garsona kendi kredi kartını uzatır.

Murat: Hesabı bu karttan çekin.

Garson, Murat'ın kartını alıp çekim işlemini tamamlar... Tam kalkacakları sırada

Murat'ın telefonu çalmaya başlar...

Aylin: Ha ha ha Bu ne ya? Şarkıya bak?

Değıştir şunun melodisini.

Murat: İspanya 'ya gidene kadar olmaz... Bir saniye annem arıyor.

Murat, telefonu açar.

Murat: Alo anne! İyidir. Senden ne haber?

Sorun yok her şey yolunda. Aramadım diye bir şey söz konusu değil. Arayamadım. Çünkü telefonum çekmiyordu. Şu anda

Paris'teyim. Sabah geldim. Hıı hı. . Yok aramadım. Anneeee! Ya biliyorsun hoşlanmadığımı. Neden zorluyorsun? Hıhı. . Anlıyorum. . En fazla bir saat. Anneee. . ! Lütfen bu konuda ısrarcı olma. Yarın sabah yola çıkmam lazım. Off...! Tamam anne. Tamam...Tamam...Murat, telefonu kısa süreliğine kulağından uzaklaştırır...Ardından tekrar konuşmaya devam eder.

Murat: Tamam anne. Tamam!
Tamam! Bir daha tamam demem. Öpüyorum seni

koskoçaman...Herkes selam.

Murat, Aylin'in meraklı bakışını bir süre sessizce süzer. Ardından...

Murat: Annem!

Aylin: O kadarını bende biliyorum. Ee ne diyor?

Murat: Merak etmiş.

Aylin: Seni dünyada tek merak eden insan annen olmalı.

Murat: Sanırım haklısın.
Aylin: Ee ne diyor annen? İtiraz edip durdun.
Murat: Kuzenle buluşmamız lazım. Beraber bir akşam yemeği yiyeceğiz. Hepsi bu.
Aylin: Fransız mı?
Murat: Güney Afrikalı.
Aylin: ...!
Murat: Babası Güney Afrika vatandaşı.
Aylin: Zencimi?
Murat: Her bıyıklı adam baban mı?
Aylin: Ne alaka...! ?
Murat: Güney Afrika da zenciler kadar beyazlarda yaşıyor. Ona bakarsan benim annemde Kuzey Afrikalı. Ben zencimiyim?
Aylin: Off! Yine başladık. Adam gibi anlatsan olmaz değil mi?
Murat: Teyzem Fransız...Bu cümle saçma oldu. Kocasını da G. Afrikalı bir beyaz. Teyzem iki yıl Güney Afrika da Fransızca öğretmenliği yapıyor. Eşi ile orada tanışıyor. Evleniyorlar. Kuzen orada doğuyor. Ardından Fransa'ya geri dönüyorlar. Böyle

işte...!

Aylin: Kız? Erkek?

Murat: Erkek.

Aylin: Kaç yaşında?

Murat: Benimle aynı yaşta.

Aylin: Hıııı!

Murat: Hayırdır? Kuzenime asılmayı falan mı düşünüyorsun?

Aylin: Ben mi? Aman aman! Sizin sülaleden bir kişi yeter bana. İkincisini bünyem kaldırmaz.

Murat: Onunki de kaldırmaz zaten. Elde edebileceğin en zor erkeklerden birisidir benim kuzen. Sana hayatta bakmaz.

Aylin, alaycı bir kahkaha atar...

Aylin: Hahaha! Kadın kafasına koysun yeter. Elde edemeyeceği erkek yoktur. Hem benim neyim varda bana bakmıyor?

Murat: Benim kuzeni tanısaydın ne demek istediğimi anlardın.

Aylin: Senin kuzeni tavlamam en fazla beş dakikamı alır.

Murat: Vaaav çok iddialıyız. Bu ani kişilik değişikliğini neye borçluyuz?

Aylin: Körle yatan şaşkı kalkar. Beni de kendine benzettin.

Murat: Hahahaha! Valla dediğim gibi benim kuzeni elde edebilmen çok zor. Özellikle senin bunu başarabilmen imkansız.

Aylin, sol elini havaya kaldırıp Murat'ın yüzüne doğru ileri geri sallar...

Aylin: Beş dakika...

Murat: Çok güveniyorsun kendine.

Aylin: Evet güveniyorum. Hatta iddiaya bile girebiliriz.

Murat: Yok canım daha neler.

Aylin: Ne o korktun galiba! ? Heh şöyle yola gel.

Murat: Senin ciddi sorunların var. Her işe böyle balıklamamı dalarsın?

Aylin: Tam tersi sık eler sık dokurum.

Murat, pis pis sırtarak başını mekanı işaret eder...

Murat: Evet belli ne kadar sık eleyip

dokuduğun.

Aylin: Az önce ben sana ne dedim? Hesap olayını kapat demedim mi? Aa dur... Gel 6300 Avrosuna iddiaya girelim. Eğer Bu gece ki yemekte kuzenini tavlarsam boręum sıfırlanacak. Yok kazanamazsam sana 12600 avro boręum olacak. Kabul m?

Murat: Hayır! Kabul edemem.

Aylin: Korkak tavuk.

Murat: İlginç...!

Aylin: ilginç olan ne?

Murat: Halen tavuk kelimesini telaffuz edebilmen...!

Aylin, dişlerini gıcırtaarak...

Aylin: Uyyuuz!

Murat: Hahahaha! Özür dilerim...Ha ha ha!

Aylin: Ee! Kabul ediyor musun? Girdik mi iddiaya?

Murat: Kaşınıyorsun.

Aylin: Kaçınıyorsun.

Murat, kısa bir süre sessizce düşünür...

Murat: Tamam! Kabul ediyorum. Hatta, sana

beş dakika değil yemeğin sonuna kadar müsaade. Eğer yemek bitiminde kapıdan onu tavlamisş şekilde çıkarsan bana olan borçunu sileceğim.

Aylin: Senin bu kuzen çok mu yakışıklı?

Murat: Neden sordun? Cirkinse, elde etme şansın daha mı fazla olacak?

Aylin: Ha ha ha! Alakası yok...!

Murat: Hı hı ! Eminim yoktur. E hadi kalkalım. Önce başımızı sokacak bir otel bulalım.

Murat ve Aylin, Louvre'un ve Tuileries bahçelerinin karşısında, Paris'in tam kalbinde antika mobilyalarla, sanat eserleri ile dekore edilmiş Otel BRİGHTON'a yerleşirler...

Aylin: Yahu ben senden kurtulamayacak mıyım?

Murat: Ya ama. . ama...Sen olmadan ben wc'ye gidemem ki!

Aylin: Sevindiğim tek nokta aynı yatakta yatmak zorunda olmayışımız.

Murat: Yataklarıbirbirine biraz daha yakınlaştırmamız lazım.

Aylin: Neden?

Murat: Geceleyin horluyorsun. Eğer menzilimin dışında olursan seni uyandırmam zorlaşır.

Aylin: Ne. . ? Ben mi horluyorum? Bir insan yalancı olurda bu kadar olur. Esas horlayan sensin.

Murat: Hor görme beni.

Aylin: Hortlak görsün seni.

Murat: Hortumcular kovalasın seni.

Aylin: Yasabıır...! Ne zaman çıkıyoruz.

Murat: Mümkünse hemen...

Aylin ve Murat, Paris'in caddelerini, sokaklarını, meydanlarını ağır aksak gezerler.

Saat: 18: 24

Murat, telefonunu cebinden çıkartır...

Murat: Karnımız acıktı değil mi? Kuzeni arayayım mı?

Aylin: Valla iyi olur. Yorgunluktan düşüp bayılmak üzereyim.

Murat, kuzeni Jerard'ı arar...

Murat: Salut! Jess!

Aylin, Murat'ın kolunu hafifce sıkarak ...
Aylin: Fransızca konuşma. İngilizce! İngilizce konuş.

Murat, tebessüm eder ve konuşmasına İngilizce devam eder...

Murat: Kusura bakma yanımda bir arkadaşım daha var. Evet şu anda Paris'teyim.

Eğer zamanın varsa akşam yemeğinde bize eşlik edersen seviniriz. Yok

tanımazsın. Türkiye'den bir arkadaş. Hı hı.

Bayan. Eee ? Ne zaman ve nerede? Aynı yerde...Anladım. Tamam o zaman.

Görüşürüz.

Aylin: Ee?

Murat: Yarım saat sonra Citrus'ta buluşacağız. Buraya çok yakın.

Aylin: Önce otele uğrasaydık keşke.

Murat: ...!

Aylin: Kılık kıyafete biraz çeki düzen verseydim.

Murat: Hahahha! Emin ol sen bu halinle de çok güzelsin.

Aylin: Dalgamı geçiyorsun?

Murat: Yoo! Gayet ciddiym. Gerçekten çok güzelsin.

Aylin, utanır. Gözlerini kaçırır...

Aylin: İltifat için teşekkür ederim.

Murat: İltifat değil. Hakikat. Gerçekten çok güzelsin. Ama bu güzelliğin ne yazık ki kuzenimi elde etmek için yeterli olmayacak.

Aylin: Göreceğiz. Bak baştan anlaşalım.

Kesinlikle Fransızca konuşmayacaksınız. Eğer ağzından Fransızca tek kelime çıkarsa iddiayı kaybedersin. Anlaştık mı?

Murat: Anlaştık.

Saat 18: 47

Restaurant Citrus Etoile

Murat: En sonunda gelebildin. Oo makyajda yapmışız.

Aylin: Kendimi aptal gibi hissediyorum.

Murat: Neden?

Aylin: Kuzenin bana aşık olursa avucunu yalar. Baştan söyleyeyim de.

Murat: Yerinde olsam vazgecerdim.

Aylin: Korkak!

Murat: Az sonra burada olur. Bak emin misin?
Şu kapıdan içeri girdiği an iddia başlar.

Aylin: Kapıdan içeri girmesine gerek yok. An itibariyle iddiamız başlamıştır.

Murat: Peki!

Aylin, mekandan içeri giren bayanları gördükçe yüzü asılır...

Aylin: Şunlara bak yaa! Yemin ediyorum ikimiz hayvanat bahcesinden kaçmış gibiyiz. Sen maymun. Bende senin eğitmenin.

Murat: Ha ha ha! Çok neşelisin. Allah bozmasın.

Aylin: Hiç kimse neşemi kaçırılmaz. Sen bile. Off! Şu hatuna bak. Şimdi sinirimden oturup ağlayacağım. Kusursuz bir vücut. Ve harika bir kıyafet. Paris moda defilesinden fırlamış gibi. Allah kahretsin galiba yan masaya oturacak.

Murat'ın sırtı dönük olduğu için sadece topuklu ayakkabı sesini duyabilmektedir.

Tak Tuk! Tak Tuk! Tak Tuk!

Ayak sesi kesildiğinde Murat arkasına doğru

döner...

Murat: Vaav!

Aylin: Vaav! Tabi taş gibi hatun.

Murat elini havaya doğru kaldırıp, bayana el sallar.

Aylin, şaşkın bir yüz ifadesi ile...

Aylin: Tanıyor musun.

Murat: Tanıştırayım kuzenim jerard.

Aylin: Kuzen? Hangi kuzen?

Murat: Akşam yemeğini birlikte yiyeceğimiz kuzen.

Aylin: Hani erkekti?

Murat: Ha ha ha! Erkek!

Aylin: Nasıl ya...! ?

Murat: Ha ha ha! İnsanların cinsel tercihi. Ha ha ha! Bu arada adı Jerard. Ama herkes ona Jess diye hitap eder.

Kuzen jerard salına salına Murat ve Aylin'in masasına gelir.

Jess: Kuzen? Bu ne hal?

Murat: Uzun hikaye! Ufak bir kaza geçirdik.

Jess, Murat'a sarılmak için eğildiğinde iri

göğüsleri rampadan fırlatılmayı bekleyen füze gibidir. Ama Aylin'in gözleri sinirden çoktan yerlerinden fırlamıştır...

Murat: Bu hoş bayanda arkadaşım Aylin. Roma'da tanıştık. Kendisi İspanya'ya kadar bana eşlik edecek.

Jess: Memnun oldum. Hıım. Hoş kızmış.

Murat: Hoştur. .

Aylin: ...!

Murat: Ee Aylincim sen neden konuşmuyorsun?

Aylin, Türkçe...

Aylin: Senden nefret ediyorum...Nefreeet!

Jess ve Murat eski günlerden dakikalarca konuşur. Aylin sessizce onları dinler. Garson masaya gelir.

Murat: Çok acıktım. Ben sebzeli kurbağa bacağı istiyorum.

Jess: Bende soslu salyangoz. Ama mümkünse kabuklu gelmesin.

Murat: Salyangoz. . ? Günün bu saatinde ağır olmaz mı?

Jess: Hayır şekerim. Tam tersi günün bu saatinde yenir.

Murat: Aylin?

Aylin: aç değilim.

Murat: Saçmalama!

Aylin: İğrençsiniz. Biri kurbağa bacağı yiyor. Diğeri salyangoz. Hal böyleyken nasıl yemek yiyebilirim ki?

Murat: Bence iştahın başka şeyden dolayı kapanmış olabilir.

Aylin: ...!

Murat: Çok önemli bir iş yemeğine gittiğini düşün. Üst düzey yöneticiler falan var. Yine aynısını mı yapacaksın? Saçmalamada bir şeyler söyle.

Aylin: Salata...Sadece salata istiyorum.

Murat: Emin misin?

Aylin: Evet eminim.

Siparişler verilir...Kısa bir süre sonra verilen siparişler masaya gelir.

Aylin'in Murat ve Jess'in tabağına bakmaya bile tahammülü yoktur...

Ta ki...

Jess: Mmmh. Harika olmuş.

Diyene kadar...

Aylin: Salyangozlara ne oldu?

Murat: ...!

Jess: ...! ?

Aylin: Salyangoz siparişi verdin. Ama tavuk yiyorsun. Hem de bugün benim yediğim tavuğun aynısını.

Jess: Tavuk mu?

Murat: Ya işte böyle jess'cim. Uzun zaman oldu. Seni gerçekten çok özlemişim.

Aylin: Senin o yediğin tavuk değil mi?

Jess: Yoo! Şarap-yoğurt-krema ile hazırlanmış bildiğimiz salyangoz.

Murat: Havalarda ne kadar güzel değil mi.

Aylin: Murat?

Murat: Efendim?

Aylin: Biz bugün kulede ne yedik?

Murat: Hani o konu kapanmıştı?

Aylin: Cevap ver bana biz bugün kulede ne yedik?

Jess: Kulede yemek mi yediniz?

Aylin: Sen sus!

Jess: ...!

Aylin: Evet Murat? Biz bugün kulede ne yedik?

Murat: Kazık olabilir mi?

Aylin: Muraaaaat!

Murat: Tavuk yemiş olabiliriz.

Aylin'in yüzü belli belirsiz buruşmaya başlar...

Aylin: Yemiş olabiliriz derken?

Murat: Bu konuda bir çok rivayet var.

Aylin: Bu rivayetten sebepte bir çok cinayet var.

Murat: . . !

Aylin: Biz bugün kulede salyangoz mu yedik?

Murat: İyi tarafından düşün...En azından 6300 avroya

tavuk yemedik.

Aylin: ÖööÖöööggghhhhh!

Yaz Aşkı XVII. Bölüm

1dakika sonra...Wc

Aylin, elini yüzünü yıkarken caktırmadan aynadan jess'i baştan aşağı dikkatli şekilde süzer...

Aylin: Sen dışarıda bekleyebilirsin.

Jess: Neden?

Aylin: Güzel soru! Neden? Unut gitsin!

10dakika sonra...

Aylin, jerard ile birlikte wc'den başı önde masaya döner...

Murat, üzgün bir ses tonu ile...

Murat: Biraz daha iyisin dimi?

Yüzü sapsarı kesilen Aylin, bitkin bir halde cevap verir...

Aylin: Biraz daha iyiyim. Yeterince rezil olduk.

Lütfen biran önce buradan çıkalım.

Murat: Tamam!

Jess: İki blok ilerde çok güzel bir bar var.

Oraya gidelim mi?

Murat, Aylin ile göz göze gelir...

Murat: Yok başka sefer gideriz. Gördüğün gibi Aylin'in durumu hiç iyi değil.

Jess, kırmızı dudaklarını büzerek...

Jess: Anlıyorum Kuzen!

Aylin: Herkes anlıyor! Ama nedense ben bir bok anlamıyorum! Sen ne zamandan beri benim adıma karar veriyorsun?

Murat: ...!

Aylin: Sevgilim misin? Kocam mısın? Babam mısın? Şu andan itibaren ben değil, sen bana tabisin. Elimden çekeceğin var! Bana yedirdiğin o zavallı salyangozlar gibi seni süründürmek boynumun borçu.

Murat, elinde ki peçeteyi Aylin'e doğru uzatır...

Murat: Al şunu...!

Aylin: ...! ?

Murat, imalı bir şekilde...

Murat: Ha ha ha! Ağzından çıkanlar ortalığı batırmazın diye...Çünkü halen kusmaya devam ediyorsun.

Aylin: Sen dalganı geç bakalım. Son gülen iyi güler.

Murat: Ha ha ha! En son ben güldüm.

Aylin: ...! Salak mısın?

Murat: Ben senin iyiliğin için gitmeyelim dedim.

Yoksa ki benim için hava hoş. Sonuçta midesi boş olan sensin.

Aylin: Ben senin boş beynine karışıyor muyum? İşine bak!

Murat: ...!

Aylin: Gidelim!

35 Dakika sonra

O'Sullivans Rebel Bar ağırlıklı olarak öğrenci ve tursitlerin uğrak yeridir. Bundan sebep günün her saati doludur...

Jess: Siz şu masaya oturun ben geliyorum.

Murat: Nereye?

Jess: Telefon görüşmesi yapmam lazım.

Murat: Tamam.

Murat ve Aylin boş bir masaya oturur...

Murat: Keşke bende üstümü değiştirseydim.

Aylin, alaycı bir şekilde güler...

Aylin: Ha ha ha! Çok kıyafetin var ya...!

Murat: Ee! Jess'le aran nasıl?

Aylin: Nasıl olmalı?

Murat: Bence iyi olmalı.

Aylin: Neden?

Murat, işaret parmağını baş parmağına sürterek cevap verir...

Murat: Sana 12000 avroya patladı...

Aylin: Sana şimdi bir patlayacağım. Kalan sağlam yerlerinde bu patlama esnasında kırılacak. Ayrıca sana borçum falan yok.

Murat: ...?

Aylin: Beni kandırdın. O tavuk içindi. ...lyyyyh offff! Keselim şu muhabbeti. Bir şeyler yemek istiyorum.

Aylin, garsonla göz göze gelir. Kısa bir süre sonra garson masaya gelir. Jess dışarıda telefonda konuştuğu için sadece Aylin için Omlet siparişi verilir.

Murat: Omlet mi? Omlet mi yiyeceksin?

Aylin: Evet!

Murat: Ha ha ha! Bu şey gibi oldu ha ha

Aylin: Ne gibi oldu? Bir defada gülmeden bir şey anlatsan dişimi kıracağım.

Murat: Ya ! Ekmek bulamayan pasta yesin gibi bir şey oldu. Tavuk bulamayan yumurta yesin.

Aylin, yüzünü buruşturur...

Aylin: Off! Allah'ını seversen iki dakika sus.

Murat: ...!

5 dakika sonra hem Jess hem de verilen siparişler gelir.

Murat: Kuzen nerelerde kaldın?

Jess: Aşk acısı çeken bir arkadaşımı aramam gerekiyordu. Bugünlerde bana ihtiyacı var. Biraz dertleştik.

Aylin, önündeki omletten gözünü ayırmadan Türkçe mırıldanır...

Aylin: Güzin abi...!

Murat'ın Aylin'e cevabı geçikmez...

Murat: Gözün yemekte dilin yermekte!

Jess: ...!

Aylin: ...!

Murat: Keşke arkadaşını da çağırıydın.

Jess: Pek insan içine çıkmaktan hoşlanmıyor.

Aylin: Burada rakı var mıdır?

Murat: Bilmem? Vardır herhalde!

Jess: Sorarız.

Jess, garsonu çağırır...

Jess: Türk Rakısı var mı?

Garson: Maalesef.

Jess: Uzo?

Garson: Üzgünüm. Ama Pastis var.

Jess: Pastis içermisin?

Aylin: O ne?

Murat: Fransız rakısı diyebiliriz. Normalde yemeklerden önce içilen bir içki. Tıpkı bizim rakı gibi. Rengi sarımtırak. Öyle bişi.

Aylin: Kafa yapar mı?

Murat: Hayırdır?

Aylin: Yapar mı? Yapmaz mı?

Murat: Yapar.

Aylin: O halde bana Pastis. Siz ne içeceksiniz?

Murat: Bira.

Jess: Bira.

Murat: Ha ha ha! Eski alışkanlıklardan halen vazgeçememişsin kuzen.

Jess: Ne yapabilirim ki? Birayı seviyorum.

Aylin: Murat bence sen bira içmemelisin.

Murat: Neden?

Aylin: Zırt pırt seni tuvalete taşıyamam.

Özellikle bu gece. Çünkü ben kafayı bulmak istiyorum. Onun için az tuvalete gitmeni sağlayacak bir şeyler içmeni tavsiye ederim.

Murat: Sende haklısın. Hııım O halde bende tekila içeyim. Ama kurtlu tekila.

Aylin: Ya arkadaşım sen Türk yada Fransız olduğuna emin misin?

Murat: Evet eminim.

Aylin: Bence senin ataların Vietnamlı yada Cinli. Nedir bu börtü böcek düşkünlüğü?

Murat: Ha ha ha. İyide bu kurtlu tekila buraya has bir şey değil ki. Dünyanın neresine gidersen git vardır.

Aylin: Gerçekten içinde kurt mu var?

Murat: Evet var. Ama genelde son shot'la birlikte gelir.

Aylin: Canlı mı?

Murat: He he canlı! Böyle kıvır. kıvır!

Aylin: Ayyy! İğrencchh!

Murat: Ha ha ha! Sende beni iyice canavar yaptın. Canlı falan değil. Tıpkı cips gibi.

Aylin: Off! Kendini tuvalete taşıtıp durmada...
Ne halin varsa gör.

Murat: Emredersiniz!

Aylin: Aferin şöyle yola gel.

Jess garsona siparişleri verir...

5 Dakika sonra

Murat: Şerefe...

Aylin: Şerefe...

Jess: ...? Jeröfe!

Murat: Ha ha ha! Özür dilerim seni unuttuk Ha ha Cheers!

Jess: Hi hi hi! Anladım.

Aylin: İııyygh! İğreeeenc. . Bunu nasıl içiyorlar? Öhhh!

Murat: Ha ha ha! Rakı ile mukayese edilir mi?

Aylin: Rakı'dan öylesine ırak bir tadı var ki...
Anlatılmaz tadılır.

Murat: Ha ha ha!

Yarım saat sonra...

Aylin, Murat ve Jess kendilerinden geçmiş bir halde kendi hallerinde takılırken az önce boşalan yan masaya dört erkekten ibaret bir grup gelir ve oturur.

Murat'ın sırtı yeni gelen gruba dönüktür. Jess ve Aylin ise görüş alanındadır. Kısa bir süre sonra loş ortamda kesişmeler ince ince başlar.

Aylin: Murat, şu tarafa doğru hafif dönsene.

Murat: ...?

Aylin: Arka masada ki gruptan birisi devamlı bana doğru bakıyor. Rahatsız oldum.

Aynı anda arka masada...

(...) Yav Sertaç adamı sinir etme. Sağa sola mal gibi bakıp durmasana.

Sertaç: Niye kardeşim? Sen benim mutluluğumu istemiyor musun?

Zafer: Sen böyle bakmaya devam et! Ben seni az sonra mutlu edeceğim.

Sertaç: Ama o da bana bakıyor. şimdi ben bakmazsam ayıp olur.

Zafer: Nedense ben öyle görmüyorum.

Sertaç: Sen o gözlüklerle tüm galaksiyi görürsün. Göremeyeceğin tek şey burnunun dibi.

(...): İlker, hatuna helal olsun sağlam içiyor.

İlker: Burak, hangi hatun? Ulan bunların hepsi sağlam içiyor.

Burak: Şu rakı içen hatun. Biram bittikten sonra bende rakı içecem!

Zafer: Dötünle içersin artık.

Sertaç: Lan yavşaklar önce ben baktım. gidin diğer masalarda ki hatunları kesin.

Zafer: Senin o dilini ...kini kökünden de ben keseceğim. Oğlum masalarında erkek var. Ayıp ayıp.

Sertaç: Kardeşim, hatun taş gibi. . ! Birde Avrupalılara soğuk merhametsiz insanlar derler. Bak masalarına evsiz adamı almışlar yedirip içiriyorlar.

İlker: Şşş! Biraz sessiz olun. Ayıp oluyor!

Adamlar(!) rahatsız oldu.

Aynı anda karşı masada...

Aylin: Duydun mu? Bunlarda türk. Hay ben

şansımıza tüküreyim.

Murat: Ha ha ha ! Caktırma. İngilizce konuşmaya devam.

Aylin: Şimdi kalkıp tokatı çakacağım. Adam resmen yedi bitirdi beni.

Aynı anda arka masada...

Sertaç: Ayıbın ...mına koyim.

Zafer: Yine seviye yerlerde. Hangimiz çağırdı lan bunu?

İlker: Ben çağırdım. Yıllarca başımızın etini yemedi mi Fransızcam şöyle iyi böyle iyi diye. Adam sandık yanımıza aldık. Foyası ortaya çıkıverdi. Neymiş? Unutmuş! Türkiye ye dönünce değil senle seyahate çıkmak birlikte tuvalete bile gitmem.

Aynı anda diğer masada...

Aylin: Ben wc'ye gidiyorum.

Jess: Bekle şekerim bende geliyorum.

Aylin, gözlerini yukarı doğru dikip mırıldanır...

Aylin: Bir insanın sabrı bu kadarda sınıanmaz ki.

Aylin ve Jess masadan kalkar Wc'nin

bulunduğu kırmızı lambalarla aydınlatılmış dar uzun koridora doğru yönelirler.

Aynı anda arka masada...

Sertaç: Ben işemeye gidiyorum.

Zafer: Otur oturduğun yerde. Anlamadık sanma. Kafanı gözünü kırdırtma bana.

Sertaç: Gardeşim! Sen gaymısın?

Zafer dişlerini gıcırtaarak...

Zafer: Sertaaac.

Sertaç: Yok! Sanki gaymışsında beni kıskanıyormuşsun gibi bir hisse kapıldım da...

Bak

baştan söyylim tipim değılsin.

Zafer: Hay ben senin tipine... Defol git ne halin varsa gör.

Sertaç ok gibi yerinden fırlayıp gider... Bu sırada konuşmaların tamamına kulak misafiri olan Murat, arkasına dönerek kimin masadan kalktığını görmek ister. Bu esnada diğer masadaki üç kişi ile göz göze gelir. Murat, en samimi en içten gülüşüyle, Fransızca...

Murat: Merhaba geri zekalılar!
Üçü sırtarak kafalarını sallarlar...
İlker: Zafer senin İngilizce sertifikandan yokmuydu?
Zafer: Vardı.
İlker: İngilizce çat pat bir şeyler konuş bari.
Zafer: Kardeşim o belgeyi rulo halinde veriyorlar. Bilmem anlatabildim mi?
Murat: İngilizce ile Fransızca'yı bile ayırt edemeyecek kadar öküzsünüz. Çok güzel.
Burak: Ben azıcık anlar gibi oldum. Şey soruyor lan. İngilizce yada Fransızca biliyor musunuz diye soruyor.
İlker: No! No! Biz bilmek Türkçe.
Murat: Onu bildiğiniz bile şüpheli ya! Hadi neyse.
İlker: Adamın tipine bak. Birde masasında ki hatunların tipine. Birde sizin tipinize... Bir şeyleri yanlış yapıyoruz ama neyi...?
Burak: Bu salak herif halen neden bize sırtarak bakıyor. Tamam birader dön sen önüne. Okey okey. Yu anınıninstden...?

Murat, yine sırtarak cevap verir...

Murat: Hı hı! Görüşürüz tek hücreli embesiller.

Ve tekrar arkasını döner...

Aynı anda bayanlar tuvaletinde...

Aylin: Off yaaa! Jesssssss!

Jess: Evet?

Aylin: Klozetin her yerine işemişsin. Tatlım madem bu yola baş koydun. Hakkını vererek yap. Mümkünse oturarak işemeyi dene.

Jess: ...! Özür dilerim.

Kabinden çıkan Aylin, aynada kendine çeki düzen verdikten sonra Jess ile birlikte wc'den ayrılırlar. Sola doğru dönüp yalpalayarak bir iki adım atmışlardır ki arkalarından gelen ses ile irkilirler...

Sertaç: Hey!

Aylin, İngilizce...

Aylin: Bela geliyorum demez.

Jess: Hoş çocuk.

Aylin, baygın gözlerle Jess'e jet hızında bir bakış atar...

Sertaç, elinde tuttuğu kartviziti Jess'in avucunun içine sıkıştırır. Ardından bozuk bir İngilizce ile...

Sertaç: Güzel bayan beni aramalısın.

Aylin: Jess bozuntuya verme. Sırit! Ve tamam de.

Jess: Tamam yakışıklı çocuk.

Sertaç: Bak otelin adı oda numarası adım sanım her şey orada yazılı...Kesin bekliyorum. Üç gün daha buralardayım.

Jess: Çok güzel. Tamam! Görüşürüz.

Bir dakika sonra...

Zafer: Bu sıritarak geldiğine göre kesin bir haltlar karıştırdı.

İlker: Adamın bitleri gülüyor.

Burak: Şerefsiz!

Sertaç: Selam gençler...Bu iş de tamamdır.

İlker: Hangi iş?

Sertaç: Hatun işi. Telefon numaramı verdim. Beni kesin arayacağını söyledi.

Zafer: Fransızca bildiğini iddia edipte maman kesköse seton pake'den başka bir halt

bilmeyen sen İngilizceyi nerede ve nasıl öğrendin?

Sertaç: Sultan Ahmet'te kısa bir süre takılmıştım. Oradan ne kaptıysam artık.

Burak: Sen oradan kapsan kapsan hastalık kapmışsındır. Hastasın sen!

Aynı anda karşı masada...

Yarı İngilizce yarı Türkçe...

Murat: Her şey yolunda değil mi?

Aylin: Ha ha ha fazlasıyla yolunda.

Murat: Senin suratın neden asık? Doğru söylüyorsun değil mi? Ne oldu?

Aylin: Adam sevgili kuzenine ilanı aşkta bulundu...!

Murat: Ha ha ha! Dur ! Dur! Ha Ha Ha! Ne dedin sen? O dallama sana değil de Jess'e mi asıldı?

Aylin: Aynen öyle.

Murat: Sen kuzenime asılacaktın. Ama elde olamayan nedenlerden dolayı asılamadığın kuzenime sana asıldığını düşündüğün adamın asılması iri puntolarla

kitaba basılması gereken bir hikaye ha ha ha!

Jess: Konuştuklarınızdan hiçbir şey anlamıyorum. Başı İngilizce ortası Türkçe.

Bana da anlatın?

Murat: Kusura bakma kuzen. Elde olamayan nedenlerden dolayı böyle konuşmamız gerekiyor. Bu arada seni tebrik ediyorum.

Jess pis pis Aylin'e bakıp sırıtır!

Jess: Teşekkür ederim.

Aylin: Yeni erkek arkadaşınla dilediğin gibi işersin artık.

Jess:!

Murat:!

Aynı anda arka masada...

Burak: Oğlum ne yavşak adamsın sen. Diğer hatunu da bana ayarlasaydın ya?

Sertaç: Bana ne lan senden. Git kendi işini kendin gör. Nazar etme ne olur. Medeni cesaretli ol seninde olur. Hı ha ha ha!

Burak: Çok döt adamsın!

Sertaç: Evet dötüm. Ama unutma bu dötlük

sayesinde el ile mektup yazmıyorum. Ellerin büyüdü lan.

Zafer: Bu kavgada bile söylenmez...

İlker: Valla söylenmez...

Burak: Sizde gaz verip durmayın.

İlker: Bu salak bile yaptıysa sen hayli hayli yaparsın.

Burak: Doğruyu söylediği ne malum?

Üç çift göz Sertaç'ın gözlerine odaklanır...

Sertaç: Vallahi billahi doğru. Verdim numaramı. Arayacağını söyledi. Oğlum bunlar bizim kızlar gibi nazlı değil.

Burak: Ben gidiyorum masalarına. Ne diyeceğim peki?

Sertaç: Al şu kartı! Arkasına oda numaranı ve adını yaz. Kızın gözlerinin içine bakarak kartı masaya bırak.

Burak: Bu kadar mı?

Sertaç: Bu kadar!

Burak: Eleman bir şey demesin?

Sertaç: Emin ol bir şey demez. Derse de zaten sen bir şey anlamazsın. Adamın şu

haline bir baksana? Ahı gitmiş vahi kalmış.
Korkma koçum.

Burak, Sertaç'ın verdiği kartvizitin arkasına adını ve oda numarasını yazar. Ardından ağır ama alkolün verdiği cesaretle cesur adımlarla Murat'ın tepesine dikilir.

Murat, sırtarak Burak'a bakar. Burak sıtma nöbetine yakalanmış hasta gibi titreyerek elinde ki kartviziti masaya bırakır. Tam arkasına dönüp gidecekken Murat'ın sempatik bakışına teslim olur. Murat başı ile boş sandalyeye oturması için işaret eder. Burak arkasına bakar. Arkadaşları ile göz göze gelir. Arkadaşlarından aldığı enerji ile boş sandalyeye oturur.

Murat, Burak'a biraz daha yaklaşır. Kısık bir ses tonu ile Türkçe...

Murat: Şimdi sana bir fıkra anlatacağım. Fıkra bitene kadar sessizce oturabilirsin.

Burak, şaşkınlıktan ve utançından konuşamaz. Sadece başı ile Murat'ın söylediklerini onaylamakla yetinir.

Aynı anda arka masada...

Sertaç: Vav adam bizden de hızlı çıktı.

Zafer: Adamı da kendine benzettin ya! Yazıklar olsun.

İlker: Az susun! Duyamıyorum ne konuştuklarını?

Aynı anda karşı masada...

Murat: Bir gün Afrika da bir aslan yakalamışlar.

Uçağa bindirip güzelce zincirlemişler.

Aslan belirli bir süre sonra zincirlerden kurtulup

kaptan pilotun yanına gitmiş; kusura

bakma seni yiyecem karnım çok acıktı. demiş.

pilot; manyakmısın beni yersen uçağı

kim kullanacak kim yere indirecek sen beni

boşver yardımcı pilotu ye demiş.

Aslan düşünmüş, pilot doğru söylüyor. Gitmiş

yardımcı pilota; seni yiyecem çok

acıktım dayanamıyorum. Yardımcı pilot, sen

manyakmısın kaptan hastalansa uçağı

kim kullanacak sen beni değil radar görevlisini

ye demiş. Aslan düşünmüş o da doğru

söylüyor gitmiş radar görevlisine: seni yiyecem

çok acıktım. Radar görevlisi: sen çok salaksın pilot yardımcı pilot hepsi hava. Esas ben olmasam onlar uçağı yere nasıl indirirler yerle bağlantıyı ben sağlıyorum sen en iyisi git hostesi ye. Aslan ulan bu da doğru söylüyor deyip gitmiş hostese. Aynı şeyi ona söylemiş. Hostes eğilip aslanın kulağına birşeyler söylemiş. Bunun üzerine aslan hemen yerine gidip kendini sıkıca bağlamış ve Amerikaya kadar hiç kımıldamamış. Amerikaya vardıklarında kaptan pilot hostese sormuş; Sen buna ne dedin de böyle oturdu kaldı. Biz canımızı zor kurtardık.! Hostes: Bunların hepsi beni beceriyorlar. Beni yersen seni becerirler dedim. Arkadaşım şimdi yerine gidip sessizce oturmanı istiyorum. Anlaştık mı?

Burak: ...! ?

Murat: Evet?

Burak: Aaanlaaaşştık.

Murat: O halde naşla.

Aylin: ...! ?

Jess: ...! ?

Yaz Aşkı XVIII. BÖLÜM

Saint Michel Caddesi, Paris Emniyet Müdürlüğü

Saat 23: 43

Murat söylene söylene polis merkezinin kapısından Jess ve Aylin'in kolları arasında dışarı çıkar.

Murat: Adamlara yazık oldu demez mi...

Stokholm Sendromu yaşamadığına emin misin?

Aylin: Karakolda kullanmadığın şeyi, bari otele gidene kadar kullan.

Murat: Neymiş o?

Aylin: Susma hakkını! Allah'ını seversen sus.

Murat: ...!

Aylin: Taksiyle mi döneceğiz?

Murat: Evet! Yolun karşısında bir taksi durağı var.

Bir dakika sonra taksi durağında...

Aylin: Ee nasıl sığaçağız buna?

Murat: Güzel soru! Sol ayağımı koltuğa uzatıp sağ ayağımı aşağı sallandırırsam sen iki bacağımın arasına oturabilirsin.

Aylin: ...! ?

Murat: Yine ne oldu?

Aylin: Ben öne otururum. O dediğin yere Jess otursun.

Murat: Benim için fark etmez. Jess! sen ve ben arka koltuğa hanımefendi ön koltuğa otursun.

Aylin, Murat'ın binmesini beklemeden kendini taksinin ön koltuğuna atar...

Jess: Kuzen, otele mi gideceksiniz? Benim evimde neden kalmıyorsunuz?

Murat: Kuzen çok teşekkürler. Ama bu gece otelde kalmamız daha iyi olur. Yarın yani bugün yola çıkmamız gerekiyor. Dönüşte belki uğrarız.

Jess: O halde ben burada vedalaşalım. Sana söylemeyi unuttum ben o evden taşındım. Artık şehrin kuzeybatısında yaşıyorum.

Murat: Bırakabilirdik?

Jess: Anlamsız ve komik olur. Kendine iyi bak kuzen. Kendini fazla özletme.

Murat, sırtını arabanın kaputuna dayayıp Jess'e sarılır...

Murat: Görüşürüz kuzen.

Jess, arabanın kapısını açar ve murat'ın binmesine yardımcı olur...

Murat: Aylin! Jess bizimle gelmiyor. Diğer taksiyle yola devam edecek.

Aylin: Aa!

Aylin, taksiden dışarı çıkar...

Aylin: Tanıştığıma çok memnun oldum.

Jess: Bende çok memnun oldum. Yolun bu taraflara düşerse kesinlikle beni ara.

Aylin: Seninle birlikte işlemek büyük zevkti.

Jess: Ha ha ha!

Aylin: Kendine iyi bak.

Jess: Sende! Hem kendine hem de kuzene iyi bak...

Aylin: Görüşürüz.

Aylin, tekrar taksiye biner ve otele doğru yola çıkarlar...

Saat 00: 20

Otel BRİGHTON 405 numaralı oda

Murat ve Aylin yorgunluktan kendilerini yataklarına atarlar. Yol boyunca konuşmayan Murat sessizliği bozar.

Murat: Artık konuşabilir miyim?

Aylin: Ne hakkında?

Murat: Bu gece hakkında...

Aylin: Ne gereği var? Unut gitsin.

Murat, yanı başında ki gece lambasını yakar.

Aylin, gözlerini kısarak...Klik...!

Aylin: Kapatır mısın şunu! Gözümü aldı.

Murat: Hayır! Yüzünü görmek istiyorum.

Aylin: Üzüyorsun beni.

Murat: Benim kadar üzülemezsin. Çok acıyor mu?

Aylin: Fazla değil. Hadi lütfen kapatalım bu konuyu.

Murat: Neden araya girdin? O yumruğu yemesi gereken sen değil bendim.

Aylin: Refleks diyelim. Kim olsa aynı şeyi yapardı. O abuk sabuk fıkrayı anlatmasaydın bunların hiç biri başımıza gelmeyecekti. Arı kovanına resmen comak soktun.

Murat: Yediğın yumruğu saymazsak adamları iyi benzettik.

Aylin: Hıı! Bana yumruk atanın başına 6 diğerinin de kaşına 4 dikiş atılmış. Üstüne üstlük adamlar sınır dışı edilecek. Sen yine yat kalk Jess'e dua et.

Murat: Evet! O olmasaydı işimiz zordu. Truva atı gibiydi. Düşmanı çok güzel aldattık. En çokta uzun boylu kumrala güldüm.

Aylin: Jess'e kartvizit veren salak...Ha ha ha! "Annam! Bu erkekmiş ya laaaan" diye bağırması halen kulaklarımda...!

Murat: Ha ha ha! Dua etsin ki erken anladı. Daha geç anladığında iş işten geçmiş olabilirdi. Boşuna dememişler "her şerde bir hayır" vardır diye.

Aylin: Yarın ne yapacağız?

Murat: Ne zaman uyanırsak o zaman kalkalım. Güzel bir kahvaltının ardından yola çıkarız. Olur mu?

Aylin: Benim için fark etmez.

Murat, başını çevirip gözlerini odanın tavanına

diker. El yordamıyla gece lambasını kapatır. Kısa bir karanlıktan ve sessizlikten sonra bu sefer Aylin yanı başında ki gece lambasını yakar ve sessizliği bozar.

Aylin: Ne düşünüyorsun?

Murat: Bilmem.

Aylin: İnsan ne düşündüğünü bilmez mi?

Murat, önce yutkunur ardından parıldayan gözlerini Aylin'e çevirip...

Murat: En az sende benim kadar düşüncelisin. Der ve gözlerini tekrar tavana diker ve devam eder...

Murat: Bu yaşına kadar kaç erkek sevdin?

Aylin: ...! ? Nasıl yani?

Murat: Kaç erkek sevdin?

Aylin, kısa bir sessiz kalır...

Murat: Ee?

Aylin: iki...

Murat: Peki sevdiğin erkeklerin kaçı seni sevdi?

Aylin: Sadece biri sevdi.

Murat: Ya diğeri?

Aylin: Onun varlığımdan bile haberi yoktu.
platonik bir aşktı.

Murat: Peki seni seven diğer erkekten neden ayrıldın?

Aylin: Ayrıldığımı kim söyledi? Halen birlikteyiz.

Murat: Hani hayatında hiç kimse yoktu?

Aylin: Yook!

Murat: ...! ? Ee? Ben hiçbir şey anlamadım.
Var mı? Yok mu?

Aylin: Beni seven tek erkek Türkiye'ye
döndüğümüzde senin kemiklerini kıracak olan
erkeğin ta kendisi...Yani babam. Ha ha ha!

Murat: Ha ha ha! Tahmin etmeliydim.

Aylin: Olay döndü dolandı yine bana geldi.
Sen şimdi gözlerini tavana dikmiş bunumu
düşünüyordun?

Murat: Yoo!

Aylin: Ee o zaman bu konu nasıl oldu da yine
bana geldi?

Murat: Bilmem.

Aylin: Peki sen? Sen kaç kadın sevdin?

Murat: Sadece bir kişi...

Aylin: Simon'un evinde ki kızıl saçlı kız...Adı neydi? Dur söyleme...Gamze?

Murat: Aynen öyle...

Aylin: Ee? Ne oldu da ayrıldınız?

Murat: Senden bir şey isteyebilir miyim?

Aylin: Yine ne isteyeceksin?

Murat, acıyla karışık inler...

Murat: Off!

Aylin: Ne oldu?

Murat: Çok fena...Off!

Aylin: Sen iyi misin? Neyin var?

Murat: Ayağım...Off! Çok fena kaşınıyor.

Aylin, yattığı yerden doğrulur. . .

Aylin: Neresi?

Murat: Serce parmağımın arkası...Yardımcı olur musun?

Aylin: Hiç kusura bakma. O pis toynaklarına elimi süremem. Diğer ayağınla kaşı.

Murat: Off! Olmuyor işte...Çok fena kaşınıyor!

Aylin: Senin kaşıntın seni tanıdığım andan itibaren hiç geçmedi ki. Lanet olsun...

Aylin, yatağından kalkar Murat'ın ayak ucuna

dikilir...Yatağım carşafını eline dolayıp
Murat'ın ayak parmağını kaşımaya başlar...
Murat: Ohh! Harikasın. Ahh! Şuanda aldığım
zevki hiçbir şeye değişmem.
Aylin: Garip garip sesler çıkartıp beni cileden
çıkartma.
Murat: Off! Lütfen biraz daha lütfen. Ahh!
Aylin: Şşş! ? Kendine gel. Yavaş ol biraz.
Murat: Ahh! Lütfen daha sert...Ohh! Tam
orası. Evet Evet! Devam et.
Aylin, elini Murat'ın ayağından çeker...
Aylin: Oha! Çüşş! Bilerek mi yapıyorsun?
Murat: Neyi?
Aylin: Seni şey yaparken düşünemiyorum.
Murat: Ne yaparken?
Aylin: şey yaparken...şey işte!
Murat: Ha ha ha! Sevişirken mi?
Aylin: Evet! Uyuzların efendisi gülme...
Murat: Bir şey itiraf edeyim mi?
Aylin: Yine ne yumurtlayacaksın çok merak
ediyorum.
Murat: Ha ha ha! Sevişsem bu kadar zevk

almazdım. Allah ne muradın varsa versin.
Aylin: Verdi verdi...Emin ol verdi. Ama sanırım muratlar karıştı.
Murat: Ha ha ha!
Aylin: Kaşıntın geçmedi anlaşılabilir? Gülmeyi kesecekmisin?
Murat: ...! Tamam sustum.
Aylin, tekrar yatağına geri döner.
Aylin: Ee! Nerede kalmıştık. Hıh! En son Gamze'den neden ayrıldığını sormuştum.
Murat: Yarın konuşsak olmaz mı? Benim çok uykum geldi.
Aylin: Hayır olmaz. Her seferinde konuyu değiştirmeye çalışıyorsun. Beni anlamıyor sanma...
Murat: Güne nasıl başladığın önemli değil nasıl bitirdiğin önemlidir...
Aylin: Ee?
Murat: Lambayı kapatabilirsin.
Aylin: Lambayı kapatınca anlatacak mısın?
Murat: Az önceki sözü boşuna mı söyledim?
Aylin: Sen bütün olarak boş insansın olduğun

için, sözcüklerinin bir anlamı yok.

Murat: Diyorsun?

Aylin: Evet diyorum. Şimdi anlatacak mısın?

Murat: Şimdi anlatmayacağım. Ama sonra...

Evet! Sonra anlatabilirim. Ama şimdi değil.

Aylin: Uyuz!

Murat: Uyuyunuz...

Aylin, gece lambasını kapatır...Klik...!

Aylin: Onu halen seviyorsun değil mi?

Murat: ...

Aylin: Akıllı kızmış. Hayatının en doğru adımını, senin kışına tekmeyle basmakla yapmış.

Murat: ...

Aylin: Bu şekilde susmaya devam edersen bir tekmede benden yiyeceksin.

Murat: Bana masal anlatır mısın?

Aylin: Hoppalaa! Tekila sana yaramadı.

Murat: Fransız rakısı da sana yaramadı.

Çenene vurdu. Hazır çenen açılmışken masal anlat ta boşa gitmesin.

Aylin: Bu sefer sen anlat. Ama mümkünse

içinde Aslan olmasın.

Murat: Fil olur mu?

Aylin: Filin hortumunu benden uzak tutman kaydıyla, EVET!

Murat: Ben elin filine kefil olamam. Eşek olur mu?

Aylin: File sahip çıkamıyorsun. Eşeğe sahip çıkabilecek misin?

Murat: Bu eşek evcil. Zararı kendine.

Aylin: Anlat o zaman.

Murat:

Günlerden bir gün, köylerden birinde, bir adamın eşiği kör kuyulardan birinin içine düşmüş. Niye düşer, nasıl düşer diye sorma. Eşek bu, düşmüş işte.

Aylin: Vay eşek vay!

Murat:

Hayvancık saatlerce acı içinde kıvranmış, anırmış, sesini duyurmaya çalışmış.

Derken eşiğin sahibi gelmiş kuyunun başına. Bakmış zavallı eşek kuyunun dibinde melül mahzun bakınıyor. Üstelik de yaralı. Bir

hal çaresi düşünürken bir koşu gidip köylüleri yardıma çağırmak gelmiş aklına. Ne yapsak, ne etsek de şu eşegi kuyudan çıkarsak derken, bakmışlar ki hayvan zaten yaralı, belki de kırık çıkığı da var, çok acı çektiği de belli, artık kurtarılsa da işe yaramaz düşüncesiyle çıkarmaktan vazgeçmişler ve üzerini toprakla doldurmaya karar vermişler. Herkes eline geçirebildiği ne varsa başlamışlar kuyuyu toprakla doldurmaya.

Zavallı hayvan, üzerine gelen toprakları her seferinde silkinerek üzerinden atmış. Onlar yukarıdan atmış, eşek silkelenererek her defasında toprağı altına almış. Derken, ayaklarının altına aldığı toprak sayesinde her defasında biraz daha yükselmiş ve giderek yukarıya çıkmaya başlamış eşek. Köylüler de şaşırılmışlar hayvanın giderek yükselmesine. Onlar atmış eşek yükselmiş derken neticede hayvan yukarıya çıkmayı başarmış. Masalda burada bitmiş...

Gece lambası tekrar yanar...Klik. . . !

Aylin: Bu masalı neden anlattın?

Diğer gece lambası da yanar...Klik...!

Murat: Toprak atmaya devam edesin diye...

Aylin:!

Klik...

Murat: İyi geceler...!

Klik...

Aylin: Sa. . Sana da iyi geceler...

Yaz Aşkı XIX. Bölüm

Ankara/Sakarya caddesi

On gün önce

Saat 01: 24

Barın arka kapısından dışarı sendeleyerek çıktı. Bir adım dahi atacak gücü yoktu. Olduğu yere yığılıp kaldı. Bir el sağ omzuna dokundu...! Yardımına koşan kişi, her gece aynı saatte oradan geçmekte olan kağıt toplayıcısından başkası değildi.

... : Evlat iyi misin?

Murat: İçim...İçim parçalanıyor.

... : Haydi evlat kalk!

Murat: Ya ruhum? Ruhum nasıl kalkacak?

...: Evlat! çok içmişsin. Haydi kalk.

Murat, ellisini çoktan devirmiş adamın yardımıyla zar zor ayağa kalkıp birkaç adım ötede ki taş merdivenin basamağına oturdu.

...: Evin uzak mı? Taksi çağırayım mı?

Murat: Gideceğim yere ne yazık ki taksi gitmiyor.

...: Nereye gideceksin hele bi de bakalım?
Murat, sokak lambasının parıldayan ışığında gözlerini kısarak beyaz, uzun saçlı adamın mavi gözlerine dikkatlice baktı. Kısa süreli suskunluğun ardından...

Murat: Uzaklara...Çok uzaklara gitmek istiyorum.

...: Ne kadar uzaklara? İl dışı? Ülke dışı?

Murat: Mümkünse Dünya dışı...

...: Rus musun? Amerikalı mı?

Murat, üstü başı kir içinde ki adamın yüzüne hayranlıkla gülümseyerek...

Murat: Amca maşallahın var. Bilmediğin bir şey yok. Aynı soruyu esas benim sana sormam lazım. Rus ajanı mısın? Amerikan mı?

...: Evlat! Ruslar fezaya çıktıklarında ben 17 yaşındaydım. İnsanlık tarihi için böylesi önemli bir olayı bilmemek ayıp olmaz mı?

Murat: Haklısın amca...

...: Ee! Evlat! Söyle bakalım. Nedir seni böylesine içiren?

Murat, başını bacaklarının arasına alıp, gözlerini ovuşturdu. Sonra ani bir hareketle gövdesini geriye doğru atarak sokağın tavanına gözlerini dikti...

Murat: Amca bana masal anlatır mısın?

...: Masal mı? Ha ha ha! Evlat! Ben masal bilmem.

Murat: Bilirsin! Bilirsin!

...: Keklik

gibi kanadımı süzmedim. Murad alıp doya doya gezmedim. Bu kara yazıyı kendim yazmadım. Alnıma yazılmış bu kara yazı. Kader böyle imiş ağlarım bazı. Gülüm ey...Sebeğim ey...

Geceleri uyku girmez gözüme. Zalım yastık diken oldu yüzüme. Uyma dedim uydun eller sözüne aman aman. . . Evlat benim bildiğim tek masal işte bu.

Murat'ın gözlerinden birkaç damla yaş akıp gitti...

Murat: Ağzına, yüreğine sağlık. Hayatımda dinlediğim en güzel masaldı. Bu arada

farkında olmadan adımı da zikrettin. Benim adım Murat. Ya senin?

...: Bana buralarda Üç Kağıtçı Hakkı derler.

Murat: Eyvah! Eyvah! Başımıza bir hal gelmez değil mi?

Hakkı: Ha ha ha! Korkma evlat. Üç kağıtçı demelerinin nedeni, üç günde bir kağıt toplamaya çıkmam.

Murat: Hakkı baba neden üç günde bir?

Hakkı: Nasip kısmet. Başkaları da ekmek yesin nasiplensin. Ben çöpte olsa, ihtiyacım kadarını alırım. Fazlasında gözüm yok.

Murat: Hakkı baba kaldı mı bu zamanda senin gibi adamlar?

Hakkı: Kalmaz olur mu evlat. Sen yeter ki bakmasını bil.

İsimden sonra gelen sığata, Kıçın altında kalmış makama, sırtta ki kaftana, ayakta ki

pabuca herkes bakar evlat. Bak benim halime?

Kim bakar benim gibi serseriye? Sen

bana güzel dersin, o benim değil senin

güzelliğinden. Sen bana iyisin dersin o benim

değil senin iyiliğinden. Anlayacağın sen beni nasıl görmek istiyorsan ben oyum evlat.

Murat: Sen güzel bir insansın.

Hakkı: Sende öylesin evlat. Ee senin derdin nedir? Anlatmak ister misin?

Murat: Hakkı baba, benim derdimin dermanı ne yazık ki yok. Hani derler ya, olmuşa ölmüşe çare yok diye...İşte benim durumum da bundan ibaret.

Hakkı: Evlat amacım yararı kaşayıp kanatmak değil. Acılarını unut diyemem. Bunu dersem yanlış olur. Ama acılarınla yaşamasını öğrenmen lazım. Kabullenmen lazım. Eh birazda sabırlı olman lazım.

Murat: Birlikte yaşlanmak için bir birimize söz vermiştik. Deniz kenarında, sallanan koltuklarımızda birbirimizin elini tutup gün batımını izleyecektik. Batan tek şey hayallerimiz oldu.

Murat, derin bir nefes çekti...

Murat: Offf! Kavgalarımızı bile özledim...

Kokusunu...Dokunuşunu...Kedi gibi kıvrılıp

bedenime sokulunuşunu...özledim...Çok özledim. İçim paramparça. . . Hiç bir şey yetmiyor. Ya da ben hiçbir şeye... Onsuz bir yanım hep eksik. O eksiklik azalacağı yerde günden güne daha da çok artıyor.

Hakkı: Evlat! Sana bir masal anlatayım mı?

Murat, nemli gözlerini, mavi gözlere çevirdi...

Murat: Hakkı baba hani sen masal bilmezdin?

Hakkı: Dinle evlat!

Murat: ...!

Hakkı: Vakti zamanında, işi, aşu, birde canından çok sevdiği eşi olan bir adam yaşarmış. Az ile yetinir çok ile yerinirmiş. Günlerden bir gün canından çok sevdiği eşi mutlu haberi vermiş. "Ben hamileyim"... Mutluluktan havaya zıplamış. Karısına ağır işlerden el ayak çektirmiş. Her işi kendi hallettiği yetmezmiş gibi aşu'da kendi pişirmiş. Aradan az zaman geçmiş, kış gelmiş kapı eşiğinden içeri girmiş. Adam ısınmak için kara elmas almaya sarrafa gitmiş. Ama parası elmas almaya etmemiş.

Düşünmüş taşınmış cebinde ki üç kuruş paraya 2 çeki odun almış. Vurmuşlar odunu eşeğin sırtına, yıktırmışlar adamın kapısına. O sene kış pek sert geçmiş. Bundan sebep hem adamın rızkı hem de odunu azalmış. Gün gelmiş odunu tükenmiş. Elini cenesine dayayıp düşünmüş taşınmış bir çıkar yol aramış. Ne aileden kalan malı mülkü nede borç para isteyebileceği bir dostu varmış. O anda Para değil de başka bir şey isteyebileceği bir dostu aklına gelmiş. Bu adam matbaacıymış. Dükkanında çöpe giden binlerce kağıt parçası varmış. Gitmiş durumu dostuna anlatmış. Dostu “dükkan senin” demiş. Adam dostuna teşekkür edip sırtında, içi kağıt dolu çuval ile evinin yolunu tutmuş. Evine az bir mesafe kala yolda bir demet para bulmuş. Bir sağına bir soluna bakmış. Değil insana bir hayvana bile rastlamamış. “Hele sırtımda ki yükten bir kurtulayım sonra cebimde ki yükten de kurtulurum” demiş. Niyeti parayı

karakola teslim etmekmiş. Gel gör ki daha eve varamadan, bir insana rastlamadan şeytanla karşılaşmış. “Bu karda kışta kıyamette karını, karnında ki kanını soğukta mı bırakacaksın” demiş. Adam düşünmüş... “doğru söylüyor” demiş. Sirtında ki çuvalı olduğu yere bırakıp, doğruca sarrafın yolunu tutmuş. Evlat sarraf diyorum anlıyorsun değil mi neyi kastettiğimi? Murat: Kömürcü...Kömürcü değil mi? Hakkı: Aynen öyle. Her neyse adam varmış sarrafa vermiş parayı, almış kara elması. Eşeğin sırtına vurulmuş, adamın kapı eşiğine konulmuş. O gece adamın hanesine yalancı bahar gelmiş. Yüzleri sıcaktan al al olmuş. Adam gece yatarken içine bir kurt düşmüş “bu yaptığım doğrumu” diye. Ya bir başkasının kömür parasıysa ya bir başkası bu geceyi soğuk döşekte geçiriyorsa... Adam bir süre sonra kendinden geçmiş uykuya dalmış. Adam kapı sesi ile uyanmış. Kulakları açılmış ama gözleri

açılamamış. Eli canından çok sevdiği eşinin elini aramış. Eli, karısının eline değdiğinde kara kışın ondan önce davrandığının farkına varmış...Komşular kapı kırıp eşikten bir bir atlayıp evden içeri girmiş. Ama nafile giden gitmiş. Hem karısı hem karnında ki kanı.

Kara kışta kendisi simsıcak hastane odasında yatarken karısı, karın altında kara toprağın bağrında yatmış. Adam kendini hiç affetmemiş. O günden beri kağıt çuvalını sırtından indirdiği güne lanet etmiş...

Murat, ne diyeceğini bilmez bir halde yaşlı adamın ellerini avuçlarının arasına aldı...

Murat: Ve o günden beri kağıt çuvalını sırtından indirmez olmuş...

Hakkı: Evlat! Ölümün bile hayırlısı var. Ben kendi ellerimle karımı ve doğmamış çocuğumu öldürdüm. Ya sen? Sen?

Murat: ...!

Hakkı: Daha gençsin. Nice insanlar karşına çıkacak. Tamam belki hiç biri giden gibi

olmayacak ama senin yeniden doğmana vesile olacak. Zaman...Zaman her şeyin ilacı be evlat. Bakma sen bana benden geçti artık. Bari senden geçmesin. Akıp giden göz yaşının yenisi gelir. Ama akıp giden zaman geri gelmez.

Murat: Hakkı baba nasıl olacak? İçimde ki bu ateşi nasıl söndüreceğim?

Hakkı: Alkol ile sönmeyeceği kesin evlat! Korkularınla yüzleşmekten korkma. Benden sana tavsiye filmi en başa al. En baştan silmeye başla. Sonrası kolay.

Murat, sessizce kısa bir süre düşünür...

Murat: Hııım. Tamam! Hakkı baba seni aradığımda nerede bulurum?

Hakkı: Evlat benim gibi adam seni bulduysa sen beni hayli hayli bulursun. Yeter ki bulmak iste.

Murat, avuçlarının arasında tuttuğu nasırlı elleri dudaklarına götürüp öper...

Murat: Hakkı baba o zaman bana müsaade.

Hakkı: Müsaade senin evlat. Dediklerimi unutma yeter.

Murat: Ne dediklerini nede seni ölene dek unutmam. Bundan emin olabilirsin.

Paris

Saat 09: 24

Dıt! Dıdıt! Dıt! Dıdıt!

Aylin: Susturacak mısın şunu? Yoksa ben sonsuza kadar susturayım mı?

Dıt! Dıdıt! Dıt! Dıdıt!

Murat: Tamam! Tamam!

Aylin: O alarmı ne halt yemeye kurdun. Daha saat 09: 24! 09: 24...Ne cins

adamsın. Neden 09: 30 değil de 09: 24?

Murat: 09: 30 olması neyi değiştirecek?

Aylin: Hiçbir şeyi!

Murat: O halde?

Aylin:

Öfff! Sabah sabah hiç çekilmiyorsun.

Murat: Cekici çağır.

Aylin: Ha Ha Ha!

Murat: Uyandın mı?

Aylin: Hayır! Hatta Şu anda kabus görüyorum.

Murat: Ne görüyorsun?

Aylin, yatağından doğrulup Murat'a doğru bakar...

Aylin: Seni! Ve Şu boş bardağın içinde ki lanet telefonunu.

Murat: Sabah sabah lanet okumasak.

Aylin: Sende sabah sabah cinlerimi tepeme ıkartmasan.

Murat: zm basit.

Aylin: ...! ?

Murat: Cennetten meleklerim geldi boŐaltın bedenimi diyeceksin...

Aylin: Kime?

Murat: Cinlerineee...

Aylin: Ya sen nasıl bir insansın...! ? Uyuz

Murat: Ne dedim Şimdi ben? Cinlerini bedeninden ıkartırsan sabahları olmayan cinlerinde tepene çıkamaz...

Aylin: Yeterrrrrr Sussssss artık!

Murat: Kalkalım mı? Güzel bir kahvaltı yapalım. Ardından ver elini İspanya... Hı?

Aylin: Beş dakika daha...

Murat: Benim beş dakikam yok ama.

Aylin: Neden?

Murat: Çişim geldi...

Aylin: Hay ben senin...

Yaz Aşkı XX. Bölüm

Paris'in Güneybatısı Orleans

Saat 11: 43

Aylin dişlerini gıcırtaarak dikiz aynasından Murat'ı keser...

Aylin: Madrid'e gidene kadar böğürmeye devam edecek misin?

Murat: Bamboleo bambolea porque mi vida yola prefiero vivir asiiiiiii

Aylin: Heeey sana diyorum?

Murat: Bamboleo bambolea porque mi vida yola prefiero vivir asiiiiiii

Aylin: Ya sabır ya sabır! Sussun diye radyo açtım. . . Başıma gelenlere bak! Murat, ne olursun sus artık. Yemin ediyorum başımın içi kazan gibi oldu. Bak yolu yine kaybedersek hiç şaşırma!

Murat, susar ve panikle sağına soluna dikkatlice bakar...

Murat: Aman aman! Şakası bile kötü.

Aylin: O halde ensemde damızlık boğalar gibi böğürmeyi kes. Yok hani sesin güzel

olsa neyse...Seste yok ki! Bildiğın karga.
Murat: Benim sesim en güzel banyoda çıkıyor.
Aylin: He he! Minik Murat, sarı ördek...
Banyoda başka bir numara göremedik.
Murat: Küveti doldursaydık Kuğ Balesi yapabilirdim.
Aylin: Ha ha ha! Güldürme beni. Sen ancak kaz ciğeri yaparsın.
Murat: Beş yıl eğitimini aldım.
Aylin: Paris'te mi? Mengen demi?
Murat: Paris'i anladım da...Mengen ne alaka?
Aylin: Dedin ya beş yıl eğitimini aldım diye...Ee malum aşcılık konusunda Mengen markadır.
Murat: Sen halen işin dalgasındasın. Ciddi ciddi bale eğitimi aldım.
Aylin, tekrar dikiz aynasından Murat'ı dikizler...
Aylin: Yemin et?
Murat: Vallahi.
Aylin: Ha ha ha! Böylelikle bir atasözü daha çöp oldu. Ha ha ha!
Murat: Hangi sözmüş o?

Aylin: Ağaç yaş iken eğilir. Görüldüğü üzere hiçbir şey eğilmemiş. Ama yinede tebrik etmek lazım.

Murat: Ha ha ha ! Neden?

Aylin: Özünü kaybetmemişsin. Halen bir odunsun.

Murat: Bakıyorum da neşen yerine geldi. Allah bozmasın.

Aylin: Demek beş yıl bale yaptın. Ee ne oldu da sanat yaşamın sona erdi?

Murat: Babam...

Aylin: Babam ne? Baban mı izin vermedi?

Murat: Ya işin açıkcası benimde pek gönlüm yoktu. Annem arkadaş ben anne babamda evlat kurbanı oldu.

Aylin: Nasıl ya?

Murat: Annemin Sovyet Rusya'dan göç etmiş gürcü asıllı bir arkadaşı vardı. Kadın o dönem dünya çapında balerin. Kominizim den kaçmış. Türkiye'de zengin bir iş adamı ile evlenmiş. Neyse kocası kadına Ankara'da bir bale okulu açıyor. Annemde bir

şekilde kadınla ahbap oluyor. Kadın bir gün bize geldi. Bende o gün ne olduysa deli dana gibi sağa sola koşturuyorum.

Aylin: Ha ha ha! Nasılda kendini biliyorsun. Deli+Dana...Ha ha ha!

Murat, sırtarak...

Murat: Yahu, laf sokup durmasana şurada ciddi bir şey anlatıyoruz.

Aylin: Sen ve ciddiyet? Güldürme beni. Bunu söylerken bile sırtıyorsun.

Murat, kaşlarını çatarak Aylin'e bakar...

Aylin: Tamam Tamam Sustum. En son deli dana gibi koşturuyordun.

Murat: Annem kadına benden dert yanmış. Ele avuca sığmayan bir çocuk olduğumu falan söylemiş. Bilirsin işte klasik anne muhabbetleri.

Annem kadına dert yanarken kadın muhtemelen köle pazarından köle beğenen zengin tacirler gibi beni süzmekle meşguldü. Kulağı annemde gözü bedenimde. Kadın, hiçbir kadının ret

edemeyeceği bir teklif sunmuş anneme.

Aylin: ...! ?

Murat: %50 indirimle bale eğitimi.

Aylin: Ha ha ha!

Murat: Hangi kadın indirimle hayır diyebilir ki?

Ah anne...Benim bir hafta sonra

kaydımı yaptırdı. Tabi babadan gizli. Bir süre

sonra annem babama söylemek zorunda

kaldı. Babam her Türk erkeği gibi köpürmüş.

Ama annemde dünyada ki diğer

hemcinsleri gibi erkeğini ikna etmenin bir

yolunu bulmuş. Babam beş sene boyunca

hiç bir gösterime gelmedi. Ta ki bir gün

annemin zoru ile gösterimi izlemeye gelene

kadar.... İlk ve son gelişiydi. Benimde son kez

sahneye çıkışımdı.

Aylin: Niye? Ne oldu ki?

Murat: Babam gösterinin sonunda kulisi bastı.

“Benim oğluma kimse corap

giydiremez” diye esip gürledi.

Aylin: Ohaa! Ee sonra ne oldu?

Murat: Annemle babam bir süre birbirleriyle

konuşmadılar.

Aylin: Ya sen?

Murat: Olan bana oldu. İki arada bir derede kaldım. Annem gizli gizli devam etmem için baskı yaptı . Babamda gitmemem için bana rüşvet teklif etti.

Aylin: Sonuç?

Murat: Ha ha ha! Paranın yüzü sıcaktır.... Ha ha ha!

Aylin: Anında sattın...

Murat: Sattım valla...İlerden sola döneceksin.

Aylin: Emin misin? Orası anayol değil!

Murat: Sen dediğimi yap.

Bir süre sonra...

Aylin: Burası ne kadar güzel bir yer. Cennet gibi. Şu gölün rengine bakar mısın?

Murat: Beş dakika ihtiyaç molası.

Aylin: Ayy bıktım senin çişinden. Şu güzelim manzaranın içine etmesen şaşardım!

Keşke yola çıkmadan önce hortum alsaydık.

Bir ucunu şeyine takardın, diğer ucunu da

camdan dışarı sallandırırdın.

Murat: Aparat kullanmam. Ben doğallıktan yanayım.

Aylin: Belli...Yola çıktığımızdan beri doğanın içine ettin.

Murat: Arabanın içine etmekten iyidir.

Aylin: İııyhh! Tamam kes! Git ne yapacaksan yap. Yeter ki beni şu güzel manzara ile baş başa bırak.

Murat: Yardım etmeyecek misin?

Aylin: Offff!

Murat: Şurada ki ağaçın oraya kadar...

Aylin, söylene söylene Murat'ın koluna girip az ilerde ki ağaçın yanına kadar gitmesine yardımcı olur. Ardından arkasını dönüp bekler.

Aylin: Senden bir şey isteyebilir miyim?

Şır Şırrr Şırrrr

Murat: Evet! ?

Şırrrr Şırrrrr Şırrrrrr

Aylin: Mümkünse ağaçın köküne işeyip ağacı kurutma. Nede olsa aynı familyadan

sayılırsınız.

Şırrrr Şırrrrr Şırrrrrrrrrr

Murat: Ha ha ha! Geç kaldın...

Şırrrrrrr Şırrrrrrrrrrr Şırrrrrrrrrrrrr

Aylin: Sese bak! Sanki Niagara şelalesi.

Şırrrrrrr şırrrrr şırrrr

Murat: Rahatsız olduysan kulaklarını kapat.

Bıdı bıdı edip durma.

Şırrr Şırrr şırr

Aylin: Bakma! Duyma! Konuşma! Üç maymun gibi! ?

Şır...Şır

Murat: Bitti.

Aylin: Dört kupa kahve içersen olacağı buydu.

Guinness Rekorlar Kitabına adını altın harflerle yazdırabilirsin. Bir dakikadır kesintisiz işedin.

Murat: Ha ha ha! Millet yenilen lokmaları sayar buda yapılan çiş miktarını...İlginç!

Aylin: Al şu mendili sil ellerini.

Murat: Özür dilerim.

Aylin: Neden?

Murat: Pis işlerime seni alet ettiğim için.
Aylin: Zevzek zevzek espriler yapıp durma.
Murat: Ha ha ha! Gölün kenarında oturabiliriz.
Ama ben şurada ki kütüğün üstüne oturmak istiyorum.
Aylin: Ha ha ha! Ait olduğun yere...Hay hay ne demek.
Aylin, Murat'ı göl kenarındaki yer yer çürümeye yüz tutmuş kalın ağaç kütüğünün üstüne oturmasına yardımcı olur. Kendisinde biraz ötede ki elips şeklinde ki bir taşın üstüne oturur. Sessizce manzarayı seyrederlerken...
GuUurk Pırrrthh...
Murat: ...! ?
Aylin: ...! ?
Murat: ...?
Aylin: Ne?
Murat: Böylelikle maddenin üç halinden ikisini görmüş olduk. Sen biraz daha o taşın üstünde oturmaya devam edersen üçüncü halini de görmemiz an meselesi.

Aylin, yüzü kıpkırmızı bir halde taşın üstünden kalkar...

Aylin: Öküzün önde gidenisin.

Murat: Şimdi ben ne dedim ki?

Aylin: Elinin körünü dedin. Karşında bir bayan olduğunu unutuyorsun. Sanki keyfi yaptım. Tamamen insani bir durum. Ama senin, bu gerçeği yüzüme vurman hiç insani değil.

Murat: Ha ha ha! Alındığın şeye bak. Benim için önemli değil. Ama yinede seni üzdüysem özür dilerim. İhtiyaçlarımızı da giderdiğimizize göre artık gidebiliriz.

Aylin: Offff! Seni şuracıkta boğarım...Geri zekalı! Zevk alıyorsun değil mi?

Murat: Ne yalan söyleyeyim. Seni kızdırmak bana iyi geliyor.

Aylin: Katil olmadan şuradan gidelim. Sen! ? Sen yine ellerini nereye soktun?

Murat: ...! ?

Aylin: Hayatımda senin kadar pis bir adam görmedim. Tırnaklarının içi yine leş gibi.

Murat: Kütüğün kabuklarını soydum.

Aylin: Sen ancak kütük soyarsın.

Murat: Sende ancak...

Aylin: Sende ne?

Murat: Sende ancak beni soyarsın...!

Aylin: Annem sağ olsun. Hıyarları hep bana soydururdu.

Murat: Demek ki güzelliğini bana borçlusun.

Aylin: Ne alaka?

Murat: Pro-Duo! Kullandığın yüz kremi...Halis muhlis hıyar'dan yapılıyor.

Aylin: Yemin ediyorum sen adamı verem edersin. Seninle evlenen kız yandı. Sen bu yaşta böyleysen yaşlanınca kim bilir nasıl olursun! ? Huysuz, aksi, cenesi düşük bir tip.

Murat: Bırak ta onu da evlenecek olan kız düşünsün.

Aylin: Bence düşünemez...Çünkü seninle evlenecek insanın akli yok.

Murat: Ha ha ha! Artık sevabına kendi aklından azıcık verirsin. Düğün hediyesi mahiyetinde.

Aylin: Sen önce evlenecek kızı bul...Söz!
İstemediğin kadar akıl veririm.

Murat ve Aylin arabaya binerler...Madrid'e doğru yola koyulurlar.

Saat 15: 36

Aylin: Yemek iğrençti.

Murat: Zeytin yağlı dolma vardı da biz mi yedirmedik. Bir daha yolculuğa çıkarsan özel aşçıları da yanına almayı unutma.

Aylin: Bu yolculuğun sonunda Vietnam+Cin= Fransa. Böyle midesiz bir yemek kültürü görmedim. Börtü böcek ne varsa zikkımlanıyor.

Murat: Onlarda aynı şeyi bizim için söylüyor. Bakınız Kokorec, İşkembe corbası.

Aylin: Kurban olsunlar bizim mutfağımıza.

Emin ol o saydıkların bunların kurbağa bacağından daha temiz ve lezzetlidir.

Murat: Artık orasını bilemem. Ama her toplumun kültürü farklı. Afrika da ciğ et , Sibiryada salamura, Türkiye'de işkembe Fransa'da insan beyni...

Aylin: Ayyy! İnsan beyni mi yiyorlar?

Murat: Evet! Ve halen birileri yemeye devam ediyor.

Aylin: Uyuuuuuuuuz!

Yaz Aşkı XXI. Bölüm

Saat 20: 36

İspanya/Burgos

Aylin: Şu büyük yapıda neyin nesi? Kilise mi?

Murat: Burgos katedrali. UNESCO Dünya

Mirası listesinde olan bir yapı. Gotik mimarinin başlangıç noktasıdır.

Aylin: Ben anlamam gotik modik. Ayasofya dan eskimi yeni mi?

Murat: Burgos, Ayasofya dan bin yaş küçük.

Aylin: Gotik miş...Off! Daha çok mu? En son 400Km yazıyordu.

Murat: Sen yine tabelaları es geçmeye başladın. 400 Km tabelasının yanından 2 saat önce geçtik. Aman! Diyorum başka bir şey demiyorum.

Aylin: Nerede kalacağız?

Murat: Sarayda.

Aylin: Dalga geçip durma.

Murat: Yalancı, dolandırıcı gibi bir tipim mi var?

Aylin, dikiz aynasından Murat'ı pis pis keser...

Aylin: Actırma şimdi ağzımı! Sayende Eyfel

Kulesinin hissedarı oldum.

Murat: Ohho! Sen daha orada mısın?

Aylin: Evet! Bedenim burada ama ruhum halen orada. İstersen senin ruhunu da oraya ışınlayabilirim. İster misin?

Murat: Yok sağ ol ben almayayım. Zaten ruhumun yükseklik korkusu var. Sırf bu korkudan sebep büyük ihtimalle cehennemde yanacağım.

Aylin: Ha ha ha! Bak bunu doğru söyledin.

Murat: Palace Madrid Otelde kalacağız.

Aylin: Hay ben senin... Saray dediğin bu muydu?

Murat: Yemin etsem başım ağrımaz...

Aylin: Senin yemininde ne kabul olur ya!

Murat, kısa süre sessizce dikiz aynasından

Aylin'in gözlerine bakar ve...

Murat: Osmanlı zamanında yaşasaydık kesinlikle kabul olurdu. Sadece sen ve senin gibilerin yemini mahkemelerde kabul edilmezmiş.

Aylin, belli belirsiz mırıldanır...

Aylin: Hah. . Yine başladık! Ee?

Murat: Osmanlı döneminde herkesin şahitliği sayılırmış...

Yolda sızan Ayyaşın, bacadan giren hırsızın, cumbadan göz atan yosmanın bile şahitliği sayılırmış. Sadece yolda yemek yiyenin şahitliği sayılmazmış.

Aylin: O niye?

Murat: Göz hakkı yediği için...

Aylin: Ee? Şimdi bu anlattığının benimle ne alakası var?

Murat, pis pis sırıtarak...

Murat: Yoldayız ve başımın etini yiyorsun.

Aylin: Yani?

Yani, Buna göz değil de söz hakkı yeme durumu diyebiliriz...

Aylin, kaşlarını çatarak...

Aylin: Söz! Hakkından geleceğim...

Saat 22: 36

Palace Madrid Otel

1302 Numaralı oda

Murat: Ayliiiiin!

...

Murat: Ayliiiiiiiiiiiiiiiiin! ?

...

Murat: Ayliiin! ?

Aylin: Ayyyy! Aylin Aylin Aylin. Ne?

Murat: Ne yapıyorsun?

Banyonun kapısı sert bir şekilde açılır...

Aylin: Adama burada bile rahat vermiyorsun.

Ne oldu yine?

Murat, uzandığı yatağından doğrulur...

Murat: Hiç...

Aylin: Bir saattir yeni dana gibi bağıırıyorsun.

Ve verdiğin cevap hiç...! İlginç!

Murat: Kusura bakma hiç uğruna banyodan çıkmış oldun.

Aylin: Biliyor musun? Bazen, bazı insanlarda hiç uğruna katil oluyor.

Murat: Tamam itiraf ediyorum. Çok susamıştım onun için sana seslendim.

Aylin gözünü Murat'ın yanı başında ki pet şişeye sabitleyerek imalı bir ses tonuyla...

Aylin: Evet! Senin bir şeye susadığın doğru.

Ama emin ol bu su değil.

Murat: O su bayatlamış. Her yıl yüzlerce insan su zehirlenmesinden dolayı ölüyor.

Aylin: Sen böyle konuyu sulandırmaya devam edersen sudan sebep sende ölümler kervanına katılacaksın.

Murat: Develerde çok ilginç hayvan.

Aylin: Deve mi?

Murat: Evet deve

Aylin: O da nereden çıktı şimdi?

Murat: Su artı Kervan eşittir deve denkleminden çıktı.

Aylin, eliyle makyajsız yüzünü kapatır...

Aylin: Offf! Allah'ım aklıma mukayet ol.

Murat: Amiiin...Senden bir şey isteyebilir miyim?

Aylin: Şarkı? Masal? Hangisi?

Murat: Yok! Yok! Daha onlara zaman var.

Sana zahmet olmazsa sırt çantamı bana uzatır mısın?

Aylin: Tek bir şartla...

Murat: ...! ?

Aylin: Sus...!

Murat, sağ elini ağzına getirip fermuar çeker...

Aylin: Al bakalım kıymetli antanı.

Murat: Kıymetlimissss. O benims en değerlis hazinemsss

Aylin, gülmemek için kendini zor tutar. . .

Aylin: Şebeklik yapma. Eğer konuşmaya devam edersen o kıymetli antanı camdan aşağı atarım haberin olsun.

Murat: Tamam tamam!

Aylin, arkasını dönüp yatağına doğru giderken, Murat çantasının içinde telaşla bir Şeyler aramakla meşguldür. Daha Aylin yatağına varmamıŐtır ki...

Murat: Yok...Aylin?

Aylin: Ne yok?

Murat: Şeyim yok.

Aylin: Şey ne ya?

Murat: Şeyim işte...Arabada mı düştü acaba?

Aylin, muzırca...

Aylin: Çok oynayınca düŐüyormuŐ.

Murat: ...! ?

Aylin: Şey işte...

Murat: Şey...! ?

Aylin: Hani sizde olup ta bizde olmayan şey.

Murat, üzgün ve telaşlı bir yüz ifadesi ile...

Murat: Valla dediğinden hiçbir şey anlamadım.

Ama acilen şeyi bulmalıyız...

Aylin: Pardon da...Neden bulmalı-yız...? Lütfen

cümlenin sonunu çoğullaştırıp beni bu

işe bulaştırma. Arama kurtarma faaliyetlerinde

sana başarılar diliyorum.

Murat: Ya! Ama! Ama! çantamın içinde ufak

bir defter vardı. Yok işte. Çantanın ön

gözüne koymuştum.

Aylin: Sayfaları eksik miydi?

Murat'ın gözleri sevinçle parıldar...

Murat: Evet!

Hemen ardından yüzü düşer...

Murat: Sen sayfalarının eksik olduğunu

nereden biliyorsun?

Aylin: Son çiş molanda seni beklerken,

paspasın üstünde duruyordu. Gayri ihtiyari

elime alıp sayfalarını çevirdim. İğrenc bir el

yazısı ile yazılmış kısa kısa notlar vardı. Ben tam ne olduğunu kavrayacakken senin “bittiiii” sesinle irkildim.

Murat: Eee?

Aylin: Eee’si şu anda şoför kapısının yan cebinde inzivaya çekilmiş sahibini bekliyor. Çok önemli bir şeyse gidip getirebilirim.

Murat, gözlerini irileştirip...

Murat: Yoo! Acelesi yok. Sabah hallederiz. Kaybolmasında.

Aylin: Yemin ederim hayatımda senin kadar manyak bir adam daha tanımadım.

Murat: Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum.

Aylin: İster iltifat olarak kabul et ister itiraf... Bu senin manyak olduğun gerçeğini değiştirmez.

Murat: Bu senin gerçeğin... Senin gerçeğinde bir başka insan için hayal olabilir. Bunu unutma.

Aylin: ...! ?

Murat: Unut gitsin...

Aylin: Şu son bir haftada yaşadıklarımı unutmam imkansız ötesi.

Murat: Halimizden memnunuz yani

Aylin: Yaa ne demezsin.

Murat: O kadar da kötü değildi bence.

Aylin: Kötü değilmiş miş...Daha ne olacaktı?

Sayende başımıza gelmeyen kalmadı.

Murat: Uçağımız düşebilirdi. Trafik kazasında

ölebilirdik. Ormanda susuzluktan ölüp

kurda kuşa yem olabilirdik. Eyfel kulesinden

düşebilirdik. Barda bıçaklanabilirdik.

Falan filan işte.

Aylin: Som şom ağızlı insan. Salak salak

konuşup canımı sıkma.

Murat: Som şom? Ha ha ha! Sevdim bunu ha

ha!

Aylin: Sen geç dalganı. Son gülen iyi güler.

Murat: Yüzdük yüzdük kuyruğuna geldik. Son

iki gün.

Aylin: Sen yoluna ben yoluma.

Murat: Vayy! Demek öyle. Öküz öldü ortaklık

bitti diyeceğiz.

Aylin, gözlerini Murat'a dikip imalı bir ses tonuyla...

Aylin: Henüz ölmedi.

Murat: Türkiye'ye dönünce görüşürmüyüz?

Aylin: Ne münasebet? Tabi ki hayır.

Murat, üzgün bir yüz ifadesi ile...

Murat: Ciddi misin?

Aylin: Evet! Gayet ciddiyim.

Murat, mırıldanır...

Murat: Vay be!

Aylin: Neden bu kadar şaşırdın ki? Şu son bir haftada yaşadıklarımı ömrüm boyunca yaşamadım. Bundan sonrada yaşayacağımı hiç sanmıyorum. Seninle bu yolculuğa çıkmamın tek nedeni var o da vicdanım.

Değişik bir insansın. Gıciksın! Uyuzsun! Pissin!

Ama her şeye rağmen akıllı hoş sohbet

adamsın. Belki onlarca yüzlerce kız seninle

birlikte olmak için can atar. Ama

senin için benim atan tek yerim kafamın tası.

Halen neden İspanya'ya geldiğimizi

bilmiyorum. Festival olayı da hiç inandırıcı

gelmedi bana. Her işte olduğu gibi kesin bu işin altından bir şeyler çıkacak. Umarım başım bak altını cizerek tekrar söylüyorum umarım başım belaya girmez.

Murat, dudaklarını büzmüş gözlerini kırpmadan Aylin'in söylediklerini can kulağı ile dinlerken çalan telefonun sesi Aylin'i susturdu.

Taka taka taka taka takataaaaaaaaaaaaaa

Murat: Alo! ? Hıhı! Ben geldim. Hı hı! Her şey hazır mı? Hı hı! Anladım. Hı hı!

Tamam. Çok teşekkür ederim. Size de iyi geceler.

Aylin: ...! ?

Murat: Bir arkadaş.

Aylin: Gizemli konuşmalar...Her şey hazır mı falan. Hazır olan ne?

Murat: Festival yarın. Az önce arayan tertip komitesinden bir arkadaştı.

Aylin: Sen kimi kekliyorsun? Gececeksin o ayakları. İspanyanın resmi dili ne zamandan beri Türkçe? Yada bir türkün burada ki festival komitesinde ne işi olabilir?

Murat: Susma hakkımı kullanmak istiyorum.

Aylin: Off! Dilediğin hakkı kullanma hakkına sahipsin. Ben yatıyorum.

Murat: İyi geceler...

Aylin, kızgın ve yüksek bir ses tonu ile...

Aylin: SANADA...

Murat: Işığı kapatmayacak mısın.

Aylin: Off! Sözde sarayda kalıyoruz. Ama nedense ben kendimi köle gibi hissediyorum.

Murat: Bu söylediğini kölelik zamanından kalma bir köle duymuş olsaydı kahrından

kör olurdu. Altı üstü ışığı kapatacaksın.

Aylin, homurdanarak yerinden kalkıp ışığı kapatır. Ve...

(...) Ahhhhhhh!

Aylin: Ben ışığı kapatmasını bildiğim gibi senin çeneni de kapatmasını bilirim.

Murat: Ahhhh...Uffff

Aylin: Abartma altı üstü kolunu sıktım.

Murat: Ahh. . Kolumu sıktığına emin misin?

Aylin: ...! ? Nasıl ya? Saçmalama tabi ki kolunu sıktım.

Aylin, telaşla tekrar odanın ışığını açmak için elektrik düğmesine dokunur. Gördüğü manzara karşısında ışığı tekrar kapatır...

Murat: Acsana şu ışığı...Ahh...

Aylin: Ama. . Ama ...Serti. . !

Murat: Işığı açarmısın. Ahh göremiyorum.

Klik...Klik...

Murat: Ya açıp kapatmasana şunu.

Aylin: Ama. . Bende görüyorum.

Murat: Beynine selamımı söyle gözlerini kapatmayı denesin.

Klik...

Murat: Ay inanmıyorum...Mosmor olmuş.

Aylin: Ciddimisin? Ay. . Çok özür dilerim. İnan ki kolun sandım. Off! Yer yarılrsa da yerin dibine girsem. Çok utandım.

Murat: Oda servisini arayıp buz istermisin?

Aylin: Sadece buz mu?

Murat: ...! ?

Aylin: Ya ne bilim sadece buz istersek garip karşılanabilir. Yanlış anlaşılmalara sebebiyet vermeyelim diye şey dedim...Off !

Murat: Hey Allahım. Tamam! Buzun yanında şampanyada getirsinler. Morartının şerefine bir tane patlatırız.

Aylin, oda servisini arar...Kısa süre sonra siparişler gelir.

Murat: Çantamın ikinci gözünde naylon torba olacaktı. Onu alıp içine bir miktar buz koyup bana verirmisin?

Aylin, Murat'ın yatağının dibinde çantanın içini açıp poşeti aramaya başlar.

Aylin: Ayyy! Bu ne? Yemin ediyorum Ümraniye çöplüğü buradan daha temizdir. Poşetten başka her bir şey var.

Murat: Çantamı karıştırmayı bırakır mısın? İkinci gözünde!

Aylin, çantanın içinden çıkarttığı şeyi Murat'a doğru sallayarak...

Aylin: Allah aşkına bu ne?

Murat: Bir sürü erkek arkadaşın olmuş. Halen elinde tuttuğun şeyin ne olduğunu bilmiyor musun?

Aylin: Ha ha ve yine ha! Çok komiksin. Yahu

odun parçasının çantanda ne işi var. Sırf odun olsa yine iyi. Taş. Şişe mantarı. Ayy limon mu bu? Off iğrençsin ya! Yemin ediyorum midem kalktı.

Murat: Şu çantayı bana verecekmisin?

Aylin: Esas poşet bana lazım. Sen acıdan ölmezsin! Ama ben mikroptan kesin hastalanıp ölürüm. Al nı...

Aylin, Murat'ın çantasına kokmuş corap muamelesi yaparak uzatır. Bir eliyle burnunu kapatırken, diğer eliyle çantayı uzatır...

Murat: Senin niyetin üzüm yemek değil bağcıyı dövmek.

Aylin: Ne alaka?

Murat: Emin ol bir alakası var...

Aylin: Elin işte gözün oynaşta desen hadi bir yere kadar anlarım. Ama üzüm-bağcı ıh hiç uymadı.

Murat: Sen canını sıkma zamanı geldiğinde anlarsın...

Yaz Aşkı XXII. Bölüm

Sabah 08: 11

Dülülüp Düüt Dülülüp Düüt Dülülüp Düüt
Dülülüp Düüt!

Telefonun alarmı Odanın duvarlarında
yankılanır. Başını yastığın altına sokan Aylin...

Dülülüp Düüt Dülülüp Düüt Dülülüp Düüt!

Aylin: Kapatacak mısın şu lanet şeyi?

(...)Dülülüp Düüt Dülülüp Düüt Dülülüp Düüt!

Aylin: Hey sana söylüyorum? Yemin ediyorum
o telefonu telef etmek farz oldu.

Aylin, öfkeyle başını yastığın altından dışarı
çıkarttığında Murat'ın yatağında
olmadığını görür. Başını banyo istikametine
çevirir. Kapı hafif aralıktır ama lambası
yanmıyordur. Söylenerek yatağından çıkar...

Aylin: Çıldırılmamak elde değil. Yine nereye
kayboldun? Hey?

Aylin, telefonu susturmak için telefonunun
yanına vardığında telefonun ekranında
yanıp sönmekte olan hatırlatma notunu okur.

“Günaydın! Bu mesajı okuduğunda beni

öldürmek için toplamda 17 nedenin olacak. Hazırlanıp lobiye inmen için 24 dakikan var. Masanın üstünde ki iki dilim kek ve taze sıkılmış portakal emrinize amade. Afiyet olsun!

(Telefonu duvarda parçalayıp kırmadıysan yanında getirmeyi unutma)

Aylin, gözlerini ovuşturup etrafına dikkatlice baktı. Ortalıkta ne Murat nede ona ait eşyalar vardı.

13 dakika sonra...

Aylin, asansörün kapısının açılması ile kendini dışarı attı. Resepsiyon görevlisi genç kız, kendisini gülümseyerek selamladı.

Resp: Günaydın efendim. Taksi sizi bekliyor.

Aylin: Taksimi? Ne taksisi?

Resp: Murat bey bu zarfı size vermemi istedi.

Aylin: Mu. . Murat?

Aylin, görevlinin verdiği zarfı alıp telaşlı bir şekilde açtı...

“Umarım arabanın anahtarlarını yanına almışsındır. Taksiyi takip et. ” Murat

Aylin, anlamsız bir yüz ifadesi ile aklında uçuşan soruların cevabını bulabilmek için resepsiyoniste baktı. Ama nafile... Aynı anlamsızlık görevlinin yüzünde de vardı.

Saat 09: 17

Madrid/Los Barrancos

Yemyeşil ağaçların arasında masmavi minik bir göl...

Asfalt yolun bitiminde, taksi durur...Şoför kafasını camdan dışarı çıkartıp...

Şoför: Senorita! İyi günler. Ben buradan dönüyorum.

Aylin: Murat?

Şoför, işaret parmağı ile göl'ü gösterir. Aylin gözlerini kısıp dikkatle bakar ama hiçbir şey göremez. Ta ki taksi U dönüşü yapana kadar...

Yaklaşık 50 metre uzaklıkta sırtını ağaça yaslamış bir halde oturuyordur...

Aylin, arabadan inip söylenerek yürümeye başlar...

45metre...

Aylin: Geri zekalı...Yine ne haltlar karıştırıyorsun! ?

33metre...

Aylin: Allah'ım neydi suçum günahım? Adama bak resmen keyif yapıyor.

18metre...

Aylin: Adama bak ya! ? Tenezzül edip arkasına bile bakmıyor...

5metre...

Aylin: Oturan boğa hayırdır! ?

1metre...

Aylin: ...! ?

Murat: Hoş geldin.

Aylin şaşkınlıkla...

Aylin: Sen yine neye ağladın?

Murat: Ben mi? Yok ağlamadım.

Aylin: Gözlerinin içi kıpkırmızı...Ağlamışsın işte.

Murat: Sinek kaçtı...

Alaycı bir ses tonuyla...

Aylin: Abartma! İnek kaçmıştır. Hayırdır?

Hani festival?

Murat: Gel otur.

Aylin: Bakıyorum da bu sefer hazırlıklı gelmişiz.

Kilimi nereden buldun?

Murat: İstanbul'dan almıştım.

Aylin: Nasıl ya! ? Yani bu kilim hep yanındamıydı?

Murat: Evet! Neden bu kadar şaşırdın ki?

Aylin, başını gökyüzüne doğru çevirip...

Aylin: Ey Allah'ım! Yahu be adam madem yanında kilim vardı dün ne diye beni taşın üstüne oturtun?

Murat: Bu kilim öyle her yerde kullanılacak türden bir malzeme değil. Zamanı vardı!

Aylin, Murat'ın yanı başında ki çantayı kenara kaydırıp oturur...

Aylin: Kışının altına sereceğin şeyinde zamanımı olurmuş! ?

Murat: Zamanın azlığı yada çokluğu ile alakalı bir durumdu.

Aylin: Yemin ederim dediklerinden hiçbir şey anlamadım. Orduya giden şifreli mektuplar gibisin...Dur! Dur! Şimdi en başa dönelim. Hani festival?

Murat: Festival falan yok!

Aylin: İptal mi?

Murat: Yoo! Madrid'de Haziran ay'ında festival olmaz ...!

Aylin: Allah'ım beni mi deniyorsun bu densiz deli ile...Lütfen yapma! Ya manyakmısın kaç gündür festival festival diye başımın etini yiyen sen değil misin? Madem festival yok ne bok yemeye geldik biz bu kadar yolu?

Murat: Sana masal anlatayım mı?

Aylin, öfkeyle...

Aylin: Sıçtırtma şimdi masalına! Yola çıktığımızdan beri anlattığın her şey masaldı zaten. Daha ne anlatacaksın?

Murat: Son masalı...

Aylin, dudaklarını çarpıtarak...

Aylin: Anlat bakalım...

Murat: Genç bir delikanlı varmış. Canından çok sevdiği birde sevgilisi. Uzun yıllar birlikte yaşamışlar. Dünyanın her yerini gezmişler. Ta ki bir gün kız hastalanıp yatağa düşene kadar. Mutlu günler geride kalmış.

Genç adam sevgilisini bir an olsun yalnız bırakmamış. Hastalık zamanla tüm bedenini sarmış. Kız, genç adama daha fazla acı çektirmemek için kendinden uzaklaştırmaya çalışmış. Hakaretler, küfürler...!

Ama genç adam tüm bunlara rağmen onu terk etmemiş . Sevgilisinin ellerini avuçlarının arasına, sözlerini kulaklarına, Kokusunu ciğerlerine, gözlerini kalbinin derinliklerine hapsetmiş...

Aylin: Ee? Sonra?

Murat: Sonrası...Kız ölmüş.

Aylin: Hadi ya! Çocuk ne yapmış öpeki?

Murat: Hayata küsmüş. Yememiş, içmemiş, hiçökimseyle görüşmek istememiş. Kendini alkolün şefkatsiz kollarına teslim etmiş. Dünya yansa yıkılsa umurunda değilmiş.

Çünkü onun dünyası çoktan kül olmuş. Bir gün tam her şey bitti dediği anda karşısına bir adam çıkmış. Uzun uzun konuşmuşlar. O anda kafasında bir şeyler dank etmeye

başlamış. “Acaba” demiş. “Acaba yeni baştan başlayabilir miyim” Yeni baştan başlayabilmek için en başa, her şeyin başladığı noktaya geri dönmeye karar vermiş.

Murat, konuştuğca Aylin’in yüz ifadesi belirgin bir şekilde

değişiyordu. Aylin, çekinerek...

Aylin: Kim? Kim bu genç adam?

Murat, gözlerini mavi göle kaçırıp cevapladı...

Murat: Şu anda her şeyin başladığı yerdeyiz.

Her şey yıllar önce burada başlamıştı. Ve bugün burada son buldu.

Aylin, ne yapacağını bilmez bir halde elini

Murat’ın omzuna attı...

Sesi titreyerek...

Aylin: Eğer buda iğrenç şakalarından biriye yemin ederim seni öldürürüm.

Murat, ıslak gözlerini Aylin’in gözlerine çevirip...

Murat: Keşke şaka olsaydı...Emin ol bin kez senin ellerinde ölmeye razı

olurdum. Kaza yaptığım gün...Kamyonun aracıma çarptığı o an dünyanın en mutlu

insanı bendim. Ne yalan söyleyeyim kurtulduğuma pek sevinememiştim.

Aylin: Neden daha önce söylemedin? Off! Şu anda kendimi o kadar kötü hissediyorum ki anlatamam...Off!

Aylin, elini bir eliyle Murat'ın sırtını sıvazlarken diğer eliyle de kendi alnını sıvazlıyordu...

Aylin: Murat. . .

Murat: Efendim?

Aylin: Kendimi çok kötü hissediyorum. Beni yanlış anlama ama. . . Buradan gitmek istiyorum.

Murat: Ben biraz daha kalmak istiyorum. Sen gidebilirsin.

Aylin: Ee sen nasıl geri döneceksin? Olmaz öyle şey. . . Yok! Yok! Hadi birlikte gidelim.

Murat: Nasıl geldiysem öyle dönerim. Sen beni düşünme. Gidebilirsin.

Aylin: Son kararın mı? Bak gidiyorum.

Murat: Son kararım. . .

Aylin, yerinden kalkar ve elini tokalaşmak için

Murat'a uzatır. . .
Murat, şaşkın bir yüz ifadesi ile. . .
Murat: Hayırdır! ?
Aylin: ! ?
Murat: “Gidiyorum” derken komple gitmiyorsun
herhalde? Çok değil bir saat sonra
otelde buluşuruz.
Eller birbirine sımsıkı kenetlenir. . .
Bu defa gözleri kaçırma sırası Aylin'dedir. . .
Aylin: Yoo! Sadece içimden geldi. Tamam bir
saat sonra otelde.
Murat: Dönüş yolunu umarım bulursun.
Aylin: Bulacağımdan emin olabilirsiniz.
Murat: Sana güveniyorum.
Aylin: Bende. . .
Murat: Devam et. . . Bende ne?
Aylin: Her neyse. . . Önemsiz! Unuttum
gitti. . . O halde ben gider.
Murat: Tamam. . .
Eller birbirinden ayrıldı. . . Aylin, arkasını
dönüp arabaya doğru yürümeye başladı. . .
12 Metre

Aylin: Salak ben! Aptal ben! Bencil ben! nefret ediyorum kendimden. . .

23 Metre

Aylin: Adamın sevgilisi hakkında neler söyledim. . Allah'ım! Ben nasıl bakarım bir daha

onun yüzüne!

36 Metre

Aylin: Beni Affet. . .

Aylin, arabaya biner ve tozu dumana katarak gözden kaybolur...

Madrid Palace

Saat 12: 54

Murat telaşla odanın kapısını açtı...

Murat: Aylin! ? Aylin? Hey? Banyoda mısınız?

Tık Tık Tık! Aylin?

Aylin'in odada olmadığından emin olduktan sonra

Murat, resepsiyonu arar...

Murat: Merhaba ben 1302 numaralı odadan arıyorum. Aylin hanım otelden ayrıldı mı?

Bir bilginiz var mı?

Resepsiyon: Murat bey! Kendileri bir saat önce eşyalarını alarak otelimizden ayrıldı. Bir sorun yok değil mi?

Murat: Sorun! ? Yok! Yok! Teşekkür ederim.

Murat, telefonu kapattığında gözüne üstünde kendi adı yazılı bir zarf ilişir...

“Murat”

Murat, söylenerek zarfı sağ eli ile güç bela açmaya çalışır...

Murat: Sanki devlet sırrı. . . Olmadı, kırmızı mühürle kapatsaydın. . . !

Zarf açılır...

İlk defa kalbim bu kadar çok açıyor.

Yutkunmakta ve nefes almakta zorlanıyorum...

Seni tanıdığım güne sevineyim mi? Üzüleyim mi bilmiyorum! ?

Yolculuk boyunca “bu adam kim? ” sorusunu kendime sorup durdum. Bugün azda olsa bu sorunun cevabını buldum. Sana ne çok haksızlık etmişim. Ne kadar çok yerip eğlenmişim. Zikrimde can bulmasa da fikrimde necanavarlara can vermişim

inanamazsın. Kendimden öylesine çok utanıyorum ki. . . Senin yüzüne bir daha asla bakamam.

Geri döndüğümde muhtemelen işimi kaybetmiş olacağım. Çünkü hem kendi kurallarımı hem de şirket kurallarını yerle bir ettim. Ahh bir de ailem var sorma gitsin. Babamın dilinden nasıl kurtulacağımı halen bilmiyorum. İtiraf etmek gerekirse senin şu sorumsuzluğuna fena halde imrenmiştim. Yaşamında hesap vermen gereken, hiç kimsenin olmayışı beni şaşırtmıştı. Çünkü şimdiye kadar benim hiç yaşamadığım bir şeydi. Oysa ki ne kadar çok yanılmışım. Ödemen gereken çok büyük hesaplar varmış...Eyfel'den bile büyük!

Göl kenarında seni öyle bir başına bıraktığım için çok özür dilerim. İnan o an yerin yedi kat dibine girdim. Ne diyeceğimi ne söyleyeceğimi bilemedim. Halende bilmiyorum. Ne gözlerine bakmaya ne de sözlerini duymaya cesaretim var...Böyle

veda ettiğim için beni affet. Cem Karaca'nın dediği gibi "Belki bir gün hayatta" görüşmek dileği ile...

Aylin

Yaz Aşkı XXIII. Bölüm

Aynı anda. . . (woman in love)

Aylin, Madrid Hava Limanında ki rent a car şirketine aracı teslim etmekle meşguldür. . .

Aylin: İmzalamam gereken bir evrak varmı.

Görevli: Şuraya bir imza. . . Tamamdır.

Hanımfendi iyi yolculuklar.

Aylin: Teşekkürler. . .

Aylin, çıkışkapısına yönelir. . . Henüz Birkaç adım atmıştır ki arkasından gelen sesle irkilir. . .

Bayan! Bayan!

Aylin, sesin geldiği yöne doğru döner. . .

Kendisine doğru koşar adımlarla gelen görevli

Görevli: Bu sanırım size ait.

Aylin, şaşkınlıkla. . .

Aylin: Hastirrr. . . ! Offf!

Görevli: Bu not defteri size ait değil mi?

Aylin: Sizden bir şey rica etsem yaparmısınız?

Görevli: ! ?

Aylin: Bu not defteri arkadaşşıma ait. Kendisi şu anda Madrid Place Otel'de 1302

numaralı odada kalıyor. Bu defteri kendisine ulaştırabilirmisiniz? Benimuçağım az sonra kalkacakta. . .

Görevli: Böyle bir hizmetimiz ne yazık ki yok. Diğer blokta bir kurye şirketi var. Size onlar yardımcı olabilir!

Aylin: Peki bunu size bıraksam o buradan alsa?

Görevli: Böyle bir hizmetimizde yok. Kuryenin olduğu blokta Emanetcide var. Kendileri size yardımcı olur.

Aylin, öfke ile Türkçe en okkalı küfrünü savurur. . .

Aylin: Hizmetinize sokayım! Gerizekalılar.

Görevli yüzüne anlamsızca bakar. . . Aylin, ingilizce devam eder. . .

Aylin: Çok teşekkür ederim.

Görevli: İyi yolculuklar efendim.

Aylin, ajandayı çantasına koyar. Telefonunu çıkartır. . .

“Aradığınız kişiye şuanda ulaşılamamaktadır. Lütfen tekrar deneyiniz”

Bir daha arar. . . Yine aynı soğuk ses

tonu. . .

Mesaj atmaya karar verir. “Günlüğün arabada kalmış. Teslim edeceğim bir yer bulamadım. Türkiye'ye döndüğünde bir şekilde sana ulaştırırım. Kendine iyi bak”

Saat 20: 33

Ankara Esenboğa Havalimanı Dış Hatlar Terminali

Aylin: Alo! Hande? Ben geldim. Sen neredesin? Tamam canım biraz sonra çıkış kapısında buluşuruz. Sanada zahmet oldu. Tamam canım. . .

Saat 21: 46

Ankara/Bahcelievler 3. Cadde 39. Sokak Güneş Apartmanı 4. Kat 8 Numaralı Daire

Aylin: Hande sanada zahmet oldu. Çok teşekkür ederim.

Hande: Aylin sen iyimisin?

Aylin: Niye?

Hande: Sana bir haller olmuş. Uçaktan indiğin andan beri en az 10 kez zahmet oldu. Kusura bakma diyip durdun. Bu yolculuk

sana yaramamış. . .

Aylin: İnan farkında bile değilim. Yol yorgunluğu. . . Kusura bakma.

Hande: Al işte yine söyledin.

Aylin: Off! Tamam yaa! Ee ? Sen nasılsın?

Hande: Ben bildiğin gibiyim. Esas haberler sende. Arabada düzgün

konuşmadık. Babandan annenden bana sıra gelmedi. Yalnız anladığım kadarıyla baban fena kızmış. . .

Aylin: Ya kusura bak. . . Amaaan bakarsan bak ha ha ha ha! Evet babam fena halde

bana kızgın. O değilde Hakan bey ne alemde?

Hande: Kapının önüne koyarsa hiç şaşırma.

Sen paris'e gittiğin ilk gün biraz

homurdandı. Ardından fırtına öncesi sessizlik.

Adını duymaya bile tahammülü yok. Ne

zaman adın geçse konuyu değiştiriyor. Yarın sabah ilk işin onun yanına çıkmak olsun.

Aylin: Kovarsa kovsun umurumda değil!

Hande: Cidden sana bir haller olmuş. Ee?

Aylin: Ee? Derken? İmalı imalı! ?

Hande: Kim bu şanslı çocuk?

Aylin: Şans mı? Ya güldürme adamı. . .

Hayatımda böyle bir insan tanımadım. Bundan sonraki yaşamımda da mümkünse tanımayayım.

Hande: Ay çok merak ettim. Nasıl birisi?

Yakışıklımı? Zengin mi? Fotoğrafı var mı?

Aylin, kızgın bir bakış fırlatır. . .

Aylin: Handee!

Hande: Ne kızılıyorsun?

Aylin: Öyle bir soruyorsun ki. . . Sanki sevgilim!

Hande: Değil mi? Benim tanıdığım Aylin, bir erkeğin peşinden asla gitmez.

Aylin: Gittiğimi nereden çıkartıyorsun?

Hande: Dublörün varda benim mi haberim yok?

Aylin: Peşinden falan gitmedim. Yanyana gittik. . . Hatta o benim peşimden geldi.

Hande: ! ?

Aylin: Yol boyunca arka koltukta oturdu.

Fiziken ondan bir adım öndeydim.

Hande: Ha ha ha! Komik insan. Ee? Anlatsana

kızım. Çatlatma adamı.

Aylin: Ne anlatayım ya! Roma'ya giderken uçakta tanıştık. Koltuklarımız

yanyana. . . Onun yüzünden uçak rötar yaptı.

Hande: Neden?

Aylin: Son kontrol noktasında yanında taşıdığı toprak nedeni ile geçikme yaşadı.

Hande: Toprak mı? Ziraat mühendisi mi?

Aylin: Toprak mafyası. . .

Aylin'nin duraksar. . . Düşünür. . .

Aylin: Tabi yaa!

Hande: Noldu? Yemin ederim şimdi meraktan öleceğim.

Aylin: Yok bir şey!

Hande: Nasıl yok bir şey! ? Dalıp gittin uzaklara.

Aylin: Bir yere gittiğim yok.

Hande: Hı! Hı! Emin ol yok! Kim bu çocuk anlatacakmısın?

Aylin: Şarap içermisin?

Hande: Eğer konuşmana yardımcı olacaksa neden olmasın.

Aylin, cevap vermeden yerinden kalkar. Mutfaktan kırmızı şarap ve iki kadeh alıp gelir. . . Şarabı kadehlere doldurur. Sessizliği kadehlerin cınlaması bozar. . . İlk kadehi tek nefeste içer. İkinciyi doldurup geriye doğru yaslanır. . . Hande tüm olup biteni merakla izlemektedir. Kısa bir süre sonra Aylinkesik kesik konuşmaya başlar.

Aylin: Dış görünüşü berbattı. Saçı sakalı birbirine karışmış. Üstünde eski rengi solmuş mavi bir tişört vardı. Yolculuk boyunca üstünden çıkartmadı.

Hande: Böyle tiplerle ne işin olur senin? Benim bildiğim Aylin böyle tiplerle değil yola çıkmak caddede yan yana bile yürümez.

Aylin: İlk başta askıntı olduğunu düşündüm. Cenesi bir kez olsun kapanmadı. Sanat tarihi okumuş. Roma'ya bilmem kaçınıcı kez gidişiymiş falan filan. Uyuz gıcık bir tipti anlayacağın. Yüz vermedim. Uçaktan indim. Taksiye bindim. Otel olayını biliyorsun zaten. Ben resepsiyonistle tartışırken bu

ensemde bitiverdi. Meğersem o da aynı otelde kalıyormuş. Adamın üst baş berbat ama kaldığı oda otelin en iyi odası. Mecburiyetten o gece onun odasında kaldım. . . .

Hande: Hıım seni gidi seni. . . .

Aylin: Hande saçma sapan konuşup durma! Hiç bir şey olmadı.

Hande: Tamam yaa kızma! Dinliyorum.

Aylin: Ertesi sabah beni toplantının yapılacağı plazaya bırakmak istedi. Ben ilk başta karşı çıktım. Sonra her ne olduysa kendimi bir anda onun lanet külüstür arabasında buldum. Daha yola çikalı Birkaç dakika olmuştu ki araba arıza yaptı. Otelden taksi istedik. Kısa süre sonra taksi geldi. Ben toplantıya gittim. O da arabanın yanında kaldı. Toplantının başlamasına az bir süre kala laptopumu takside unuttuğumun farkına vardım. Murat'ı arayıp durumu anlattım. Sağ olsun taksiyi bulmuş. Arızalı külüstürü servise bırakıp yeni bir araç kiralayıp

bana doğru yola çıkmış. Murat'ı arıyorum telefon kapalı. Eyvah! Dedim. Laptopu maymun kılıklı bir adama kaptırdım. Öğleden sonra telefonum çaldı. Arayan Murat'ın ta kendisiydi. Plazaya çok yakın bir mesafede kaza yapmış. Hemen hastaneye gittik. Bu boylu boyunca uzanmış yatıyor.

Hande: Ehh normal! Ayakta karşılayacak hali yok ya!

Aylin: Gıcık! Neyse bana ne dese iyi?

Hande: Allah belanı versin mi dedi?

Aylin: Üç gün sonra onu hastaneden çıkartmamı ve birlikte Fransa'ya ardından İspanya'ya gitmeyi teklif etti. Ben şoförlüğünü yapacakmışım. Olmaz dedim. Bana borçlusun dedi. Sinirlendim! Ağzıma geleni söyledim.

Hande: O anı tahmin edebiliyorum. Ee? Sonra?

Aylin: Hastaneyi terk ettim. Daha doğrusu nazikce kovuldum. Otelden eşyalarımı alıp

başka bir otele yerleştirdim. Seminer bitene kadar ne aradım nede sordum. Seminerin bittiği günün akşamı firmanın düzenlediği kokteyle katıldım. Herkes cılgınlar gibi eğleniyor. Ama nedense benim içime tuhaf bir sıkıntı . Ne yemek yiyebiliyorum. Ne de içebiliyorum. Ne konuşabiliyorum ne de konuşulanları anlayabiliyorum. Evet belki o an bedenim oradaydı. Ama ruhum değildi. Erkenden oradan ayrılıp otele döndüm. İlk gün Murat'la kaldığım oteli aradım. Arabanın plakasını öğrendim. Hatta görevli bilmediğini söyledi. Güvenlik kamerası kayıtlarına bakmasını istedim. Plakayı öğrendikten sonra havaalanında ki Rent a Car şirketlerini tek tek aradım. En sonunda hangi firmaya ait olduğunu öğrendim. Arabanın ertesi sabah için hazır olup olamayacağını sordum. Arabanın ön koltuğunu sökmelerini istedim. Önce mırın kırın ettiler. Ama ikna oldular. Sabah arabayı otele getirdiler. Aracın şoföründen beni Murat'ın kaldığı

hastaneye bırakmasını rica ettim. Malum yol iz bildiğimiz yok.

Hande: Bunları sen mi yaptın? Hemde pacoz bir adam için? Ayy birisi anlatsa asla inanmazdım. Ee? Sonra?

Aylin: Beni karşısında gördüğünde çok şaşırdı. Hastaneden çıkıp arabayı gördüğünde çocuklar gibi mutlu oldu. Sonra ver elini Fransa. . . Yol boyunca birbirimizi yedik durduk. Bir çok kez lanet okudum. Adam çişini bile bensiz yapamıyordu. Tam anlamıyla rezaletti. o gün yolda giderken buna bir oyun oynamaya karar verdim. Gündüz hamilelikle alakalı bir espri yaptı. Bende kendisini uyardım. Akşam yolda giderken yine benzeri bir espri yaptı. Ben aniden frene basıp buna ağzıma geleni söylemeye başladım. Yumurtalıklarımın alındığını ve bir daha asla çocuk sahibi olamayacağı söyledim. Yalandan yere Birkaç damla göz yaşı akıttım. Ne yapsa iyi?

Hande: Öyle bir adam anlatıyorsun ki inan

kestiremiyorum. . . .

Aylin: Başladı o da benimle birlikte ağlamaya. . . Ama nasıl ağlama! O an içim mahvoldu. Yalandan yere ağlayan ben onunla birlikte gerçekten ağlamaya başladım. O benim halime ağlıyor. Ben onun haline. O an. . . .

Aylin, elindeki kadehten bir yudum daha çeker. . . .

Hande: Evet o an?

Aylin: Şu anda karşında oturan salak şahsiyet yani ben! O pis adama aşık oldum.

Hande: Sen ciddimisin?

Aylin: Hayatımda hiç bu kadar ciddi olduğumu hatırlamıyorum. Yani sırf adam ağladığıyemi aşık oldun? O halde Rıdvan'ın günahı neydi? Çocuk ne kadar çok ağlamıştı.

Aylin: Rıdvan, Murat'ın tırnağı dahi olamaz.

Hande: Ooo! Ateş bacayı sarmış. Tozda kondurmuyoruz.

Aylin: Rıdvan örneği kötü bir örnekti. . . .

Hande: Tamam! Sustum! Devam et. . .

Aylin: Aynı günün akşamı Lyon'a gittik. Simon diye bir kız. Murat'ın arkadaşı. Çok tatlı cici bir kızdı. Ama öyle bir giyinmişki çıplak gezse daha az dikkat çeker. Ben kadın halimle rahatsız oldum. Beni biliyorsun! Kafayı birkez takmayayım. Kızın hakkında ileri geri konuşuyorum. Kız bize yemek hazırlıyordu. Bende Murat'la oturuyorum. Bir süre sonra elinde salata tabağı ile içeri girdi. Ben yine söylenip duruyorum. Meğersem kız Türkçe biliyormuş. Yerin dibine girdim. Salata tabağını kaptığım gibi Murat'ın kafasından aşağı boca ettim.

Hande: Manyaksın kızım! Ha ha! Ee? Ne yaptı?

Aylin: Ne yapacak kahkahalar atarak güldü. Dedim ya hayatımda tanıdığım en gamsız insan. Sonrası dahada fena. Hem Murat'ın üstü hemde kızın evi mahvoldu. Hadi ev neyse. . . Adam bensiz çişini dahi edemiyor ki tek başına yıkansın.

Hande: Şimdi bir şey diyeceğim ama sen kızacaksın. İyisini susayım.

Aylin: De! De! Kasıtlı olarak yaptığımı söyleyeceksin değilmi?

Hande: Ha ha ha! Nasılda biliyorsun. Ha ha!

Aylin: Kasıt falan yoktu. Ama esas neden şuydu. Sanırım ben onu Simon'dan kiskandım.

Hande: Yuuh! Kızım sana neler olmuş böyle?

Aylin: İnan bende bilmiyorum. Adamı banyoya soktum. O kadar iğrenç görünmesine rağmen teni mis gibi kokuyordu. Yada bana öyle geldi.

Hande: Salata sosunun kokusudur. . .

Aylin: Tenine her dokunduğumda içim titredi. . . Sanırım o da bana karşı kayıtsız değildi. Hatta öyle bir an geldiki az daha öpüşecektik. Çok farklı birisi hande. Yani nasıl anlatacağımı inan ki bilmiyorum. Yaşamadan tanımadan anlayabileceğininide hiç sanmıyorum. O halde bile kendini frenleyebildi. Yani bana bir cm yaklaşırsa o an

olacakları ben bile tahmin edemiyorum. Ama yapmadı. Gözlerinde ki pırıltının ardında hep bir hüznün vardı. Bunu çok iyi hissedebiliyordum. Zaten aynı gece yemek sonrası

Simon beni evin alt katına indirdi. Kız Resim falan ciziyor. Evin altı bildiğin sanat galerisi gibi. Duvarda Murat'a ait bir tablo vardı. Murat. . . Kucağında kızıl saçlı bir kız. Simon bozuk Türkçesiyle bir şeyler anlatmaya çalıştı. Murat'ın eski sevgilisiymiş. Ama ne oldu ne bitti Hiçbir şey anlatmadı. Murat'a sor diyerek beni geçiştirdi. Beraber üst kata çıktığımızda Murat'ı yine ağlarken gördüm. Sessizce arkasında bekledim. Pencerenin camından yansımamı görmüş. Hemen kendini toparladı. Neden ağladığını sordum. Geçiştirdi. Sevgilisi hakkında bir şeyler öğrenmeye çalıştım. Yine geçiştirdi. Hande: Ee! ?

Aylin: Ee si ben iyiden iyiye adama aşık olmaya

başladım. Aynı zamanda
kıskanmaya. . . .

O gece elde olmayan nedenlerden dolayı
beraber yattık.

Hande: Beraber derken?

Aylin: Aynı yatakta yattık. Benim için farklı bir
deneyim oldu.

Hande: ! ?

Aylin: Masal anlattım. . .

Hande: Masal mı? Bence o masalı sen bana
anlatıyorsun. Gerçekten sana bir haller
olmuş. Ee şuanda o nerede?

Aylin: Bilmem?

Hande: Nasıl bilmem? İspanya'da mı? Tek
geldiğine göre öyle ya İspanya'dadır.

Aylin: İspanya'dadır herhalde.

Hande: Bişi anladıysam endülüs olayım. Siz
şimdi birliktemisiniz değilmişiniz bana
bunu söyle?

Aylin: Birlikte değiliz. Olmamızda söz konusu
değil.

Hande: Hoppala! O niye?

Aylin: Ben yol boyunca adama demediğimi bırakmadım. O hakaretleri bir başkasına etsem elimi kolumu bağlar yol kenarına bırakırdı. Lyon'dan Paris'e geçtik. Daha doğrusu geçmeye çalıştık. Önce arabanın tekeri patladı. İmdadımıza bir karavan yetişti. Ben erkek beklerken gele gele iki kız geldi. Sağ olsunlar tekeri değiştirdiler. Ben bunları sollayıp geçip gittim. Gitmez olaydım. Çünkü ben yolu kaybettim. O da yetmezmiş gibi benzin bitti. Ormanlık bir alanda susuzluktan ölmek üzeriyken arabanın tekerini değiştiren iki genç güzel bayan yine sahneye çıktı. O geceyi onların karavanında geçirdik. Ben şarabı biraz fazla kaçırmışım. Sarhoş oldum. Olduğum yerde sızmışım. Bil bakalım ne oldu?

Hande: Sana sarktı mı? Taciz mi etti?

Aylin: Keşke öyle bir şey olsaydı. Daha fena! Kıçımından içeri kurt girdi.

Hande: Nasıl ya? Bildiğimiz köpek

familyasından kurt mu?

Aylin: Kızım sen harbiden gerizekalısın! Yuh yani! Bildiğimiz kurtcuk. . Elma kurdu gibi.

Hande: Ne bilim yaa! Ee sonra?

Aylin: O gece apar topar hastaneye yetiştirdiler.

Ama esas bomba Murat'ın bizimkilerle telefonda konuşması oldu. Babam ortalığı

ayağa kaldırmış. Polis falan bizi

arıyor. Rezaletti. Paris. . . Paris. . .

Paris. . .

Hande: Aşk şehri. . .

Aylin: Hayır efendim. Kazık ve kavga kenti. . .

Hande: Ha ha ha! Delisin sen! Demek

Paris. . . Aşk şehri. . .

Aylin: Hayır canım! Kazık ve dayak kenti. . .

Hande: ! ?

Aylin: Öğlen 6000 avroya eyfel kulesinde kazık gecesinde barın tekinde türklerden yumruk yedim.

Hande: Türk mü?

Aylin: Off uzun hikaye. . . Anlatırım bir ara!

Neyse orada kuzeni ile tanıştım.

İyi kızdı. . . Yada erkekti.

Hande: ! ?

Aylin: Tanrı tercihini erkekten yana, kendisi bizden yana kullanmış!

Hande: Hee! Anladım.

Aylin: Bok anladın! Ne anladın söyle?

Hande: ! ?

Aylin: Adamın kuzeni travesti. . .

Hande: Ohaa ciddimisin? Hep öyle bir arkadaşım olmasını istemişimdir.

Aylin: Wc'yi aynı anda kullanmakta ister misin?

İnsanı komplekse sokuyor haberin

olsun. Sen oturarak o ayakta. . . Özellikle çiş bitimi sallanması yokmu. . .

Aylin, bir kadeh daha doldurur. . .

Aylin: Otele döndük. . . Benim aklım hep eski kız arkadaşında. Adam bir türlü anlatmıyor.

Bende konuşsun diye hakaret edip durdum.

Başarılı olabildim mi? Hayır.

Tutturdu yine masal anlat diye. Bu sefer sen anlat dedim. Kuyuya düşen eşeğin masalını anlattı.

Hande: Eşek ne ya?

Aylin: Hande! Sarı saçlarını boyatmak için yanlışlıkla kuaföre değilde beyin cerrahına mı gittin? Eşek lan işte! Hani kuyruğu var uzun kulakları var! Hatırladın mı?

Hande: Ya kızım eşeğin ne olduğunu biliyoruz. Eşek masalı ne alaka anlamında sordum ben.

Aylin: Eşek varmış. kuyuya düşmüş. Köylüler çıkartmaya çalışmış başarılı olamamış.

Demişler bari gömelim. Üstüne toprak atmaya başlamışlar. Eşek silkilendikce üstüne atılan topraklar ayaklarının dibine düşmüş. Derken eşek yukarı doğru çıkmaya başlamış. En sonunda eşek kurtulmuş.

Hande: Sonuç?

Aylin: Sonuç şu. . . Masalı anlattı. Bende senin gibi saf saf ee? Dedim. O da “üstüme toprak atmaya devam et” dedi. Sırtını döndü uyudu.

Hande: Vay eşek!

Aylin: Bende senin gibi vay eşek vay dedim. . . Ama şimdi anlıyorum ki esas eşek

benmişim.

Hande: Neden?

Aylin: Sabah yola çıktık. Geç saatlerde Madrid'e vardık. Otele yerleştik. Yine bir sürü tantana. . . Sözde ertesi sabah festival var. Yani en azından ben öyle biliyorum. Sabah alarm sesi ile uyandım. Adamın telefonu ortalığı yıkıyor. Kalktım yataktan ortalıkta kimse yok. Telefonun hatırlatma notu yanıp sönüyor. Kekin portakal suyun hazır bilmem kaç dakika sonra lobide ol. Hemen alelel acele giyinip aşağı indim. Ben karşımda adamı beklerken resepsiyonist kız elime bir zarf tutuşturdu. İçinde ki notta, taksiyi araba ile takip etmemi söylüyordu. Dediği gibi otel kapısının önünde taksi beni bekliyodu. Taksi önde ben arkada. . . İçim kıpır kıpır. . . 45-50 dakika sonra bir göl kenarında yolculuğumuz sona erdi. Bizim ki sırtını ağaça vermiş oturuyor. Etrafta bizden başka kimse yok. Söylene söylene yanına gittim. Baktım yine gözleri nemli. . .

Ne
oldu diye sordum. Yine her zaman ki gibi
inkar. . . Hani festival? Dedim. Yokmuş!
Haziran
ayında Madrid'de festival olmamış. Kan
beynime sıçradı. . . Ben adama bağırip
çağırmaya başladım. O sakın sakın yüzüme
bakıp aynen şöyle dedi “sana masal
anlatayım mı”
Hande: Tam dayaklıkmış. . .
Aylin: Hayır! Dayaklık olan birisi varsa o da
benim. Tamam anlat dedim. Başladı
anlatmaya. . . O anlattıkca mideme ağrılar
saplanmaya başladı. Boğazım düğümlendi. . .
Hande: Ne anlattı ki?
Aylin: Kendi masalını. . . Kızıl saçlı sevgilisi
ile o göl kenarında tanışmış. Uzun süre
birlikte olmuşlar. Ta ki kız hastalanıp ölene
dek. . .
Saçı sakalı neden birbirine karıştığını anladin
mı? Off çok kötüyüm hande. . .
Hande: Ee sonra?

Aylin: Sonrası malum! Adamı orada bırakıp otele döndüm. Bir veda notu bıraktım. Diyemedim. . . Sana körkütük aşık oldum diye. . . Çok iğrenç bir duygu. Bunları sana anlatırken bile mideme ağrılar saplanıyor. Bu yaşıma kadar hiç böyle bir duygu yaşamamıştım. Kalbim hiç kimse için böyle atmamıştı.

Hande: Canım benim. . . Türkiye'ye ne zaman dönecek?

Aylin: Plan program dahilinde birlikte dönecektik. Ama ben döneklik yapıp adamdan önce döndüm. İşte böyle. . . Aa birde adamın günlüğü bende kaldı. Arabada unutmuşum!

Hande: Ne yazıyor içinde?

Aylin: Ne bileyim? Okumadım ki.

Hande: Okusana!

Aylin: İnsanların özelini okumak sence doğru bir davranış mı? Asla okumam. Hem okusam ne olacak. İçinde yazılanları az bucuk tahmindebiliyorum. Daha fazla

üzülmeme neden olacak.

Hande: Haklıymışsın! Esas dayaklık birisi varsa o da sensin! Şu haline bak! Ölmüşsün ağlayanın yok. . . Bana Müsaade bugünlük bu kadar yeter.

Aylin: Aa! Nereye? Burada kalabilirsin?

Hande: Yok canım! Benimde evde işlerim var. Önce duşunu al. Ardından güzel bir uyku çek. Yarın sabah seni alırım.

Ayağa kalkarlar. . .

Aylin: Tamam canım. Her şey için çok teşekkür ederim. İyi ki varsın. Bunları senden başka hiç kimseye anlatamazdım.

Hande: Canımsın. Biliyorsun her zaman yanımdayım. Hadi görüşürüz. . . İyi geceler.

Aylin: İyi geceler canım.

Hande'yi uğurlayan Aylin duşa girer. . .

Şırr Şırrr Şırrrrrr

Aylin: Minik ördek. . . sarı ördek. . . vak vak vak vak küvette Minik Murat sarı Murat ördek ile yüzmekte. . . Murat. . . Murat. . . .

Aylin'in göz yaşları su ile akıp gider. . .

Bir gün sonra

ZVD Holding-Satın Alma Departmanı

Saat 11: 24

Aylin, yüzü asık bir şekilde içeri girer. . .

Hande: Kızım neredesin sen? Öldüm meraktan.

Ne dedi Hakan bey?

Aylin: Ne diyecek! ? Kovuldum!

Hande: Ciddi olamazsın? Şaka dimi?

Aylin, sırtarak. . .

Aylin: Şaka tabii! Benim gibi elemanı zor bulur.

Hande: Ee! ? Ne konuştunuz?

Aylin: İlk başlarda çok kızgındı. Bir sürü laf söyledi. Bende başımdan geçenleri kı a anlattım. İtalyanlar abuk sabuk şeyler söylemiş hakkımda.

Kokteylde bana askıntı olan birisi vardı. Yüz vermemiştim. Muhtemelen onun başının altından çıktı. Neyse şimdilik sorun yok. Her şey normal!

Hande: Murat?

Aylin: ! ?

Hande: Aradın mı?

Aylin: Yok aramadım. Benim numaram var.
İsterse arar!

Hande: Beklemek zor değil mi?

Aylin: Bazen beklenen olmak daha zordur. . .

Saat 19: 45

Aylin, yorgun argın kapıdan içeri girer. Yatak odasında kıyafetlerini değiştirirken gözüne Murat'ın günlüğü ilişir. . .

Aylin: Bakma bana öyle! Okumayacağım seni! Geçmişin zaten yeterince içimi acıttı. Daha fazla acıya dayanabileceğimi sanmıyorum.

Bakma dedim sana. . . Hayır!

Ertesi gün. . .

Hande: Aradı mı?

Aylin: Hayır. . .

Akşamı

Aylin: Seni koklamam ve sana dokunmam seni okuyacağım anlamına gelmiyor. Hayır!

10 gün sonra. . .

Hande: Gelişme var mı?

Aylin: YOK!

Hande: Başına bir iş gelmesin?

Aylin: Dün akşam kaldığımız oteli aradım. Ben otelden ayrıldıktan iki gün sonra o da otelden ayrılmış. En azından göl kenarında başına bir iş gelmemiş. . .

24 gün sonra. . .

Hande: Halen bir haber yok değil mi?

Aylin: Malesef.

Hande: Kızım sende ne inatçı çıktın. Arasan ne olur sanki?

Aylin: Aramadığımı kim söyledi?

Hande: Aradın mı? Bak hiç söylüyormu bana! ? Ee?

Aylin: Haftasonu bilgisayar başından kalkmadım. Adam yer yarıldı içine girdi sanki. Telefonu kapalı. İnternet sitesi kapalı. Facebook'ta kullanmıyor. Yok ! Yok! Yok!

Hande: Şu lanet günlüğü halen okumadın değil mi?

Aylin: Okumadım!

Hande: Kuzeninin Ya da Simon'un telefon numarası sende yok mu?

Aylin: Malesef. . .
Hande: Belki günlükte vardır. . .
Aylin: Off! Bilmiyorum!
Aynı günün gecesi. . .
Aylin: Lanet olsun! Bak seni okumamın tek nedeni Simon'a ait bir Şeyler bulabilmek. Seni daha fazla evimde misafir etmek istemiyorum. Bana söyleyeceğin her Şey aramızda sır olarak kalacak!
Aylin, günlüğü açar. . . İlk 15-20 sayfa kopartılmıŐtır. Sağlam olan ilk sayfadan itibaren okumaya başlar.
20 Haziran
Bir Şeyler yazmayalı çok uzun zaman oldu. . .
Dün gece bar çıkıŐı masalsı bir insanla tanıştım. Yok! Bayan falan değildi. Uzun saçlı uzun sakallı uzun boylu birisiydi. Uzun uzun konuştuk. Bu konuŐmanın sonunda uzun uzun düşündüm. ıkan sonuç yine bana uzun bir yol göründü. Her Şeyin başladığı noktaya gidip yüzleŐmenin tam zamanı. . .

Biraz sonra seni almaya
geleceğim. Hazırlan!

21 Haziran

Yarın ilk uçakla Roma'ya uçuyoruz.
Seni kısa süreliğinede olsa kutunun içine
hapsettiğim için beni affet. . .

22 Haziran

Uçağa binişimde inişimde sayende olaylı oldu.
Varlığından rahatsızlık duyan insanlara
laf anlatmaktan verem oldum. İlk işim bizim
Kırmızı şimşeği bulup kiralamak oldu. Bu
arada yalnız olmadığımızın farkındasın değil
mi? Şu anda odamızda bir misafirimiz
var. Hani uçakta tanıştığım kız. Ee ne
yapsaydım elin yabancı memleketinde sokakta
mı yatırsaydım! ? Gördüğün gibi ben
balkondayım. En son seninle birlikte bu
balkonda
yıldızlara değişik isimler takmakla meşguldük.
Büyük Dayı takım yıldızı. . . Acılı
ezme. . . Özledim!

Umarım Aşk Ceşmesinde (Trevi Ceşmesi)

mutlu olursun. . .

24 Haziran

Dün Aylin'in takside unuttuğu bilgisayarını teslim etmek için onun yanına giderken aracıma kamyon çarptı. Sana o kadar çok yakınlaşmışım ki. . . İçimi büyük bir huzur kaplamıştı. . . Olmadı affet beni! Korkulacak bir şey yok! Altı üstü sol kol ve sol ayak kırıldı. Yarım porsiyonda yaşayabilirim. Biliyorsun sen gittiğinden beri ben zaten yarımım!

Bu yolculuğun burada. . . bu hastane odasında son bulmasını istemiyorum. Aylin. . . Ondan beni Madrid'e getirmesini rica ettim. Kecigibi inatçı. Bir çok huyu sana benziyor. Yada bana öyle geliyor. Birlikte yolculuk teklifime Şiddetle karşı çıktı. Kavga ettik. O da terk edip gitti. Artık tek başımayım. Üç gün daha buralardayım. Üç gün sonra şoför kiralayıp yola çıkacağım.

25 Haziran

Şu lanet hapları yutmaktansa koçaman iğneyi
kıçıma yemeyi tercih ederim. Her hap
içişimde aklıma sen geliyorsun.

Hatırlıyormusun? Yüzüne baktığımda hapi
gülmekten
yutamazdın.

Aylin'in sesi soluğu çıkmıyor. Bugün gelmedi.
Belki yarın. . .

Not: Hijyen olmadığı için bugün sana
dokunmama izin vermediler. . .

26 Haziran

Bil bakalım bugün ne oldu? Hayatta tahmin
edemezsin. Aylin beni hastaneden
çıkarttı. Çıkarttığı yetmezmiş gibi birde bizim
seninle birlikte kiraladığımız Kırmızı
pontiac'ıda servisten çıkartıp getirmiş. (Araba
yolda arızalanmıştı bende servise
bırakıp başka bir araç kiralamıştım o araçlada
kamyonu çarptım)Yalnız arabada bir
eksiklik var. Senin oturduğun koltuğun yerinde
yeller esiyor. Aylin, arabaya sığabilmem için
ön koltuğu söktürmüş. Arabaya binerken bir

koltuk muhabbetidir aldı başını
gitti. Bari son noktayı ben koyayım Aylin seni
koltuğundan etti. . .
Biraz önce üzüm bağlarının yanında mola
verdik. Üzümleri aşırduğumuz günü
hatırladım. Üzümün sahibine çaldığımız
üzümlere karşılık bir tutam sen bıraktım.
“Üzüm üzüme baka baka kararır” desene “daha
ne kadar kararabilirim ki”
Haklısın. . . Kara toprak oldun!
Bu arada az daha Aylin'e yakalanıyorduk.
Elimde senden kalan izleri gördü. Sanırım
toprak yediğimi düşünüyor. . . Bir süre daha
böyle bilmeye devam etsin.
Yine ben. . . Yolculuk uzun sürdüğü için arada
sırada yazma ihtiyacı duyuyorum. Büyük
ihtimalle Simone'nun evinde yazma fırsatı
bulamayacağım. Aylin'i tanımaya
çalışıyorum. Senin bana almış olduğun mavi
tişörte fena halde kafayı takmış
durumda. Birde saçıma sakalıma. . . En az
kırk yaşında gösteriyormuşum. İçimin 128

yaşında olduğunu bilse düşüp bayılır
herhalde. . . !
Az önce. . . Ben ağladım! Şakadan da olsa
Aylin'i ağlattım.
Üzüm bağlarının orada Aylin midесinin
bulandığını söylemişti. Bende “hamilemisin”
diye iğrenç esprilerimden birini yapmıştım. O
da beni azarladı. Buraya kadar her şey
normal. . . İlerleyen saatlerde yaş mevsusu
açıldı. Bende menopoz belirtilerinin bir
kısmının kendisinde olduğunu söyledim.
Aniden frene bastı. Az daha kaza yapacaktık.
Ben daha ne olduğunu anlamadan bağıra
çağıra ağlamaya başladı. Yumurtalıklarının
alındığını bir daha çocuk sahibi olamayacağını
söyledi. O an dünya başıma
yıkıldı. Sen geldin aklıma! Eğer hayatta
olsaydın bizimde çocuğumuz
olmayacaktı. . . Hemde aynı gerekceden
dolayı! Neyse ki eşek şakasıymış! Seni
rüzgara
savurmaya kısa süreliğine ara veriyorum.

Çünkü Aylin üşümüş. Camı kapatmam
lazım. . . Çenemide kapatmalıymışım. . .

27 Haziran

Tekrar yollara düştük. Dün geceyi Simone'nun
evinde geçirdik. Hiç bir zaman sana
yalan söylemedim. Dün akşam Aylin beni
yıkadı.

Simone ile ona bir oyun oynadık. O da oyunun
finalini bir kase salatayı kafamdan
aşağı boca ederek yaptı. Sonrası malum. Ne
yalan söyleyeyim bir ara onun Aylin
değilde sen olduğunu düşündüm. Bu
düşüncenin vermiş olduğu rahatlıkla oram
buram görünmüş olabilir. . . Tamam! İtiraf
ediyorum! Her şeyimi gördü! Hatta seni bile
gördü. Simone halen bizim resmimizi saklıyor.
O gün ne kadar çok eğlenmiştik. Bende
seni görmek isterdim. Ama bunu yapacak
cesareti kendimde bulamadım. Onlar alt
katta resimlere bakınırken ben üst katta
ağlamakla meşguldüm. Ara vermek
zorundayım. . . Sanırım teker patladı.

Evet teker patlamış. Aylin dişiliğini kullanarak iki dişiyi daha hayatımıza dahil etti.

Teker değişti yine yoldayız. Dün akşam Aylin beni Sanırım Simone'dan kıskandı. Bu günde Anzura'dan. . . İlginç!

Sanki gece boyunca hiç uyumamış gibiyim. . . Gözlerim kapanıyor.

Gözlerim açıldı ama kör talihim açılmadı.

Kaybolduk! Üstüne üstlük benzinimiz

bitti. Aylin su su diye sayıklamakla meşgul!

Çantamda dört şişe kırmızı şarap var. Eğer su niyetine bunları içersek ölürüz. Telefonda çekmiyor!

Şu anda hastanedeyiz. . .

Aylin'in teker değişimi için hayatımıza dahil ettiği Jaklin ve Anzura hayatımızı

kurtardı. Geceyi onların karavanında

geçiriyorduk ki. . . Geceleyin ansızın Aylin

fenalaştı. Zavallı kızın başına gelmeyen

kalmadı. Poposundan içeri Jaklin'in kurtları

girdi. Neyse ki şimdi iyi durumda. . . Bu

vesile ile babası ve annesi ile tanışmış

oldum. Çok iyi insanlar. Sanırım onlarda beni çok sevdi. . . .

28 Haziran

Aylin uyuduğuna göre artık rahat rahat yazabilirim. Telefonumu yine her zaman ki gibi su bardağının içine yerleştirdim. Masa lambası kadar olmasa da işimi gorecek kadar aydınlatıyor. Bugun yukseklik korkunu yendin. Seni Eyfelin tepesinden Paris'in üstüne doğru savurdum. Umarım bana kızmamışsındır. Kızsanda Aylin kadar kızabileceğini sanmıyorum. Kıza bugun tavuk eti diye salyangoz yedirdim. Bana yemek ısmarlamak

istedi. Dşnebiliyormusun bana Eyfel kulesinde bir bayan yemek ısmarlıyor. Birisi söylese güler geçerdim. Hesap 6300 avro. . . . Tabi ki hesabı ona dettirmedim. şef garsona Fransızca talimatlar yağdırdım. Bayanın kartında sorun olduğunu işlem yapamadıklarını söylemesini istedim. . . . Yediği kazık. . Ah pardon yediği salyangozun

tadı halen damağındadır. . . .
Akşam jaklin'le buluştuk. Önce yemek yedik.
Ama nedense Aylin kusmayı tercih etti(!)
Jaklin'le, Aylin çok iyi anlaştılar. Hatta birlikte
Wc'ye bile gittiler. O derece yani. . . . Yemek
sonrası bir şeyler içmek için bar'a gittik. Bil
bakalım ne oldu? Dört türk turist bizi taciz
etti. Hatta bir tanesi jaklin'e aşık oldu. Gece
Paris Emniyetinde son buldu. Barda kavga
ederken Aylin beni korumak için araya girdi.
Kızın yediği kazık salyangoz yetmezmiş
gibi birde yumruk yedi. Sana bir şey itiraf
edeyim mi? Ama kızmaca darılmaca yok! Ben
galiba Aylin'e aşık olmaya başladım. Esasında
tamda emin değilim ama. . . . Evet evet!
Sanırım ben ona aşık oldum. Onunla
konuşmak onunla konuşurken tartışmak hatta
kavga etmek bana büyük haz veriyor. . . .
Şimdi değil ama Madrid'de her şey bittiğinde
ona karşı boş olmadığımı bir şekilde dile
getirmek istiyorum. Bak gerçekten iyi kız!
Evet biraz dik kafalı. . . . Tamam tamam!

Bayağa dik kafalı. Ama olsun en azından dik!
Şu anda mışıl mışıl uyuyor. . . Melek gibi! Off
bunları neden sana anlatıyorum ki! ?

29 Haziran

İspanya. . . Madrid'e çok az yolumuz kaldı.
Yarın büyük gün. . . Kutuda kalan son seni de
mavi göle yani her şeyin başladığı yere
savuracağım. . . Sonrası için bir plan yapmış
değilim. Belkide yapmışımdır. . .
Yinede herşeye rağmen seni sevmek ve
tarafından sevilme çok güzeldi. . .

Yaz Aşkı Final

Üç Ay Sonra. . . Saat 09: 24 Cam bardağın
içinde çalan telefon Pazar sabahının
sessizliğini bozar. . .

-Alo

Aylin: Efendim!

Hande: Ooo! Daha sen yataktamısın? Hadi
hazırlan hemen.

Aylin: Seferberlik emrimi çıktı? Neye
hazırlanayım?

Hande: Ya! Dün akşam ne konuştuk?

Aylin: Ne konuştuk? Hande: Kızım kahvaltıya gölbaşına gitmeyecekmiydik?

Aylin: Gidecekmiydik?

Hande: Ayy! Çıldırılmamak elde değil. . . Murat diye diye adama benzedin. O şerefsizi elime bir geçirirsem bende onu benzeteceğim. Hadi kalk kalk! Aşağıda seni bekliyorum.

Aylin: Ben gelmesem? Çok hastayım.

Hande: Aylııııı! Bak sinirlenmeye başlıyorum!

Aylin: Öff be! Adamı bir uyutmuyorsunuz! Bok var bu soğukta gölbaşında!

Aylin, telefonu kapatır. . . Yataktan fırladığı gibi çantasını portmantodan alıp çıkar. . . Asansöre biner zemin kat tuşuna basar. . . 36 saniyelik yolculuğu esnasında asansörün aynasına bakma gereği bile duymaz. . . Arabanın kapısını açıp kendini arabanın ön koltuğuna atar. Kapı sertce kapanır!

Hande: Ohaa ohaa! Çüşüş! Kırsaydın bari!

Aylin: Kafanı kırmadığımı dua et sen! Kızım

manyakmısın? Sabah sabah, kahvaltı diye tutturdu!

Hande: Dün gece konuşmadık mı? Tamam demedin mi?

Aylin: Ben dün gece birlikte olduğumuzu bile hatırlamıyorum! Sen kalkmış kahvaltıdan bahsediyorsun.

Hande: Off! Senin yüzünden geç kaldık!

Çocuklar bizi bekliyor.

Aylin: Çocuklar! ?

Hande, Aylin'in yüzüne şaşkın şaşkın bakıp, yumuşak bir ses tonu ile. . .

Hande: Sen iyimisin? Şaka dimi? Lütfen şaka olduğunu söyle?

Aylin, aynı şaşkınlıkla Hande'ye cevap verir. . .

Aylin: Kızım salakmısın sen? Gerçekten Hiçbir şey hatırlamıyorum.

Hande: Evet salağım. Dün gece o tekilaları ardı sıra içmene engel olmalıydım. Off! Aylin Off! Timur ve Fuat bizi bekliyor.

Aylin: Dur! Dur! Doğrumu duydum ben?

Timur? Fuat? Yoksa. . . Yoksa dün gece

onlarla

birliktemiydik?

Hande, ellerini direksiyondan çekip Aylin'i alkışlamaya başlar. . . Şak Şak Şak!

Hande: Bravo! Bravoo!

Aylin: Off! Adam sülük gibi yapıştı!

Hande: Kızım adam hem zengin hem yakışıklı hemde sana aşık. Üçü bir arada kahve gibi. Böylesini biraz zor bulursun. Ama benim salak arkadaşım adamı kendinden soğutmak için elinden geleni yaptı.

Aylin, sol kaşını havaya kaldırıp, suçlu bir çocuk edasıyla. . .

Aylin: Ne yaptım ki?

Hande: Timur, kurtlu tekilayı daha önce içip içmediğini sordu ya. . .

Aylin: Eee?

Hande: Kıçına giren kurtları anlatmaya başladın. . . Adam dondu kaldı! Cidden manyaksın.

Aylin: Hadi ben manyağım! Ya sana ne demeli? Zorla adamla aramı yapmaya

çalışıyorsun.

Hande: Ee kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez.

Aylin: O kazın adı fuat olmasın?

Hande: Ha ha ha! Olabilir.

Aylin: Off! Daha öncede söyledim. Yine söylüyorum. Timur'la aramızda Hiçbir şey olmayacak!

Hande, arabanın müzik çalarını açar. . .

Hande: Iyyh! Aylin: Dur! Dur! Değiştirme. . .

Geriye al! Hande: Bence senin frekansınıda geriye almak lazım. Sen hayatta böyle şarkılar dinlemezdin.

Hande, radyo frekansını eski konumuna alır. . .

Saat 09: 49 Gölbaşı Su perisi cafe Timur ve Fuat , Aylin ile Hande'nin mekandan içeri girmesi ile ayağa kalkarlar. . .

Timur: Kızlar! ? Hoş geldiniz. Artık umudu kesmeye başlamıştık.

Aylin, belli belirsiz mırıldanır. . .

Aylin: Sanki veren oldu. . .

Timur: Efendim! ?

Hande: Kusura bakmayın dedi. . .

Fuat: Yok canım ne kusuru. . . İki kusursuz bayanın olduğu yerde kusurmu olurmuş!

Aylin: Böyle ayakta, aylak aylak lak lak mı yapacağız?

Timur: Ah! Pardon! Buyurun.

15 Dakika sonra. . .

Timur, hararetli bir şekilde. . .

Timur: Siz kadınları anlamakta gerçekten zorlanıyorum. Olur olmaz her şeyi büyütüp, erkeklerin gözüne sokmakta üstünüze yok.

Aylin, yine mırıldanarak. . .

Aylin: Gözünüze soktuğumuza dua et. . .

Timur: Efendim?

Aylin: Yok bir şey. . .

Hande: Arkadaşlar manzara harika! Değil mi?

Fuat: Evet. . . Güzel bir gün. . . İki güzel bayan daha ne olsun?

Aylin: Ben üşüdüm! Ne zaman kalkarız?

Hande, masanın altından Aylin'in bacağını

dürter. . . .

Hande: Tatlım üşüdüysen şal isteriz. . . .

Timur: Kalkmak mı? Daha geleli bir saat bile
olmadı. Acelen ne?

Aylin: Keyfim yok!

Timur: Keyiflendiririz. . . .

Aylin: Senin soytarı olmaya niyetin olabilir.
Ama ben eşek olmak istemiyorum. Ortam
bir anda soğur. . . .

Herkes birbirinin suratına bakar. . . .

Timur: . . . ! ?

Fuat: . . . ! ?

Aylin: Handecim sanırım şal ısınmama
yardımcı olmayacak. . . .

Hande: Bencede. . . .

Aylin, gözlerini çıkartıp. . . .

Aylin: Kalkalım mı?

Hande: Tamam! Kalkalım. . . .

Aylin ve Hande masadan kalkacakları
esnada. . . .

Timur, Aylin'in bileğinden sıkıca tutar. . . .

Timur: Ne yapmaya çalışıyorsun? Amacın

dikkat çekmek mi? Eğer amacın buysa bilmiş ol bu numaralar ucuzladı.

Aylin: Bileğimi bırakırmısın?

Timur: Hayır! Sana söyleyeceklerim var!

Aylin: O söyleyeceklerin herneyse mümkünse içinde kalsın. . .

Timur, Fuat'a bakıp. . .

Timur: Bizi iki dakika yalnız bırakırmısınız?

Fuat: Tamam!

Aylin: Tamam değil! Belamısın kardeşim?

Bence adın Timur değil Tümör olmalı. Bi sal ya! Bırak bileğimi!

Aylin, ani bir hareketle Timur'un elinden kurtulur. . .

Aylin: Kalk Hande gidiyoruz!

Fuat: Kızlar saçmalamayın! Ne olduda bir anda sinirlendin?

Timur: Bırak gitsinler! Biraz ilgi gösterdik diye kışları kalktı!

Aylin, masanın üstünde duran yarım bardak taze sıkılmış portakal suyunu eline aldığı gibi. . .

Timur: Manyaaak! Mahvettin üstümü!
Aylin: Laflarına dikkat et! Eğer bir daha karşıma çıkarsan sonun hiç iyi olmaz!
Timur: Allah cezanı versin! Psikopat! Şu hale bak ya!
Mekanda ki tüm gözler Aylin'lerin masasına çevrilir. Garson telaşlı bir şekilde yanlarına gelir. . .
Garson: Sorun nedir?
Timur: Genç! Git bana ıslak mendil getir!
Aylin: Birde tasma!
Garson, şaşkın bir yüz ifadesi ile. . .
Garson: Tasma mı! ?
Aylin: Kardeşim! Madem böyle hayvanların içeri girmesini Müsaade ediyorsunuz o halde tasmayıda elinizin altında bulunduracaksınız!
Garson: . . . !
Hande: . . . !
Timur: . . . !
Fuat: . . . !
İki Hafta Sonra

Aylin, topuklu ayakkabısına aldırmadan merdivenleri koşarcasına hızlı adımlarla çıkar. . . Sol! Sol! Sağ! Sonra tekrar Sol! Yönetim Kurulu Başkanı Hakan KARAMAN'ın kapısının önünde kendini bulur. . . Sekretere gözleri ile makam odasını işaret ederek. . .

Aylin: Selen hayırdır?

Selen, tebessümle. . .

Selen: Yine sana yol göründü. . .

Aylin: Ayy! Ne yolu? Kovuldum mu?

Selen, bu sırada telefonla Hakan beyi arar. . .

Selen: Haydi gir içeri seni bekliyor. . .

Aylin: Madem kovacak ne bok yemeye beni ayağına çağırıyor.

Selen: Şşştt! Sessiz ol! Duyacak şimdi! Haydi gir içeri. . .

Aylin, Öfkeli bir şekilde kapıyı acıp içeri girer. . .

Aylin: Merhaba! Benimle görüşmek istemişsiniz hakan bey!

Hakan: Merhaba! Gel otur.

Aylin, makam masasının önünde ki beyaz deri

koltuğa oturur. . .

Hakan: Nefes nefese kalmışsın hayırdır?

Aylin: Asansörü kullanmadım.

Hakan: Gerekce? Asansör arızalı mı?

Aylin: Maksat spor olsun! Bu aralar biraz kilo aldım da. . .

Hakan: Hıım! Anladım. Herneyse biz konumuza dönelim. Öncelikle şunu belirtmekte fayda var. Son zamanlarda seni hiç iyi görmüyorum. Kendine bir an önce çeki düzen vermelisin. Kendini saçma sapan olaylarla yıpratıp iş yaşantını karanlığa mahkum etme. Genel anlamda senden memnunum. Bu memnuniyetten dolayı da seni tekrar Avrupa'ya gönderiyorum.

Aylin: Avrupa! ?

Hakan: Evet Avrupa! Planlamayı Volkan bey yaptı. Görüşmemiz bittikten sonra detaylı şekilde anlatır. En az yirmi gün oralarda olacaksın. Paris'te ki firma yetkilileri ile birlikte İngiltere-Avusturya-Almaya-Cek Cumhuriyeti-Slovakya-Belcika ve İsviçre'ye

gideceksiniz.

Aylin, şaşkınlıkla. . .

Aylin: Seksen Günde Devri Alem Filmini felan mı çekeceğiz! ?

Hakan, imalı bir şekilde. . .

Hakan: Aylin! Sen o filmi daha önce zaten çektin. . .

Aylin, gözlerini hakan beyden kaçıırır. . .

Aylin: Tek başıma mı gideceğim?

Hakan: Eh mümkünse tek başına. . .

Diyeceklerim bu kadar. Volkan beyle detayları görüşürsünüz.

Aylin: Özel bir şey sorabilirmiyim?

Hakan: Dinliyorum!

Aylin: Geçen seferki yaşananlardan dolayı bana kızgın mısınız?

Hakan, yine imalı bir şekilde tebessüm eder ve. . .

Hakan: Mümkünse yabancılardan uzak dur! Üç saat sonra Aylin, Hande ile birlikte öğlen yemeğini yemek için dışarı çıkarlar. . .

Hande: Kızım oha yani! Hepsini

Yiyebilecekmisin?

Aylin: 20 gün oralarda a sefil gezeceğimi düşünürsek az bile. . . Aklıma geldikce midem kalkıyor! Off Şunun güzelliğine bakarmısın? İnsan kokusuyla doyuyor!

Hande: Bilmeyende somaliye falan gidecek sanar! Oysa ki medeniyetin göbeğine gidiyor! Garsonun yüz ifadesi yüz yıl gözümün önünden gitmez artık!

Aylin: Abartma Hande! Altı st 2 porsiyon iskender!

Aylin, iŐtahla önünde ki yemeği yerken. . .

Hande: Demek yine yollara dŐyorsun! O salağı arayacakmısın?

Aylin: Sanmıyorum! Ama Murat'ın günlüğünü giderken yanıma alacağım! Eğer fırsatım olursa Simon'a bırakırım. .

Hande, alaycı bir ses tonu ile. . .

Hande: Eminim fırsatın olur!

Bir gün sonra Esenboğa Dış Hatlar Terminali Saat 07: 38 Aylin, 104 Numaralı kapının yanında ki kafede fincanında ki kahvesini

yudumlarken diğer yandan telefonla konuşmaktadır. . .

Aylin: . . Evet anne Hande bıraktı beni. Hıhı. .

Bişi olduğu yok! , sadece çok

uykusuzum. Gece geç saate kadar

çalıştım. . . Hı hı! Evet yanıma aldım. Yok!

Senin

ördüğün hırka değil. . . ! Off anne! Hadi

babama verde onunlada konuşayım. Bir saattir

tepende homurdanıp duruyor! Ne söyleyecekse

söylesin. Hı hı! Anne babamın sana

söylediği herşeyi duydum. Lütfen sabah sabah

üzmeyin beni. Hadi öptüm

seni. . . Tamam inince haber veririm. Alo

baba! ? Hande bıraktı. . . Şuanda kafedeyim.

Az

sonra uçağa yolcu almaya başlarlar. Eğer

rötar yapmazsa 2-3 saat sonra sizi

ararım. . . Kim? Ne alaka baba? Nerede

olduğunu dahi bilmediğim bir insanın evine

nasıl gidebilirim ki? Ya çocukmuyum ben? . . .

Tamam sizin çocuğunuz olabilirim ama

kaç yaşına geldim. Yapmayın allah aşkına!
İnanmıyorsan şirketini arar sorarsın! Off
tamam baba! Telefonu kapatıyorum. Anos
yapılıyor. Hadi kendinize iyi bakın
öptüm. . . Bay bay!

Aylin, kahvesinden bir yudum daha alıp
masadan kalkar ve 104 numaralı kapıya doğru
yöneldi. . .

15 dakika sonra. . .

18A numaralı koltukta kemerini bağlamış,
uçanın kalkmasını beklemektedir. . .

5 dakika sonra. . .

Aylin, çantasını açar. . . Günlük mü? Kitap
mı? Hangisini okuyacağına kısa bir süre
karar veremez. . . En sonunda kararını verir!
Kitabı kaldığı yerden, 47. sayfasından
itibaren okumaya devam eder. . .

10 Dakika sonra. . .

Aylin, daha fazla dayanamaz. . .

Aylin: Daha çok bekleyecek miyiz?

Hostes: Yan koltuğunuzda ki yolçuyu
bekliyoruz. Az sonra uçağımız kalkacak.

Aylin, belli belirsiz homurdanır. . . .

Aylin: Yine mi lan! ? Ne bahtsız kadınıim. . . .

Hostes: Efendim?

Aylin: Yok birşey. . . .

Aylin, düşünceli gözlerle uçağın küçük camından dışarı doğru bakarken. . . .

(. . . .) Bakıyorum da halen elinde ki kitabı bitirmemişsin! İşin aslı bitirmene gerekte yok. Çünkü sonunu biliyorsun!

Aylin, büyük bir şaşkınlıkla sesin geldiği yöne doğru başını çevirir. . . . Uçağın kapıları ile ters orantılı Aylin'in ağzı koskoçaman açılır. . . .

Bir Hafta önce. . . .

Hakan Karaman, çalan telefonunu tebessümle açar. . . .

Hakan: Murat! ?

Murat: Efendim? Benim. . . .

Hakan: Artık senden umudu kesmeye başlamıştım.

Murat: Neden?

Hakan: En kısa zamanda arayacağım dedin iki ay oldu. Senin en kısa zaman dilimin

buysa eğer , uzunun nasıldır Allah bilir! ?

Murat, derin bir nefes alır. . .

Murat: Biraz zamana ihtiyacım vardı.

Hakan: Kararında bir değişiklik oldu mu?

Murat: Hayır! Bilakis eskisine göre daha da kararlıyım.

Hakan: Eminsin?

Murat: Hayatımda hiç bu kadar emin olduğumu hatırlamıyorum. . . .

Hakan: O halde?

Murat: Top sende. . . Her şey planladığımız gibi.

Hakan: Murat! ?

Murat: Efendim?

Hakan: Şu anda neredesin? Ankara'damısın?

Murat, kısık bir sesle

Murat: Hayır! Muğla'dayım! Hakan, Şimdi kapatmam lazım! Adam ters ters yüzüme bakıyor.

Hakan: Muğla'da ne işin var?

Murat: Kapatıyorum! Görüşürüz. . .

Murat, telefonu kapatır sol ayağı hafif

aksayarak masaya yaklaşır. Sağ elini masada oturan sert mizaclı, beyaz saçlı adama doğru uzatır. . .

Murat: Merhaba! Ben Murat! Masada oturan adam elini uzatmadan önce, Murat'ı baştan aşağı süzer. Ve. . .

(. . .)Senin soyun sopun yok mu delikanlı?

Murat: Anlamadım efendim?

(. . .): Soyadın?

Murat: Aa! Pardon çok özür dilerim. Var tabi ki.

Murat ENVER.

(. . .): Geç otur karşıma. Anlat bakalım derdin neymiş öğrenelim. Bu sırada yaşlı adam, garsonla göz teması kurar. . .

(. . .): İki cay! Murat, utana sıkıla konuşmaya başlar. . .

Murat: Yıldıray amca. . . Lafı çok fazla uzatıp değerli zamanınızı çalmayacağım.

Anlatacaklarım sizi kızdırabilir. Hatta beni tekme tokat dövmek bile isteyebilirsiniz.

Ama şunu bilin ki ben tüm bunları göze alarak karşınıza çıktım.

Yıldıray, geriye doğru yaslanır, sağ elinin parmaklarını birkaç defa gelişi güzel masaya vurur. . .

Yıldıray: Anlat bakalım!

Murat: Yıldıray amca. Malum kızınızla nasıl tanıştığımı az çok biliyorsunuz. Yolda başımıza gelenleri de. Öncelikle bunlara dolaylı yoldan sebebiyet verdiğim için sizden ve eşinizden çok özür diliyorum. Kızınızla. . . Yani Aylin'le geçirdiğim bir haftalık yolculuk boyunca birbirimizi yakından tanıma fırsatı bulduk.

Yıldıray, kaşlarını çatarak. . .

Yıldıray: Yakından derken? Ne kadar yakın?

Murat: Fikren. . . Fikren yakından birbirimizi yakından tanıma fırsatı bulduk. Aylin'den önce hayatımda başka birisi vardı. Elim bir hastalık sonucu geçen sene hayatını kaybetti. Sizde takdir buyurursunuz ki zor günler geçirdim. Bu sıkıntılı sürecin son günlerinde tesadüfen kızınızla tanıştım. Esasında buraya gelirken size söyleyeceğim

şeyler bunlar değildi. Heyecandan olsa gerek hepsini unuttum. Tıpkı kızınızı gördüğümde her şeyi unuttuğum gibi!

Murat, derin bir nefes alır. . . Gözlerini karşısında oturan yaşlı adamın gözlerine dikerek. . .

Murat: Yıldıray amca. . . Eğer sizde uygun görürseniz ben kızınızla birlikte bir ömür boyu yan yana nefes almak istiyorum. . .

Yıldıray, Murat'ın kulağına doğru eğilir. . .

Yıldıray: Seni buraya Aylin mi gönderdirdi?

Murat: Yoo! Tam tersi onun bu olup bitenden hiç haberi yok. İşin aslı onunla en son

Madrid'de görüştük. Yani o günden beri birbirimizi hiç görmedik. Arayıp sormadık.

Yıldıray, kaşlarını çatır. . .

Yıldıray: Evladım sen manyakmısın? Dereyi görmeden pacayı sıvamak diye bir deyim vardır. Bilirmisin? Kızımın sende gönlü olup olmadığı bile belli değil sen kalkmış benden izin istiyorsun!

Murat, soğuk kanlı bir şekilde. . .

Murat: Yıldıray amca. . . Ben dereyi görelî çok oldu. Ama baktım ki dere çok derin. Pacayı sıvamakla olacak gibi değil. İyisimi dedim ben bu derenin üstüne adam akıllı bir köprü yapayım. Bunun içindir ki aylardır sesim soluğum çıkmadı. Ama şundan adım gibi eminim ki. . . Kızınızda beni seviyor. Tıpkı sizi sevdiği gibi. Yada sizin kızınızı sevdiği gibi. Yani birbirimizi seviyoruz ama. . . Bir türlü bunu birbirimize itiraf edemedik. Sizden tek isteğim var. O da, inşa edeceğim köprüye bir tahtada sizin eklemeniz.

Yıldıray: O tahtayı ben köprüye değilde senin kafana eklesem daha yerinde olur diye düşünüyorum.

Murat: Köprüyü geçtikten sonra dilediğinizi ekleyebilirsiniz. Ve bir şey daha. . . Köprüden geçene kadar size amca, köprünün sonunda da baba demek istiyorum.

Yıldıray, önce ellerini masanın üstünden ardından gözlerini Murat'ın gözlerinden

kaçırır. . .

Yıldıray: Bak! Bende lafı eğmeden bükmeden dolandırmadan söyleyeceğim. Benim bu hayatta tek hazinem var o da Aylin. Allah biliyor hep erkek çocuğu istemiştim. Ama olmadı. Daha doğrusu oldu ama eşim düşük yaptı. Kısmet değilmiş. Hep Aylin'in nasıl bir adamla evleneceğini hayal ederdim. Ona benim gibi sahip çıkabilecek mi? Onu koruyup kollayabilecek mi? En önemlisi onu yürekten sevebilecek mi? Bilirsin genelde bu gibi durumlarda en son babaların haberi olur. Aylin önce annesine konuyu anlatacak. Hanımda çekinerek uygun zamanda bana. . . Bütün ezberimi bozdun delikanlı. Açık sözlü olman hoşuma gitti. Ama kendine fazla güveniyorsun.

Murat, tebessümle lafa karışır. . .

Murat: Yıldıray amca! Tam tersi. Kendimden çok kızınıza güveniyorum.

Yıldıray: Ee! Peki şimdi ne yapmayı düşünüyorsun. Hadi ben tamam dedim.

Hanımda

tamam dedi. Ya Aylin? Aylin'i nasıl ikna edeceksin? Murat, ağzı kulaklarında. . .

Murat: En keyifli kısmı Aylin'i ikna kısmı. . .

Yıldıray: Keyifli! ?

Murat: Kızmayın ama kızınızı kızdırmaktan büyük keyif alıyorum. Ve bir şey daha. Bu konuşma aramızda kalmalı. Yani Aylin'in haberi olmamalı.

Yıldıray: Sen böyle hep açık sözlümüsün?

Murat: Evet! Ne oldu ki?

Yıldıray: . . . !

Bir Saat Sonra

Yıldıray: Hanım ben geldim. Melehat?

Nerdesin?

Melehat: Mutfaktayım. . .

Melehat, telaşlı bir şekilde elleri köpüklü salona gelir. . .

Melehat: Defalarca aradım. Sende defalarca meşgule aldın. Ne oldu? Kimmiş?

Yıldıray: Ben bi halt yedim ama iyi mi yaptım kötü mü yaptım bilemedim.

Melehat: Ayy! Adamı çatlatırsın sen! Ne oldu?
Yıldıray: Gelen kim biliyor musun?
Melehat: Kim! ?
Yıldıray: Murat.
Melehat: Murat! ?
Yıldıray: Bizim kızın yol arkadaşı Murat!
Melehat: Ee! ? Derdi neymiş?
Yıldıray: Aylin'le evlenmek istiyor.
Melehat: Aylin mi göndermiş?
Yıldıray: Aylin'in haberi bile yok.
Melehat: Ee! ? Sen ne dedin?
Yıldıray: Verdim gitti. . .
Melehat: Sen! ? Verdin! ? Aylin'i? Sen?
Yıldıray: Hee! Ben verdim!
Melehat: Yıldıray, hiç şakanın sırası değil!
Yıldıray: Şaka yapıyor gibimiyim?
Melehat: Kimmiş? Kimin nesiymiş?
Yıldıray: Bilmem!
Melehat: Nasıl bilmem! ? Sen iyimisin?
Yıldıray: İyiyimdir herhalde.
Melehat: Ne iş yapıyormuş?
Yıldıray: Kızımıza talip olduğuna göre iyi bir işi

vardır herhalde.

Melehat: Ayy! Bana bir şeyler oluyor!

Yıldıray: Melehat. . . Melehat

Şimdi. . .

Aylin: Murat! ?

Murat: Aylin!

Aylin: Sen. . . Sen. . . . Senmisin! ?

Murat: Evet benim!

Aylin: Ne oldu sana?

Murat: Ne olmuş bana?

Aylin: Sakal. . . Saç. . . Hepsi gitmiş. Takım elbise giymişsin. Ama kravatsız kıro olmuşsun!

Ne oluyoruz yaa! ? Rüyadamıyım! ?

Murat, sağ elinin tersi ile Aylin'in yüzünü okşar. . .

Murat: Sen bana vurmuştun. Ama ben senin kadar acımasız değilim.

Aylin, iki elini Murat'ın yüzüne götürür ve hafifce okşamaya başlar. . .

Aylin: Cidden sen misin? Bak eğer sen, sen değilsen çok kızarım.

Murat: İnanmıyorsan bir şeyler sor bende

cevap vereyim.

Aylin, gözlerini Murat'ın gözlerine diker. . .

Aylin: Beni seviyor musun?

Murat: Haha haa haa! Evet! Hemde çok!

Aylin, bir anda Murat'ın suratına okkalı bir tokat yapıştırır. . . Murat, acı içinde. . .

Murat: Ahh! Delirdin mi be! ?

Aylin: Evet delirdim! Gerizekalı! Madem seviyorsun! Aylardır neredesin? Öldün mü kaldın mı! ? Neden hiç aramadın?

Tam Murat, birşeyler söyleyecektir ki. . .

Hostes yanlarına gelir.

Hostes: Bir sorun mu var?

Aylin: Evet var! Bu salağı başka koltuğa oturtun!

Hostes: Sorunu öğrenebilir miyim?

Murat: Bu bayan bana tokat attı!

Hostes: Neden size tokat attı?

Murat: Çünkü bana aşık.

Aylin: Aaa! Yalana bak yalana!

Hostes: Eğer bu şekilde tartışmaya devam ederseniz her ikinizi de polis eşliğinde

uçaktan indirmek zorundayız.

Murat: Benim için mahsuru yok!

Aylin: Benim için var. Off ya ! Senin yüzünden işimden olacağım. Tamam! Otur Allah'ın cezası.

Hostes, Aylin'e caktırmadan, Murat'a göz kırparak yanlarından uzaklaşır. . .

Aylin: Bakıyorum yine kutu yanında. . . Bu sefer ne taşıyorsun?

Murat, sessizce kutuyu açar. . . Şişe mantarı!

Kırık cam parçası! Çatal! Adisyon! Havlu!

Taş!

Aylin: Bunlar ne! ?

Murat: Havlu! Otel Romantica'nın. Kırık cam!

Kaza yaptığımda kırılan ön camın

parçaları. Cebimden çıktı. Çatal! Simon'un

evinden. Mantar! Karavanda içtiğimiz

şarapların. Adisyon! Dikkatli bakarsan nereye

ait olduğunu görürsün.

Aylin, gözlerini kısıp dikkatlice adisyonun

üzerinde yazılanları mırıldanarak okur. . .

Aylin: Mır dır bır vır. . . 6300 Avro! Yuh! !

Murat: Taş! Göl kenarı. Kısacası bunların hepsinin toplamı eşittir sen yapıyor.

Aylin'in gözlerinden Birkaç damla yaş süzülür. . .

Aylin: Günlüğünü okudum!

Murat: Biliyorum!

Aylin: Bilmesen şaşardım. Aptala döndüm! Sen beni takip mi ediyorsun? Sakın burada, yanı başımda oturmana tesadüf deme. . . Asla inanmam!

Murat: Hayır demeyeceğim. Evet seni takip ediyorum.

9300 Feet. . . Kemer ikaz lambası söner. . .

Murat: Bu uçak kaç kişiliktir sence?

Aylin: Bunun konumuzla ne alakası var?

Murat: Ben gerekli alakayı biraz sonra kuracağım. Sen soruma cevap ver.

Aylin: Bilmem. 200?

Murat: 320 kişilik. Ve bugün bu uçak ağzına kadar dolu.

Aylin: Ee! ? Bize ne bundan?

Murat: Bu şu demek oluyor. . .

Murat, sağ elini ceketinin sağ cebine atar. . .
Papyon! Gömleğinin yakasını kaldırıp
papyonu bağlar. . . Yerinden kalkar. . . İki
koltuk arası diz çöker. Sol elini sol cebine
atar. . . Bir kutu çıkarır. Kutuyu açar. İçinde
sade bir alyans. . . Murat avazı çıktığı kadar
bağırır. . .

Murat: Sen! Aylin SERDENGEÇTİ BENİMLE
EVLENİR MİSİN?

Aylin, şaşkınlıkla. . . sesi titreyerek. . .

Aylin: Murat delirdin mi? Ayağa kalk! Herkes
bize bakıyor. Murat bir kez daha. . .

Murat: Aylin SERDENGEÇTİ BENİMLE
EVLENİRMİSİN?

Aylin: Babam beni öldürecek. . . EVET!

Uçakta alkış tufanı kopar. . .

Aylin: Sen ciddi delisin. . . Murat, koridorun
diğer tarafında oturan adamlarla göz göze
gelir. . .

Murat: Ahmet bey sıra sizde. . .

Ahmet bey iki bacağının arasında ki poşetin
içinden cübbesini ve koçaman bir defter

çıkartır. . . Aylin, endişeli gözlerle. . .
Aylin: Murat! Şaka yapıyorsun değil mi? Ciddi olamazsın! Sakın bu adamın Nikah Memuru olduğunu söyleme!
Murat: Haha haha ha! Evet Nikah Memuru!
Aylin: Hayır Murat! Burada olmaz! Babam beni öldürür!
Murat: Bunu istersen babana soralım!
Aylin: Saçmalama Murat!
Murat, Aylin'in kolundan tutar Uçağın ön tarafına doğru yürümeye başlarlar. . . VIP kısmına doğru ilerlerken. . . Aylin'in gözüne tanıdık simalar takılmaya başlar. . .
Aylin: Aa! Amca? Nesrin? Aa! Can! ? Hala? Ya. . . ! Noluyoruz. . ? Dayı?
VIP kısmın perdesi açılır. . .
Aylin: Hakan Bey! ? Yuuh! Hande! ? Kızım sen ne zaman bindin uçağa? Anne. . ! ? Baba! ?
MURAAAAAAAAT!

2011

Erkan AKLİMAN

www.Sanal-Kitap.com

(Kütüphanemizdeki çok sayıda kitabı
ücretsiz okuyabilirsiniz.)